

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ZOEY ELLIS

A LAIR_{SO}
LOYAL

AN EPIC FANTASY ROMANCE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İÇİNDEKİLER

[Telaffuz Kılavuzu Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15 Sonsöz](#)

[Omega Efsanesini](#)

[Keşfedin Teşekkür](#) Zoey

[Ellis Hakkında](#)

Zoey [Ellis](#) tarafından [da](#)

OceanofPDF.com

Çok Sadık Bir Sığınak
Telif hakkı© 2021 Zoey Ellis tarafından. Tüm hakları saklıdır

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Zoey Ellis'in bu kitabın yazarı olarak tanımlanma hakkı, 1988 tarihli Telif Hakkı, Tasarım ve Patent Yasası uyarınca yazar tarafından ileri sürülmüştür. Tüm hakları saklıdır. Kullanım amacı dışında bu çalışmanın tamamının veya bir kısmının herhangi bir yolla çoğaltılması veya kullanılması yazarın yazılı izni olmaksızın yasaktır.

Bu kitap, yazarın önceden izni olmaksızın, yayınlandığı cilt veya kapak dışında herhangi bir şekilde ödünç verilmemesi, yeniden satılmaması, kiralanmaması veya başka bir şekilde dağıtılmaması ve sonraki alıcıya da benzer bir koşul getirilmemesi şartıyla satılmaktadır.

İlk Baskı Haziran 2021

OceanofPDF.com

Karanlık, büyüünün harap ettiği bir dünyadan büyüleyici yeni bir fantastik aşk serisi geliyor. Kadim bir Alfa soyunun son üyesi olan beş kardeş, her biri görkemli ejderhalarına ateş ve kanla bağlı.

Bir ejderha lordu tarafından kurtarıldı. Ve şimdi ona sahip olduğunu düşünüyor.

Vahşi bir ejderhaya bağlı güçlü bir alfa olan Tyomar tarafından bebekken kurtarıldı, Oshali gözlerden uzak bir mabette büyüdü. Tarihi macera ve destansı aşk hikâyeleri onu büyüler ve kutsal alanın duvarlarının ötesinde nefes kesici bir dünya olduğuna ikna olur.

Yirmi beş yıl sonra, şimdi kutsal alan ile Tyomar'ın kötü şöhretli klanı arasındaki irtibatı sağlıyor... ve ziyaretleri aynı derecede heyecan verici ve sinir bozucu.

Kutsal alanın kuralları onun yüzünü görmesini yasaklıyor, ancak onun kendisini hala bir çocuk olarak gördüğünü bilse de, yoğun yakışıklılığına ve çekiciliğine hayranlık duyuyor.

Oshali, savaşın parçaladığı tehlikeli topraklarda peçesi olmadan seyahat etme görevini kabul ettiğinde Tyomar çok öfkelenir. Onun zorba koruması şiddetli, karanlık bir sahiplenmeyi ortaya çıkarır.

doyumsuz bir ateş tutuşur.

Ve tutkulu gerilim lezzetli bir cinselliğe dönüşüyor.

Yine de Oshali, Tyomar'ın kalbi ve özgürlüğü için bir tehdit olduğunu biliyor. Tyomar onun yanından ayrılmayı reddediyor ve Oshali de onun kontrolcü müdahalelerine tahammül etmeyi reddediyor.

Mirasıyla ilgili şok edici bir ifşaat bir aldatmacayı ortaya çıkardığında, Oshali, Tyomar'ın kendisinin olduğuna karar verdiği şeyden kolayca vazgeçmeyeceğini bilerek sadakatinin nerede yattığını seçmelidir.

A LAIR SO LOYAL, buharlı bir roman olan Son Dragorai'nin ikinci kitabıdır. fantastik romantizm serisi. Bu seri bağımsız olarak okunabilir ancak sırayla okunduğunda daha iyi keyif. Bir HEA içerir.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

PRONÜNSİTESİ

Oshali - osh-SHAH-lee

Tyomar - tie-OH-mar

Dragorai - drag-GOR-rye

Vattoro - vat-TOR-roe Mheyu

- may-you

Dan Askha - dan-AX-ah

Thrakondarian - thrak-kon-DAR-ree-ann Ryndross

- RIN-dross

Zendyor - ZEN-dee-yor

Nyro - NY-roe

Sethorn - seth-orne

Khyros - KY-ros

I'mya - im-my-ah

OceanofPDF.com

Bu dünya için bir telaffuz kılavuzu İçindekiler sayfasından bulunabilir.

O Şali nefes nefese kaldı, koridor boyunca veda kemerine doğru ilerlerken ayak sesleri duvarlarda yankılandı.

Gün ortası hızla yaklaşıyordu, bu yüzden cübbesinin eteğini yumruklarının arasına sıkıştırdı ve bacaklarına enerji verirken onları yolundan uzak tuttu. Bu şekilde koşmak hiç de onurlu bir davranış değildi ama Silette'in gidişini kaçıramazdı.

Son koridora döndüğünde hızlı bir yürüyüşle yavaşladı, cüppesini bıraktı ve ayak bileklerine doğru sallanırken avuçlarıyla kırıklıkları düzeltti, ama başını kaldırdığında Silette ve Joren'in kucaklaştığını görünce tekrar yavaşladı.

Oşali, en yakın iki arkadaşını utandırmak istemediği için gözlerini kaçırıldı. Nefes alma fırsatını değerlendirdi ve ellerini uçuşan saçlarında gezdirirken çarpan kalbinin sakinleşmesini diledi. Hem Silette hem de Joren son birkaç yıldır garip davranıyorlardı. Birbirlerinin kollarına gereksiz dokunuşlar, Oshali ne zaman çıksa ya da yaklaşırsa alçak sesle fısıldaşmalar, görmezden geldiği ve görmemiş gibi davrandığı kaçamak bakışlar.... Bu durum aralarındaki üçlü arkadaşlığı garip bir hale getiriyordu ve

Her şeyin eskiden olduğu gibi olmasını diledi ama yetişkinlik her şeyi değiştirdi. Çalışmalarından öğrendiğine göre, bu her zaman böyleydi.

Önüne baktı, artık o kadar yavaş yürüyordu ki kendi ayaklarına takılma tehlikesi vardı. En iyi arkadaşları hâlâ birbirlerine bakıyordu; Joren'in iri elleri Silette'in omuzlarında, Silette'in parmakları da onun kollarını kavırıyordu. Hiçbir şey söylemiyorlardı ama bakışları her zaman çok şey anlatıyor gibiydi.

Oşali bekleyip onlara vedalaşmaları için zaman tanısa mı diye düşündü ama öğlen olmak üzereydi, neredeyse zamanları kalmamıştı. Tam duracağı sırada Silette koridora bakmak için döndü ve Joren'le aralarındaki büyü bozuldu. "Geç kalacağınızı biliyordum." Alaycı bir ifadeyle sırttı ve Joren ellerini bırakırken da ellerini bıraktı. Oşali'ye döndü ama gözleri hâlâ Silette'in üzerindeydi.

"Benim hatam değildi," diye ısrar etti Oşali tekrar ileri atılırken. "Eğitim bugün daha uzundu."

"Ne bekliyordun ki?" Silette sırttı. "Önlüklerini hedefliyorsun. Bunun bizim bir saatlik çalışma seanslarımız gibi olacağını mı sanıyordun?" Oşali yüzünü buruşturdu. "En azından daha erken çıkmama izin vermelerini beklerdim."

Arkadaşıma veda edebilirim."

Silette kollarını uzattı ve Oşali onlara doğru koştu, kollarını arkadaşına doladı ve sıkıca sarıldı. "Mheyu'ların bu tür şeylere değer vermediğini biliyorsun," diye mırıldandı Silette, Oşali'ye aynı sıkılıkla sarılarak. "Burada aile yok, unuttun mu?"

Bu doğrudu. Mheyu Muhafızları bunu ona asla veremezdi - yetiştirdikleri yetimlerin hiçbirine veremezlerdi. Amaçları bu değildi. Oşali onları suçlamıyordu ama her zaman daha fazlasına ihtiyaç duymuştu. Bir aile istiyordu, sadece bu da değil. Bir yere ait olmak istiyordu. Her ne kadar Mheyu'nun mabedi kendilerini Diyar'da terk edilmiş bulan çocuklar için güvenli bir ortam sağlasa da, gerçek bir yuva değildi. En azından, inceledikleri neredeyse tüm metinlerde anlatıldığı şekliyle bir ev değildi.

Sonunda Silette onu serbest bıraktı ve geri çekildiler, gülümserken birbirlerinin omuzlarını kavradılar. Eğer Silette ve Joren arasındaki o yapmacık davranışlar olmasaydı, Oşali arkadaşının ne kadar güzelleştiğini fark edeceğinden emin değildi. Alev kırmızısı saçlarının vahşiliği zümrüt bakışlarındaki cesaretle eşleşiyordu ve gülüşünden kar gibi teninin ışıltısına kadar her şeyi neşe ve heyecan saçıyordu, bu da Oşali'nin ona karşı ani, garip bir kızgınlık hissetmesine neden oldu.

sarsılması biraz zaman aldı. Mheyu güzelliğın önemsiz olduğunu söylediler ama en şaşırtıcı elde edenler, en iyi maceraları yaşayanlar, en değerli insanlar tarafından arzulananlar ve haklarında en güzel şarkılar yazılanlar güzel insanlardı. Oshali bu fırsatları istiyordu. Asla böyle bir güzelliğe sahip olamayacağı fikrini kabullenmesi biraz zaman almıştı. Dağınık, siyah saçları ne yaparsa yapsın düz ve sıkıcıydı ve çekik, kahverengi gözleri dikkat çekici değildi. İnceledikleri tüm tarih boyunca hiçbir güzel onun kadar donuk görünümlü olmamıştı. Ama bu Silette'in suçu değildi.

Joren durmak için hareket etti, her zamanki tanıdık üçgen pozisyonunu yarattı ve Oshali kısa bir an için her şeyin bir kez daha her zaman olduğu gibi olduğunu hayal etti.

Üçü de kutsal alana bebekken aynı anda gelmişlerdi ve diyarın en kötüsünden korunmaya ihtiyaçları vardı. Üç yaşında arkadaş olmuşlar, birbirlerinden ayrı kalmak istememişler ve beş yaşında da hep öyle kalmaya yemin etmişlerdi. Birlikte ders çalışmışlar, yaramazlıklar yapmışlar, öğrendikleri her şey hakkında duygu ve düşüncelerini paylaşmışlar. Diğer evlatlık çocuklarla arkadaşlık kurmamış değillerdi ama ne kadar didişirlerse didişsinler onların üçlüsü özeldi. Oshali onlarsız olmayı asla hayal edemedi ama hiçbir şey aynı kalmadı.

"Hâlâ diğer diyara mı gidiyorsun?" Oshali kollarını indirerek sordu.

Silette başını salladı. "Ailemin nereden gelmiş olabileceğine dair elimdeki tek ipucu bu."

Silette şanslıydı; muhafızlar ona nereden geldiğine dair bilgi vermişti. Tüm diyarda devam eden ve çocukları yetim bırakan ya da ailelerinden ayıran savaş nedeniyle, Mheyu kutsal alanında yetişen çocukların çoğunun böyle bir bilgisi yoktu. Yine de Silette'in ailesini bulmak için kendi kendine verdiği görev kolay değildi ama en azından yanında Joren vardı. İkiz Diyarlar, nadiren iletişim kurdukları veya ticaret yaptıkları için aralarında gezinmesi zor olan iki devasa kıtadan oluşuyordu.

"Seni özleyeceğiz Oshali," dedi Joren. "Birbirimizi bir daha göremeyecek olsak bile çocukluk arkadaşı olduğumuz gerçeğini hiçbir şey değiştirmeyecek. Seni her zaman derinden seveceğimizi biliyorsun."

Oşali gözleri dolunca hızla gözlerini kırıştırdı ama göğsüne bir sıkıntı dalgası yayıldı. Evet, İkiz Diyarlar çok büyüktü ama

Eğer isteselerdi birbirlerini yine de görebilirlerdi. Hepsi de Mheyu'nun temel eğitimini tamamlamıştı; savaşta hayatta kalma şanslarını en iyi şekilde artıracak yerleri nasıl bulacaklarını, topraktan nasıl geçineceklerini ve kendilerini korumak için iksirleri nasıl kullanacaklarını biliyorlardı. "Bu kararı verecek olan sizlersiniz," dedi onlara sessizce ve dikkatle. Bu konuyu en son tartıştıklarında hararetli bir tartışmaya dönüşmüştü ama bu söylemesi gerekenleri söylemek için son şansıydı. "İkiniz de nerede olursanız olun mutlu olacağımı biliyorsunuz. Bizi ayırmayı seçen sizsiniz."

Silette'in yüzü düştü ve Oşali'nin elini sıktı. "Lütfen bizi affet, Oshali." Aynı derecede pişman görünen Joren'e baktı. "Ayrı kalmaya dayanamayız ve bekleyemeyiz. Burada kalacağınızı düşünmediğinizi biliyorum ama eğitiminizin tam ortasındasınız."

"Yani?" Oshali havladı. "Sana daha önce de söyledim, burada kalmayacağım."

Joren başını salladı. "Böyle söylüyorsun ama yaptığın hiçbir şey bunu kanıtlamıyor Oshali." Bir elini onun koluna koydu. "Ve yanlış bir şey yok, burada başardığın her şeyle gurur duyuyoruz, gerçekten. Ama bekleyemeyiz. Bu çok tehlikeli."

Tartışmaya girmemek için kendini zorlayan Oşali'nin ağzı gerildi. Hiç kimse kutsal alandan ayrılmak için ondan daha istekli değildi, bunu biliyorlardı. Hangi eğitimi aldığı ya da mabette hangi sorumluluklara sahip olduğu önemli değildi. Yirmi beşinci yaşına sadece bir hafta kalmıştı. Gözyaşları gözlerini yaktı. "Ben buraya ait değilim," diye fısıldadı.

Ama kararlarının gerçekte ne anlama geldiğini anlayacak kadar zeki idi; o da onlara ait değildi. Her ne kadar kabul etmek istemese de, belki de bu doğrudu.

Son birkaç yılın çoğunda, hatta belki ondan da önce, Oshali kendini dışlanmış, sadece ikisinin olması gereken bir ilişkide davetsiz misafir gibi hissetmişti. Uzun süre bunun farkına varmadı - hiçbiri varmamış gibi görünüyordu. Fark ettiği bir şeye dönüştü, ama o zaman bile bunu tanımlayamadı. Elbette, cazibe, şehvet ve aşk hakkında okumuş, hatta çalışmıştı. Bunlar dört gözle beklediği, hatta özlemine çektiği deneyimlerdi ama onu en yakın iki arkadaşından ayıracağını hiç düşünmemişti.

"Lütfen bizi affedin." Joren'e tekrar bakarken Silette'in sesi boğuk çıkıyordu. "Sizi seviyoruz ve siz her zaman bizim ailemiz olacaksınız." Gözlerinden yaşlar süzüldü. "Bunu hiçbir şey değiştiremeyecek." İkisi de onu öne doğru çekip kucakladılar ve öğlen çanı kutsal alanda yankılanırken onu aralarında sıkıştırdılar.

Onlar uzaklaşırken Oshali geri çekildi ve gözyaşlarını sildi. Yüzünü hafızalarına kazımaya çalışırcasına onu izlediler ve sonra dönüp Mheyu'dan temelli ayrılanlar için çıkış görevi gören büyük kemerli geçide doğru yürüdüler. Onlar yaklaşırken kemerin yanında duran muhafız bir ilahi mırıldanarak koruyucu büyülu bariyeri serbest bıraktı ve sonra onlara başıyla işaret etti.

Kemerli geçide ulaştıklarında Silette ve Joren son bir kez daha geri döndüler ve birbirlerinin ellerini tutarak ona gülümsediler - Silette'in zümrüt gözlerinden yaşlar akıyor, dudakları titriyor, Joren'in nazik mavi gözleri ise cam gibiydi. Birlikte mükemmel görünüyorlardı ve Oshali'nin içinde onların birbirine ait olduğuna dair hiçbir şüphe yoktu. Joren tekrar açıklığa dönerek kolunu Silette'e doladı, onu kendine çekti ve hızlı bir hareketle atladılar. Oshali'nin nefesi onu terk etti, şoku vücuduna yayıldı. Başardılar. Gerçekten gitmişlerdi.

Şok içinde donmuş bir halde kemerli geçide baktı. Bir yanı bunun gerçekten olacağına asla inanmamıştı. Ama onu terk etmişlerdi.

Oshali kemerli geçitte öylece durdu, ağır bir kasvet etrafını sarmıştı. Dönüp geldiği yöne doğru ilerledi ve bir dizi koridordan odasına doğru ilerlerken bu hissi elinden geldiğince uzak tutmaya çalıştı.

Kutsal alan günün bu saatinde yemekhaneye gidip gelen insanlarla doluydu ama genellikle nispeten sessizdi. Besleme arkadaşlarından bazıları o geçerken başlarını ona doğru eğdi, bu bir sempati ve zor bir gün geçirdiğinin farkına varma işaretiydi ve o da anlayış gösterdikleri için minnettar olarak gülümsedi. Sanki arkadaşları Mheyu tarafından yetiştirilip de ayrılan ilk kişiler ya da Oshali çocukluk arkadaşlarını kaybeden tek kişi değildi. Mheyu'nun katı gelenekleri ve kültürünün ötesinde bir yaşam arayışında olan evlatlıklar her zaman kutsal mekânı terk ederlerdi. Yirmi beşinci yaş günlerine kadar bir karar vermeleri gerekiyordu; ya Mheyu yaşam tarzına bağlı kalarak ve davalarına yardım mabet içinde yaşam sürmeye karar verecekler ya da sadece mabedin temel çalışmalarında öğrendikleri bilgilerin desteğiyle geleceklerini İkiz Diyarlar'da arayacaklardı.

Birçoğu birbirlerini bekleyeceklerini, hayatlarına ve arkadaşlıklarına kutsal alanın ötesinde devam edeceklerini söyleyerek ayrılmayı tercih etti ama Silette yoluna devam etmek ve diyardaki yerini bulmak istediği konusunda kararlıydı. Oshali de bunu istiyordu... sadece bunu hep birlikte bulacaklarını düşünüyordu. Bunu onsuz yapabileceklerinden değil.

Sonunda odasına vardığında, kapalı kapıya yaslandı ve kendini hissetmesine izin verdi; öfke ve kederle renklenen acı kayıp. Bu onu bunalttı, ruh halini kararttı ve eski korkularını yüzeye çıkardı. Elleri titredi ve bu his midesine yerleşirken yatağına tırmanıp sıkı bir topun içine kıvrıldı. Böyle hissetmeyeli uzun zaman olmuştu. Ergenlik yılları boyunca bununla mücadele etmiş, anne babası ve ailesi olmadığını ve evlatlıkların çoğu gibi büyük olasılıkla terk edildiğini fark ettiğinde, Silette ve Joren onun ailesi olmuştu. Ama şimdi onlar da onu terk ediyordu.

Bu duyguya karşı savaşıırken derin hıçkırıklar onu sarstı, bunun neden kimsenin hatası olmadığına, neden bu şekilde olması gerektiğine dair mantıklı nedenlere çalıştı. Ama gerçekte onları suçluyordu. Kendilerini, onsuz bir hayatı düşünüyorlardı ve bu ihanet o kadar derinden yakıyordu ki, bununla başa çıkabileceğinden emin değildi.

Kapı çalındı. "Oshali."

Oşali hareketsiz kaldı ve nefesini tuttu. Yardımcılardan biriydi. "Oshali? Dragorai seni görmeye geldi."

Oşali yüzünü buruşturdu. "Ona başka bir gün gelmesini söyle," diye seslendi, sesi kalındı. Şu anda ejderhayla uğraşamazdı, bugün olmazdı. Dragorai ile konuşurken, tüm zekâsına ihtiyacı vardı.

Yardımcı tereddüt etti. "Yapabilirim ama neredeyse bir aydır onu görmeyi reddediyorsun. Bu durum Gardiyan Pesilda'yı memnun etmeyecektir."

Oşali başını kapıya doğru çevirdi ve içten içe inledi. Bu doğrudu; dragorai'den kaçıyordu.

İkiz Diyarlarda bilinen en güçlü ve uzun ömürlü ırk olmalarının yanı sıra, dragoraylar doğuştan kendi ejderhalarıyla doğuştan bir bağa sahip olan alfalardı. Bu bağ, hem alfayı hem de ejderhayı bağ kurmamış benzerlerinden daha güçlü kılıyordu. Daha büyük, daha vahşi ve sihirle başka hiçbir şeye benzemeyen bir bağlantıları vardı. Dünyanın Yedi Tanrıçası dragorai ırkını yaratmıştı; ancak savaştan sonra geriye kalan tek klan en acımasız olan Vattorolardı. Arada sırada içlerinden biri bilgi almak için Mheyu'yu ziyaret eder, Mheyu muhafızları da onları ağırlardı ama onunla tanışmak Oshali'nin sorumluluğundaydı. On sekiz yaşından beri bu böyleydi.

Eğitimiyle ve Silettein gidişiyle o kadar meşguldü ki, onunla bir kez daha sözlü tartışmaya girecek gücü yoktu ama Mheyu her ne kadar dragoraylara cevap vermese de, yine de ev sahipliği yapmaları gerekiyordu

onlarla görüşüyorlardı. Onur, saygı ve tapınma onların anlaşmasını gerektiriyordu. Onunla görüşmeyi bir aydan fazla geciktirmek kesinlikle muhafızların onaylamamasına yol açacaktı.

Gözyaşlarını silip kapıyı açtı. "Şimdi onu göreceğim," dedi yardımcısına, o da başını eğerek uzaklaştı. "Ama çabuk olacağım," diye mırıldandı nefesinin altında, gözlerini kurulamaya çalışırken.

Odasından çıkıp koridorlardan geçerek kendisini kutsal alanın eski bölümüne götürecek merdivenlere yöneldi. Tüm ejderha inleri gibi doğrudan dağın içine inşa edilmişti, dolambaçlı koridorları ve büyük mağara odaları vardı. Zaman geçtikçe ve Mheyu'nun eserlerini ve kayıtlarını saklamak ve düzenlemek için daha fazla alana ihtiyacı oldukça ve daha fazla terk edilmiş çocuk geldikçe, dağın yanından aşağıya ve aşağıdaki vadiye doğru yeni ve daha büyük bir bina inşa edilmişti. Oshali, pürüzsüz, ekru duvarlar koyu gri kayaya dönüşene kadar koridorlarda ilerledi ve koridorlar dağın derinliklerine doğru ilerledikçe titreyen lambalar yolunu aydınlattı.

Yukarı doğru eğimli bir başka koridora dönerek toplantı çıkıntısına doğru ilerledi ve iç cübbesinden ince bir ipek şal çıkardı ve yüzünün alt yarısına yapıştırdı, başının etrafındaki bağları sabitledi ve burnunun köprüsü üzerinde yerinde olduğundan emin oldu.

O olmadan dragoraylarla konuşmasına izin verilmiyordu -aslında hiçbir bakıcının kutsal alanın dışından birine yüzünü göstermesi tavsiye edilmezdi- ama sık sık böyle bir fırsat buldukları da söylenemezdi. Mheyu kutsal alanları İkiz Diyarların her yerinde vardı ama bu özel kutsal alan, tanışmak üzere olduğu dragorai'nin dağ silsilesinde bulunuyordu ve hiçbir dragorai kendi bölgelerinde yabancıların dolaşmasına müsamaha göstermezdi.

Kendisini çıkıntıya çıkaracak olan çıkışta durdu ve cübbesinin kapüşonunu başına saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı. Mheyu, dragoraylarla buluşması söz konusu olduğunda sorumlulukları, kıyafetleri ve davranışları konusunda son derece katı davranmıştı. Onu on üç yaşından itibaren hazırlık için eğitmişlerdi. Beş yıl boyunca onları incelemiş ve onlarla nasıl etkileşimde bulunacağını öğrenmişti. Elbette hiçbir şey onu gerçeğe hazırlayamazdı.

Derin bir nefes alarak kendini sakinleştirmeye çalıştı, zihnini odakladı ve kalp atışlarını yavaşlatmaya teşvik etti. Dragorai'nin önünde sakin ve ölçülü olması öğretilmişti ama son birkaç gündür bu pek olmamıştı.

yıllarca. Her zaman onun sınırlarını zorluyor, ona meydan okuyor, onu sakın, akli başında davranışlar sergilemek üzere eğitilmiş halinden uyandırıyor gibiydi.

Ellerini önünde kavuşturarak, dağın tepesine yakın geniş ve düz bir alan olan, Oshali ile dragorai-alfa arasında on fitlik bir mesafe bırakmaya yetecek büyüklükteki çıkıntıya adım attı. Mheyu uygun mesafenin korunması konusunda kesin konuşmuştu. Eğer dragorai ileri adım atarsa, Oshali'nin kutsal alana çekilmesi gerekiyordu. Dragorai, Oshali'ye daha fazla yaklaşmasına izin verilmediğini biliyordu ve Oshali'nin kendisiyle temas kurduğu yedi yıl boyunca kenarda kendisine ayrılan yerden hiç ayrılmamıştı.

Adam zaten ayakta onu bekliyordu ve o da gözlerini yere indirdi, her zamanki pozisyonunu alırken kendini hazırlamak için derin ve sessiz bir nefes aldı. Onun karşısındayken her zaman gibi midesinde gergin bir titreme vardı. Onun bakışlarından mı, sesinden mi, yoksa böylesine güçlü ve tehlikeli bir varlık olmasından mı kaynaklandığından emin değildi. O aynı zamanda, onu diyarda terk edilmiş bir bebek olarak bulduktan sonra kutsal alana getiren adamdı.

Pozisyonunu aldıktan sonra gözlerini sakince kaldırıp Tyomar'ınkilerle buluşturdu. Tyomar.

Koyu, neredeyse siyah gözler ona dik dik baktı ve Oşali, bir çocuk gibi dönüp içeri kaçmamak için gergin sinirlerini boyun eğmeye zorladı.

Tyomar dragorayların bilinen tüm özelliklerine sahipti. İri ve kaslıydı, çoğu alfadan daha uzun ve daha genişti. Zengin ve dokulu derin sesi, normal konuştuğunda bile gürlüyordu ve hayvani bir enerji her tarafına nüfuz ediyor, rahat görüldüğünde bile saldırmak üzereymiş gibi görünmesine neden oluyordu.

Ama onu bu kadar ilginç kılan tek şey bunlar değildi. Dragorai üzerine yaptığı tüm çalışmalarda, onların bu kadar... şaşırtıcı derecede yakışıklı olabileceklerini fark etmemişti. Onları hep vahşi alfalar olarak düşünmüştü. -Ejderhaları kadar canavarca ve korkunç. Ve her nasılsa, bunun grotesk ve korkunç bir görünüm anlamına geleceğini düşünmüştü. İnanılmaz derecede yanılmıştı.

Tyomar sadece güzel görünmekle kalmıyordu; Tanrıçalar için ayrılmış olan aynı zarafetten yaratılmıştı. Yüzünün her santimetresi mükemmel bir açığa sahipti ve doğal olarak karanlık, düşünceli bir ifadesi olmasına rağmen, gülümsemeleri ve kahkahaları görünüşünü aşıyordu. Hafifçe büyük burnu, belirgin çenesi ve sıkı tıraş edilmiş başının keskin cesareti tarafından kurtarılmıştı ve

Yastık gibi dudaklarının şekli onun dikkatini itiraf edebileceğinden çok daha fazla çekmişti. Güzel, altın sarısı teni, bir zamanlar Kuzey ve Güney dominyonları arasındaki sınır boyunca yaşamış olan Acuazian halklarından birine mensup olduğunu gösteriyordu. Çalışmalarından, dragorai klanlarının alfaların değil ejderhalarının kan bağıyla oluştuğunu, dolayısıyla ejderha kardeşlere bağlanan alfaların İkiz Diyarlar'daki herhangi bir aileden gelebileceğini öğrenmişti. Oshali, farklı anne ve babalardan doğan alfaların, yalnızca ejderhalarıyla olan içsel bağlarına dayanarak aralarında bu kadar akrabalık ve benzerlik olmasını büyüleyici buluyordu. Sık sık Tyomar'ın kardeşlerinin de onun kadar yakışıklı olup olmadığını merak ederdi; bu imkânsız görünüyordu. Ama Yedi Tanrıça'nın gücü buydu; istedikleri her şeyi gerçeğe dönüştürebilirlerdi.

"Neden geçen ay benimle bir görüşme yapmayı kabul etmedin?" Tyomar, kızın gözleri onunkilerle buluşur buluşmaz sordu.

Oşali parmaklarını birbirine kenetledi, gerginliği giderek artıyordu. Yedi yıldır onun yanındayken böyle hissetmesi delilikti ama ne yaparsa yapsın gerginliği azalmamıştı. Sadece onun gülümsediği zaman keyifli bir hal , bu yüzden her karşılaştıklarında bir gülümseme umuyordu. Ama bugün gülümsemesi pek olası değildi. Aslında, sinirli görünüyordu. Buna şaşırmamıştı, onu görmeyi reddetmesi hiç hoşuna gitmemişti. Mheyu muhafızları dragoraylara hizmet etmekle yükümlü değillerdi ama o ve klanı öyleymiş gibi davranıyordu.

Oshali bir süre onun bakışlarını tuttu, sonra sakince konuştu. "Kutsal Yedi'nin lütfuyla, sana hoş geldin diyoruz, Meshedilmiş Kişi. Varlığınız için sonsuza dek minnettarız ve Yedi tarafından bahşedilen tarihi ve seçkin kültürümüzün varlığını korumaya ve onurlandırmaya çalışırken mütevazı minnettarlığımızı ve saygımızı kabul etmenizi rica ediyoruz. Görüşmelerimiz daha sonra bu amaçla belgelenebilir, ancak bizden ne isterseniz istemekte özgürsünüz."

Kadın karşılama duasını okurken Tyomar'ın çenesi büküldü. Bunu söylemek zorunda kalmasına nadiren aldırırdı ama bugün zor olacak gibi görünüyordu.

"Neden son bir aydır benimle görüşmeyi kabul etmedin?" diye tekrarladı kadın sözlerini bitirir bitirmez, sesi sertleşmişti.

"Son görüşmemizde," diye başladı Oshali, "yeni ayın son haftasının büyük bölümünde eğitimde olacağımı açıklamıştım. Bu beklenti değişmedi."

Yüz ifadesi sertleşti. "Peki ya acil bir durum olsaydı? Ya acil olarak seninle görüşmem gerekseydi?"

Oşali yüzünü buruşturmamak için direndi ama başını eğdi ve kararlı bir şekilde konuştu. "Mheyu'yu ilgilendirecek ne gibi bir acil durum olduğunu anlayamıyorum. Biz sorun çözmenin bir yolu olarak bilgi sunmuyoruz. Bildiğiniz gibi, amacımız gözlemlemek ve kaydetmek. Klanınızın işlerine karışmıyoruz ya da-

"Bilmen gereken önemli bir şey oldu," diye sertçe araya girdi ve kollarını kavuşturarak pazularının daha da şişmesine neden oldu. Oşali gözlerini onun kollarına indirmemek için direndi. "Çok acil olduğunu düşünüyorum."

Oshali'nin göğsünde kızgınlık dalgalandı. "Ne oldu?" "Kardeşim çiftleşti."

Şaşkınlık onu vurunca tüm kızgınlığı kayboldu. "Çiftleşmek mi?" Ona bakakaldı "Nasıl? Başka dişi dragorai yok ki."

"Bunu biliyorum," dedi dragorai. "Yine de dişi bir omega ile çiftleşebildi."

"Normal bir ölümlü mü?"

"Onun tam olarak ne olduğu belli değil. Hiçbir ejderha onu sahiplenmedi."

Tabii ki yok. Dişi ejderhaların soyu yüzyıllar önce tükendi. Oshali düşüncelerini toplarken bakışları arkasındaki menzilin manzarasına kayd ve dragorai'ler, tarihleri, çiftleşme ritüelleri -her şey- hakkında yaptığı tüm çalışmaları düşündü. Hiçbir şey bir dragorai-alfa için uygun bir eşin bir dragorai dişisinden -kendi ejderhasına bağlı bir omega- başka bir şey olabileceğini göstermiyordu. Bu nasıl mümkün olabilirdi?

Tyomar uzun bir süre geçtikten sonra, "Başka bir şey daha var," dedi.

Kızın gözleri tekrar ona kayd.

"O hamile."

Oshali'nin gözleri büyüdü, heyecanı tüm vücuduna yayıldı. Bu inanılmazdı! Omega bir dragorai dişisi olmalıydı. Başka hiç kimse bir dragorai erkeğinden hamile kalamazdı. Yine de bu düşünce daha da fazla soruyu su yüzüne çıkardı.

Beş erkek kardeşten oluşan Vattoro klanı türünün son örneği olduğundan ve artık dişi dragorai kalmadığından, yok olmanın eşiğine gelmişlerdi. Peki bu dişi aniden nasıl ortaya çıkmıştı? Onlara tepki veren uyuyan dragorai kanına mı sahipti? Halkına görünmeyi çoktan bırakmış olan Tanrıçalar bir şekilde araya mı girmişti? Aklına pek çok soru takılmıştı.

yoğun bir merakın eşlik ettiği bir zihin. "Onu nasıl keşfettiniz?" diye sordu.

Tyomar olanları anlattıktan sonra, Oshali ona muhafızların bilmek isteyeceğini bildiği çok önemli sorular sordu. Konuyla ilgili olanlara bağlı kalmaya çalıştı, ancak fırsat doğduğunda merakı onu daha iyi ele geçirdi. "Nasıl biri?" diye sordu. "Omega mı?"

Dragorai başını eğdi, gözleri biraz kısıldı. "O sanki... bir dişi."

Oşali neredeyse gözlerini devirecekti. "Arkadaş canlısı mı? Sessiz mi? Büyük bir kişiliği var mı? Nereli?" Nasıl daha açık olabileceğinden emin olamayarak ona sert bir bakış fırlattı. "Nasıl biri?"

Dragorai'nin yüz ifadesi değişmedi ama bakışlarını yumuşatan eğlenmiş bir ifade vardı. "O bir dişi gibi, küçük pelerin. Yapmak istediğim başka bir ayrım yok." Sanki tartışmanın sonu gelmiş gibi kalın kollarını kavuşturdu. "O benim kardeşimin eşi," diye ekledi, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

Oşali sert bir nefes verdi. Bazen onun sorularına bilerek cevap vermekten kaçındığından emindi ve sanki Mheyu olmaya çalışan bir çocukmuş gibi kendisine "küçük pelerinli" demesinden kesinlikle nefret ediyordu. Bu pozisyondaki en genç kişi olması, onu diğer Mheyu'lardan daha az ciddiye aldığı anlamına gelmiyordu.

On üç yaşında onunla tanıştırıldığında, muhafızlar ona neden o yaşta eğitime başlamak için seçildiğini uzun uzun açıklamışlardı ve tüm başarılarını sıralasalar da, onun tek yorumu küçük pelerini hakkında olmuştu. Sanki ona bir çocuk olduğunu hatırlatmak için bundan bahsedip duruyordu. Ama o çocuk değildi. "Bu bilgiyle bize gelmenize sevindim," dedi ve formalitelere geri döndü. "Size yardımcı olabileceğim başka bir konu var mı?"

"Evet," diye hırladı dragorai. "Böyle bir dişinin nasıl ortaya çıkabildiğine ve bunu kimin bilebileceğine dair tüm detayları bilmek istiyorum."

Oşali başını salladı. "Bunu açıklayan hiçbir metin yok."

"Birileri bilmek zorunda."

"Türünüz hakkında bilinmesi gereken her şeyi inceledim," dedi Oshali. "Metinleri sık sık yeniden okudum. Hiçbirinde bunu ima eden bir şey bile yok."

"Ona bizim hakkımızda bilgi verilmiş. Birileri bilmek zorunda" diye ısrar etti.

Oshali kaşlarını çattı. Bu kesinlikle tuhaftı. Mheyu'dan daha fazlasını kim bilebilirdi ki? "Muhafızlarla görüşeceğim," diyerek ona güvence verdi. "Daha fazla araştırma yapmak isteyebilirler." Bir an durakladı. "Sence dışarıda kardeşlerinin çiftleşebileceği başka dişiler var mıdır?"

"Bilmiyorum," dedi düşünceli bir ifadeyle. "Bu mümkün olmalı ama onları nasıl bulabileceğimizi ya da hepimize yetecek kadar olup olmadığını bilmiyorum. Bu dişinin keşfi tamamen rastlantısal oldu."

O konuştukça, kendisine sorduğu şeyin farkındalığı Oshali'nin üzerine çöktü. Onlarla çiftleşebilecek daha fazla dişi, *onun* da çiftleşebileceği anlamına geliyordu. *Hayır*. Göğsünde sıcak, nahoş bir karıncalanma oluştu. Umutsuzca bunu istemiyordu.

Oşali bir an dondu kaldı, hissettiği duyguyu tanımlamaya çalıştı. Neden dragorayların eşlerini bulmalarını istemesin ki? Dragorai'nin yeniden üreyebilmesi Mheyu için heyecan verici ve Thrakond kültürü için de iyi olurdu. Dragorayların daha bol olması Kuzey ve Güney arasında süregelen savaşın doğasını kesinlikle değiştirirdi. Bunu neden istemesin ki? Gözleri tekrar Tyomar'a kaydı. *Çünkü başka bir kadın ona sahip olabilirdi*. Eşini sahiplenecek, ona sadık kalacak, ondan çocuk sahibi olacak ve... İçini öfke dolu bir burukluk kapladı, midesinde çalkalandı. Oşali duygu ve düşüncelerini bir kenara itti, kendisiyle şok oldu.

Tyomar, "Bunun Mheyu için bir öncelik olacağını varsayıyorum," diyordu. "Bu, kayıtlarınıza dahil edilmesi gereken yeni bir bilgi, değil mi?"

Oshali başıyla onayladı. "Kardeşleriniz ve omega röportaj yapmaya istekli mi?"

Bir an için düşündü. "Tek yol bu mu?"

"Evet, eğer dosyalayabileceğimiz herhangi bir belgeniz yoksa?" dedi sertçe. "Kendi sözlerinizi tarihe kaydetmemiz gerekecek."

Dragorai uzun bir süre sessiz kaldı ve sonra başını eğerek keskin bir selam verdi. "Buna degecektir."

Oşali onun yüz ifadesine neredeyse sırtıyacaktı. Tyomar kardeşlerinin sorgulanmak konusunda zorlanacağını iyi biliyordu. Mheyu'lar istedikleri bilgiyi toplama konusunda çok hassas, kontrollü ve spesifiktiler ve dragorai'lar da istedikleri şeyi istedikleri zaman yapmakla ünlüydüler. Bu kesinlikle bir irade mücadelesi olacaktı.

Doğruldu. "Kutsal Yedi'nin lütfuyla, mabedimizde bulunduğunuz için size teşekkür ediyor ve bizi anladığınız için minnettarız."

Yedi'ye olan iyiliğimiz. Ne zaman isterseniz sizi buraya tekrar bekleriz-

" "Bu kadar mı?" Tyomar kaşlarını çatarak sözünü kesti.

Oshali durakladı. "Ne demek istiyorsun?"

Dragorai bir an için ona baktı. "Son konuştuğumuzda bana uyumadığını söylemiştin."

Oşali hırlamamak için dudaklarını birbirine bastırdı ama ona ters ters bakmaktan kendini alamadı. "Ben yapmadım. Hatırlarsan, *sen...* görünüşüm hakkında yorum yapmıştın." İlk kez görünüşünden bahsetmişti ve gözlerinin yorgun göründüğünü söyleyerek onu aşağılamayı seçmişti. Eğitimi gereği tepki vermemeye çalışmıştı ama elinde olmadan ona çıkmıştı. Gözleri onun şimdiye kadar gördüğü tek yeri. Onlarda farklı bir şey varsa fark etmesi mantıklı olurdu ama yine de bakışlarını eleştirmesinden nefret ediyordu.

Ne yazık ki gözleri yine onun üzerinde geziniyordu. "Görünüşe göre bu sefer yeterince uyumuşsun," diye mırıldandı. "Ama hâlâ ters giden bir şeyler var."

Oşali şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ve sonra gözlerini kaçırdı. Ağladığını anlamamasını umuyordu. İçten içe onun gözlemci olmasından memnundu ama bugün kişisel fikirlerinden ya da sorunlarından bahsederek dikkatini dağıtmak istemiyordu. Anlamayacaktı ve anlamaması da gerekiyordu. "Son zamanlarda çok şey oldu, hepsi bu."

Tyomar uzun bir süre, yüzünde ne olduğunu anlayamadığı bir ifadeyle onu izledi. "Şu anda sana çok ağır geliyorsa bir Mheyu Muhafızı olmak zorunda değilsin," dedi sonunda. "Daha çok gençsin."

Adamın bir kez daha yaşına atıfta bulunmasıyla içinde bir öfke kabardı ama kendini bunu bir kenara itmeye zorladı. "Artık çok geç," dedi. "Eğitimin çoğunu çoktan tamamladım."

Tyomar başını eğdi. "O zaman sana iyi şanslar dilerim." Duraksadı, sesi derinleşti ve doğrudan kadının titreyen iç organlarına işledi. "Ama isteklerimi tekrar reddetmene tahammül edemeyeceğim, küçük pelerinli. Eğer gelir ve görüşme talep edersem, reddedilmeyeceğim. Anlaşıldı mı?"

Başını salladığında, sonunda her toplantıda umduğu şeyi elde etti. Onun gülümsemesini.

Adamın ağzı onu büyülüyordu ama gülümsediğinde ağzının sağ köşesinde şirin bir gamze belirliyordu. Nefes kesiciydi. Sürekli mücadele ettiği gerginlik hissi sonunda sakinleşti, içinden geçip hoş bir uğultuya dönüştü.

"Kardeşlerime görüşmelerin isteğe bağlı olmadığını bildireceğim," dedi Tyomar, ejderhasını aramak için yukarı bakarken. Her zaman yakınlardaydı, arkasında gökyüzünde süzülüyor ya da çağrılmayı beklerken tepesinde çığlık atıyordu

-Platforma ulaşmanın tek yolu uçtu.

Oşali bir nefes verdi. "Eminim muhafızlar ne zaman gerçekleşeceklerine dair size bildirim göndermek isteyeceklerdir. Klanınızı onların programına uymaya ikna edebilirsiniz çok yardımcı olursunuz."

Tyomar'ın bakışları ona döndü. "Görüşme yapacak mısınız?"

"Bundan şüpheliyim," dedi Oshali. "Bu bir aceminin yapamayacağı kadar önemli bir iş olacak.

Muhafızların görüşmeleri kendilerinin yapacağından şüpheleniyorum." Tyomar başını salladı. "Elveda, küçük pelerin."

Oshali başını eğdi ve veda duasını okudu. Büyülü sözler söylemeye başladığında büyü toplanarak onu çevreledi ve havaya kaldırdı. Büyünün ona verdiği tepki her zaman büyüleyiciydi ve Oşali onun dönüp kendilerine doğru gelen devasa ejderha canavarına doğru süzülüşünü izledi.

"Elveda Tyomar," diye mırıldandı Oshali onu izlerken.

"Ve sana söylediği her şey bu mu?"

Oshali başını salladı. "Tam olarak bunları söyledi Muhafız."

Gardiyan Vy çay fincanına dikkatlice kaynar su doldurdu ve üzerine parlak mavi bir mürekkep çiçeği yerleştirdi. İkisi de çiçeğin renginin suya karışmasını ve koyu mora dönüşüp odaya hoş kokulu bir aroma yayana kadar çalkalanıp köpürmesini izledi.

"Neredeyse bir ay boyunca Dragorai ile görüşmeyi neden reddettin, Oshali?" Gardiyan Vy sordu, sesi sessiz ve ölçülüydü.

Oshali sertleşti. Vy'nin sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi. "Çalışmalarına odaklanıyordum," diye dikkatle cevap verdi. "Birkaç hafta boyunca müsait olamayabileceğimi söyleyerek onu uyardım. Açıkçası, böyle bir şey olacağını bilmiyordum."

Gardiyan Vy çay fincanını kaldırdı ve dikkatlice yerine koymadan önce bir yudum aldı. Sarkan çiçeği fincandan alıp ağzına attı ve yavaşça çiğnedi. "Seni kaç kez görmek istedi?"

"Sekiz," dedi Oşali, midesi bulanarak.

Gardiyan Vy kırıkmış dudaklarını büzdü. "Bu sana tuhaf gelmedi mi?"

Oshali nefes aldı. "Düşündüm de, evet öyle. O sırada dikkatim dağınmıktı."

"Cüppelerinizi kazanmak sizi görevlerinizden uzaklaştıran bir şey olmamalı, Oshali," dedi Vy ciddiyetle. "Size bunun mevcut sorumluluklarınıza bir ek olduğu söylendi. Sorumluluklarınızdan geri çekilmeyi ve Cüppelerinizi beklemeyi bekleyemezsiniz. Bu, onlar için hazır olmadığınızı gösterir."

Oshali sık nefes aldı ve eğitime devam etmesini engelleyip engellemeyeceklerini merak etti. Aslında Mheyu Cüppelerini hak etmesine *gerek yoktu* ama Gardiyan Pesilda bunu önerdiğinde büyük bir onur duymuştu. Her ne kadar kutsal alanın ötesindeki dünyayı deneyimlemek istese de bu, muhafızların temsil ettiği her şeyi sevmediği anlamına gelmiyordu. Mheyu'nun yaptığı işe büyük saygı duyuyor, kayıtları incelemeyi ve kadim Thrakond'ların tarihi, kültürü ve gelenekleri içinde kaybolmayı seviyordu; âlemlere gidip bunları bizzat deneyimlemek istemesinin tek nedeni de buydu. Kalıp muhafız olmasa bile, Cüppelerini kazanmak bir onur olacaktı.

Kadın doğruldu. "Öyle bir izlenim vermek istememiştim Muhafız," diye nefes aldı. "Hâlâ dragorai ile tanışmaya alışmaya çalışıyorum ve-"

Gardiyan Vy kaşlarını kaldırdı. "Yedi yıl sonra mı?"

Oshali başını salladı. "Hâlâ onunla etkileşime geçmenin en iyi yolunu bulmaya çalışıyorum. Eğitimimde belirlenen kurallara her zaman uymuyor."

Gardiyan kıkırdadı. "Pek çok şey nadiren olur."

"Sadece onunla konuşmayı iki hafta ertelersem bir zararı olmayacağını düşündüm. Sonra bu dört haftaya çıktı..."

Gardiyan Vy fincanını kaldırdı ve uzun bir yudum aldı. "En ilginç ve inanılmaz olaylar nadiren önceden haber verilir veya planlanır," dedi çayın tadını uzun bir süre çıkardıktan sonra. "Tarih böyle yazılır. Ve biz her zaman buna hazır olmalıyız. Sorumluluklarımızı yeniden planlayamayız, özellikle de dragorai gibi efsanevi, nadir ve güçlü alfalar söz konusu olduğunda. O sadece menzilin bir kısmında yaşamamıza izin veren bir alfa değil. O saygı duyulan, kadim bir varlıktır."

"Biliyorum," dedi Oshali, kızgınlığı artarak. Hayatı boyunca ona dragorayların ne kadar özel oldukları söylenmişti ve onları inceledikten ve Tyomar'la tanıştıktan sonra zaten biliyordu.

"Öyle mi?" Gardiyan Vy ilk kez ona baktı ve Oşali kızgınlığını yatıştırdı. Neredeyse bir ay boyunca onu dinlemeyi reddettiği sorumluluk almak zorundaydı.

"Daha önce sorumluluklarımdan hiç kaçmadım, Vy," dedi sessizce. "Bu nadir bir olaydı ve bir daha tekrarlanmayacak."

Gardiyan Vy onun bakışlarını tuttu, birbirlerini gözlemlerken aralarında uzun bir sessizlik uzandı.

Vy, Oşali'nin çocukken tanıştığını hatırladığı ilk yetişkindi. Sert tavırlı ama nazik gözlere sahip bir ihtiyardı. Oşali onun tam adını söyleyememişti; Viyanettra. Bu yüzden Gardiyan ismini Vy olarak kısaltmış ve bu şekilde kalmış.

"Silette ve Joren bugün , değil mi?" Vy sordu.

İsimlerinin duyulmasıyla içlerindeki keder kabardı ve Oşali kendini toparlamaya çalışırken sadece başını sallayabildi.

Vy içini çekti ve uzun bir süre sessiz kaldı. "Yedi'nin en gözde eseriyle ilgili son olayları kaydettikten sonra tartışmamıza devam edeceğiz."

"İfadelerini kaydetmeme izin verilmeyecek, değil mi?" Oşali tereddütle sordu.

Gardiyan düşünceli bir şekilde, "Süreci görmenizin size fayda sağlayacağını düşünüyorum, özellikle de bunu yapmanız için sınırlı yeni fırsat varken," dedi. "Katılmak için iki görüşme seçin. Ama hiçbirinde konuşmayacaksın," diye uyardı. Vy boş fincanını yere bıraktı. "Hangi görüşmelere katılmak istediğine sen karar ver ve kayıt protokolleri hakkında Gardiyan Persilda ile konuştuğundan emin ol. Daha önce eğitim aldığınızı biliyorum, ancak şimdi gerçekten bazılarını yapacağımız için aklınızda taze olması gerekiyor." Oşali'ye ciddi bir bakış fırlattı. "Eminim bunun son derece önemli bir tarihi olay olduğunu size tekrarlamaya gerek yoktur."

Oşali başını salladı. "Farkındayım." Her iki durumda da bu, diyarların tarihinde çok önemli bir andı. Eğer ejderhalar sayılarını yenilemeyi başarırlarsa, bu durum İkiz Diyarları tamamen değiştirecekti. Kuzey ve Güney arasında süregelen savaş, ejderhalar ve binicilerinin yanı sıra diyarların dört bir yanındaki eşlerinin akınına uğrarsa devam edemezdi. Savaşan Kuzey ve Güney Hükümdarlıkları ne yapacaktı? Bu büyüleyici bir fikirdi.

"Güzel," dedi Guardian. "Bu konu ciddiyetle ve hak ettiği tüm dikkat ve özenle ele alınmalıdır. Dragorai'ler için zor

ama bu sefer bizim talimatlarımıza uymak zorunda kalacaklar."

"Uyacaklar mı?" Oşali kuşkuluydu.

"Evet," dedi Muhafız kararlılıkla. "Onlar Tanrıçaların en sevdiği yaratıklar olabilir ama biz Tanrıçalar tarafından yetkilendirildik. Klan görevimizi yapmamıza izin vermeli ve onlar da bunu biliyor. Bunu kolaylaştırmayacaklar," dedi iç çekerek, "ama veri toplamamıza izin verilmesi gerektiğini biliyorlar."

"Ve tüm kardeşler sorgulanacak mı?"

Gardiyan, "En azından kardeşler ve çiftleşmiş omega," dedi. "Karşıt gözlemler elde etmek için inlerinin bazı üyeleriyle de görüşmemiz gerekebilir."

"Yalan söyleyebileceklerini mi düşünüyorsun?" Oşali şaşkınlıkla sordu. "Bunu neden yapsınlar ki?"

Muhafız, "Hafıza zor bir şey olabilir," dedi. "Kasıtlı olarak yalan söyleyeceklerini sanmıyorum, ancak oturup bize bir şeyler açıklamak zorunda kalmanın sıkıntısı anılarını gözden kaçırmalarına neden olabilir ya da tüm bunların üzerinden haftalar geçtiğini düşünürsek bazı ayrıntıları unutabilirler."

Oşali onun ne ima ettiğinin farkında olarak gözlerini kaçırdı. "Özür dilerim," diye mırıldandı.

"Bir olayın ifadesi alınacaksa," diye devam etti gardiyan sanki hiç konuşmamış gibi, "her zaman en az iki farklı bakış açısı almaya çalışırız. Bu şekilde, anlatılanlar ya da olay bu tanıklıklara dayanarak daha doğru bir şekilde kaydedilebilir. Farklı insanlar farklı şeyler hatırlıyor ya da olanlarla ilgili farklı bakış açılarına sahipler. Anlatılanların bu kadar farklı olması bazen şaşırtıcı olabiliyor."

Oşali uzun bir süre düşündü. "Ama bazı anlatılar mevcut kayıtlardaki bilgileri gerçek olarak ifade ediyor," dedi kaşlarını çatarak. "Özellikle de Thrakondların ülkeyi yönettiği dönemden."

Gardiyan Vy başını salladı. "Şimdiye kadar hiçbir muhafız bir Tanrıçanın sözlerinde tutarsızlık bulamadı. İlk muhafızlardan birkaçı bazı Tanrıçalarla bizzat görüşecek kadar şanslıydı. Bu ifadelerde yalan söylemek için bir nedenleri olmadığı tespit edildi, bu yüzden gerçek olarak kabul edildiler." Oturduğu yerde kıpırdandı. "Her halükarda, bildiğim kadarıyla dragorayların da yalan söylemek için bir nedeni yok. Yani bu onların beklentilerini ve davranışlarını yönetmekle ilgili olacak."

Oşali homurdandı. "Bir dragorai'nin davranışlarını yönetmek mi?"

Gardiyanın yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Evet, sanırım bu imkânsız. Buna hazır mısınız?"

Oşali omuzlarını dikleştirdi. "Her zaman."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

"No."

Tyomar dikdörtgen taş toplantı masasının üzerinden kardeşine baktı Khyros. "Bu gerekli. Reddetmek gibi bir seçeneğimiz yok."

Khyros başını salladı. "Mheyu'yu şımartacak vaktimiz yok, Tyomar."

"Onları klanımızdaki değişikliklerden haberdar etmek bir hoşgörü değil," diye verdi Tyomar. "Bu bizim görevimiz. Hayatımızın önemli unsurlarını belgelemeliyiz. Tanrıçalar böyle istiyor."

"Endişelenmemiz gereken başka şeyler var, Tyomar," diye araya girdi bir başka kardeş, Zendyor.

Tyomar ona sert bir bakış atarak, "Bunu biliyorum," dedi. "Ben sadece hepimizle görüşme talep edeceklerini ve bunu yerine getirmemiz gerektiğini söylüyorum."

Masanın etrafındaki kardeşlerinden üçü nefes verdi ya da hayal kırıklıklarını homurdanarak dile getirdi, ancak şaşırtıcı bir şekilde dördüncü kardeş Nyro, tarihsel olarak klan toplantılarına tamamen katılmamasıyla tanınırdı. Ama bu son zamanlarda değişmişti.

"Onlara dostumdan bahsetmekten memnuniyet duyarım," dedi yüzünde kendini beğenmiş bir ifadeyle. "Söylenecek çok şey var."

Tyomar, Khyros'un tepkisinden bu kadar rahatsız olmasaydı, yeni çiftleştiği kardeşine sırtıtabilirdi. Nyro eşiyle övünmek için her fırsatı değerlendirirdi, hatta hemen yanında otururken bile. Ne yazık ki bugün klan toplantısına katılmamıştı. "I'mya'ya onun da bir görüşmeye katılması gerektiğini söyleyebilir misin?"

"Elbette," dedi Nyro. Masanın etrafındaki diğer üç kişiye baktı. "Sorunun ne olduğunu anlamıyorum. Önemli olan büyüdüğümüzü, yok olmayacağımızı duyurmamız."

Sethorn dikkatle, "Bunda özünde yanlış bir şey görmüyorum," dedi. Sethorn tüm kardeşler arasında en güçlü stratejist ve planlamacıydı ve yaptıkları her şeyi bu gözle tartardı. "Mheyu'lar bizi her zaman belgelediler ve bize karşı herhangi bir komplonun parçası değiller. Aslında kendilerini yaratıcılarımıza adanmış durumdalar. Sadece, bizimle ve I'mya gibi dışilerin varlığıyla ilgili bilgilerin bazı kişiler tarafından nasıl keşfedildiğini hâlâ bilmiyoruz. Bu bilginin bize karşı kullanılmayacağını nereden bileceğiz?"

Tyomar'ın kaşları derinleşerek çatıldı. "Mheyu'nun herhangi birine bilgi verdiğini ima ediyor olamazsın. Size söyledim, I'mya'yı bilmiyorlardı."

"Bu, başka birinin onların bilgilerine erişmediği anlamına gelmez."

"Benim menzilimdeler," dedi Tyomar, o kadar kırgındı ki neredeyse böğürerek. "Sethorn, kendi bölgemi koruyamayacağımı mı söylüyorsun?"

Zendyor, "Diyarın dört bir yanında pek çok kutsal alan var, kardeşim," dedi. "Şu anda Mheyu'yu hangi sorunların etkilediğini bilmiyoruz."

Tyomar sert bir sesle, "Sana şimdi söyleyebilirim ki onları hiçbir şey etkilemiyor," dedi. "Mheyu'mun gözlerinin içine baktım ve orada hiçbir aldatma yoktu."

Zendyor'un kaşları kalktı. "Senin Mheyu'n mu?"

Tyomar sert bir sesle, "Yedi yıldır benim bağlantım," dedi. "Yüzündeki her ifadeyi gördüm. Bana hiç yalan söylemedi."

"Onunla karşılaştığınızda yüzünü göremediğinizi söylediğinizi sanıyordum?" Zendyor kaşlarını çatarak sordu. "Bu konuda şikayet etmiştin."

Tyomar kaşlarını çattı. Bunu onlara asla söylememeliydi. "Her toplantıda onun gözlerini görebiliyorum. Eğer bana yalan söylüyor olsaydı, bunu bilirdim." Masanın etrafındaki dört kardeşine baktı. "Her halükarda, yüzyıllardır yöntemlerine saygı duyduğumuz Mheyu'dan şüphelenecek miyiz? İkiz Diyarlar'da kalan son dragorai olarak klanımıza ne olduğunu belgeleme haklarını reddetmeye mi başlayacağız?"

Sessizlik vardı. Tyomar kardeşlerinin Mheyu'nun yaptıklarının önemini anladıklarını biliyordu; direniyorlardı çünkü Mheyu'nun istediği şeyi yapmaları, yani oturup soruları ellerinden geldikince cevaplamaları zaman ve çaba gerektirecekti. Dragorai'ler hiçbir zaman oturup sorulara cevap vermekte iyi olmamışlardır. Onlar avcıydı ve

savaşçılar ve maceracılar; diyarı uygun gördükleri gibi gezebilmenin, keşfetmenin ve kendilerine borçlu olunan şeyleri almanın keyfini çıkarıyorlardı. Artık hayat farklıydı ama Tyomar başarıların ve kazanımların geçmiş klanlarda olduğu gibi değerlendirilmesini istiyordu.

Tyomar sessizliği bozarak, "Görüşmelere katılmamız için bize zaman bildirecekler," dedi. "İstedikleri her şeyi kabul etmemizi öneriyorum." En büyük kardeş ve klanın başı olan Khyros'a dikkatle baktı.

Khyros'un yüzü gök gürültüsü gibiydi ama uzun bir süre hiçbir şey söylemedi, bakışlarını Tyomar'a dikti, bu konuda alışılmadık derecede inatçı davrandığının farkındaydı ama umurunda değildi. Çoğu zaman kardeşler arasındaki bağlayıcı unsur oydu. Sethorn soğuk ve umursamaz olabiliyordu, Zenydor son derece asabiydi, Khyros bazen içine kapanıktı ve Nyro'nun doğasında diğerlerini kolayca bir bencillik vardı. Hepsi aynı özelliklere sahip değildi; Tyomar da zaman zaman soğuk ve küçümseyici, asabi ve çok bencil olabiliyordu, ancak özellikleri farklı şekillerde baskındı. Tyomar uzun zaman önce kardeşlerinin her biriyle bağlantı kurabileceğini ve klan için çok yıkıcı olmamak için kişiliklerinin keskin kenarlarını yumuşatabileceğini fark etti.

Klanın kanalı olmak gibi bir niyeti yoktu. O sadece bir dragorai olmaktan ve kendisi gibi olan kardeşlerinin arasında bulunmaktan keyif alıyordu. Onlara saygı duyuyor ve hepsinde kendisinde de olduğunu umduğu takdire şayan özellikler buluyordu. Bunun yanı sıra, avlanmak, kendi bölgesini korumak ve kendisi gibi olan diğerleriyle vakit geçirmek için *dan askha*'sıyla diyar boyunca uçtuğu her gün için minnettardı. Bir dragorai olarak doğmuş olması Tanrıçaların bir lütfuydu ve bunun vaktinden önce sona ermesini istemiyordu. Eğer türlerinin devam etmesi için bir yol varsa, bunu sağlamak için her şeyi yapmaları gerektiğini düşünüyordu. Dragorai'ler soylarını devam ettirememekten dolayı yok olup gidemezlerdi. İlk yıllarında dragorailerin - muhteşem, güçlü, korkusuz erkek ve dişilerin- inanılmaz başarılarına tanık olmuştu ve Mheyu'nun korumaya çalıştığı bu mirasın bir parçası olmaktan onur duyuyordu.

Khyros sonunda isteksizce, "Bunu kaydetmeleri gerekiyorsa buraya gelebilirler," dedi. "Röportajlarını klan toplantılarımızdan önce ya da sonra yapabilirler."

Tyomar'ın kaşları daha da çatıldı. "Bu Mheyu," diye cevap verdi. Başka bir şey söylemeye zahmet etmedi; ne demek istediği gayet açıktı. Hiçbir şey yoktu

Görüşmeleri yapmanın ve sonra da diyarın en titiz kayıt tutucularının istediklerini yapmalarını mümkün olduğunca zorlaştırmamanın bir anlamı yoktu. Klanın kutsal alana gitmesi gerekiyordu. Ayrıca Tyomar küçük pelerinini görmek için bir fırsat daha yakalamak istiyordu.

Onu neredeyse bir aydır görememek kesinlikle öfkelenendiriciydi. Onun bu kadar yakınında, kendi menzilinde olması ve yine de onu görmek istediğinde erişilemez olması onu sinirlendiriyordu.

Onu neden görmek istediği ya da gördüğünde ortaya çıkan vahşi ve güçlü bir şeyin kıpırtıları hakkında çok derin düşünmemeyi seçti.

Onunla her zaman bu şekilde ilgilenmemiştir. Mheyu onu on üç yaşındayken küçük özel peleriniyle takdim ettiğinde, onlara getirdiği bebeğe iyi bakıldığını görmekten memnun olmuş ama o yaştaki bir çocuğun klanıyla ilgili önemli konularda kendisiyle irtibat kurmasını beklemelerinin saçma olduğunu düşünmüştü. Ama beş yıl sonraki eğitiminden sonra onunla tekrar karşılaştığında, kız onu etkilemişti. Bilgili, ilginç ve dragorai'yi açıkça destekleyen bu kız onda bir merak uyandırmıştı. O zamandan bu yana yedi yıl geçmişti ve ona duyduğu merakın neye benzediğini hayal etmeye kadar uzandığını inkâr edemezdi. Onun güzel, kahverengi gözlerindeki ifade çeşitliliğini izlemekten, genişleyip daralmalarını ya da şaşkınlıkla göz kırpmalarını görmekten keyif alıyordu. Mheyu'nun saygılı ve mülayim olma tarzına uymaya çalışıyordu ama küçük pelerininin güçlü bir kişiliği olduğu açıktı. Bazen onu tamamen şaşırtıyordu ve o anlarda onunla gurur duyuyordu.

Son zamanlarda, vahşi kıpırdanmalar ve onu görme ihtiyacı yoğunlaşmıştı. Onu olması gerekenden daha sık düşünüyor, pelerininin altını keşfederse ve vücudunun çeşitli hassas kısımlarını emerse o güzel gözlerin nasıl görüneceğini merak ediyordu. Sadece iki şey onu durdurmuştu. Birincisi, onu muhafızlara teslim ettiğinde küçücük bedenini bir bebek gibi kucağına almıştı. Ve o hâlâ gençti, sadece yirmili yaşlarındaydı, kendisi ise yüzyıllar yaşındaydı. Ona küçük pelerin demesinden hoşlanmadığını biliyordu ama bu ondan çok kendisi içindi. Onu on üç yaşında, kendisinden çok endişeli ve korkmuş görüldüğü, korkunç ejderhalar tarafından yenilmemeyi uman küçük bir kız olarak hatırlamak istiyordu. Bazı açılardan kendini ondan sorumlu hissediyordu. Ama bu lakap onun için yaşını hatırlatmaktan çok daha fazla şey ifade etmeye başlamıştı ve bu onu endişelendiriyordu. Onu durduran bir diğer şey de Tanrıçalara duyduğu saygıydı. İstisnai bir Mheyu Muhafızı olacağı çok açık olan biriyle kendini şımartarak onların şerefini lekeleyemezdi. Ama bu

ihtiyaç duyduğunda onu göremeyeceği anlamına gelmiyordu. Şu anda, yaptıkları kısa görüşme yeterli değildi. Onu gördüğünde bir şeyler ters gitmişti, üzgündü. Bu ona hiç iyi gelmemişti. Ayrıldıktan sonra, kendisine söylemesini talep etmesi gerektiğini fark etti. Ama görüşmeler için kardeşleriyle birlikte dönmek en iyisiydi.

"İkinize de saygısızlık etmek istemem," dedi Nyro, Khyros ve Tyomar arasındaki sessiz göz kavgasını bölerek. "Ama bu klan çapında bir karar olmak zorunda mı? Neden Mheyu'yla konuşmak isteyenlerimiz bu fırsatı değerlendirmiyor ve istemeyenlerimiz de konuşmuyor?"

Tyomar Nyro'ya baktı. "Bu son beş yüzyılda klanımızın başına gelen en önemli şey oldu. Khyros'un, Mheyu'nun bunu düzgün bir şekilde kaydetme şansını reddederek buna değilmiş gibi davranmaya niyetli olup olmadığını bilmek istiyorum." Gergin ve hareketsiz duran Khyros'a baktı. "Bunu bir klan olarak yapmazsak hepimize saygısızlık olur. Mheyu'ya saygısızlık olur, Tanrıçalara saygısızlık olur."

"Pekâlâ!" Khyros homurdandı, sesi klan toplantılarını Vattoro tapınağında yankılandı. "Bu görüşmeleri gerektiği gibi yapacağız."

Tyomar başını eğip sandalyesine geri otururken Zendyor kaşlarını çattı ve Nyro başıyla onayladı.

Sethorn sert bir sesle, "Herkes her ne yapıyorsa bu işi de yapmak zorunda," dedi. "Kraliçeyi gözetleme işimizi bu görüşmeler bitene kadar ertelememizi öneriyorum."

"Yani şimdi kraliçe konusunda ilerleyebilmek için bir kez daha beklemek zorunda mıyız?" Zendyor homurdandı.

Tyomar, "Tam olarak önemli bir saldırı planlamıyorduk," diye belirtti. Zendyor anlaşılabilir bir şekilde homurdandı ve hırladı, açıkça tedirgindi, ama

Tyomar onu görmezden geldi.

Diğerleri toplantıdan ayrılırken Zendyor'un onu yanına çağırması onu şaşırttı. "Sana şaşırdım," dedi huysuzca.

Tyomar kaşlarını çattı. "Ne için?"

"Khyros'u çok zorluyorsun," diye cevap verdi gözlerini kısarak. "Mheyu'dan neden hoşlanmadığını biliyor musun?"

Khyros'un menzilineki dağlardan birinin yamacında bulunan tapınağın girişine doğru yürürlerken Tyomar bir an için hiçbir şey söylemedi. Khyros'un Mheyu muhafızlarından hoşlanmadığını biliyordu, çünkü onu kayıp ejderhası hakkında sorgulamaya kalkışmışlardı. Birkaç yüzyıl

Daha önce, Kuzey'de bir Mheyu tapınağı yok edildiğinde ve muhafızlar başka bir yere taşınmak istediklerinde, yerleştikleri yer Khyros'un dağ silsilesi olmalıydı. Ve klanın başı olarak, Mheyu'nun düzenli olarak temas halinde olduğu kişi Khyros olmalıydı, ancak Khyros Mheyu'ya ve onların inatçı merakına tahammül edemedi. Khyros'un ejderhası uzun süredir kayıptı ve doğal olarak Mheyu onun kayboluşuyla ilgili gerçeklerin detaylarını öğrenmek istiyordu. Ama bu Khyros için acı verici bir konuydu -herkes için olduğu gibi.

"Bu Khyros'la ilgili değil Zen," dedi Tyomar sonunda. "Bu klanla ilgili. O bunun farkında olan türden bir lider, aksi takdirde kabul etmezdi."

Zendyor, "Bunu yapma şeklin yüzünden," dedi. "Onu kenara çekip özel olarak konuşmadınız, sormadınız ya da önermediniz. Onunla yüzleştin." Girişte durduklarında ona baktı. "Sen böyle yapmazdın."

Tyomar önlerindeki uçsuz bucaksız dağa baktı. Belki gereksiz yere zorlayıcı olmuştu ama Khyros'un hayır deme riskini göze alamaz ya da buna katlanamazdı. "Belki de hayır," diye mırıldandı. "Ama Mheyu'yu ve sağlayabilecekleri faydaları her zaman küçümsüyor. Onların menzilimde olmasının yükünü ben üstlendim. Beni dinlemeli."

"Bunun bir yük olduğunu mu düşünüyorsun?" Zendyor sordu.

Tyomar hemen ona dönerek, "Hayır," dedi. "Kastettiğim bu değil. Bu sadece benim taşıdığım ve hiçbirinizin bir sorumluluk." Zendyor'a sert bir bakış attı. "Hepiniz dinlemelisiniz."

Zendyor sert bir şekilde nefes verdi. "Onlarla konuşmakta çok iyisin Ty. Çoğumuz yapamazdık." Ona dönmeden önce *dan askha*'sını çağırarak havaya bir efsun *savurdu*. "Ama bugün farklı görünüyorsun. Sadece iyi olup olmadığını kontrol etmek istedim."

Tyomar homurdandı. "Elbette öyleyim. Senin için endişelenmesi gereken kişi benim."

Zendyor ona bir bakış fırlattı. "Neden?"

"Son zamanlarda ininden neredeyse hiç çıkmadın," dedi Tyomar, onu yakından izleyerek. "Ben ve Ryndross seni avlarımızda görmedik."

Zendyor gerildi ama şaşırtıcı bir şekilde hiçbir şey söylemedi ve ejderhasının çırpınan kanatları havayı doldurdu. "Bir dahaki sefere kardeşim," dedi bir büyü yapıp havaya fırlamadan önce.

Tyomar onun bariz kaçınmasına sırttı ve onu izlerken başını salladı. Zendyor alışkanlıkları olan bir alfa değildi, bu yüzden ininde bu kadar çok zaman geçirmesi bir şeyin dikkatini çektiği anlamına geliyordu. Hazır olduğunda Tyomar'la paylaşacağına şüphe yoktu. Her zaman yaptığı gibi.

Tyomar bir büyü söyleyerek, yakınında olduğunu hissettiği *dan askha*'sı Ryndross'u çağırdı. Tyomar'ın ona ne zaman ihtiyacı olduğunu Ryndross'un içgüdüsel olarak bildiği kadar iyi bağlantıları vardı, ancak klan toplantıları sırasında kardeşleriyle sert bir şekilde oynayarak dikkatini dağıtma eğilimindeydi. Ryndross'un ejderha kardeşleri arasında Tyomar'ın alfa kardeşleri arasında oynadığına benzer bir rol oynadığı Tyomar'ın gözünden kaçmadı. Genel olarak, bir ejderhaya göre biraz yumuşak huyluydu, yine de bazı anları kesinlikle oluyordu. Kardeşlerinin arasındayken ruh hali daha hafifti ve onları kovalamaktan, onlarla birlikte avlanmaktan ve onların arasında olmaktan keyif alıyordu. Kardeşleri de onun yanındayken daha sakin görünüyordu. Bu pek de alışılmadık bir durum değildi. Geçmişte, bir kişinin *dan askhası* kendisinin bir temsili ve yansımasıydı, birbirlerinin duygularını hissedebildiklerinden bahsetmiyorum bile.

Ejderhası yaklaşırken, Tyomar bir büyü mırıldandı ve büyü etrafını sardı, onu dağın kenarından kaldırdı ve Ryndross'un sırtına inmek üzere havaya kaldırdı. İnerine geri dönerlerken Ryndross önden gitti ve Mheyu kutsal alanının üzerinden uçtu. Sıradağların o bölümünü sık sık ziyaret etmekten hoşlanıyor gibiydi ve Tyomar da buna kesinlikle aldırmıyordu. Yıllar geçtikçe, küçük pelerininin kutsal alanda güvenle saklandığını ve onu yakında tekrar göreceğini bilmek onu memnun ediyordu.

Artık görüşmeler gerçekleşeceğine ve kadın onu görmeyi reddetmeyeceğine göre, ondan daha fazlasını talep edecekti. Eğer irtibat kişisi olarsa, onun hakkındaki merakını gidermesini . Ve reddetmeyeceğinden emin olacaktı.

OceanofPDF.com

Sırtıcı bir şekilde, görüşmeler sorunsuz geçti.

Vattoro klanı kendilerine ayrılan zamanda geldi ve gardiyanın özenli yöntemlerine karşı fazla direnç göstermedi.

Oshali, Zendyor ve Sethorn'un mülakatlarına katılmaya karar verdi. Tyomar'la daha önce tanışmış olduğunu ve onu tekrar görmek için yanıp tutuşsa da, muhafızların onu her zaman gördüğü halde neden onun mülakatına katılmak istediğini merak edebileceğini düşündü. Omega'yı merak ediyordu ama kardeşlerle görüşme fırsatını da kaçıramazdı. Çalışmalarında her bir kardeş hakkında okuduklarına dayanarak, Nyro en az ilgi çekici olanıydı - tam olarak bir dragorai-alfa olmasını beklediği şeydi. Khyros, klanın lideri olarak oldukça gizemli ve biraz ilgi çekiciydi ama Oshali'nin hakkında en ilginç şeyler okuduğu kişiler Zendyor ve Sethorn'du.

Zendyor, normal bir dragorai-alfa'dan daha vahşi olan öfkesiyle ünlüydü. Öfkesi savaştaki acımasızlığını körüklüyordu ve diğer geçmiş dragorai klanları da dahil olmak üzere pek çok kişi ondan korkuyordu. Öfkesi yüzünden bir keresinde çıplak elleriyle bir ejderhayı öldürdüğüne dair haberler bile vardı. Oshali normalde onunla karşılaşmaktan kaçınmayı tercih ederdi, ancak muhafızların kayıt sürecinin sınırları içinde, bu onu güvenli bir şekilde gözlemlemek için bir fırsattı.

Ancak Sethorn'un Zendyor'un tam tersi soğuk bir zalimliğe sahip olduğu bildirilmiştir. Kayıtlarda, dragoraylara yapılan saldırı sırasında, Vattoro klanının son derece etkili savunmasını birçok kişi onun öngörüsüne ve stratejilerine bağlıyordu. Bir dragorai'nin bu kadar stratejik düşünmesi ve buna rağmen

doğuştan vahşi bir varlıktı. Bu özellikler Sethorn'un son derece baştan çıkarıcı olduğu söylentilerine yol açtı. Bir kadını yatağa atmakla yetinmez, arzuladığı her kadının kendisine tapmasını, tamamen bağlanmasını isterdi, öyle ki kadın onun iyiliğini sağlamak için kendi iyiliğini feda edebilirdi. Bu konuda o kadar yetenekliydi ki, görünüşe göre birçok kadın, sonunda onu terk ettiğinde, doymuş olarak kendini öldürdü. Hatta bir keresinde neredeyse Tanrıçalardan birini baştan çıkardığı bile söyleniyordu. Hangisi olduğunu kimse bilmiyordu ama Tanrıçaların neden artık halklarına görünmedikleri ve sayıları tehdit altındayken dragorayları kurtarmaya çalışmadıkları konusundaki teorilerden biri, Yedi'den birinin Sethorn tarafından kandırılmış olmasıydı.

Oshali'nin ilgisini çekti. Tanrıça söylentisine inanmamıştı ama diğer anlatılanlar yine de oldukça kışkırtıcıydı. Eğer gerçekten doğruysa, muhafızlara nasıl davranacaktı? Güzel bir kadınla, onu baştan çıkarmadan aynı odada bulunamayacağı söyleniyordu... eğer ona sahip olmaya karar verirse. Oşali, Mheyu Muhafızlarının ilgisini çekeceğinden şüpheliydi ama ya çekerlerse? Mheyu'ların cinsel aktivitede bulunmaları, hatta evlenmeleri yasak değildi; sadece görevlerini hiçbir şey engelleyemezdi ve bildiği kadarıyla bu onların en önemli önceliği değildi. Bu yüzden Sethorn ilgisini çekmişti, çünkü yaygın dragorai özelliklerinin çoğuna meydan okuyor gibi görünüyordu.

Neyse ki mülakatlar bir hafta içinde organize edildi ve Oshali tüm zamanını ve dikkatini eğitimini tamamlamaya ve mülakatlara hazırlanmaya verdi.

Zendyor'un ki ilkti. İki muhafız onun iki yanında oturmuş parşömen sayfalarına notlar yazarken, asıl görüşmeci Muhafız Tavelai onun önünde oturuyordu. Oshali odanın bir köşesinde oturmuş, Zendyor'un söylediklerine değil muhafızın sorgulama sürecine odaklanmış olsa da, onu izliyor, dinliyor ve kendi notlarını alıyordu.

"İfadenize eklemek istediğiniz aklınıza gelen başka bir şey var mı?" Gardiyan Tavelai standart sorularının sonunda sordu.

Zendyor başını salladı. "Hatırlayabildiğim her şeyi size anlattım."

Gardiyan başını salladı ve sorgulamasına devam etmeden önce parşömenine birkaç not daha karaladı.

Görünüşü ve sesi, Oshali'nin şöhretini göz önünde bulundurarak tam olarak düşündüğü gibiydi. Benzer vahşi ve ilkel bir enerjisi vardı.

Ondan sızan Tyomar'dı ama onunki tedirgin ediciydi. Sandalyede arkasına yaslanmış otururken rahat ve sakin görünmesine rağmen, sanki her an kaos çıkabilirmiş gibiydi. Bu rahatsız ediciydi ve Oşali'nin Tyomar'ın ne kadar benzer ve farklı olduğunu fark etmesini sağladı.

Görüşmenin en gergin anı, gardiyanın yeni eşleşmenin ayrıntılarını sormaktan vazgeçip Zendyor'a kendisi hakkında sorular sormaya başladığı andı. Kaşlarını çattı ve yavaşça öne doğru eğilerek dirseklerini dizlerine dayadı ve ellerini kavuşturdu. Oşali nefesini tuttu. Bu çok hafif bir hareketti ama yine de çok tehditkâr görünüyordu.

"Kardeşimin çiftleşmesiyle ilgili kişisel hislerimin kayıtlarınızla ne ilgisi olduğunu anlayamıyorum Muhafız," dedi Zendyor, sert sesi odada yankılanarak.

Gardiyan Tavelai yanıtında başarılı oldu. "Klanınızla ilgili bu son gelişme hakkında ne hissettiğiniz de en az gerçekler kadar önemlidir," dedi. "Ancak yalnızca gerekli olduğunu düşündüğünüz şeyleri paylaşmanız gerekiyor. Gelecek nesillerin sizin görüşlerinizden faydalanacağını düşünmüyorsanız, bu konuda ne hissettiğinizi bize söylemek zorunda değilsiniz."

Zendyor'un çenesi ona bakarken sertleşti, şüphesiz onun kışkırtmasını anlamıştı. "Çiftleşmek ve üremek herkes gibi bizim de hakkımız," dedi kararlı bir şekilde. "Ben de bu konuda böyle düşünüyorum. Eşlerimizi bulmak ve klanımızı genişletmek doğal bir şey. İçinde bulunduğumuz koşullar nedeniyle bunun bizden esirgenmiş olması duygularımı daha anlamlı kılmıyor. Sıradaki soru."

Oşali şaşkınlıkla Zendyor'a baktı. Onun cevap vermeyi reddetmesini bekliyordu ama bu şekilde değil.

Gardiyan devam etti. "Kardeşinin yaşadığına benzer şekilde sende farklı bir şey uyandıran, davranışlarında herhangi bir değişiklik olan bir dişiyle karşılaştın mı? Belki de ininize yeni gelen biri?"

Zendyor sandalyesinden fırladı, sandalyesi geriye yuvarlanıp yere düşerken iki yanındaki muhafızlar şaşkınlıkla sıçradı. "Bu çok saçma bir soru!" diye bağırdı. "Bu sizi ilgilendirmediği gibi, bu görüşmenin amacı beni özel ilişkilerim hakkında sorgulamak değil, kardeşime odaklanmaktır." Sandalyesinde sessizce onu izleyen Gardiyan Tavelai'ye bağırırmaya devam etti. Ancak Oşali, ona bakarken bile elinin hâlâ parşömenine bir şeyler karaladığını fark etti.

Ancak Sethorn oldukça farklıydı. Görüşme boyunca gözleri birkaç dakikada bir Oshali'ye kaymaya devam etti. Sonunda, dilini tutmaya devam edemeyecek gibi görüldüğünde, doğrudan ona bir soru yöneltti. "Sen kardeşimin Mheyu'susun, değil mi?"

Oşali'nin omurgasında bir heyecan belirdi ve nasıl cevap vereceğini bilemediği için sustu. Kardeşinin Mheyu'su mu? Neden böyle bir ifade kullandı? Henüz gerçek bir muhafız bile değildi.

Daha bir cevap düşünmeye fırsat bulamadan, Muhafız Tavelai araya girdi. "Benimle sadece burada konuşabilirsin, Meshedilmiş Kişi," dedi saygıyla. "Bu mülakatınız için bir sorun teşkil eder mi?"

Sethorn ona sinirli bir bakış fırlattı. "Sadece seninle konuşmama izin veriliyorsa bu kadar insan neden burada?"

Gardıyan, "Raporlama yöntemlerinin doğruluğu için," diye cevap verdi.

"Yani söylediklerimi doğru bir şekilde rapor edeceğine güvenemeyeceğimi mi söylüyorsun?" Sethorn kaşlarını çatarak sııttı. Gözleri tekrar Oshali'ye kaydı. "Diğer hiçbir peçe takmazken sen neden takıyorsun?" diye sordu Muhafız Tavelai'den bir yanıt bekleme zahmetine girmeden.

Isı Oshali'nin boynuna yayıldı ve sandalyesinde rahatsız bir şekilde kaydı, ama bu yapılacak yanlış bir şeydi - Sethorn onu yakından izliyordu. "Bağışla beni," dedi derin sesi yumuşak bir şekilde. "Eminim güzelliğini korumak için pek çok nedeniniz vardır ama merak ediyorum."

Oşali kalemini daha sıkı kavradı ve gardıyana baktı, onu tekrar görüşmeye odaklanmaya ikna edip edemeyeceğini ve nasıl ikna edeceğini merak ediyordu.

Sethorn, "Kardeşimin bunca yıldır bundan mahrum bırakılmasına birden üzüldüm," diye devam etti. Dizine vurdu. "Buraya gel ve altına bakmama izin ver, böylece ona geri rapor verebilirim."

Onun küstahlığı karşısında içinde bir kızgınlık patlaması oldu. "Kardeşin beni peçesiz gördü," derken buldu kendini.

Sethorn kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi?"

"Evet. Yakışıklılık ya da zeka karşısında kayboluyor."

Sethorn'un ifadesi sertleşti ve Oshali peçesinin altından gülümsemekle yetindi.

Elbette o da diğer tüm kardeşler gibi çok yakışıklıydı ama Tyomar'ın sahip olduğu o ham ilahi güzelliğe sahip değildi. Hem Zendyor'u hem de Sethorn'u gördükten sonra, Oshali için Tyomar'ın özel olduğu açıktı.

Görüşmeler iki gün boyunca sürdü ve ikinci günün akşamında Oshali yorgunluktan yatağına yığıldı. Kayıtların tutulmasıyla ilgili o kadar çok prosedür vardı ki, görüşmeler muhtemelen işin kolay kısmı gibi görünüyordu. Meşgul olmanın iyi yanı, aklını Silette ve Joren'den uzaklaştırmasıydı. Şu anda alemde nerede olduklarını merak ediyordu ama onları düşündükçe kendini daha da kötü hissediyordu. Her ne kadar ailesi olduklarında ısrar etseler de, gittikten nasıl ailesi olabilirlerdi ki? Artık yalnızdı.

O gece geç saatlerde Oşali odasından çıkıp kütüphaneye gitti.

Uyuyamadığında gidebileceği en iyi yer orasıydı.

Aslında bir kütüphane değildi; İkiz Diyarların renkli tarihinin güzel, düzenli bir arşivi idi, ancak kutsal alanın çocukları ona bir kütüphane gibi davranıyordu. On yaşından itibaren pek fazla eğlence aktivitesi yoktu ve özellikle de mevcut savaş her şeyi bozduğu için İkiz Diyarları öğrenmenin en iyi yolu buydu.

Kütüphane, kutsal alanın geri kalanı gibi yarı karanlık ve sessizdi, sadece gece devriyesindeki muhafızlardan gelen fısıltı sesleri yankılanıyordu.

Oşali kitap raflarının arasına süzüldü ve en sevdiği hikâyeleri aramaya başladı; kendini kötü hissettiği zamanlarda ona en çok ilham veren ve onu en çok rahatlatan hikâyeleri. Kendini hiç bu kadar kötü hissetmemişti, yalnızdı ve yirmi beşinci yaşı geldiğinde ne yapacağını bilemiyordu. Ama arşivlerde onu bir süreliğine uzaklaştıracak, hissettiği ihaneti aklından çıkaracak bir şeyler olmalıydı. Olmak zorundaydı.

Kutsal alan, evlat edinilen pek çok çocuk için bir yuva olsa da, terk edilmiş çocukları yetiştirmek Mheyu'nun birincil amacı değildi. Muhafızlar, var olan her şeyi yarattıkları rivayet edilen Tanrı ırkı Thrakondların efsanevi kültürüne adanmışlardı. Bazı köken metinlerinde, İkiz Diyarları yaratan Thrakondların dili, toprağı düzleştiren, dağları yükselten sözlü şiirleri ve suları derinleştiren ve gökyüzünü renklendiren şarkılarıydı. Dünya onların oyun alanıydı ve mevsimlerin sürekli değişen güzelliğini, rüzgârın ve yağmurun sertliğini ve alevin sert yıkımını onlar yarattı.

Thrakondlar İkiz Diyarlar'dan sıkılıp başka dünyalar ve başka diyarlar yaratmak için yola koyulduklarında, içlerinden yedi tanesi kaldı. Yedi Tanrıça. Ölümlüleri yaratanlar onlardı, çağlar boyunca var olan ve yok olan pek çok tür vardı, ancak en çok dragorai ile gurur duydukları söylenirdi.

Yediler Thrakondlardan geriye kalan son kişilerdi ve dilleri -Yaratılışın dili hiçbir ölümlü tarafından gerçek anlamda konuşulamazdı, ancak Tanrıçalar yarattıklarıyla iletişim kurmak zorundaydı, bu yüzden onlara basitleştirilmiş bir versiyonunu öğrettiler. Tanrıçaların bu versiyonun, doğru şarkı ve sözlü şiirle, toprağı yoğun bir şekilde saran ruhani büyüü kontrol edebileceğini bilip bilmedikleri asla bilinmedi.

Oşali kütüphanede saatlerce Thrakondların kökeni ve dilleri, Yedi'nin ayrıntıları ve bu güzel ama acımasız topraklarda yaşamı nasıl düzenledikleri hakkında her şeyi hayranlıkla okumuştı. Yarattıkları her şeyin hikâyesi o kadar genişti ki Oshali'nin hepsini okuması imkânsızdı ama denedi, yarattıklarını neden terk etmiş olabileceklerine dair bir neden aradı. Sonunda onlar da mı sıkılmışlardı? Kendi ırklarını mı özlemişlerdi? Küçük ölümlülerin açgözlülüğü ve şiddeti onları gücendirmiş ve iğrendirmiş miydi? Bu muhtemelen hiçbir zaman çözülemeyecek bir gizemdi ama Oshali bu konuda okuyabileceği her şeyi okumuştı.

Raflar boyunca sürüklenirken kendini dragorai metinlerinin ve plaklarının bulunduğu bölümde buldu. Kendi kendine gülümseyerek parmaklarını kayıtların sırtlarında gezdirdi. Burası, onların irtibat kişisi olabilmek için varlıkları hakkında öğrenebileceği her şeyi, hatta kutsal alanın geri kalanına açık olmayan bazı özel arşivleri öğrenmek için saatlerini harcadığı yerd.

Diğer çocukların çoğu kayıtlara okunacak hikayeler gibi davranıyordu. Skandal niteliğindeki herhangi bir hikâye, kutsal alanın etrafında sessiz sedasız bir yangın gibi yayılıyordu. Bakıcılar sansasyonel ayrıntıları tartışmak için bir araya gelirdi ve elbette dragorilerin inanılmaz cinsel güç ve hünerlerine dair kapsamlı hikayeler çok okunur ve çok tartışılırdı.

Dragorai'ler şehvet düşkünü varlıklardı ve bölgelerini savunmak kadar arzularını da şiddetle tatmin etmek istiyorlardı. Bazı anlatılar dragorayların kadınları kaçırdığını ve onları vahşice zorlayarak ahlaksız, hayvani bir şekilde seks yapmaya zorladığını iddia ediyordu. Dragorai'nin yatak aktivitelerinin diğer tüm varlıklardan daha üstün olduğunu iddia eden eşit sayıda hesap vardı. Ancak olumsuz görüşler sayısız tarafından boğuldu.

İnlerinden yara bere içinde ve hırpalanmış olarak çıkan, canavar ejderhanın kendisiyle savaşmış gibi görünen, ancak daha önce hiç yaşamadıkları bir zevk yaşadıklarını gözleri parlayarak anlatan kadınların ifadeleri. Mheyu'nun belgelediği bu anlatıların her biri son derece açık ve ayrıntılıydı ve Oshali bir kez daha kendini bu fikir karşısında eşit miktarda korku ve tahrikle büyülenmiş buldu. Ancak kısa süre sonra dehşeti azaldı ve geceleri sık sık grafik detayları hatırladı, eli bacaklarının arasındaydı, inlemelerini yutarken dudağını ısıırıyordu, Tyomar ve onun muhteşem gülümsemesi zihin gözünde ydi. Sık sık gerçekten o kadar iyi olup olmadığını merak ediyordu. Elbette bunu asla bilemeyecekti.

"Oshali."

Oşali sıçrayıp arkasına döndü, gece zilinden sonra yatağının dışında yakalandığı için kalbi kulaklarında çarpıyordu.

Gardiyan Vy odanın ortasındaki geniş ve rahat okuma koltuklarından birine oturmuş, ona bakıyordu. Oshali odaya girdiğinde orada değildi, değil mi?

"Bana katılın." Gardiyan karşısındaki sandalyeyi işaret etti.

Oşali ne söyleyeceğinden emin olmadan sandalyeye doğru ilerledi. Muhafızlar çocukların geceleri yataklarından çıkmaları konusunda çok katıydılar ve arşivlere izinsiz giriş konusunda daha da katıydılar ama her iki kuralı da çiğnediğini inkâr edemezdi. Sonunda hiçbir şey söylemedi. Vy'nin karşısındaki yumuşak koltuğa yerleşerek onu izledi ve azarlanmasını bekledi.

"Eğitimin sona erdi."

Oşali gerildi ve kalbi küt küt atarak öne doğru eğildi. "Nasıl bitebilir?"

"Öğrenilmesi gereken her şeyi öğrendin ve artık yetkinsin." Gardiyan Vy bir omzunu kaldırdı. "Çoğu kişi yetkinlikten de fazlasını söylüyor."

Oshali ona baktı. "Bu benim... geçtiğim anlamına mı geliyor?"

Gardiyan Vy uzun bir süre hiçbir şey söylemedi ve Oshali'yi gözlemlemek için zaman ayırdı. "Burada sahip olduğumuz en asi çocuklardan birisin."

Oşali yavaşça bir nefes çekti ve tuttu.

"İnanılmaz derecede zekisin," diye devam etti Vy. "Büyüye karşı alışılmadık bir eğilimin, hızlı ve parlak bir zekân var ve inatçı merakın, kutsal alanda yetiştirdiğimiz en bilgili ve yetenekli acemilerden biri olmana yardımcı oldu. Ancak neredeyse her kurala şekilde isyan ettiniz. Defalarca sorguladın

yaşam tarzımızı ve yaptıklarımızın amacını sorguladınız. Hatta Tanrıçaların mantığını ve zihniyetini sorgulayacak kadar ileri gittiniz."

Oşali ne söyleyeceğinden emin değildi. Yıllar boyunca kültürlerini anlamaya çalışırken bazı muhafızlarla çok tartışmıştı - neden dışarı çıkıp olayları yaşamak yerine sadece kaydettiklerini -Ama sorularının alışılmadık ya da rahatsız edici olarak değerlendirileceğinin farkında değildi. Ve evet, gençken çok yaramazdı ama yetimlerin çoğu öyleydi.

Muhafız Vy, "Ama gerçek şu ki, sizin mükemmel bir Mheyu Muhafızı olacağınıza inanıyoruz," dedi.

"Öyle mi?" Oşali derin bir iç çekti. Gardiyanın bu düşünceyle nereye varacağını merak ediyordu.

"Kesinlikle," diye yanıtladı. "Meraklı bir zihin olmadan gerçeği arayamazsınız ve bilginin nasıl ortaya çıktığını sorgulayacak kadar önemsemiyorsanız kesinlikle olayların tarihini kaydedemezsiniz. Bir Mheyu Muhafızı olmak sadece kayıtlar, tarihler ve arşivlerle ilgili değildir, tarihi adil bir şekilde kaydetme dürüstlüğü ile ilgilidir. Bu, pek çok kişinin önemsemediği, ancak hepimizi bir şekilde etkileyen inanılmaz bir sorumluluktur."

"Yani gelecek nesilleri mi etkileyecek?" Oshali sordu.

"Sadece onlar değil," dedi Gardiyan Vy. "Şu anda hepimizi etkiliyor." Oshali'nin şaşkın ifadesine gülümsedi. "Geçmişte onlar hakkında yazılmış her bir şeyi incelememiş olsaydın, dragorai hakkındaki düşüncelerinin farklı olacağından eminim," diye açıkladı. "Eğer kim olduklarını ve diyarlar için ne anlama geldiklerini, neler yaşadıklarını ve neler atlattıklarını anlamamış olsaydınız, onlara karşı aynı şekilde hissetmeniz ya da davranmanız pek mümkün olmazdı," diye belirtti. "Bu bilgi şu anki davranışlarınızı etkiliyor."

Oshali başını salladı. Bu doğrudu. "Ama Mheyu kayıtlarını herkes okumuyor. Sadece bilgi aktarılırsa önemli olur. Şu anda burada öylece duruyor."

Gardiyan Vy dudaklarını büzdü. "Şimdilik," diye kabul etti. "Krallık savaştayken, insanların onları okumak isteyeceklerini bekleyemeyiz. Ama eninde sonunda kayıtlarımızı arayacaklardır. Savaşan kral ve kraliçenin kutsal mekâna saldırmamasının bir nedeni var."

"Bunun Tanrıçaların lütfuna mazhar olduğumuz için olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

Vy'nin yüz ifadesi ekşidi. "Dragorai Tanrıçaların lütfuna mazhar oldu ve bakın birçok ölümlü onlara ne yaptı." Dudakları büzüldü. "Hayır. Mheyu'nun bağışlandığından eminim çünkü kazanan her kimse tarihimizi yeniden yazmak, tüm kayıtlarımızı ve belgelerimizi okumak ve bunları ya yok etmek ya da saklamak istiyor. Sonra da belki kendi lehlerine kayıtlar oluşturacaklardır. Kral ya da kraliçenin bunu yapmaktan çekineceğini sanmıyorum." Oshali'nin gözlerini tuttu. "Ve umarım bunun onlara vereceği gücü hayal edebiliyorsundur?"

Oshali'nin omurgasından aşağı rahatsız edici bir ürperti yayıldı. Gardiyan Vy'nin konuşma tarzına bakılırsa, sanki Mheyu ve bin asırlık tarih boyunca yaptıkları tehdit altında olabilirdi. Ve bu Oshali'nin hiç hayal etmediği bir şeydi.

"Senin bir Gardiyan olmanla ilgili tek endişemiz sahip olduğun isyankâr yapı," dedi Vy odada sessizlik hakim olduktan sonra. "Kontrol eksikliği."

Oshali kaşlarını çattı. "Kendimi kontrol edebildiğimi kanıtladığıma emin misin Muhafız?" "Dragorai görüşmelerinde konuşmamanızı size açıkça söyledim. Sadece konuştunuz ama ona hakaret ettiniz."

Oşali bir an için şaşırıldı. Kendini açıklamaya çalıştı. "Beni korkutmaya çalışıyordu. Peçemden ve kardeşinden bahsetti-"

"Yani?" Vy'nin bakışları sertti. "Bu senaryoda hiçbir şey ifadeyi almaktan daha önemli değil. Hiçbir şey."

"Gardiyan Tavelai hiçbir şey söylemiyordu," diye itiraz etti Oshali. "Onun dikkatini röportajdan uzaklaştırmasına izin veriyordu. Orada faydalı hiçbir şey olmadı."

Vy öne doğru eğildi. "Orada değil miydi?"

Oşali bir an durup düşündü, birden emin olamadı. Görüşmedeki muhafızlar, Sethorn onunla konuşurken bile yazmaya devam etmişlerdi. Belki de görmediği bir yararı vardı.

"Yirmi beş yaşına geldiğinde bizimle kalmanın pek mümkün olmadığını biliyorduk," dedi Vy, düşüncelerini bölerek.

Oşali konuşmak için ağzını açtı ama yine ne söyleyeceğini bilemediğini fark etti. Bir yanı gerçekten de kalmanın, rahat ettiği yerde kalmanın nasıl bir şey olacağını düşünmüştü. Ama burada olmanın gerçekten heyecan verici tek yanı Tyomar'la konuşmaktı ve bu her şeyden çok sinir bozucuydu.

"Ama bu yönünüzü kontrol altına almanıza yardımcı olmak için Cüppeleri kazanmaya devam etmenize izin verdik."

"Yani... benim gerçekten bir muhafız olmamı hiç düşünmediniz mi?" Oshali şok olmuş bir halde sordu.

"Niyetin bu muydu?" Vy kaba olmayan bir şekilde karşılık verdi. "Bana öyle geliyor ki senin asıl niyetin kutsal alanı terk etmek. Gardiyan olmak gibi bir niyetin yokken Cüppelerini elde etmeye çalışmak acımasız bir aldatmaca gibi görünüyor Oshali."

"Hayır. Ben..." Oshali düşüncelerini toparlamaya ve kendini açıklamaya çalışarak başını salladı. Bir Mheyu Muhafızı olmayacakken kavuşmak herkes için zaman, enerji ve çaba kaybı gibi görünüyordu ama bunu yapma fırsatını kaçıramazdı

-Yapmak zorundaydı.

"Mesele sadece sizi meşgul etmek değildi. Evet, burada olduğun sürece meydan okumaya ve meşgul olmaya devam etmeni istedik. Senin aklına ve yeteneklerine sahip birinin yirmi beş yaşına gelene kadar yapacak hiçbir şeyi olamazdı; bu sadece senin için değil, hepimiz için yedi cehennem olurdu." Vy'nin dudağının kenarı alaycı bir gülümsemeyle kıvrıldı ama Oshali onunla birlikte gülümseyemeyecek kadar sonuçların ne olacağına odaklanmıştı. "Biz de senin başarılı olacağını düşünmüştük. Sadece bu kadar iyi olacağını beklemiyorduk. Ve şimdi, Vattoro klanıyla tanıştıktan sonra, koşullar biraz değişti."

Oshali kaşlarını çattı. "Nasıl?"

Vy sandalyesinde öne doğru eğildi. "Hepsinin eninde sonunda eşlerini bulacaklarına inanıyoruz."

Oshali'yi sevinç ve rahatlama kapladı ama sadece bir anlığına çünkü Tyomar aklına geldi. Güzel, güçlü Tyomar. Gerçekten de eşini bulacaktı. Bu fikirle ilgili çirkin duygular tekrar aklına geldi ama Vy'nin söylediklerine odaklanmaya çalıştı. "Bu benim için işleri nasıl değiştirecek?"

"Bir görevimiz var."

Oshali nefesini içine çekti, gözleri büyüdü. "Benim için mi?"

Görevler, Mheyu Muhafızlarının üstlendiği en heyecan verici görevlerden biriydi. Bir olaya ilk elden tanıklık etmek, birinin ifadesini kaydetmek, önemli bir eşyayı toplamak için diyarın farklı yerlerine seyahat etmek gibi, muhafızların kutsal alanın içinden yapamayacakları görevlerdi. Oshali'nin görüşüne göre, görevler Cüppeleri kazanmanın bile ana nedenlerinden biriydi, ancak her muhafız bunlara devam etmek için eğitilmedi. Oshali'nin anlayışına göre, toprakları gezen muhafızlar

topraklarda devam eden savaşı rağmen belirli ayrıcalıklar ve korumalarla ödüllendirildi.

"Şu anda bu görevi yapmak için elimizdeki en uygun kişi sensin," diye yanıtladı Vy. "Gitmek zorunda değilsin ama biz gitmeni istiyoruz. Bu görevi bizim için başarıyla tamamladığında, sen de arkadaşların gibi kutsal alanı temelli terk etmekte özgür olacaksın."

Oshali düşünürken uzun bir süre Vy'ye baktı. Bir görev için Mheyu olarak diyarın dışına çıkabilirse, nispeten güvende kalarak keşif yapabilecekti. Kısa bir süre için istediği her şeyi yapmak ve istediği her şeye sahip olmak için mükemmel bir fırsattı. Ve yedi yıl sonra ilk kez Tyomar'dan uzakta olmak hiç de fena bir şey olmayacaktı. "Yani görevi kabul edersem kutsal alandan ayrılabilir miyim?"

"Eğer başarıyla tamamlarsanız," diye ekledi Vy. "Gerçi bunun zaman garantisi yoktur. Hayatta kalamayabilirsiniz bile."

Oşali başını salladı. "Doğru, ama ya gitmezsem?"

"O zaman yirmi beşinden sonra da burada, kutsal alanda kal," diye karşılık verdi Vy. "Ve ömrünü sana yıllarca verdiğimiz eğitimden faydalanarak geçir."

"Oh."

Vy tekrar öne doğru eğildi. "Diyarı keşfetmek istediğini biliyorum. Yeteneklerinin Mheyu Muhafızlarına sunabileceği pek çok fayda var Oshali. Tanrıçalar ya da diyarlar için amacının ne olduğu konusunda herhangi bir şüphen varsa, burada yaptığımız her şey için benzersiz bir yeteneğe sahipsin. Senden mükemmel bir muhafız olur."

Oşali gülümsedi, gardiyanın övgüsü karşısında yüzü ısındı. "Burada yaptığınız işi seviyorum," diye itiraf etti. "Sadece daha fazlasına ihtiyacım var."

Gardiyan içini çekti ve arkasına yaslandı. "Biliyorum. Gençlerimizin çoğu öyle. Diyarları sadece parşömen üzerindeki kelimelerle değil, bizzat deneyimlemeye ihtiyaçları var. Bu talihsiz bir durum çünkü bazıları bizimle kalsalar şüphesiz daha başarılı olurlardı."

"Ama isterlerse geri gelmelerine izin vermiyor musunuz?" Oşali sordu. Nedeninin resmi açıklamasını zaten biliyordu ama Vy'den duymak istiyordu çünkü Oshali toprakları keşfetmeyi ve sonra isterse geri dönmeyi çok isterdi. Ama Mheyu buna izin vermiyordu.

Vy yavaşça başını salladı. "Thrakond kültüründe bir gruptaki boş insanların olumsuz sonuçlara katkıda bulunduğuna dair bir kavram vardır. Buradaki herkes kendini Mheyu davasına adanmış olmalı. Biz muhafızlar herkesi denetlemeyiz.

birbirimize güveniriz, yapmamız gerekeni yapmak için birbirimize güveniriz. Pelerinlerimizi giydiğimiz andan itibaren her bir muhafızın Yedi'ye inancı vardır. Hiç ayrılmayan, Mheyu'ya inanan ve bizimle kalan çocuklar, devamıza sadık olduklarını fark ettiğimiz ve tanıdığımız çocuklardır. Dışarı çıkıp dünyanın nasıl bir yer olduğunu görmek isteyenler bununla ilgilenmedikleri için buraya dönmeleri onlara fayda sağlamayacaktır. Biz bir sığınak değiliz. Masumlara bakıyoruz ve kendi kendilerine yetebilen yetişkinler olana kadar onlara elimizden gelen en iyi şekilde rehberlik ediyoruz. Yapabileceğimiz bu kadar. Diğer herkes kendi kararlarını vermek ve kendi seçimlerini yapmak zorunda. Bunu onlar için yapamayız." Vy Oshali'ye yakından baktı. "Senin için durum biraz farklı. Zamanından çok önce belirli beceriler sergiledin. Burada bulunduğumuz süre boyunca başka hiçbir çocukta görmediğimiz bir dil öğrenme yeteneğin ve becerin var. Mheyu yöntemiyle eğitim alan herkesin, ister yardımcı ya da acemi olsunlar isterse de Cüppelerini alsınlar, Thrakondarca öğrenmelerini ve Thrakondların tarihine kendilerini kaptırmalarını bekleriz... ama bu onların bu dili kolayca öğrenecekleri anlamına gelmez. Sizin bir yeteneğiniz var ve bu alışılmadık senaryoya yol açan da bu. Yani kararı siz vereceksiniz."

Oşali sandalyesinde yavaşça arkasına yaslandı ve bir nefes verdi. Sundukları tüm eğitimlerden geçebileceğini ve bunları kullanmak için etrafta kalmayacağını düşünmekle dar görüşlü ve bencilce davranmıştı. Bu hiç gelmemişti. Eğitim ona yapacak ve odaklanacak bir şey veriyordu; hatta Silette ve Joren onu bu konuda teşvik etmişlerdi. Ama bu muhafızlar için adil değildi. Teklif etmiş olsalar bile reddedebilir ve kalmayacağını açıkça belirtebilirdi ama muhafızları hayal kırıklığına uğratmak istememişti. Onlarla her zaman aynı fikirde olmasa da, yıllar boyunca kendisine ve diğer çocuklara hiç şikayet etmeden bakmışlardı. Ve hayatı istediği kadar heyecan verici olmasa da, kutsal alanda çocuk sahibi olmanın amacı korkunç ve zorlu savaştan korunmaktı. Bu nedenle gardiyanlara büyük saygı duyuyordu; çocukları sürekli izlemek, disipline etmek ve öğretmek zorunda kalmasalar hayatları şüphesiz daha kolay olurdu.

Diğer sebep Tyomar'dı.

Onunla çiftleşme düşüncesinin verdiği acıyı her ne kadar görmezden gelmek istese de, bu açıkça asla kabul etmek istemediği bir şeye işaret ediyordu. Arzu ve çekicilikten daha fazlası vardı. Ve bu hisler, kalmanın o kadar da kötü olup olmayacağını merak etmesine neden oldu. Ne de olsa onun kurtarıcısı ve bir bakıma gözetmeniydi. Her ne kadar kurallara aykırı olsa da, ona nasıl soruyor, kendi sinir bozucu yöntemiyle destek sunuyor ve

onunla bir dizi konu hakkında konuşurdu. Ama o bir dragoraydı. Onun sevgisi asla "daha küçük bir ölümlüye" olamazdı. Küçük ölümlüleri daha aşağı görürlerdi.

-Hayranlık ve bağlılık gibi bazı şeyler için iyiydi ama önemli bir şey için değil. Tyomar'ın farklı olduğunu düşünmek istiyordu -kesinlikle ona aşağılık biriymiş gibi davranmıyordu- ama ona bir çocuk gibi davranıyordu. Peki Oshali ne yapmayı planlıyordu? Tapınakta kalıp muhafız olmayı ve asla sahip olamayacağı tek adama aşık kalmayı mı? İçini burkan ve çoğu zaman dilini tutmasına neden olan güçlü bir dragoray. O yağmalar, avlanır ve önüne çıkan her kadınla yatarken, hayatının geri kalanını onun özlemine çekerek mi geçirecekti? Tyomar'ın da kardeşleri kadar vahşi olduğundan şüphesi yoktu. Daha güzel olması aynı içgüdülere, aynı güdülere sahip olmadığı anlamına gelmiyordu. Birlikte olmanın okudukları gibi olup olmayacağını sık sık merak etmişti. Onun vahşi öpücüğüyle yok olmak, onu arzulaması... gerçekten inanılmaz bir düşünceydi. Bu asla gerçekleşmeyecekti. Şimdi, eşinin onu bekliyor olma ihtimali vardı. Ve bu onu inanılmaz derecede aptal hissettirdi, çünkü aralarındaki farkı, her zaman hatırlaması gereken bir şeyi aydınlattı; o kutsanmış bir varlıktı ve o da kendini sorumlu hissettiği bir ölümlüydü. Hepsi bu kadardı. Ve bu kalmak için bir neden değildi.

Gözleri Muhafız Vy'ye kaydı. "Bu görevin önemli olduğunu mu söylemiştin?"

Vy başını salladı. "Evet, öyle. Eğer Mheyu daha önce bahsettiğim şekilde tehdit altında olursa, bu bizim için çok sorunlu olur. Bu görev bizi korumaya yardımcı olacak."

"Ve hepiniz benim bu iş için en uygun kişi olduğuma mı inanıyorsunuz?"

"Evet. Bir Mheyu olarak edindiğiniz kapsamlı bilginin deneyimsizliğinizi dengelemeye yardımcı olacağını umuyoruz."

Bu bir ültimatoma olarak sunulsa bile, muhafızlar ona toprakları güvenli bir şekilde keşfetme fırsatı veriyordu ve sonrasında diyarlara çıkıp dragoraylardan ve tüm kural ve prosedürlerden uzakta hayatını yaşamak için kendine daha fazla güvenecekti. İsteddiği buydu ve hak ettiği de buydu.

Daha önceki heyecanı geri döndü ve kutsal alandan ayrılmak için beklediği onca yılın tüm şiddetiyle ona çarptı.

Karar vererek ayağa kalktı ve Vy'ye gülümsedi. "Ben yaparım."

Ertesi gün, vücudunda dolaşan heyecan vızıltısı kaybolmak istemiyor gibiydi. Artık her şey farklı görünüyordu. Yakın geleceği parlak görünüyordu, uzun vadeli geleceği de öyle. Bu görevle birlikte yapmak istediği her şeyi yapabilecekti ve bu fırsatı yakalayıp en iyi şekilde değerlendirecekti.

Hazırlıklarını tamamladığı sırada bir yardımcısı kapısını çaldı

"Dragorai sizi tekrar görmek için burada," dedi yardımcısı. "Tedirgin görünüyor."

Oshali kaşlarını çatı. Neden bu kadar çabuk onu tekrar görmesi gerekiyordu? Onu geçen hafta görmüştü ve son iki gündür kardeşleri görüşmelerine katılırken tapınağı ziyaret etmişti. Yine de bir daha görüşme taleplerini geri çevirmeyeceğine söz vermişti ve bu vedalaşmak için bir fırsat olacaktı.

İç çekerek kutsal alanın daha eski kısmına doğru ilerledi ve peçesini takıp kukuletasını saçlarının üzerine sabitledi. Platforma doğru yürüdü; esinti cüppesiyle oynuyordu ve yerini aldı. "Kutsal Yedi'nin lütfuyla-"

"Mülakatıma katılmadın," diye homurdandı Tyomar. Bu bir soru değil, suçlamaydı ve Oşali bir kez daha sinirlendiği için hayal kırıklığına uğramıştı.

Hoş geldin duasına yeniden başladı. "Tanrı'nın lütfuyla-"

Tyomar, "Bırak şu lanet olası hoş geldin duasını," diye bağırdı. "Neden mülakatıma katılmadın?"

Oşali şaşkınlıkla ona baktı. "Size katılamayabileceğimi söylemiştim. Görüşme veliler için ayrılmıştır-"

"Kardeşlerime katıldınız!" Tyomar neredeyse kükrüyordu. "İkisine de! Ama benimkilere katılmadın."

Oshali ona ters ters bakarken yüzü sertleşti. "Sadece iki tanesine katılmayı seçebildim."

"Bu benim soruma cevap değil."

"Seni kardeşlerini gördüğümde daha düzenli görüyorum, o yüzden-"

"Demek kardeşlerimi görmek istiyorsun?" Sesi ölümcül bir hırıltıya dönüştü ve yumruklarını sıkarak kollarından omuzlarına kadar uzanan bir gerginliğe neden oldu.

Oshali dondu kaldı. Burada tam olarak ne oluyordu? Neye bu kadar kızgındı?

Nefes verdi ve düşüncelerini sakinleştirmek için bir an durdu. Adama daha yakından baktığında, onun sadece sinirli değil aynı zamanda öfkeli gördü. Çıkıntının kenarında volta atıyor, öfkeden kararmış gözlerle onu izliyor, boynu şişiyordu. *Belki de başka bir şeye kızmıştı ve bu durumla hiçbir ilgisi yoktu?* En başta görüşmeye gelmesini beklememeliydi. Belki de onun değil de kardeşlerinin görüşmesine katıldığı için kırılmıştı. Ne olursa olsun, bu onu bu kadar kızdırmamalıydı.

Doğrusu, onun bu konuda önemsiz davranacağını hiç düşünmemişti ama Sethorn'un sataşması aklına geldi. Belki de *onun* Mheyu'su olduğuna inanıyordu ve belki de bu fikri ortadan kaldırmanın zamanı gelmişti.

Omuzlarını dikleştiren Oşali sakince konuştu. "Mülakatına katılmadığım için seni kırdıysam özür dilerim, Meshedilmiş Kişi," dedi, ses tonundaki kızgınlığı olabildiğince uzak tutmaya çalışarak. "Ancak, kardeşlerinizin mülakatlarına katılarak öğreneceğim çok şey vardı."

Tyomar volta atmaya ara vererek ona ters ters baktı. "Ne gibi?" diye sordu.

"Onlarla tanışmak ve sorulara nasıl yanıt verdiklerini görmek için," dedi Oshali.

"Yıllar boyunca klanınız hakkında pek çok kayıt yapıldı. Kardeşlerinizi gözlemleme fırsatını bir daha bulmam pek olası değildi, oysa sizinle düzenli temasım var."

Bu onu daha da kızdırmış görünüyordu. Lanet olsun! Hiçbir şeyi doğru söyleyemiyordu. Boğazının arkasında sert bir hırıltı patladı ve gözleri parladı. Anında karnında bir karıncalanma hissi uyandı, bacaklarının arasına indi ama bunu görmezden geldi. Görmezden gelmek zorundaydı.

Konuyu değiştirme fırsatını değerlendirerek, "Bilmeniz sizi memnun edecektir," dedi. "Artık tam bir Mheyu Muhafızı olarak kabul ediliyorum." Ona gülümsedi. "Eğitimim başarılı geçti."

Tyomar'ı etkileyen öfke yavaş yavaş azaldı. Yumrukları gevşedi ve kıza bakarken gözleri daha da odaklandı. "Tebrikler küçük pelerinli," dedi hoyratça. "Hâlâ eski elbiselerini giyiyorsun."

"Yenileri yapılıyor," diye açıkladı. "Ama yakında benim için hazır olacaklar."

Tyomar başını salladı ama dikkati dağılmış gibiydi. "Bu senin bağlantımız olmanla ilgili bir şeyi değiştirir mi?"

"Evet. Birkaç gün içinde artık bağlantınız olmayacağım."

"Anlıyorum." Dragorai uzun bir süre sessiz kaldı, yüzü taş gibiydi. "Yani siz görevinize alışana kadar yerinize biri geçecek."

yeni görevler mi? Hâlâ mabette olmanızın neden bir fark yarattığından emin değilim."

Oshali, "Kutsal olmayacağım," diye açıkladı. "Seyahat ediyor olacağım."

Tyomar aniden uyandı. "Ne? Nereye seyahat ediyor olabilirsin?"

"Diyarın öbür ucuna. Güney'e gidiyorum-"

Yüzünde bir inançsızlık ifadesi belirdi. "Hayır, değilsin." "Bana bir görev verdiler. Güneye gitmemi gerektiriyor." "Reddedebilirsin."

Oşali'nin kaşları çatıldı, kızgınlığı arttı. "Bunu reddetmek istemiyorum. Küçüklüğümden beri diyarı keşfetmeyi dört gözle bekliyordum."

Bu onu biraz etkisiz hale getirir gibi oldu ama yine de ona deliymiş gibi baktı. "Bir savaş sırasında tehlikeli bölgelere seyahat edeceksin, küçük pelerinli. Bu savaşta pek çok hayat kaybedildi ve pek çok hayat acımasızca yok edildi. Dışarıdaki en kötü şey ölüm değil."

"Biliyorum," diye yanıtladı, "ama hazırlıklıyım. Diyarları deneyimlemek istiyorum. Güvenliğimi riske atmayacağım."

"Hayır. Bunu yasaklıyorum."

Oşali'nin öfkesi, zorlukla kazandığı kontrolünün önüne geçti ve tüm eğitimine ve iradesine rağmen ona karşılık verdi. "Bunu yasaklayamazsın! Senin iznine gerek yok."

Tyomar'ın yüzü bir hırıltıya dönüştü. "Eminim ki Mheyu'ya emir verseydim, onlar-"

"Dragorai'den gelen emirlere uymadığınızı söylerler sana," diye bitirdi Oshali onun yerine. "Bana bu görevi verenler onlar. Benim diyar diyar dolaşmam hakkında onların zaten bilmediği ne söyleyebilirsin ki?"

Tyomar başını salladı. "Bu işe gözü kapalı giriyorsun. Ne kadar büyük bir tehlike içinde olacağınızı bilmiyorsunuz."

"Savunmasız olduğumu mu düşünüyorsun?" Oşali neredeyse kahkahalarla gülerek sordu. "Kendimi korumanın hiçbir yolu olmadığını mı düşünüyorsun?"

Tyomar, "Mheyu Cüppeleriniz sizi her şeyden korumayacak," diye bağırdı. "Muhafızların dışarıda ölmediğini mi sanıyorsun? Diyarlardaki insanları, insanların çaresiz, öfkeli ve ağza alınmayacak şeyler yapmalarına neden olan hayatlarını bilmiyorsunuz. Neye bulaştığınızdan tamamen habersizken *herhangi bir* konuda karar vermeniz aptallık olur."

Oşali ne olduğunu anlayarak bir nefes çekti. Onu hâlâ bir çocuk olarak gördüğünden, diyarlar arasında tek başına seyahat etmek gibi yetişkinlere uygun bir şey yapamayacağına inanıyordu. Ve bunu düşündükçe daha da sinirleniyordu. Arada sırada onu ziyaret edip konuştuğu için onu kontrol edebileceğini mi düşünüyordu? Onu çocukken kurtardığı için hayatının artık ona ait olduğunu mu düşünüyordu? Kızgın düşüncelerinde doğru olan tek şey, onun hâlâ aciz olduğunu hissetmesiydi.

Dişlerini sıkarak bulundukları yeri inceledi. Dağın tepesine yakın bir yerde, platform aralarında on metre olacak kadar genişti ama Tyomar'ın arkasında muazzam bir düşüş vardı ve dağ silsilesinin geri kalanı uçsuz bucaksız ve güzel bir şekilde uzanıyordu.

Oshali konuşmasında ritim ve kalıp yaratmak için Thrakondarian dilinden yararlanarak büyüden yardım isteyen muhteşem şiiri inşa etmeye ve başladı. Büyü hemen karşılık verdi, zengin ve boldu, toplanırken onun talimatını bekliyordu. Tyomar'ın yüzü düştü, şaşkınlığı her halinden belliydi ama bir şey yapamadan ya da söyleyemeden Oshali ona doğru koşmaya başladı. Yapmak üzere olduğu her şey tüm kurallara aykırıydı ama Oşali bunun ötesindeydi. Çok öfkeliydi. Onun Mheyu ile arasında sorun yaratmasına ve diyara gitme şansını yok etmesine ihtiyacı yoktu. Eğer onun yeteneksiz olduğunu düşünüyorsa, o zaman öyle olmadığını kanıtlaması gerekiyordu.

Tüm enerjisini bacaklarına aktararak ona doğru o kadar hızlı koştu ki tepki verecek zamanı olmadı. Hafifçe soluna dönerek çıkıntıdan atladı ve kendini havaya fırlatırken kollarını dışa doğru açtı. Büyü onu yüzdürdü ve güzel, yumuşak bir kavis çizerek menzil boyunca süzülmesini sağladı. Büyü yapmaya devam etti, büyü onun altında geliştirdi, onu daha yükseğe kaldırdı ve rüzgâr kulaklarının yanından geçerek cübbesini dalgalandırdı. Bağırarak, sonunda kendini özgür hissetmenin verdiği coşkuyla sevindi. Menzilin üzerinde uçmaya devam ederken vücudunu bükerek sırt üstü döndü ve yakışıklı yüzü öfkeyle buruşmuş dragorai'nin peşinden süzüldüğünü görünce şok oldu. Tekrar büyü yaparak alçaldı ve hızını arttırdı ama ejderha ona ayak uydurdu ve yönünü ona göre ayarladı. Tekrar büyü yaparak sağa yöneldi, hızı artmaya devam ederken dağ zirvelerinin yanından geçti ama dragorai onu kovalamaya devam ediyordu.

Eğer bu kadar kızgın olmasaydı, Oshali bundan zevk alıyor olurdu. Havada süzülerek, büyü yardımıyla, onun menzilin üzerinde, onunla yarışmaya çalışıyordu.

Yapabileceğini hiç düşünmediği bir şeydi ama yine de bunun keyfi iliklerine kadar işlemiş, ona duyduğu kızgınlığın alevlerini soğutmuştu. Sağduyusu geri döndüğünde, sadece büyüün yardımıyla çıkıntıdan atlama kararının potansiyel aptallığını fark etti. Çoğu büyücü bunu asla yapmazdı. Büyü genellikle konuşma yoluyla güvenilirmezdi ve büyü yapma konusunda önemli ölçüde yetkin olmayan biri onun yaptığını yaparak hayatını riske atardı. Tyomar onun hazır olmadığını kanıtlamak için bunu ileri sürebilirdi.

Ama iyi eğitildiğini biliyordu. Sekiz yaşından beri büyüü hiç bozulmamış, onu hiç hayal kırıklığına uğratmamıştı. Bunu daha önce kutsal bahçede, gözetimsiz olduğu zamanlarda denemişti. Arada sırada alıştırma yapsa da, elbette hiç bu kadar yüksek ve büyü başarısız olursa böylesine tehlikeli bir düşüşün yaşanacağı bir menzile boyunca uçmamıştı. Yine de kendinden ya da yeteneklerinden hiç şu anda olduğu kadar emin hissetmemişti. Dragorai'nin kendisini aptalmış gibi göstermesine izin vermeyecekti. Büyü yaparken nefesinin altından mırıldanarak döndü ve güneşe doğru yönelerek ışınlarının yüzünü ısıtmasına izin verdi. Gözlerini kapatarak, vücudundan süzülen her bir heyecan verici deneyimin tadını çıkarmak için bir dakikasını ayırdı. Kulaklarındaki rüzgârın, tenindeki temiz havanın, büyü tarafından yönlendirilen bedeninin ağırlıksızlığının, onu çevreleyen bol büyüün zengin coşkusunun ve özgürlüğün.

Sert ve ağır bir şey ona çarptı, etrafını sardı ve onu ağırlaştırdı. Oshali bunun Tyomar olduğunu anlamadan önce bir an mücadele etti. Kollarını gövdesine doladı ve onu kendine doğru bastırarak hapsetti. Kız hareketsiz kaldı, zihni dönüyordu.

"Ne halt ettiğini sanıyorsun sen!" Tyomar kükredi. Sesinin titreşimi göğsünden yanağına doğru yükseldi ama Oshali bunu fark etmedi bile. Sıcak, dumanlı ve zengin kokusu burnunu bulandırdı, vücuduna sızdı ve onu canlandırdı. Çok güzel kokuyordu! Yüzünü onun göğsüne bastırdı ve derin nefes aldı, en az üç ciğer dolusu nefes alarak neredeyse kendini sarhoş etti. Birkaç dakika içinde, ne yaptığını fark etmeden önce kendini olabildiğince sert bir şekilde ona doğru bastırıyordu, ki bu temelde kendini aptal yerine koymaktı.

Sertleşti ve adamın devam eden tiradına odaklanırken gözlerini kırıştırdı. "Ellerimi çöz," diye emrederek onun sözünü kesti. "Kutsal alana uçarak geri dönebilecek durumdayım."

"Yaptığın şeyin ne kadar tehlikeli olduğunu biliyor musun?" Tyomar böğürmeye devam etti. "Biz dragorai'ler bile, ince bir derinlikte seyahat etmeyi alışkanlık haline getirmedi."

Bizi uzun süre destekleyecek tek şey büyü! Düşebilirdin."

"Ben düşmezdim," diye karşı çıktı Oshali. "Gözünden kaçtıysa diye söylüyorum, ben mükemmel bir büyücüyüm."

Mabede geri dönerlerken Tyomar uzun bir süre sessiz kaldı. "Büyüde ustasın." Bu yine bir soru değildi ama Oshali yine de cevap verme ihtiyacı hissetti.

"Thrakondarian dilini akıcı bir şekilde konuşabiliyorum, evet."

Tyomar boğazının arkasından bir ses çıkardı. "Bunun farkındayım," dedi sertçe, "aksi takdirde benimle hiçbir şekilde iletişim kuramazdın. Ama büyüleri bilmek tamamen farklı bir şey. Bunu nasıl öğrendin?"

"Bu her zaman eğitimimin bir parçasıydı," dedi Oshali. Ona şöyle bir baktı. "Mheyuların da mükemmel büyücüler olduğunu biliyorsun, değil mi? Öyle olmak zorundalar."

"Mheyu tapınağında herkese büyü öğretiyorlar mı?" Tyomar sordu.

Oshali başını salladı.

"O zaman sana neden öğrettiler?"

"Bana kolay geldi," dedi omuz silkerek. "Ve yanlışlıkla mabetteki tüm kitapları beş gün boyunca dans ettirdikten sonra düzgün bir şekilde öğrenmek benim için mantıklı geldi." Ona bir bakış fırlattı. "Yani gitmeme izin verebilirsin."

"Hayır."

Oshali hayal kırıklığı içinde nefesini verdi ve ona karşı savaştı, ancak tutuşu çok güçlüydü. Böylece atmaya başladı.... Güçlü büyü bir kez daha etrafında dönüp onları ayırmak için aralarına süzüldü.

"Kesin şunu!" Tyomar gürledi, öfkeyle aşağı bakarken kolları onu hafifçe itti.

Oshali yapmadı. Ona ters ters bakarak büyü yapmaya

devam etti. Böylece Tyomar da büyü yapmaya başladı.

dışlamaya çalıştıklarında büyü etraflarında büküldü, kıvılcımlandı ve pürüzlü bir hareketle dönüştü, ancak Tyomar'ın kolları, onlardan kaçmaya ne kadar uğraşırsa uğraşsın, onun etrafında sıkı kaldı.

Onları çıkıntıya geri uçurduğunda, inişleri sert oldu. Garip bir açıyla geldiklerinde yere çakıldılar ve durmadan önce birkaç kez birbirlerinin üzerinden yuvarlandılar.

Oshali inledi, Tyomar'ın ağırlığı altında sıkışmıştı, bacakları birbirine dolanmıştı. Ağrıyan bir nabız omzunu ve kalçasını sarmıştı ve onun sesini duyduğundan emindi

Cübbe yırtıldı ama üstündeki alfadan alçak bir inilti geldi ve Tyomar'ın burnunun boynuna bastırıldığını fark etti. Tüm vücudu anında tepki verdi, o tanıdık titreme üzerine yayıldı.

Onu itmeye niyetlendi ama avuçları yedi yıldır izlediği kaslı kollarında gezindi ve ağzı kurudu.

Tyomar dirseklerinin üzerinde yükseldiğinde, kızın irkilmesine neden olan bir vahşilikle ona baktı. Yumruklarıyla cübbesini yakaladı ve göğüslerini taşıyarak ikiye ayırdı.

Oshali şaşkınlıkla irkildi, ama bir şey söyleyemeden ağzı onun üzerindeydi.

Sıcak, ıslak ve güçlü Tyomar'ın ağzı ona hiç beklemediği bir zevkle hükmediyordu. Göğüslerinin arasını öptü, etli tümseklerini ısırdı ve alt kısımlarını yaladı. Ama bir meme ucunu ağzına aldığı anda, kadın tüm yetkin düşüncelerini kaybetti. Vücudunu saran hisler onu inletiyor ve adamın sert, şişkin kollarına tutunmasına neden oluyordu ve bacaklarının arasında güçlü bir karıncalanma hissediyordu.

Adamın ilgisi sertleştikçe zevki de artıyordu; ısıırıyor, emiyor, çılgınca yalıyordu, ta ki Oshali harika bir işkence içinde kıvrana kadar. Diğer meme ucunu çimdikledi, ağzı geçmeden önce ona bir sarsıntı gönderdi ve daha fazlası için istekli bir şekilde sırtını kaldırdı.

Ama eli çıplak bacağına değdiğinde kadın şaşırarak sıçradı ve Tyomar yavaşladı. Yavaşça yükseldi, dişleri göğüs ucunu çekip bıraktı, ta ki dirseğinin üzerinde tekrar ona doğru eğilene kadar. Eli, iç çamaşırının ince malzemesine ulaşana kadar bacağının üzerinde yükseldi ve parmaklarını yavaşça ona doğru kıvırdı.

Oshali nefesini zor tutuyordu. Şaşkınlıkla ona baktı, göğsü kabarıyor ve vücudu karıncalanıyordu. Bu kadar yakın mesafeden, yüzündeki her güzel özelliği görebiliyordu ve onca yıl ondan on adım uzakta kaldıktan sonra, uzaktan gördüğünden bile daha göz kamaştırıcıydı. Elini bacaklarının arasından çekti ve iki dirseğinin üzerine yaslandı, gözlerinde garip bir bakış vardı.

Oşali gözlerini kırptırdı, aklı yavaş yavaş yerine geliyordu. Neden durmuştu? Birden onun kim olduğunu mu fark etmişti?

Konuştuğunda sesi boğuk ve derindi. "Gitmeni yasaklıyorum. Seni burada istiyorum."

Onu burada mı istiyordu? Kutsal alanda mı? Eşinin gelmesini beklerken mi? Her ne kadar bütün gün onunla böyle uzanabilmeyi dilesede

Onu ne kadar arzuluyor olursa olsun, onu buraya hapsetmesine izin veremezdi. Onu itti, altından sıyrılmaya çalıştı ama adam öyle güçlü bir hırıltıyla onu tekrar itti ki vücudu titredi.

"Bu senin ne istediğinle ilgili değil!" diye bağırdı ona, hayal kırıklığına uğramış bir halde. "Ben bir Mheyu olarak görevimi yapıyorum."

Tyomar'ın çenesi sertleşti ama uzun bir süre hiçbir şey söylemedi. Sonra bir kolunu onun altına soktu ve ayağa kalkarak onu da kendisiyle birlikte kaldırdı.

Oşali yırtık cübbesiyle üzerini örtmeye çalıştı ama adam onu kendine yakın tuttu ve göğüslerini göğsüne bastırdı. Oşali onun kendisine baktığını fark edene kadar bir süre onu bu şekilde tuttu.

"Artık tam bir Mheyu olduğuna göre," diye mırıldandı Tyomar onun gözlerine bakarken, "bu diyar boyunca seyahat etmek için peçeni çıkaracağın anlamına mı geliyor?"

Oşali yüzüne dokunmak için uzandı. Şaşırtıcı bir şekilde peçesi hâlâ yerinde duruyordu. "Evet."

Tyomar'ın tepkisi bir kez daha şaşırtıcıydı. Burnu alevlendi, gözleri parladı ve zaten sert olan vücudu gerilerek kadının omurgasını ürpertti. Öfkeli bir küfür savurmak istercesine uzaklara baktı ama yapmadı. Uzun bir süre sonra, sanki kendi düşünceleriyle savaşıyormuş gibi, bakışları onunkilere döndü.

"Ne zaman gidiyorsun?"

"Üç gün içinde," dedi Oşali. "Yirmi beşinci doğum günümde."

Tyomar başını salladı ve yavaşça onu bıraktı, ellerini sırtından aşağıya ve poposunun üzerinden geçirdikten sonra yanlarına geri götürdü.

Oşali yırtık cübbesini göğsüne sardı, onun dokunuşu olmadan aniden güçsüz ve üşümüştü. Bu son anıydı -birlikte geçirdikleri son andı- ve ne söyleyeceğinden bile emin değildi. "İrtibat noktanız olmak benim için bir zevkti, Meshedilmiş Kişi," dedi duraksayarak.

Tyomar cevap vermedi, sadece sert, kara gözleriyle onu izledi.

Oşali geri çekildi, en azından ona veda etmesini bekledi. Ancak uzun bir süre sonra bunu yapmaya niyetli olmadığı anlaşıldı. Kalbi sıkıştı. Bu son konuşmalarıydı ve adam sanki kız aptal ve itaatsizmiş gibi davranıyordu. Neden onun adına mutlu olamıyordu? Elinde olmadan bunu Silette ve Joren'le vedalaşmasıyla karşılaştırdı. Vedalar her şeyi daha da kötüleştiriyordu.

Gözlerini onun göğsüne indirerek, bunun son kez olacağını bilerek özgürce konuştu. "Beni kurtardığın için teşekkür ederim Tyomar," diye fısıldadı.

Vücudu şaşkınlıkla sarsıldı - ilk kez yüzüne karşı ismiyle hitap ediyordu.

"Beni buraya getirdiğiniz ve güvenliğimi sağladığınız için size çok şey borçluyum. Harika bir eğitim aldım ve hepsi sizin sayenizde oldu. Şanslı olduğumu biliyorum. Ama bunu hafife almıyorum. Dışarıda iyi olacağım. Siz ve klanınız için her şeyin en iyisini diliyorum."

Kadın konuştuktan sonra adam hâlâ bir şey söylemedi ve kadın onun gözlerinin içine bakmaya dayanamadı.

Nefes alarak, dönüp aceleyle içeri girmeden önce veda duasını beceriksizce okudu. Kutsal alana geri dönüp onun görüş alanından çıkar çıkmaz duvara yaslandı ve içinde dönen duyguların gözyaşlarına boğuldu. Çıkıntıdan atlamak şimdiye kadar yaptığı en aptalca ama aynı zamanda en heyecan verici şeylerden biriydi. Tyomar'ın onu havada yakalamakla kalmayıp, daha sonra ona dokunması ve... onu memnun etmesi inanılmazdı. Ona ilk kez dokunmuştu ve ilk kez kokusunu duyacak ve ona dokunacak kadar yakın olmuştu. Bu onda az önce Muhafız Vy ile anlaştığı her şeyden vazgeçme isteği uyandırdı. Vücudunun her parçası mırıldanıyor, onu daha fazla arzuluyordu - özellikle de bacaklarının arasını. Onu tekrar memnun etmek, ellerini üzerinde gezdirmek, burnunu vücuduna sokmak ve onu sonsuza dek içine çekmek için bir dürtü uyandı. Ama bunların hiçbirinin olamayacağını biliyordu. Neden bu kadar zor olmak zorundaydı!

Oshali duvara yaslandı ve nefesi tekrar kontrol altına alınana kadar ona asla sahip olamayacağını tüm nedenlerini kendine hatırlattı. Gözyaşlarını silerek, çelişkili duygularını bir kenara itti - Tyomar'ın ona bu şekilde dokunmak zorunda kalmasının nedeni ne olursa olsun, bunun kendisini etkilemesine izin veremezdi. Ama en azından düzgün bir veda etmesini diledi. Tyomar onun hayatında çok önemli bir yer tutuyordu ve şimdi ayrıldığına göre her şeyi kötü bir şekilde bırakmak istemiyordu. Ama onun veda etmeyi reddetmesi konusunda hiçbir şey yapamazdı. Bu ödevi yapması ve daha da önemlisi istekleri konusunda güçlü olması gerekiyordu. Sonunda, yıllarca özgürlüğünün hayalini kurduktan sonra, bunu deneyimlemesinin zamanı gelmişti.

T Sonraki üç gün telaşlıydı.

Oshali, elbiselerini giymek ve diyarın bilinen son doğru haritasına aşına olmak arasında, görevine de aşına zorundaydı. Neyse ki görev basit görünüyordu. Güneye, eyaletlerden birine gitmesi ve orada gömülü olan parşömenleri toplaması gerekiyordu. Bu, Muhafız'ın geri almak için doğru zamanı beklediği, büyük önem taşıyan eski bir eşyaydı.

Oshali eşyanın kendisini toplamakta bir sorun görmüyordu ama Güney'e gitmek bir sorun olabilirdi. Tyomar'ın sıradağlarını terk ettiğinde, Kuzey ve Güney Hükümdarlıkları arasındaki sınırın Kuzey tarafında olacaktı ve bu da muhtemelen istikrarsız olacaktı, bu yüzden Tyomar'ın sıradağlarında biraz seyahat etmesi gerekecekti, böylece herhangi bir sorun yaşamadan geçebilecekti. Güney Hükümdarlığı, dinamiği göz önüne alındığında özellikle düşmanca olduğu söylenen bir omega kraliçesi tarafından yönetiliyordu. Oshali'nin okuduklarına göre, kibirli ve egoist biriydi ve etrafını kendisine hayranlık duyan insanlarla çevrelemekten hoşlanıyordu ve mecbur kaldığını hissettiğinde zorlayıcı ve şiddet içeren davranışlarda bulunmaktan çekinmiyordu. Oşali'nin onunla doğrudan temasa geçmesi pek olası değildi, ancak onun hükümdarlığını nasıl yönettiğini bilmek Oşali'nin gideceği eyalete ulaşmasına yardımcı olacaktı.

Kuzey ve Güney Dominyonları arasındaki savaşla ilgili ilginç şeylerden biri de neden başladığına dair çok az bilgi olmasıydı. Kral ve kraliçe arasında herhangi bir hazırlık ya da yerleşik bir düşmanlık olmadan aniden başladı. Mheyuların neden savaşta olduklarını anlamak için hiçbir zaman zamanları olmadı - kimse tanık ifadeleri ve

başladıktan sonra tanıklıklar. Kendilerini korumak istediler ve Mheyu da kayıtlarını ve eserlerini korumak istiyor.

Bununla birlikte, savaşın nasıl başladığını bilmeden, kral ve kraliçenin motivasyonlarını ve hangi sonuçları istediklerini gerçekten anlamak zordu ve bu nedenle savaşın kendisini tahmin etmek zordu. Onlarca yıl geçmesine rağmen savaşın henüz sona ermemiş olması ve ne için savaştıklarının ya da her iki taraf için de neyin tehlikede olduğunun net olarak anlaşılamaması, senaryoyu çevreleyen tehlikeli bir bilgi eksikliğini ortaya koyuyor ve bu da Mheyu'yu biraz rahatsız ediyordu. Yine de kayda değer olan tek şey, hem kralın hem de kraliçenin ellerinden geldiğince Mheyu kutsal alanlarına zarar vermekten kaçınmış olmasıydı ve Oshali kutsal alanın dışına çıktığında bir Mheyu olacağı için bu küçük bir güvenceydi.

Gardiyan Pesilda, yanında asılı duran koyu bordo elbiseleri işaret , "İşte elbiselerin, Oshali," dedi.

Oşali ona sırtıttı, kendisi için bir Mheyu Elbisesi olduğuna inanmakta güçlük çekiyordu. Elini uzatarak elbiseye dokundu. "Teşekkür ederim."

"Önlüklerinizin en önemli önceliğiniz olduğunu hatırlatmama gerek yok sanırım," dedi Gardiyan Persilda. "Eğer onların bakımını yapmazsanız güvenliğiniz tehlikeye girer. Olağanüstü bir hafızanız olduğunu biliyorum ama hatırlamanız gereken onca şey arasında bu Önlüklere özen göstermek en önemlisi."

Oşali başını salladı, gözlerini giysiden alamıyordu. Eğitim sırasında Cüppeleri öğrenmek için neredeyse iki ay harcamışlardı ve buna değmişti.

Persilda kıyafetlerini giymesi için onu yalnız bıraktı ve bir süre kıyafetlerini inceledi.

Mheyu Cüppesi aslında bir elbise ve cüppenin birleşimiydi ve iç çamaşırları, bir başlık ve bir dış pelerinle birlikte geliyordu. Cüppenin dokunmuş ipliklerine büyü yapmak için yedi Muhafızın aynı anda yedi gün boyunca büyü yapması gerekiyordu ve bir kez yaratıldıklarında güçlü bir giysi parçasıydılar. Ayrıca Oshali'ye göre son derece sofistike bir tarza sahipti. Vücuda oturan gövdesi, kabarık omuzlu uzun kolları ve ayak bileklerine kadar inen uzun, dökümlü eteğiyle gelenekseldi ama savaştan önceki on yılların kraliyet modasını yansıtan muhteşem bir havası vardı. Yalnızca Mheyu tarafından temin edilebilen ve kullanılabilen malzemeden yapılan eşsiz bordo rengi, tüm krallıkta tanınıyor ve herkesi uyarıyordu bir Mheyu Muhafızı'nın huzurunda olduklarını söyledi.

Elbiseler Oshali'yi sarmaladığında, içlerindeki sihir sanki canlıymış gibi mırıldandı ve o kadar heyecanlandı ki ilk birkaç dakika neredeyse nefes almayı unuttu. Ellerini korse benzeri korsenin üzerinde gezdirdi, vücudunda ne kadar hafif hissettiğine ve ondan yayılan güce hayret etti. İçeri girdiğinde Persilda'ya sıırttı, ancak onun gözlerinde yaşlar olduğunu gördü.

Ellerini tuttu ve sıkıca sıktı. "Teşekkür ederim Pers," dedi usulca. "Bugünün gerçekten geleceğini hiç beklemiyordum."

Gardiyan Persilda başını sallayarak gözyaşlarını sildi ve yardımcılarını gönderdikten sonra Oshali'ye döndü. "Burada pek çok çocuğumuz oldu, Oshali. Neredeyse hiçbiri senin zirvelere yaklaşamadı ya da senin yanında elde ettiklerini elde edemedi. Kendinle gurur duymalısın, herkes seninle gurur duymalı."

Silette ve Jorin, Tyomar gibi Oshali'nin zihninde canlandı ama hepsini bir kenara itti. Bu artık onun zamanıydı. Hayatının macerasını yaşamak, bilgisini keşfetmek ve genişletmek, daha önce hiç deneyimlemediği duyguları ve hisleri deneyimlemek üzereydi. Tüm bu insanlar artık onun için birer hayalet olmalıydı, geçmiş olarak görmesi gereken insanlar.

"Daha sonra buraya dönmeyi düşünmeni istiyorum," dedi Persilda, "Muhafız olmak için."

"Pers..."

"Macera ve heyecan istediğini biliyorum," dedi aceleyle. "Ama kalmasına izin verebilecekleri tek kişi sensin." Ellerini sıktı. "Bunu bir düşün."

Oshali gülümsemesine karşılık verip başını salladı ama Tyomar'ın ona veda etmeyi bile reddetmesinden sonra asla geri dönemeyeceğini biliyordu. Durakladı. "On üç yaşındayken hepiniz bana dragorai için irtibat kişisi olarak seçildiğimi söylediğinizde, bunun şimdiye kadar gösterdiğim tüm yeteneklerimden dolayı olduğunu söylemişsiniz." Persilda'nın gözlerini tuttu. "Bu doğru muydu?"

Persilda dönüp yakındaki bir sandalyeye oturdu ve başını kaldırıp ona baktı. "Çoğunlukla." Oşali kaşlarını kaldırdı. "Çoğunlukla mı? Onunla tanıştığımda çok korktuğumu , değil mi? Öncesinde ve sonrasında ağladım ve siz beni tanıştırırken donup kaldım. Ama şimdi düşünüyorum da, bu kadar genç bir kıza neden böyle bir şey yaşattınız bilmiyorum. birkaç şeyde mükemmeldi ve diller konusunda yetenekliydi."

Persilda ona bir bakış fırlattı. "İstediğin kadar başarılarını önemsizleştirebilirsin," dedi onaylamayarak, "ama daha o yaşta büyük bir gelecek vaat ettiğini göstermiştin. Thrakondarca konuşmanın ne kadar zor olduğunun farkında olduğunu sanmıyorum, gerçekten de çok farklıydın." İçini çekti. "Ama evet, seni seçmemizin tek nedeni bu değildi. Dragorai'yi de yatıştırmak istedik."

Oshali kaşlarını çatı. "Onları yatıştırmak mı? Neden?"

Persilda omuz silkti. "Mecbur olmadıkları halde bizi topraklarına kabul ettiler ve karşılığında bilgili bir Muhafızla düzenli toplantılar yapma fırsatı dışında hiçbir şey istemediler. Hiçbir zaman yakınımızda avlanmadılar ya da bize kendimizin veya kayıtlarımızdan herhangi birinin tehlikede olduğunu hissettirmediler, ki bu diğer kutsal alanların çoğu için söylenemez. Kutsanmış olan Tyomar sizi bize getirdiğinde ve siz de açıkça farklı olduğunuz ortaya çıktığında, irtibat kurulacak kişinin siz olmanız mantıklı geldi. Ve onları incelemeye başlamadan önce en azından bir dragorai ile tanışman gerekiyordu ve böylece on sekiz yaşında başladığında ne bekleyeceğini biliyordun." Gülümsedi. "Ayrıca, seninle gurur duyuyorduk."

"Ama eğitime on üç yaşında başlamak?"

Persilda başını salladı. "Bu asla yaşla ilgili değildi."

"Ne demek istiyorsun?"

Persilda öne doğru eğilerek, "Hatırlamanız gereken bir şey var," dedi. "Tarihsel olarak, bazı niteliklere diğerlerinden daha fazla değer verilirdi ve bu da kararların nasıl alındığına dair bir fark yaratırdı."

Oshali daha bunun ne anlama geldiğini sindiremeden Persilda ayağa kalktı ve Oshali'başlığını dikkatlice başına geçirip ellerini omuzlarına koydu. "Seni yetiştirmeye yardım etmekten gurur duydum Oshali," dedi. "Ve biliyorum ki diyarın dışında da bizi gururlandırmaya devam edeceksin. Kendine dikkat et."

Oşali gözleri yaşararak gülümsedi. Vy, Oshali'nin resmi olarak tanıştığını hatırladığı ilk yetişkin olsa da, Persilda her gün onunla birlikte olmuş, derslerini denetlemiş ve sorun çıkardıklarında onu, Silette'i ve Joren'i azarlamıştı. "Teşekkür Pers," diye fısıldadı, sadece

Persilda onu kucaklamadan önce.

Üçüncü günün sabahında Oshali, Muhafız Vy ile son bir toplantı daha yaptı, görevi netleştirdi, seçtiği rota hakkında tavsiyelerde bulundu ve son sorularını yanıtladı. Sonunda brifing sona erdi.

"İyi şanslar Oshali," dedi Muhafız Vy ciddiyetle. "Bu zorlu bir görev olacak ama başaracağına inancımız tam."

Oşali yutkundu, heyecanının altında kaynayan sinirlerini görmezden geldi. "Teşekkür ederim."

"Elveda ve Yedi yolunuza rehberlik etsin."

Oşali seyahat çantasını aldı ve doğruca çıkışa yöneldi.

Mheyu muhafızlarının çıkışı veda kemerinden farklıydı. Kutsal alan bir dağın yamacında yer aldığından ve vadiye doğru uzandığından, vadinin yanında kullandıkları bir giriş vardı. Oşali kutsal alana ne kadar sık gidip geldiğinden emin değildi ama Tyomar'ın Muhafızların istedikleri gibi gelip gitmelerine izin verdiğini biliyordu. Bunun dışındaki herkes ejderhası tarafından yakılma riskiyle karşı karşıyaydı.

Oshali kapıdan kayalık vadiye doğru yürürken derin bir nefes aldı ve yavaşça verdi. Hava keskin ve tazeydi; yükselen güneş vadiyi ve sıradağları muhteşem bir altın ışıltısıyla yıkıyordu.

Oshali yolculuğuna başlamak için döndü ama önünde duran devasa figürü görünce şok olarak aniden durdu.

Tyomar.

Kalın kollarını kavuşturmuş ve ayaklarını sanki onun yolunu kapatıyormuş gibi geniş bir duruşa getirmişti.

Oşali şaşkınlıkla ona baktı ama artık bir acemi olmadığını ve uygun şekilde davranması gerektiğini hemen hatırladı. "Burada ne yaptığından emin değilim, meshedilmiş kişi," dedi olabildiğince sakin bir şekilde. "Ama bugün sizi dinleyemeyeceğim. Burası her zamanki buluşma yerimiz değil ve ben de artık senin bağlantın değilim. Lütfen her zamanki buluşma yerine gidin."

Tyomar'ın gözleri kızın dudaklarına kaydı, sonra yüzünde gezindi ve tekrar gözlerine döndü ama hiçbir şey söylemedi.

Oşali birden onun yüzünü ilk kez gördüğünü fark etti ve elleri seyahat çantasının kayışında sıkılaşıp irkildi. Buna hiç hazırlıklı değildi. Yeni bulduğu özgüvenine bir güvensizlik dalgası karıştı ve birden kendini yine o on üç yaşındaki kız çocuğu gibi hissetti, onun tarafından sessizce değerlendiriliyor ve yargılanıyordu. Onun etrafında yürümeye başlamak için kendini zorladı.

"Size eşlik ediyorum," dedi sonunda, derin sesi vadide yankılanıyordu.

Oşali başını salladı. "Eşliğe ihtiyacım yok, teşekkürler."

"Benim bölgemdesiniz," diye hırladı Tyomar. Size eşlik etmek istersem, ederim."

Oshali yavaşlayarak durdu. "Daha önce hiçbir Muhafızın bölgenizde seyahat etmesini engellememiştiniz," dedi sert bir sesle. "Herkese eşlik ediyormusunuz?"

Tyomar sadece onu izledi ve hiçbir şey söylemedi. Bugün muhteşem görünüyordu. Belki parlak sabah güneşinden, belki de yedi yıldır ilk kez farklı bir yerde bulunmalarından kaynaklanıyordu. Ama kat kat tuniği, pantolonu ve deri çizmeleriyle çok yakışıklıydı. Oshali'nin midesinde ona karşı güçlü bir arzu belirdi. Keşke onun kokusunu bir kez daha içine çekebilecek kadar yaklaşabilseydi.... Ama bu bir tuzaktı. Gözlerini ondan ayıran Oşali içini çekti ve vadide yürümeye devam etti. Onunla iletişim kurmaya çalışarak gün ışığını boşa harcayamazdı. Eğer ona eşlik etmek istiyorsa, öyle olsun. En azından onun bölgesinin sınırına ulaştığında ondan kurtulmuş olacaktı.

Ayak sesleri tozlu çakılların üzerinde çtırtıdayarak ilerlerken, heyecanı her adımda daha da artıyordu. Artık özgürdü! Bu fırsatı değerlendirecek ve bunu değerli bir deneyim haline getirmek için elinden gelen her şeyi yapacaktı. Sıradağlar son derece huzur vericiydi ve sık sık durup güzel bir çalıyı ya da yanından geçen küçük bir canlıyı gözlemliyordu. Bir süre yürüdükten sonra Tyomar'ın ne yaptığını görmek için arkasına baktı ama Tyomar gitmişti. Durdu ve kaşlarını çatarak etrafı inceledi. Tyomar hiçbir yerde görünmüyordu. Bir an için içini garip bir his kapladı ama odağını Tyomar'ın bölgesinin sınırına çevirdi ve yürümeye devam etti.

Oshali Tyomar'ın topraklarının sınırına ulaştığında neredeyse öğlen olmuştu. Şok olmuş bir halde durup gideceği yöne baktı. Tyomar'ın dağ silsilesinin sonu çok net bir sınıra sahipti ve bunun ötesinde arazi sade ve ıssızdı. Hiç ev ya da bina yoktu, sadece kahverengi, donuk topraklar, fazla bitki örtüsü ve çok az yaşam belirtisi vardı. Oşali haritasını kontrol etti ve sonra araziye baktı.

Düşüncelere dalmışken, tepesinden ritmik kanat çırpışları geldi. Yukarı baktığında Tyomar'ın yukarıdan aşağı süzüldüğünü ve ejderhasının tepesinde uçtuğunu gördü.

İssız arazinin yönüne bakarak yumuşak bir gümbürtüyle yere indi. "İyi zaman geçirmişsin," diye yorum yaptı.

Oshali cevap vermedi. Onu ararken gökyüzünü kontrol etmeyi düşünmemişti ama etmeliydi. Belli ki ejderha sırtında onu takip etmişti.

Tekrar hareket ederek, onun bölgesinden resmi olarak Güney Dominyonu olan bölgeye geçti. Pek dikkate değer görünmese de, artık gerçekten diyarın dışında olduğu için kendi kendine gülümsedi. Çok çabuk yorulmamak için makul bir hızda yürümeye başladı. Böyle bir arazide yürümenin verdiği his, deneyimlemek istediği şeylerden biriydi ama bunun etkilerini hissetmeyeceği gibi bir yanılsamaya kapılmamıştı. Mabette bazı fiziksel egzersizler yapmışlardı ama böyle bir şey için gerçek bir fiziksel antrenman yapma fırsatı yoktu. Yine de, Cüppe en kötü durumlara karşı yardımcı olabilirdi ve o da sadece bu deneyimi yaşamak istiyordu.

Arkasından gelen ayak seslerini duyunca döndüğünde Tyomar'ın kendisine doğru geldiğini gördü. "Bana sadece mülkünüzün sınırına kadar eşlik edeceğinizi sanıyordum?" diye sordu.

"Devam etmeye karar verdim," dedi Tyomar, onun yanında adımlarını hızlandırarak. "Varlığımın size fayda sağlayacağına inanıyorum."

Oşali aniden durdu ve şaşkınlıkla ona baktı. "Hayır! Benimle gelemezsin."

"İstediğim her yere gidebilirim."

"Benimle olmaz," diye ısrar etti Oşali. "Bu bir Mheyu görevi."

Tyomar kaşlarını çattı. "Farkındayım." Tekrar yürümeye başladı ve Oşali ona ayak uydurmaya çalıştı.

"O halde müdahale edemeyeceğini biliyorsun. Bunun için katı protokoller var-" "Müdahale etmeyeceğim. Sadece size eşlik ediyorum."

Oşali hayal kırıklığı içinde iç çekti. Anlıyor gibi görünmüyordu. "Bunu tek başıma yapmam gerekiyor, yolculuğu da."

Tyomar dudaklarını büzdü. "Böyle bir şey olmayacak."

Sinirlenen Oşali cevap vermek için ağzını açtı ama onun iyi ruh halini bozduğunu fark etti. Onunla birlikte yürümek istiyorsa ne olmuş yani? Müdahale etmediği sürece, bu gerçekten bir sorun değildi.

Mheyu Önlükleri içindeyken, onun yanında kendini eskisi kadar aciz hissetmiyordu. O küçük pelerinli kız ya da ona uyum sağlamak zorunda olan acemi değildi. O bir Mheyu'ydu ve buna saygı duyması gerekiyordu. Mheyu statüsünün kutsal alana dönene kadar geçici olduğunu kabul ediyordu ama yine de resmi olarak Mheyu'yu ve Yedi Tanrıça'yı temsil ediyordu ve hiçbir şey, Tyomar bile buna engel olamazdı.

O yüzden o gibi davrandı.

Adımlarını sektirerek yürüyor ve küçük su birikintilerinden kaya oluşumlarına kadar her şeyi incelemek için duruyordu. Kendi hızını belirledi ve kendisi için rahat olan bir ritme yerleşti. Oshali'nin midesi guruldayana kadar saatlerce sessizlik içinde yolculuk ettiler. Durmak için yavaşladı ve kesesindeki kurutulmuş atıştırmalıklardan biraz yemek için ana tozlu patikanın dışında oturdu. Tyomar'a şöyle bir baktı. "Sen de biraz ister misin?"

Kollarını kavuşturmuş, yüzü gökyüzüne dönük duruyordu. "Aç değilim." Yukarı doğru baktı. "Ejderhan nerede?"

Tyomar, "Yakınlarda," dedi.

"Benimle yerde kalmak zorunda değilsin," dedi. "Senin için daha kolaysa, kendi bölgede yaptığın gibi ona binebilirsin."

"Seni bu civarda yalnız bırakmayacağım." Ona şöyle bir baktı. "Ayrıca, dikkatleri üzerimize çekecektir."

Oşali neredeyse gözlerini devirecekti. Sanki bir dragorai-alfa dikkatleri üzerlerine çekmeyecekmiş gibi. "Sen de pek göze çarpmıyorsun, meshedilmiş kişi," dedi.

"Bana Tyomar diyeceksin."

Oşali kaşlarını çatarak ona baktı. "Diğer Mheyu'lardan hiçbirisi senin yanında sana böyle hitap etmiyor."

Yavaşça yüzünü ona döndü ve kollarını kavuşturdu. "Sen diğer Mheyu'lar gibi değilsin."

Oshali'nin yüzüne bir sıcaklık yayıldı. Bunu söyleme şekliyle ilgili bir şey ona çıkıntıyı düşündürdü ve meme uçları karıncalandı. Bocalayarak söyleyecek bir şey bulmaya çalıştı. "Bunu söylemek için hepsiyle tanışmamış olman gerekir," diye mırıldandı.

Tyomar kıkırdadı. "Bunu söylemek çok cesurca."

Oşali ona gülümsedi, zor bir ruh hali içinde kalmayacağından memnundu. "Nedenmiş o?"

"Uzun zamandır hayattayım."

Oshali başını salladı. "Tüm kutsal alanları ziyaret etmiş olabilirsin ama tüm Muhafızlarla tanıştığından şüpheliyim."

Tyomar ona baktı, o lezzetli dudaklarında bir gülümseme oynaşıyordu. "Muhafızların uzun süre yaşadığının farkında mısın? Çoğu ölümlüden daha uzun."

"Evet." Mheyu Önlüklerinin de ömrü uzattığının farkındaydı. "Ama dragorai kadar uzun değil."

Tyomar ona baktı. "Gardiyan olmanın seni cezbeden yanlarından biri de bu mu? Daha uzun bir yaşam."

Oşali son kuru meyve ve yemişini ağzına atarken başını salladı. "Hayır. Yalnızsan daha uzun bir yaşamın ne anlamı var?"

Tyomar başını eğdi, yüzünde tuhaf bir ifade vardı ama hiçbir şey söylemedi.

Oşali ayağa kalkıp ellerini fırçaladı ve kesesinden deri matarasını çıkardı. "Burada ejderhanı görecektir başka kimse yok, hatta ben bile. Burada kalmak zorunda değilsin."

Tyomar gözlerini biraz kıstı ve sonra gökyüzüne bakmak için geri döndü.

Sonraki birkaç saat boyunca yollarına devam ettiler, ta ki tozlu yol birbirine sıkıca kenetlenmiş yapraksız, cansız ağaçlardan oluşan bir ormandan kaçınmak için keskin bir şekilde sağa sapana kadar. Oşali bir an için ormana baktı, görebildiği her şeyi içine çekti, ki bu pek bir şey değildi. Her şey ölüydü.

Tyomar çorak ormanı işaret ederek, "Bu taraftan gidiyoruz," dedi.

Oşali tozlu yolda ilerlerken ona baktı. "Ben o tarafa gitmiyorum."

"Sen," diye emretti Tyomar. "Bu yol tehlikeli."

Oşali ona döndü, sesi ölçülüydü. "Rotamı çoktan planladım."

Tyomar, "İyi bir rota planlamış olsaydınız o rotanın tehlikeli olduğunu bilirdiniz," dedi. "Her yerde kor var. Korun içinden geçmenin bir yolu var mı?"

Oşali gözlerini ona dikmiş, ses tonundan rahatsız olmuş ama cevap verememişti. Elbette közün içinden geçmesinin bir yolu yoktu. Bu, diyardaki en yıkıcı maddelerden biriydi ve kral ile kraliçenin birbirlerine karşı saldırılarında bolca kullandıkları bir maddeydi. Her yerde olması muhtemeldi.

"Burada olmamı istemeyebilirsiniz," dedi Tyomar, "ama buradayım. Ve bu toprakları haritalandırıldıklarından çok daha yakın bir zamanda gezdim. Kor bütün o yolu kaplıyor ve orada insanlar var. Güvenli değil."

Oşali ne yapacağından emin olamayarak durakladı. Onu yanlış yönlendirmesi ya da onu dinlememesi için gerçek bir neden yoktu, ama bu oldukça

Bir Mheyu'nun görevdeyken kendi kararlarına ya da eğilimlerine karşı çıkması alışılmadık bir durumdu. İçgüduları ve yetenekleri dışında hiçbir şey tarafından yönlendirilmemesi gerekiyordu. Bir Mheyu olarak göreve çıkmanın tüm amacı buydu; her şey Önlükleri giyen bireye bağlıydı. Aynı zamanda bu içgüdülerin nasıl bilendiği ve geliştirildiği ve yeni, beklenmedik gerçeklerin nasıl kaydedildiği idi. Mheyu muhafızları bilgi için başkalarına güvenmeye başlarsa, tüm sistem yozlaşabilirdi. Bu dürüstlikle ilgiliydi ve son görüşmelerinde çıkıntıda olmasına izin verdiği şey ne olursa olsun, dürüst olduğunu kanıtlamak zorundaydı.

Oshali dönerek yola devam etti. Tyomar'ın hırıltısı arkasında yankılandı ama Oshali onu duymazdan geldi. Ve bir kez olsun ona bu şekilde meydan okumak biraz heyecan vericiydi. Onun kontrolcü ve zorba tavrına meydan okunması . Ona öylece emir veremeyeceğini bilmeliydi çünkü ona bir çocukmuş gibi eşlik etmeye karar vermişti. Yolda yürürken onun ayak seslerini duymuyordu ama etrafına bakmayı da reddetti. Umarım adam başka bir yoldan gider ve onu yalnız bırakırdı ama bu pek olası görünmüyordu.

Onun sonunda sıkılıp bir şeyler avlamaya gitmiş olmasını umuyordu. Zaten yolculuk bu kadar uzun süreceği için ejderhasından uzak kalması pek mümkün değildi. Dragoraylar ejderhalarından hiçbir zaman çok uzakta olmak istememeleriyle ünlüydü. Onları suçlamıyordu. Eğer bir ejderhası olsaydı, onun yanından asla ayrılmazdı.

Büyü yerden yükseldi ve etrafında dönerek vücuduna yaklaştı. Oshali nefes nefese kaldı ve dokunmadığından emin olmak için kollarını kendine doğru çekti, ancak kendini savunamadan büyü kapandı, gövdesinin etrafında sıkıca sabitlendi ve ardından onu tozlu yoldan çorak ormana doğru çekmeye başladı.

Oshali umutsuzca büyüü vücudundan çıkarmaya çalışarak büyü yapmaya başladı, ancak denediği hiçbir şeyin etkisi olmadı. Önlüklere ne olmuştu? Onu büyüden korumaları gerekiyordu. Tabii... Başını kaldırıp büyüünün onu götürdüğü yöne doğru ormanı taradı.

Tyomar kollarını kavuşturmuş, ayaklarını tıpkı çıkıntıda olduğu gibi iki yana açmış, kendisine doğru tökezleyen kadını izliyordu.

Oşali adamın saf, kontrolcü kibri karşısında gök gürültüsünü andıran bir çığlık attı. Onunla çorak ormana gitmeyi kabul etmemişti ve bu yüzden adam onu büyüyle mi sürüklüyordu? Bu kabul edilemezdi!

Tekrar büyü yapmaya başladı, artık çok daha karmaşık büyüler kullanması gerektiğini biliyordu ama denediği hiçbir şey onu kıramadı. Sonunda Tyomar'ın önünde durdu ve ona kendisini bırakması için bağırdı.

"Hayır," dedi basitçe. "Bu gidiyoruz."

"Karışmayacağını söylemiştin!" Oshali ona bağırdı. "Bu benim görevim, ilk görevim. Bunu mahvediyorsun."

"Sana yardım ediyorum," diye bağırdı Tyomar. "Kor'un yakınında olmak senin için çok tehlikeli. Ve eğer onu geçemediğin için geri dönersen Mheyu muhafızları ne düşünecek? Özellikle de bir yerlinin tavsiyesini dinlememeyi seçmişken?"

"Bir yerli mi?" Oshali inanamayarak söyledi. "Sen buralı değilsin!"

Tyomar kaşlarını kaldırdı. "Ben buraya her zaman uçarım," dedi basitçe. "Kullandığınız eski haritalardan çok daha yakın zamanda."

Oshali hırladı ve tüm gücüyle, enerjisinin her bir zerresiyle büyüye karşı savaşımaya çalıştı, Tyomar ise orada öylece durup onu izledi. Kendini gülünç pozisyonlara soktu ve onu etkileyebilecek aklına gelen her türlü büyüyü yaptı, sesi ölü ağaçların arasında yankılandı. Hiçbir şey işe yaramadı. Nefes nefese kalmış, sonunda bitkin düşmüş ve tamamen utanmıştı. "Peki," diye mırıldandı, ona öldürücü bir bakış fırlatarak. "Senin yolundan gideceğiz."

Tyomar can sıkıcı bir şekilde sırtıttı ve ağzının kenarındaki gamze ortaya çıktı. "Aynı fikirde olmanıza sevindim Muhafız."

Dönüp ormanın derinliklerine doğru yürümeye başladı ve büyü Oshali'yi de peşinden sürükledi.

"Kabul ettim!" Oshali arkasından seslendi. "Kaldır şu büyüyü."

Tyomar omzunun üzerinden, "Tartışarak harcadığımız zamanı geri kazanmalıyız," diye seslendi.

Oşali nefesinin altında lanet okudu, bunun acı adaletsizliği zihnini yakıyordu. Neden birdenbire kendini onun yolculuğu gibi hissetmeye başlamıştı? Sanki hiçbir karar almasına izin verilmiyormuş gibi? Bir sebepten ötürü, kendini onun kutsal alan dışındaki hayatına sokmaya karar vermişti ve bu görevi kabul etmesinin tüm amacı ondan uzaklaşmaktı.

O anda yapabileceği hiçbir şey yoktu ama buna izin veremezdi.

Onun peşinden yürüdü, öfkesi acı ve derin bir dönüşürken büyü gövdesinde uğulduyordu. Ve yine de, midesi hala

sırıtişını görünce yüzüm kızardı. Onunla uğraşmak çok sinir bozucuydu ama yine de o gülümsemeler neredeyse her şeye değiyordu.

Yine de onun burada olmaması gerektiği gerçeğine odaklanmak zorundaydı. Yıllardır dört gözle beklediği bir deneyimi mahvediyordu. Sırf koruyucu rolü oynamak istediği için onun tarafından yönetilmeyecekti.

Akşam hızla çöktü ve Tyomar kampı küçük bir açıklıkta durdurmaya karar verdi.

"Burada uyuyacaksınız," dedi ve etraflarındaki boşluğu işaret etti.

Oşali dişlerini sıktı ama cevap verme zahmetine girmedi. Sadece başını salladı ve kesesini çıkardı. "Bu büyüyü kaldıracak mısınız?" Elinde olmadan Oşali'ye çıkıştı ama tek söylediği bu olduğu için şanslıydı.

Tyomar bir süre onu izledi, yüzünde bir eğlence vardı, nefesinin altından mırıldandı. Büyü dışa doğru kabardı, etrafında dönmeye başladı ve sonra hiçliğe karıştı.

Oşali ona ters ters baktıktan sonra kesesini açıklığın ortasına koydu ve yanına diz çökerek topuklarının üzerine oturdu. Gözlerini kapatarak, telaffuzunun, tonlamasının ve ritminin doğru olmasına özen göstererek, kendisi için nispeten yeni olan bir büyü yaptı.

Cüppesinin içinde bir dalgalanma titreşti ve büyü bulunduğu yerden dışarı doğru balonlaşarak yerde etrafında yarım bir kubbe oluşturdu. Büyü yapmaya devam ettikçe, büyü katılaşarak ince, pürüzsüz bir malzemeye dönüştü ve küçük, şeffaf bir çadır oluşturdu.

İşini bitirdiğinde etrafına bakındı. Rahat bir yerdi. Dragorai'yi bulmak için etrafına bakındı. Açıklığın bir tarafında durmuş ona bakıyordu, kollarını kavuşturmuş, yüzü yine gökyüzüne dönüktü. Oşali çadırın girişini aradı ve dışarı tırmandı. Çadıra bakmak için döndüğünde, çadır tamamen görünmezdi. Orada herhangi bir şey olduğuna dair hiçbir belirti yoktu, ki zaten çadırın tüm amacı da buydu.

Tyomar'a doğru baktı. "Görebiliyor musun?"

"Biraz uyumanızı öneririm," diye yanıtladı Tyomar. "Yakında gece olacak."

"Burası kamp yapmamız için en iyi yer değildi," dedi ona. "Bu açıklığa biri gelirse çadıra müdahale edebilirler."

"Onu göremeyecekler," dedi Tyomar. "Ve büyü, ona yaklaşmaya çalışan insanları yeniden yönlendirecek."

"Eğitimimizde bize çadırı bunu yapması gereken bir yere bile koymamamız söylendi." Oshali açıkladı. "Bu şekilde, büyü başarısız olursa ya da bir şey olursa, örneğin çadırdan çıkmaya çalışırken hemen yanımda kamp kurmuş insanlar varsa, o zaman endişelenmem gereken bir şey olmaz. Mheyu, kuytuda, bir şeyin arkasında ya da hiçbir yolcunun gitmeyeceği, gerçekten gözden ırak yerler bulmayı öneriyor."

Tyomar düşünceli bir şekilde başını salladı. "Bir dahaki sefere bunu not edeceğim."

Oshali'nin kaşları kalktı, eleştiriyi bu kadar kolay kabul etmesine biraz şaşırdı. Çoğu dragoray düzeltilmekten ya da yanılmış olmaktan nefret ederdi. Ancak bir dahaki sefere olmasını beklediği de gözünden kaçmamıştı.

"Nerede uyumayı planlıyorsun?" diye sordu. "Burada olacağım," dedi Tyomar.

"Bütün gece mi?"

Bunun üzerine cevap vermedi. Gözleri sadece alçaldı ve onunkilere dikildi.

Oşali başını salladı ve çadıra geri dönmek için bir açıklık aradı.

İçeri girdikten sonra yemeğinden biraz daha yedi ve üzerine uzanmak için elbisesini, örtünmek için de pelerinini kullanarak soyundu. Önü düğmeli, tek parça bir tunik olan iç çamaşırlarıyla kaldı. İç çamaşırlarını çıkarmasına hiçbir zaman izin verilmedi, bunun için minnettardı. Çünkü daha önce Tyomar'la düştüğü duruma düşmemek için bir nedeni olsun istiyordu.

Uyumak için uzandı, doğru pozisyonu bulmak için birkaç kez ayaklarını sürüyerek yürüdü ama bu çok tuhaftı. Etrafındaki her şeyi görebilmek, göremese bile kendisinin de görülebileceğini hissetmesine neden oldu. Buna alışmak kesinlikle biraz zaman alacaktı.

Önce karnının etrafında, sonra da diğer tarafına doğru kıvrıldı ve gözleri Tyomar'a takılınca sustu. Hâlâ garip nöbet pozisyonunda çalışıyordu, gözleri ormanda geziniyor ve arada bir ona doğru eğiliyordu.

Bir kaya gibi ayakta durarak onu izledi ve onu görünce rahatladı. Elbette bunu bilmesine gerek yoktu. Ama onsuz yolculuğun inanılmaz derecede yalnız geçeceği de gözünden kaçmamıştı. Her zaman planladığı gibi Silette ya da Joren'le birlikte seyahat edecek değildi. Ve tüm yolculuk boyunca yalnız kalmanın üstesinden gelebileceğinden emin değildi.

Vücudu yeni ortamda rahatlamaya başladığında esnedi ve gözlerini Tyomar'dan . Gözleri çadırına kaydı. Oldukça karmaşık bir büyüden yapıldığı için Tyomar'ın onu görebildiğinden emin değildi ama gözleri üzerinde kayıyordu, belki de onun için bile çok karmaşıktı. Her iki durumda da çadır işe yarıyor gibiydi.

Orada yatıp uykuya dalarken, ertesi gün yolculuğunun tekrar yoluna girmesini ve her zaman sahip olduğu özgürlük seviyesini koruyabilmesini sağlamak için ne yapacağını planladı. Sert önlemler alınması gerekiyordu.

Tyomar ona neyin çarptığını anlamayacaktı. Ve ona sert vurmayı planlıyordu.

OceanofPDF.com

T Küçük pelerini uyurken Yomar bütün gece nöbet tuttu.

Bu o kadar da zor değildi; zaten onun kadar uykuya ihtiyacı yoktu ama o böyle bir yerde seyahat ederken uyumasına imkân yoktu. Onun bu yolculuğa çıkmış olmasına bile öfkeliydi ama bir Mheyu olarak görevlerine saygı duymak zorundaydı. Sorun da buydu zaten. Eğer o bir Mheyu Muhafızı olmasaydı, sevimli gri pelerini içinde hâlâ bir acemi bile olsa, meme ucunu ağzında hissettiği anda onu inine geri sürükler ve orada tutardı. Ona sarılmanın, göğsüne sokulmasının, o sert meme ucunu emerken inlemesini duymanın ne kadar tatmin edici olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. O kadar uzun süre bir şey yapmayı ertelemişti ki, şimdi çok pişmandı.

Oshali her yönden gerçekten mükemmeldi. Güzel kokusunda baş döndürücü, neredeyse şeftali benzeri bir tatlılık vardı ve uyarıldığında sarhoş edici bir tang ile bağlanmıştı. Doymak bilmiyordu. Aslında, onu koklayabilecek kadar yakın olma şansı olsaydı bütün gün o mükemmel göğüsleri . Ve inlediğinde sesindeki seksi törpü onu iki gün boyunca sert tutmuştu. Tyomar daha önce hiçbir deneyimden bu kadar etkilenmemişti. Ama o bir Mheyu'ydu. Eğer başka biri, başka bir varlık olsaydı, bunun bir önemi olmazdı ama Mheyu'nun önemi vardı.

Mheyu Muhafızlarını görevlerinden alıkoymak Yediler için kutsal olan her şeyin ihlali olarak kabul edilirdi. Tanrıçalar onları tarihlerinin ve başarılarının koruyucuları olarak atamıştı ve her dragorai müdahale etmenin onların gazabına yol açacağını biliyordu. Yine de Tyomar Oshali'yi yalnız bırakamazdı. Yapamazdı. Özellikle de o seyahat ederken

tehlikeli topraklarda. Kadının baş döndürücü bir güzelliğe sahip olmasının da bir faydası olmamıştı. Bunca zamandır onunla konuşuyor, peçesinin altında neye benzediğini merak ediyor ve kahverengi gözlerine hayranlıkla bakıyordu ama onun bu kadar muhteşem olduğundan tamamen habersizdi. Bunca zamandır mahrum bırakıldığı şeye başka hiçbir erkeğin bakmasını bile istemiyordu. Neredeyse Mheyu tarafından kandırılmış gibi hissediyordu, onu bir sır olarak saklıyorlardı ki bu elbette saçmaydı çünkü saklamıyorlardı. Mheyu en başta onu bağlantı kurması için seçmişti.

Gece boyunca açıklıkta devriye gezerek yaklaşılabilecek herkesi izledi ve dinledi. Neyse ki, sadece bir dragorai olduğu için değil, aynı zamanda düzenli olarak avlandığı için de gelişmiş duyuları vardı. Çorak orman iyi bir fikirdi. Geceleri kimse ormandan geçmiyor gibiydi ve hayvan hareketliliği de çok azdı. Oshali'nin kamp yeri seçimiyle ilgili eleştirisi iyi bir eleştiriydi ve yarın gece için bunu dikkate alacaktı.

Çadırını yaratmak için kullandığı büyüden etkilenmişti. Saf enerjiden yararlanan kadim bir sihirdi, bu yüzden savaşın yıktığı topraklarda sihir bol olmamasına rağmen yapabiliyordu. O kadar etkileyiciydi ki büyüü ve efsunları sanki kendisi yapmış gibi güçlü bir şekilde hissedebiliyordu. Mheyu ve Cüppelerinin eski zamanlardan geldikleri için büyü konusunda önemli ölçüde yetenekli olduklarını her zaman biliyordu ama şimdi ne kadarını bildiğinden emin değildi. Özellikle de Oshali'ye sadece büyü yardımıyla havada süzülmesini sağlayan bu Thrakondarian büyülerini öğretebildiklerini düşününce. Bu onu son derece şaşırtmıştı. Dürüst olmak gerekirse, bir daha aptalca bir şey yapmayacağından emin olana kadar onu kendisine yakın tutmak isteyecek kadar da korkutmuştu. Bu olayla ilgili tek iyi şey, onun kokusunu ve muhteşem vücudunu deneyimlemiş olmasıydı. Bundan asla pişmanlık duymayacaktı.

Bunu kardeşlerine açıklamaya çalışmak yedi cehennemden farksızdı. Onunla çıkıntıda geçirdiği son zamandan sonra, onlara ona eşlik edeceğini söylemiş ve hepsi ona deliymiş gibi bakmıştı.

"Onun bir Mheyu olduğunu sanıyordum," diye sordu Zendyor şaşkınlıkla. "Yaptıkları şey bu değil mi? Diyarın dört bir yanına gidip eserler ve tanıklıklar toplamıyorlar mı?"

"O yeni bir Mheyu," diye mırıldandı Tyomar. "Ve o... pervasız."

Sethorn sert bir ifadeyle, "Bunun neden endişe kaynağı olduğunu anlamıyorum," dedi. "Odaklanmamız gereken daha önemli şeyler var." Tyomar ve Sethorn'un arası şu sıralar pek iyi değildi. Son buluşmalarında, aralarında geçen bir tartışmadan sonra

Sethorn, Oshali'nin kendisine yüzünün altını göstermek için neredeyse kucağına oturacağını söyleyerek şaka yapmıştı. Elbette, Tyomar bu abartının canına okumuştı ve Sethorn huysuzlaşıp cevap vermek istemeyince ikisi de saldırganlaşmıştı. Onunla bu şekilde konuştuğu için Sethorn'a hâlâ öfkeliydi ama Oshali'nin orada olmasına daha da öfkeliydi. Yine de bir noktada bunu onunla tekrar konuşmak zorundaydı.

"Yedi yıldır onunla irtibat halindeyim," dedi Tyomar, aynı sertlikle geri dönerek. "Onun güvenliğini önemsiyorum."

"Güneye seyahat etmeye yetecek kadar mı?" Nyro yüzünü buruşturarak sordu. "Yürüyerek mi? Ryndross'ta olmadığınız sürece diyarın her yerine bu şekilde seyahat edemeyeceğinizin farkındasınız değil mi? Ve o zaman bile yanımızda geri kalanımız olmadan riskli olur."

Tyomar homurdandı. "Farkındayım."

"Yani Mheyu ile Ryn'de seyahat etmeyi mi planlıyorsun?" Zendyor hâlâ şaşkınlıkla sordu.

Tyomar evet demek istedi ama yapamayacağını biliyordu. Öncelikle, bir dragorai-alfa için *dan askha*'sının arkasında birinin olması çok kişiseldi ve bir noktada Oshali'yi davet etmek istemesine rağmen, çünkü onun bunu seveceğini biliyordu, kardeşlerinin anlaması için son derece alışılmadık bir şey olurdu. Kendisi bile açıklayamazdı. İkinci olarak, onlar seyahat ederken Ryndross'u yanında bulundurarak kendisini, Ryndross'u ve Oshali'yi tehlikeye atamazdı. Diğerlerini civarda bir dragorai olduğu ve ejderhalarının hâlâ hedef alındığı konusunda uyarabilirdi. Bunu yavaş yoldan yapmalı ve çok fazla dikkat çekmemeliydiler. "Ryndross'u yanımda getirmeyi planlamıyorum."

Nyro'nun burnu kııştı. "Bir insan neden bilerek bu şekilde seyahat etmek ister anlamıyorum."

Sethorn, "Onu senden uzak tutmakta iyi şanslar," dedi. "Bunu yapmak zor olacak."

Tyomar başını salladı. Gerçekten de çok zor olacaktı ama bunu başarmanın bir yolunu bulmalıydı.

Khyros öne doğru eğildi ve toplantı başladığından beri ilk kez konuştu. "Tyomar, bana şu Mheyu'yu açıkla."

Tyomar gerildi. "Ne demek istiyorsun?" "Ondan çok etkilenmiş görünüyorsun."

Tüm masa sessizleşti ve diğer üç kardeşin gözlerinde bir farkındalık belirdi.

Nyro, Tyomar'a bakarak, "Bu doğru," diye mırıldandı.

"Mheyu'ya bulaşma Ty," diye uyardı Zendyor. "Tanrıçalar seni cezalandırmaya karar verirse-"

"Hayır... değil..." Tyomar şu anda Oshali'ye neler olduğunu açıklayamıyordu, kendisi bile bilmiyordu.

Nyro sandalyesinde arkasına yaslanarak, "Elbette değil," diye onayladı. "Öyle olsaydı, inine geri dönüp *konunu* dövdürüyor olurdu. Kor dolu topraklarda günlerce yürümüyor olurdu."

Tyomar onun hakkında böyle konuştuğu için neredeyse ona bağıracaktı ama şaşırtıcı bir şekilde önce Zendyor onu azarladı. "Hepimiz yürüyen hiçbir şeyi beceremeyiz, Nyro," diye tersledi.

"Artık ben de bilmiyorum," diye sırttı Nyro.

"Açıkla bana," dedi Khyros tekrar Tyomar'a.

Tyomar bir nefes aldı. Onlara anlatmanın zamanı gelmişti. "Yirmi beş yıl önce bir bebeği ölümden kurtardım ve onu büyütmek için Mheyu tapınağına götürdüm."

"Ve bu Mheyu o çocuk mu?" Khyros sordu.

Tyomar başını salladı. "Evet, ama tek mesele bu değil. Yakın zamana kadar, özellikle ve sadece bizim bağlantımız olması için eğitildi. Bizim hakkımızda, klanımız hakkında ve genel olarak dragorai hakkında yüzyıllar boyunca bilgi edildi. Tarihimiz hakkında bizim bile bilmediğimiz şeyler bildiğinden eminim." Nyro'ya bir bakış attı. "Bütün bir müfrezeyle öldürdükten sonra San'ın seni havada yakaladığı Kan Denizi Savaşı'ndan bahsetti. Ve sen, Zendyor, altı klanı sınırda zafere taşıdığında."

Zendyor boğazının arkasından sessiz bir ses çıkardı. "Bu çok uzun zaman önceydi."

Khyros'a bakarken dirseklerini masaya dayadı. "Ve Sorthel'i sordu."

Kardeşler Khyros'a bakarken masa yeniden sessizleşti, ancak bu kez gergin bir ortam vardı

"Ne söyledi?" Khyros sordu.

"Bir zamanlar bir Tanrıçanın onun sırtına bindiğinin gerçekten doğru olup olmadığını sordu." Bir anlık sessizlik tapınağı doldurdu.

"Khyros," diye haykırdı Zendyor şaşkınlıkla.

Khyros sadece başını salladı.

"Mheyu gerçekten de o kadar uzun zaman öncesine ait tüm bu bilgilere sahip mi?" Sethorn sordu.

"Evet." Tyomar söyledi. "Ve eminim ki I'mya'yı açıklayabilecek bilgiye sahipler. Muhtemelen sadece bunu bilmiyorlar."

Sethorn, "Ve bunu öğrenmek onlar için gerçekten bir öncelik değil," diye gerekçelendirdi. "Spekülasyonlara değil, sadece gerçeklere odaklanıyorlar."

Tyomar, Oshali'nin bildiği herhangi bir bilgiyi bir araya getirebilecek en iyi kişinin muhtemelen Sethorn olduğunu fark etti. Ne yazık ki, Tyomar nefes aldığı sürece bir daha asla onun yanına yaklaşmayacaktı.

Nyro, "Hâlâ neden onunla birlikte Güney'e gitmen gerektiğini anlamıyorum," dedi. Tyomar sinirli bir şekilde, "Ona zarar gelmediğinden emin için," dedi. Öyle değil miydi?

Çok mu belli?

"Ama neden bize söylemedin?" Zendyor sordu. "Onu bebekken kurtardığınızı mı?"

Tyomar omuz silktilti. "Yaşananlar çok tuhaftı ama onu Mheyu'ya götürdüğümde güvende olacağını biliyordum. Ara sıra onu düşündüm ama onunla karşılaşmayı beklemiyordum."

Sethorn, "Demek bu yüzden onunla konuştuğum için öfkeden deliye döndün," diye mırıldandı.

Tyomar ona sert bir bakış fırlattı. "Ona kaba davrandın."

Sethorn'un burun delikleri alevlendi. "Aslında çok iltifat ettim. Bana kaba davranan oydu."

"Yeter." Khyros Tyomar'a döndü. "Bildikleri hakkında onu sorgulamalısın. İşe yarayabilecek bir şey bulabilecek misin bir bak. Ve eğer Güney'e gidiyorsan, kraliçe hakkında keşfedebileceğin bir şey olup olmadığına bak. Siz dönene kadar hiçbir şey yapamayız."

Zendyor planlarının daha da gecikmesine sinirlenerek küfretti ama Tyomar gitmesine itiraz edilmediği için rahatlamış bir şekilde başını salladı. Oshali'yi sorgulamayacağına çoktan karar vermişti. En büyük önceliği onu güvenli bir şekilde kendi bölgesine geri götürmekti. Sorular daha sonra gelebilirdi.

Bir noktada, bu yolculukta tüm yol boyunca onunla birlikte olduğunu açıkça belirtmesi gerekiyordu ve kızın bunu istemediği açıktı. Onun varlığına neden bu kadar karşı olduğundan emin değildi. Son yedi yılı tartışarak geçirmiş değillerdi. Evet, hararetli tartışmalar yapmışlar ve bazı konularda fikir ayrılığına düşmüşlerdi ama bu son zamanlarda çok daha düşmanca bir şeye dönüşmüş gibiydi.

Belki de daha talepkâr olduğu içindi ama yapacak bir şey yoktu. Bazen öyle olmak zorundaydı. Yolculuğunu planlarken aldığı kararlar buna iyi bir örnekti. Mheyu'da modası geçmiş haritalar ve eski

Dragorai'ler gibi diyarlar arasında hızlıca seyahat edemedikleri düşünöldüğünde, daha az ölümlüler için yaygın olan bilgi. Ama onun yanındaydı, bilgisini sunuyordu ve kabul etse de etmese de küçük peleriniyle hiçbir risk almıyordu.

Çadıra bakmak için döndü. Artık onun küçük pelerini değildi. Genç bir kadındı, her yönden olgunlaşmıştı. Ve lanet olsun, Mheyu Elbisesi içinde çok güzel görünüyordu.

Günün aydınlanmasını izledi ve Oshali'nin bütün gece huzur içinde uyumuş olmasına şükretti. Bugün iyi zaman geçirebilir ve daha iyi saklanabilecekleri daha makul bir ortama ulaşabilirlerdi. Yine de onun biraz daha uyumasına izin verdi.

Ryndross'la menziline geri döndüğünde bağlantı kurmak ve onu rahatlatmak için birkaç dakika ayırdı. Genelde çok uzun mesafelerde bağlantı kuramazlardı ama Ryndross menzilde kaldığı sürece kardeşleri onun bağlantısını güçlendirmeye yardımcı olmuştu. *Dan askha*'sı Tyomar'ın gitmesinden hiç memnun değildi ama kendisine söyleneni yaptı ve menzilde kaldı.

Tyomar nihayet onu uyandırmak için çadıra adım atmadan önce güneş gökyüzünde yükseldi. Ancak yaklaştıkça çadırın büyüğü havası kayboldu.

Tyomar şok içinde sarsıldı. Büyü öyle bir anda yok olmadı.

İleri doğru sıçrayarak çadırı hissetmek için uzandı. Kullanılan büyü türünün fiziksel bir varlık yaratması gerekirdi ama orada hiçbir şey yoktu. Boğazının arkasında bir hırıltı patladı, öfke ve panik ortaya çıktı. O tam orada dururken böyle bir şey nasıl olabilirdi!

Kendini sakinleştirerek çevrede büyü olup olmadığını kontrol etti. Başarılı büyücüler, birinin büyü kullandığını her zaman tespit edebilirdi; bu büyülerin tamamen silinmesi asla mümkün değildi.

Dikkatle dönüp Oshali'yi ararken, açıklığın kenarında çok hafif bir büyü mırıltısı yakaladı. Onu takip ettiğinde, onun izini buldu. Neyse ki büyü ona aitti, başkasına değil. Tyomar biraz rahatladı. Bu, kız ne yaparsa yapsın onu geri alabileceği anlamına geliyordu.

Çok uzağa gitmiş olamayacağını bildiği için peşinden gitti. Daha fazla incelediğinde, kadının yaptığı büyülerin katmanları vardı ve bu da onu tam olarak nasıl takip edeceğini bulmayı çok daha karmaşık hale getiriyordu. Yanlış yönlendirmek için birden fazla büyü kullanıyor, onu farklı yönlere yönlendirmeye çalışıyordu.

Ne kadar sinirlenmiş olsa da Tyomar gülümsemek zorundaydı. Kız kesinlikle yetenekliydi. Ve belki de yanında bir dragorai olmasaydı kaçabilirdi ama onu kandırmak için bundan çok daha zeki olması gerekirdi.

Yine de onu düşündüğü kadar çabuk bulamadı. Sonunda onu yakaladığında, kamp kurduğu yerden bir milden fazla uzaktaydı. Şimdiye kadar büyü kullanmaktan bitkin düşmüş olmalıydı.

Dikkatle, Thrakondarian dilinin beş lehçesini de birleştiren bir büyü yaptı ve ulaşabildiği tüm büyüleri etkisiz hale getirdi. Oshali ondan birkaç adım ötede belirdi, tökezledi ve yere düştü.

"Oshali!" Tyomar onun kolunu tuttu ve ayağa kaldırdı. Ama haklıydı. Zayıftı ve zar zor ayakta durabiliyordu.

Geriye doğru büyük bir ağaca yaslandı ve nefes nefese kaldı. "Bir kerede çok fazla büyü kullanmak neden bu kadar zor?"

"Neden kaçmaya çalıştın?" diye bağırdı. Vücudunu kontrol etti, yaralanmadığından ya da elbisesinin yırtılmadığından emin oldu ama üzerine eğildiğinde, kokusu onu tekrar ele geçirdi. Ellerini vücudunda gezdirdi, kalçalarını ve uyluklarını sıktı, onu içine çekerken aleti sertleşti.

"Özgür olmak istiyorum," diye mırıldandı.

"Bir çocuk gibi davranıyorsun," diye hırladı Tyomar. "Kaçmak ve saklanmak... kutsal alanda size bunu mu öğretiyorlar?"

"Ben de senin için öyle olduğumu sanıyordum," diye karşılık verdi Oşali.

"Bir çocuk."

"Hayır," dedi Tyomar ters ters bakarak. Onu böyle mi görüyordu? Lanet bir ebeveyn gibi mi? "Değilsin."

"O zaman bana öyle davranmayı bırak!"

Tyomar homurdandı ve düzgün bacaklarını ortaya çıkarmak için elbisesinin eteğini yukarı çekti. "Ne dilediğine dikkat et, küçük pelerinli." Parmağı bacaklarının arasındaki üçgeni okşadı ve külotunun altına kayd.

Oshali nefes nefese kaldı, parmakları onu okşarken vücudu seğirdi, ama çoktan diz çökmüş ve külotunu aşağı çekmişti.

Öne doğru eğilerek burnunu ona dayadı ve derin bir nefes aldı. Kadının kokusu en çok burada güçlüydü ve yine de daha fazlasına ihtiyacı vardı. Bacağını eğerek, kıvrımlarının şimdiden parladığını ve kendisi için hazırlandığını görmekten memnun oldu. Öne doğru eğilerek, dilini onun yumuşak ıslaklığının arasına gömdü, dilinde lezzetli bir ritim yaratarak klitorisini yaladı ve emdi, dilini onun sıkışık girişinde döndürdü.

Oshali inledikçe vücudu sarsılıyor, sertleştikçe vahşileşiyordu ama Oshali kalçalarını tutuyor, daha kolay erişebilmesi için döndürüyor ve yüzüne binmesi için onu cesaretlendiriyordu. Kadının kokusu yoğunlaştı, onu bunalttı ve çenesinden damlayan kayganlık, horozunun zıplamasına neden oldu, bunun için istekliydi. Oshali başını kavradı ve inledi, tüm vücudu gerilirken, kasılırken ve titrerken nefes alıp vermesi düzensizleşti. Tyomar, Oshali sonunda gevşeyene kadar ağzını zonklayan klitorisini kucaklamaya devam ederken, yüzüne ve iç uyluklarına bulaşan kayganlık boyunca onu tuttu.

Tyomar yavaşça ayağa kalktı, önlüklerini bıraktı ve onu kendine doğru çekti, vücudunu onunkinin etrafına sardı.

Başını Tyomar'ın göğsüne yaslamış, göğsü kabararak nefes alırken gözlerini kapatmıştı. Tyomar'ın içinden elbisesini tamamen çıkarmak geliyordu, böylece onun istediği şekilde gerçekten zevk alabilecekti ama kadın çok yorgundu. Dinlenmek için güvenli ve emniyetli bir yere ihtiyacı vardı ve Tyomar şu anda ona sadece bunu sağlayacaktı. Ama bu iş daha bitmemişti.

W Oshali uyandıığında Tyomar'ın kollarındaydı, ölü ağaçların arasında yürürken göğsüne doğru kıvrılmıştı.

"Neredeyiz?" diye inledi.

"Çorak ormanın sınırına yaklaşıyoruz," dedi Tyomar. Ses tonunda bir farklılık vardı.

Oşali en son hatırlayabildiği şeyi düşündü ve yüzüne yakıcı bir sıcaklık yayıldı. Tyomar onu yine tatmin etmişti ama bu seferki çok daha yoğundu. Doruğa ulaşmıştı ama bu fırtınalı, şiddetli ve erimiş bir zevkti; kendi kendine verdiği zevke hiç benzemiyordu. Adamın başını nasıl kavradığına, yüzüne nasıl vurduğuna ve nasıl çılgınca bağırdığına inanamıyordu. Ama daha ileri gittiğini ya da zevke geri döndüğünü hatırlamıyordu. Bayılmış mıydı? Çok utanç vericiydi.

"Biraz suya ihtiyacım var," diye mırıldandı utancın sıcaklığı onu bunaltmaya başladığında.

Tyomar yavaşlayarak durdu ve onu dikkatlice yere bıraktı. Matarasını bulmak için kesesini karıştırdı ve Tyomar'ın onu dikkatle izlediğini fark etmeden önce derin derin içti.

"Konuşmamız gerek," dedi kararlı bir şekilde.

Oşali başını salladı, ama yine de midelerini bir korku kapladı.

"Burada değil," dedi Tyomar. "Bu ormanın kenarında küçük bir tarla var ve sonra başka bir tarla başlıyor. Bizi götüreceğim yer düzgün bitki örtüsüne sahip düzgün bir orman," dedi. "Bu da daha fazla örtüye ve gölgeye sahip olacağımız anlamına geliyor."

Oşali başını salladı, ancak bacaklarının arasındaki dilinin, hassas demetini taciz etmesinin ve onu titreyen bir ecstasye birikintisine eritmesinin anısından başka bir şeye odaklanamıyordu. Buna bayılmıştı. Yaşadığı en inanılmaz deneyimdi. Ama tüm bunlar ona karşı hislerini daha da artırmıştı, özellikle de ilk cinsel deneyimi olduğu için.

Tyomar tekrar yürümeye başladı ve Oshali de onu takip etti. Bunun tekrar olmasına izin veremezdi. Ayrıca Tyomar'ın görevden ya da yolculuktan sorumlu olmasına izin veremeyeceği gerçeğini ele almanın bir yolunu bulmalıydı. Kaçamayacağı kadar güçlüydü ve bu kadar çaba sarf etmek zorunda kalmamalıydı. En başta neden onunla birlikte gelmişti? Bundan onun çıkarı neydi? Güney vilayetinden ne elde edeceklerini bile bilmiyordu.

Çorak ormanın sonuna ulaşmalarına sadece birkaç metre kalmıştı ve bir tarafında kor bulutlarının sürüklendiği muazzam ıssız bir alandan geçtiler. Oşali onlar geçerken uzaktan izledi. Kor ve etkileri hakkında çok şey okumuştur ama ona yaklaşmak asla akıllıca değildi. Gri, yoğun dumana bir dokunuş sizi hayatta tutarken vücudunuzdaki uzuvları koparırdı. Ne olduğunu ilk öğrendiğinde bu konuda kâbuslar görmüştü; bu âlemde var olan en korkunç şeylerden biri olmalıydı.

Tyomar onu sonunda bir köprü olan daha dar bir yola götürdü ve diğer tarafta, ölü manzara arasında yersiz görünen yemyeşil bir orman vardı.

Bu orman çok farklıydı. Her şey hareket ediyordu; yapraklar, dallar, hayvanlar ve görünmeyen hayvanlardan gelen tiz sesler ve çığlıklar havaya karışıyordu. Oshali her şeyden etkilenmiş bir halde ileriye doğru yürüdü ama Tyomar ortada düz bir yol açarak önden gitti.

Oshali onu takip etti, bir kez daha liderliği ele geçirdiğinin farkındaydı ama bu noktada nerede olduğundan bile emin değildi.

Farkındalığına garip bir titreşim girdi. Yavaşladı. "Nedir bu?" diye sordu Oshali. "Etrafımdaki o uğultu mu?"

Tyomar ciddiyetle, "Nerede bilmem için," dedi. "Üzerime bir takip cihazı mı yerleştirdin?" Oshali sert bir sesle söyledi.

"" diye hırladı Tyomar. "Ama bana başka seçenek bırakmadın."

Oşali durdu. "Bir seçeneğin var," dedi öfkeyle. "Çekip gidebilir ve görevimi istediğim gibi yapmama izin verebilirsin. Bunu yapmak senin için neden bu kadar zor?"

Tyomar ona yaklaştı, o kadar yaklaştı ki kızın üzerinde yükseldi. Kızın ensesinden tutarak onu başka bir ağaca yaslanana kadar itti. Yakınına eğildi, gözleri onunkileri yakaladı. "Seni korumak için burada olduğumu kabul etmek senin için neden bu kadar zor? Beni yedi yıldır tanıyorsun, küçük pelerin."

Adamın yakınlığı Oshali'nin içini ısıttı ve göğüs uçları karıncalandı ama gidecek bir yeri yoktu. "Senden beni korumanı hiç istemedim," dedi sakın bir sesle. "Bunu en az yardımla yapabilmem gerekiyordu."

"Öyle olsa bile, yardımımı *istemiyorsun*," dedi Tyomar, sesinde bir hoşnutsuzluk hırıltısı vardı. "Neden?"

Bir suçluluk duygusu Oshali'nin rezervlerinde yankılandı ama onu itti. Onun hakkında ne hissettiğini bilmiyordu, bu yüzden bunu sadece onu reddetmesi olarak görecekti. "Bu sırada beni koruman neden bu kadar önemli?" diye sordu. "Madem görevler için topraklara gitmemi istemiyordun, neden beni Mheyu'nun yanına yerleştirdin ve muhafız eğitimimi teşvik ettin? İstedığın bu değil miydi?"

Tyomar ona bakarken sessizdi ama çenesi sıkılmıştı.

Oşali başını salladı. "Eğer verdiğim kararlara müdahale edecek ve beni istediğin şeyi yapmaya zorlayacaksan devam etmemin bir anlamı yok."

"Yani kutsal alana geri mi dönüyorsun?" diye sordu.

Sesi neredeyse umutlu geliyordu ama Oşali ağlamak istiyordu. Görevini tamamlamadan kutsal alana geri dönerse, orada kalmaya zorlanacak ve gerçek özgürlüğe sahip olma fikrinden tamamen vazgeçecekti. "Beni mabede hapsedmek mi istiyorsun?" diye sertçe sordu. "Mesele bu mu yani? Bir Mheyu olma şansımı mahvetmeye mi çalışıyorsun? Anlamıyorum."

"Hayır. Bunların hiçbirini yapmaya çalışmıyorum." Ağır bir şekilde nefes verdi ve onu elinden bıraktı. "Bana planladığın rotayı göster."

Oşali çantasını silkti ve harita da dahil olmak üzere görevinin ayrıntılarını çıkardı.

Bir ağacın dibine oturmak için alçalan Tyomar, onları inceledi ve görevin ne olduğunu netleştirene kadar sorular sordu. "Yani bu parşömeni bu eyaletten mi toplayacaksın? Hepsi bu mu?"

Oşali başını salladı, onu dikkatle izliyordu. Kokusundan etkilenmemek için ondan biraz uzağa oturmuştu. İşler o zaman karışıyor gibi görünüyordu.

"Parşömenin ne hakkında olduğunu biliyor musun? Neden önemli olduğunu?"

"Hayır, ama Mheyu savaştan sonraki gelecekleri için bunun onlar için önemli olduğunu söyledi." Tereddüt etti. "Kral ya da kraliçenin, kimin kazandığına bağlı olarak tarihi yeniden yazmak için kutsal alandaki bilgileri yok edebileceğinden endişe ediyorlar."

Tyomar kaşlarını çattı. "Bu hiç de küçük bir başarı sayılmaz. Diyarın her yerinde Mheyu kutsal alanları var."

"Evet," diye kabul etti Oshali. "Ama her birinin bir uzmanlık alanı var. Sizin bölgenizdeki sadece Thrakondlar, Tanrıçalar ve dragorai üzerine odaklanıyor."

Tyomar ödev notlarına baktı. "Yani bu parşömen bu konulardan herhangi biriyle ilgili mi?"

Oşali başını salladı. "Muhtemelen."

Tyomar parşömeni incelemeye devam ederken uzun bir süre sessiz kaldı. "Bu eyaletin nerede olduğunu biliyorum," dedi. "Ama oraya ulaşmak için izlediğiniz yol tehlikeli, olması gerekenden çok daha tehlikeli." Başını kaldırdı. "Seni farklı bir rotaya götürürsem ve oraya güvenli bir şekilde varabileceğinden emin olursam, benimle savaşmayı bırakacak mısın?"

Oshali düşünceli bir şekilde dudağını ısırды. "Geri döndüğümde verdiğim kararlar ve gittiğim yerler hakkında her şeyi rapor etmeliyim. Benim için rotayı sen belirlediysen bunu yapamam."

"Bunun neden bu kadar sorun olduğundan emin değilim," diye homurdandı Tyomar. "Ben bir dragorayım, bu diyarlar hakkında bir uzmanım. Herhangi bir Mheyu'nun benim tavsiyemi istememesi ya da rehberliğimi kabul etmemesi için ne sebep olabilir ki?"

Oshali uzun bir süre sessiz kaldı ve onun haklı olabileceğini fark etti. Muhafızlar onun bölgeyi bilen bir dragorai'nin rehberliğini takip etmesini sorun etmeyebilirdi. Ama bundan emin olmanın bir yolu yoktu. Yine de, eğer başarısız olarak kutsal alana dönmek dışında sahip olduğu tek seçenek buysa, o zaman bunu kabul etmek ve yeterli olmasını ummak zorundaydı.

"Güney'e en son ne zaman gittin?" diye sordu.

"Tyomar haritayı işaret ederek, "Güneye sık sık giderim ama taşranın kalbine böyle gitmek pek sık yaptığım bir şey değil," dedi. En son seni bulduğumda yapmıştım."

Oşali şaşkınlıkla irkildi ve gözlerini onunkilere dikti. "Beni Güney'de mi buldun?"

"Evet. Vilayetlerden birinde."

Oşali kalbi çarparken sığ nefes aldı. "Mheyu beni nerede bulduğunu onlara söylemediğini söyledi."

Tyomar başını öne eğdi. "Yapmamış olmam mümkün. O zamanlar her şey çok çabuk oldu." Bakışlarını yeniden ona odakladı. "Ama bölgeyi biliyorum ve seni oraya götürebilirim. Peki bir anlaşmamız var mı?"

Oşali derin bir nefes aldı, bu yolculuğa başladığından beri ilk kez rahatlamıştı. Bu iyi bir uzlaşma gibi görünüyordu ama yine de onun burada kendisiyle birlikte olma ısrarını anlamıyordu. "Sen...."

"Ne?"

Oşali ona soracak kelimeleri bulamıyordu, her nedense neden onun güvenliğiyle ilgilenmeye karar vermişti ve sanki bebekliğinden beri hep gibiydi. Onu bir tür heyecan verici deney olarak mı görüyordu? Onu kendi sorumluluğu olarak mı görüyordu? Üreyemediği için bakacağı ve ilgileneceği bir şey mi istiyordu? Bu teoriyle uyuşmayan tek şey, çıkıntıda ve ağaca karşı olan davranışiydı. Şehvetten kontrolünü kaybetmiş gibi davranmıştı ve aslında kadın da onu aynı derecede çok istemişti. Ama bunun için bir nedeni vardı; on sekiz yaşından beri onu arzuluyordu. Onun motivasyonu neydi? Basitçe onun bir dişi, adamın da bir dragorai olması mıydı? Bazı dragorai-alphalar için ihtiyaç duydukları tek sebep buydu.

Adam hâlâ bir cevap bekliyordu, o da haritayı gösterdi. "Eski rotamda durup dinlenebileceğim, yıkanabileceğim ve yiyecek bulabileceğim yerler vardı. İnsanların tehlikeli olduğunu düşündüğünü biliyorum ama birçoğu hala Mheyu'yu destekliyor ve işimize devam edebilmemiz için bize temel şeyler sağlıyor."

"Yanınızda bir dragorai varsa olmayabilir."

"Kesinlikle," diye Oşali. "Benimle birlikte olman her şeyi değiştirir."

"

Tyomar haritayı inceledi ve sonra tekrar koydu. "Emin olabilirim ki Tüm bunları yapabileceğiniz yerleriniz var." Kara gözlerinde merakla ona baktı. "Peki katılıyor musun?"

"Bu izleyiciyi kaldıracak mısın?"

"Hayır," dedi kararlı bir şekilde, hiçbir açıklama yapmadan.

Oşali kaşlarını çattı ama alabileceği en iyi seçenek buydu. Görevini tamamladığında bunların hiçbirisi için endişelenmesine gerek kalmayacaktı. Özgürlüğüne kavuşacak, istediği yere gidebilecek ve ait olduğu yeri bulabilecekti. Ve bu sefer ona gideceğini söylemeyecekti. "Anlaştık."

Tyomar'ın omuzları gevşedi ve Oşali birden ne kadar gergin olduğunu fark etti. "Güzel," dedi ve belgeleri çantasına geri koydu. "Hadi gidelim."

İkinci kez yola çıktıklarında Oshali yolculuk hakkında daha olumlu hissediyordu. Canlı ormanların arasında yürürken, daha önce sadece okuduğu şeylerin -kürkü küçük hayvanlar, güzel, çırpınan böcekler ve daha önce hiç görmediği muhteşem çiçekler- içinde kaybolmanın keyfini çıkarmasına izin verdi.

Tyomar dikkatliydi ama kız keşfetmeye ve ona bir şeyler göstermeye devam ettikçe Tyomar da karşılık verdi. Kısa süre sonra, sanki tekrar çıkıntıda tartışıyormuş gibi sohbet etmeye başladılar ama bu sefer manzara farklıydı. Kız ona çevrelerindeki şeylere dayanarak neleri sevdiğini sordu ve yeşil ve kırmızının en sevdiği iki renk olduğunu ve topraklar hakkındaki bilgisinin çoğunun avcılık faaliyetlerinden geldiğini keşfetti.

Olayları onun bakış açısından dinlemek büyüleyiciydi. Ona göre diyarların görünümünü değişmişti ama her yerde geçmiş zamanların anıları vardı; o ve Mheyu olmasa asla bilemeyeceği bir geçmiş.

Yol aldıkça, Oşali uzakta, ormanın sınırının ötesinde solda daha çorak bir arazi fark etti. Terk edilmiş binalar, harabeler ve boş çiftlikler bir köy gibi bir araya toplanmıştı. Bu insanlara ne olduğunu merak etti ve bu da Oşali'ye Silette ve Joren'i düşündürdü. Yanında yürüyen Tyomar'a baktı. "Daha az ölümlüler diğer diyara, Karyllean Okyanusu'nun ötesine seyahat etmek isteselerdi, nasıl giderlerdi?"

Tyomar bir an sessiz kaldı. "Neden sordunuz?" "Birkaç arkadaşım oraya gitmeyi hedefliyordu." "Ejderha olmadan çok zor."

Oşali dudaklarını büzdü. "Yani sadece dragoraylar mı gidebilir?" "Hayır, ama başka birinin hayatta kalması pek olası değil. Sahip olacakları koşullar

Oraya ulaşmak için katlanılması gerekenler ölümlü olmayanlar için çok ağır." Oshali bir an sessiz kaldı.

"Bunlar gardiyanın içki dolabından *zmul* çalmanıza yardım eden arkadaşlar mı?"

Oşali bunu hatırlamasına bile şaşırarak güldü. *zmul* son derece etkili bir içkiydi ve Oşali ona bundan önceki gecenin sonuçlarından acı çekerken bahsetmişti. "Evet."

"Kutsal alanı terk mi ettiler?"

"Evet."

"Neden onlarla gitmedin?"

"Kutsal alan çok katı bir şekilde işliyor," diye açıkladı Oshali. "Ayrıldıklarında onlarla gidemezdim ama gitsem bile.... onlar birbirlerine aitler. Ben onlara ait değilim."

"Kime aitsin o zaman?" Ses tonunda yine tuhaf bir şeyler vardı.

Oşali omuz silkti. "Henüz bilmiyorum."

Yürümeye devam ettiler, Oshali ormanı gönlünce keşfetme şansına sahip oldu. Çıkacakları yere geldiklerinde ruh hali düzelmişti ve neredeyse bu göreve başladığı zamanki kadar neşeliydi.

"Şimdi nereye gidiyoruz?" diye sordu Tyomar'a.

"İleride bir göl var," dedi Tyomar. "Gerekirse orada durabiliriz."

Kesinlikle buna ihtiyacı vardı. Adam yüzünden bacaklarının arası hâlâ kaygandı ve adam her gülümsediğinde ya da güldüğünde daha iyiye gitmiyordu. "Ne kadar uzakta?"

"Çok uzak değil."

"Etrafta hiç insan var mı?"

"Hayır."

"Pekâlâ." Tyomar'a sırtıttı ve kaşlarını kaldırdı. "O zaman seninle yarışacağım."

Tyomar kaşlarını çattı. "Orada yarışmamıza gerek yok. Sadece orada, görebilirsiniz."

"Sadece kaybedeceğin için korkuyorsun," diye alay etti Oşali. Ona bakıp değerlendirirken dudaklarını büzdü. "Bahse girerim ki dragorai'ler pek yaya yürümez, bu yüzden bir şansım olduğunu düşünüyorum. Bütün zor işi ejderhalar yapar." Bununla birlikte, Mheyu elbiselerinin eteğini kaldırdı, kumaşı yumruklarına sıkıştırdı ve koşmaya başladı. Omzunun üzerinden, "Büyü yapmana izin yok," diye seslendi.

Arkasında Tyomar'ın ayak seslerini dinledi ama hiçbirini görünmedi. Belki de onu hâlâ görebildiği ve iz sürücüsü hayatta ve iyi durumda olduğu içindir.

Ancak birkaç adım uzaklaştığında onun kıkırdayan kahkahasını ve arkasından gelen gümbür gümbür ayak seslerini duydu. Belki de ruh hali bulaşıcıydı. Çılgılık atarak daha hızlı koşmaya çalıştı ama adam birkaç dakika içinde onu yakaladı ve ayaklarını yerden keserek kollarına aldı.

"yarışman gerekiyordu, yakalamam değil!" Oshali güldü.

Tyomar sırtıttı ve muhteşem gamzesi Oshali'yi eritti. "Hakaretlerin hoşuma gitmiyor, küçük pelerinli."

Oshali, "Bence hak edene hakkını vermelisin," diye şaka yaptı. "Ejderhalarınız için tüm övgüyü siz ve kardeşleriniz alıyorsunuz."

"Bizim *dan askhalarımız* krediyi önemsemez." Tyomar güldü ve onu kollarında döndürerek dik durmasını ve gövdesine yaslanmasını sağladı. "Onlar iyi bir avı önemserler." Ona doğru eğildi, gözleri parlıyordu. "Ve sanırım bu işte iyi olduğumu kanıtladım."

Oşali homurdanarak kollarını onun boynuna doladı. "O kadar zorlamıyordum bile." Öne doğru eğildi, dudaklarını onunkilere yaklaştırdı ve sonra dondu kaldı. *Ne yapıyordu acaba?* Geri çekildi, ellerini kendine doğru çekti, aniden ayıldı ve göle bakmak için döndü. Ama Tyomar'ın fark ettiğini biliyordu.

Göl çok güzeldi. Yeşilliklerle kaplı kayalık bir sahille çevrili, pırıl pırıl mavi bir göl. Ama çok büyüktü. Tyomar onu yere bıraktı ve bölgeyi keşfe çıktı. Oshali hemen soyunmaya başladı, yıkanmaya hazırlanıyordu ama elini daldırdığında göl o kadar sıcaktı ki suya girmeye karar verdi. Mheyu tapınağının bahçesinde bazen kürek çektikleri küçük bir gölet vardı ama yüzmeyi öğrenebilecekleri bir yer yoktu. Tüm vücudunu suya daldırmak garip bir deneyimdi; ciğerleri üzerindeki baskı nefes alma kabiliyetini tehdit ediyormuş gibi hissediyordu. Ama suyun içinde hareket ettikçe buna alıştı.

Tyomar geri döndüğünde gölün tadını iyice çıkarmıştı ve ayrılmak istemiyordu.

Adam kıyıdan ona seslendi ve kadın elini kaldırıp ona el salladı ama sonra adamın havaya yükselip ona doğru geldiğini ve başının üzerinde durduğunu gördü. Kaşlarını çatarak ona baktı ve şimdi neyle ilgilendiğini merak etti.

"Ne oldu?" diye seslendi.

Sihir onu sudan çekip çıkardı ve kendisiyle aynı hizaya gelene kadar kaldırdı.

Her zamanki gibi bir şeye sinirlenmişti. "Bu gölü tımar amaçlı kullanabileceğimizi söylemiştim," diye homurdandı Tyomar. "Yüzmek için değil."

"İç çamaşırlarımı giyiyorum," dedi şaşkınlıkla. "Mheyu iç çamaşırlarım. Etrafta hiç insan olmadığını söylemiştin."

Gözleri göğüslerine kaydı ve giysilerinin transparan hale gelip vücuduna yapıştığını çok geç fark etti. Meme uçları adamın bakışları altında sertleşti.

"Yüzmek için çok geç bir saat," dedi gözlerini tekrar kızın yüzüne dikerek. "Su şu anda sıcak gelebilir ama önümüzdeki birkaç saat içinde hava kararacak ve soğuyacak ve tekrar ısınamayacaksın."

Oshali iç çekti. "Burada hatırlanması gereken o kadar çok kural var ki."

Tyomar'ın kaşları çatıldı. "Bunlar kural değil, Oshali. Hayatı daha rahat ve daha az tehlikeli hale getiren hatırlanması gereken şeylerdir."

Oshali başını sallarken gözlerini devirdi. "Pekâlâ, beni tekrar suya sokun, ben de geri döneyim."

Tyomar ona onaylamayan bir bakış attı, döndü ve onu da yanına alarak kıyıya doğru sürüklendi.

O akşam, adamın ne kadar haklı olduğunu öğrendi. Sert bir rüzgâr tüm bölgeyi kırbaçlıyor, tüylerini diken diken ediyor ve her şeyi serinletiyordu. Ormanda kamp yapmak için göle yakın bir alan yoktu, bu yüzden terk edilmiş bir değirmenin arkasında çadırı kurabileceği bir yer buldular.

Tyomar bir ateş yaktı ve rüzgârdan korumak için etrafında sihirli bir kubbe oluşturdu ama Oshali hâlâ üşüyordu.

Tyomar ona mumlu kumaşa sarılı bir şey uzatarak, "Gece boyunca ateşi söndüremeyiz," dedi.

Oshali açtığında nefesi kesildi. İçinde şişman, dikdörtgen, lapa lapa bir turta vardı. "Nereden aldın bunu?"

Tyomar, "Buradan çok uzak olmayan, işleyen bir kasaba var," dedi.

Turta ılık ama lezzetliydi ve şaşırtıcı bir şekilde tam bir öğündü. Yarısı adaçaylı domuz eti ve patatesle, diğer yarısı da elma ve tarçın sosuyla doluydu.

"Bu harika," diye inledi Oshali bir lokmanın etrafında.

Tyomar pelerinini kaldırarak, "Seni ısıtmaya yardımcı olur," dedi. "Çadırını kur. Bu ateşi söndürmem gerek."

"Kendin için de bir tane aldın mı?" Birden onu yemek yerken gördüğünden emin olamadı.

"Çadır, Oshali."

Oşali yarısı yenmiş turtasını uzattı. "Bunu ye."

"Oshali, hava kararıyor," dedi Tyomar bıkkınlıkla. "Gözden uzak olmanı istiyorum. Kasaba çok yakın."

Oshali elini kıvrarak ısrar etti. "Yemek yemediysen beni koruyamazsın Tyomar."

Kıpırdamadan durdu, gözleri onunkilere kayıyordu, solan ışıktaki karanlık havuzlar gibi. "Seni her zaman koruyacağım, Oshali. Ne olursa olsun."

Karınalanma hissi midesini ısıttı ve onu cesaretlendirmemesi gerektiği halde gülümsemekten kendini alamadı. Her zaman koruyacağı kişi o değil, eşiydi.

Gece çöktüğünde, çadırının içinde kontrolsüzce titriyordu. Bir tarafına kıvrılıp vücut ısınıp hapsedmeye çalıştı ama yiyeceğe, pelerinine ve ateşe rağmen soğuk kemiklerine kadar işlemişti.

Tyomar bölgede devriye geziyordu, bu yüzden bu sefer görüş alanında değildi ve onu rahatlatmak için yanında değildi. Oshali diğer tarafa döndü, onu düşünerek gözlerini kapatıp uyumaya çalıştı.

Tam daha fazla başa çıkamayacağını düşündüğü anda, bir sürtünme sesi gözlerini açmasına neden oldu. Omzunun üzerinden bakınca Tyomar'ı arkasında gördü.

"Dişlerinin gıcırdadığını arazinin diğer tarafından duyabiliyorum," dedi.

Kaşlarını çattı. "İçeri nasıl girdin?"

Tyomar ona bir bakış fırlattı. "Metnin büyüsunü inceledim. Karmaşık ama anlaşılması o kadar da zor değil."

Oşali gözlerini devirdi. "Evet," dedi dişlerini sıkarak. "Haklıydın."

Ağzının köşesi kıvrıldı. "Sık sık haklı çıkıyorum."

Oşali titrek bir nefes verdi ve bir koluyla onu sarıp yüzünü kendisine çevirdi. Kadın şok içinde gerildi, gözleri irileşti. "Neden çıplaksın?"

"Vücut ısıma ihtiyacın var. Bunu elde etmenin en hızlı yolu bu." Alçak ve hırıltılı sesi tek nedenin bu olmadığını gösteriyordu ama kokusu onu boğduğu için Oşali doğru düzgün düşünemiyordu.

"Umm... Sanmıyorum...."

Tyomar onun pelerinini çıkardı ve sonra onu kendine doğru çekti.

Hayır... bu tehlikeliydi. Yine de karşı koyamadı. Bacaklarını Tyomar'ınkilerle doladı ve Tyomar onu sıcak göğsüne doğru çekerken iç çekti. Vücut ısıısı tenini ısıttı ve daha derinlere nüfuz ederek sonunda onu ısıttı.

"Çok sıcaksın," diye iç geçirdi, gözleri kapanıyordu. Ayrıca her zamanki gibi inanılmaz kokuyordu ve onun rahatlatıcı bedenine yerleştikçe gelişen memnuniyetin tadını çıkardı.

"Ve sen çok güzelsin." Tyomar'ın eli Oshali' sırtından yuvarlak poposuna doğru kayd ve her bir yanağı sıkmak için acele etmedi. Oşali yutkundu, nefes alış veriş derinleşti. Tyomar'ın eli uyluklarının arkasına doğru kayınca karnındaki karıncalanma tahrik edici bir hal aldı.

Başını kaldırıp adama baktı, adam çoktan ona bakıyordu, arzusu açıktı.

"Sen çok güzel bir kadınsın, küçük pelerin," diye mırıldandı. "Sana sonsuza dek bakabilirim."

Oşali başını salladı, utancı alevlenmişti. "Yüzünü benden bu kadar uzun süre sakladığın için çok kızgıyım." "Mheyu'nun kuralları böyle," diye fısıldadı.

"Bugün beni istediğin gibi nedeni Mheyu'nun kuralları mı?"

Oshali'nin gözleri onunkilere kayd. "Hayır. Mheyu'lar evlenebilir." Tyomar'ın gözleri onun yüzünde gezindi. "Peki neden beni öpmedin?" Oshali tereddüt etti. "Öpmemi mi istedin?"

"Her şeyi istiyorum, Oshali. Bu çok açık değil mi?"

"Hayır. Ben... Ben çok deneyimli değilim. Bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyorum."

Tyomar kıkırdadı. "Bu, senin her parçanı istediğim anlamına geliyor, içini ve dışını. Vermeye istekli olduğun ve olmadığın her şeyi. Ve hepsini alacağım, küçük pelerin."

Isı Oshali'nin göğsüne yayıldı. "Onu alamazsın," diye fısıldadı.

Tyomar kızın poposundan tutup onu öne doğru çekti ve kendisinden çıkan sert uzunluğa doğru bastırdı.

Oshali'nin nefesi kesildi. "Tyomar." Bağımlılık yaratan ve savunmasız bir duyuydu.

Kadının kıvrımlarına masaj yaparak onu yukarı aşağı ovuşturdu ve hemen ardından kadının tahrik kokusu çadırı doldurdu.

Oshali, Tyomar'ın muhteşem dudaklarını yaladığını gördüğünde aşığılanmaktan ölebilirdi.

"Onu alacağım," diye tekrarlardı. Uyarılmışlığının kabuğu sesini yükseltiyordu. "Bu her şey değil," diye çıkmayı başardı. Ama bunu söylerken bile,

çok geç olduğunu biliyordu. Ona çoktan aşık olmuştu. Ona on sekiz yaşından beri aşıktı, hatta belki de daha önce, on üç yaşındayken onu görmüştü. Son cinsel karşılaşmaları ona karşı koyamadığını kanıtlamıştı ve eğer ona sahip olmayı seçerse, eşi gelene kadar onun merhametine kalacaktı. Belki kutsal alandan ayrıldıktan sonra onu yalnız bıraksaydı, duygularını asla tam olarak anlayamayabilirdi ama kutsal alanın dışında onunla birlikteyken, her dokunuşta, her gülümsemede, her zevk anında kararlılığı zayıflıyordu. Tam da olmak istemediği bir pozisyondaydı. *Belki de bu konuda dürüst olmalıydı?*

Tyomar ona, "olacak," diye güvence verdi.

Oşali başını salladı. "Olmayacak. İlk cinsel deneyimlerim... sevgilerim. Bunu saklıyorum."

Tyomar'ın ruh hali değişti, ona için biraz yukarı kalkarken vücudu gerildi. "Kimin için?"

"Başka biri."

Tyomar'ın yüzü buruştu. "Zaten senin sert meme uçlarını ve ıslak ağzımda *kon*, Oshali! Bu zaten oldu ve değiştirilemez."

"Biliyorum," dedi Oshali. "Ama bunlar sadece... fırsatlardı. Ciddi bir şey değildi."

Tyomar dizlerinin üzerinde doğruldu ve onu altına çekti. "Benim için ciddiymi!" diye gürledi.

Oşali ona baktı. "Bu nasıl olabilir? Dragorai iştahı hakkında bir şeyler okumuştum."

"Bu kayıtların benimle ve seninle yaşadıklarımınla hiçbir ilgisi yok Oshali," dedi. "Sen inanılmaz bir kadınsın ve-"

"Ve belki de bunu fark edecek birine, bir yere aitimdir."

Tyomar hırladı. "Sen bana aitsin."

"Hayır," diye düzeltti Oshali. "Sen eşine aitsin." Tyomar'ın yüzü düştü ve donakaldı, çenesi sıkıldı.

"Mheyu senin ve kardeşlerinin yakında eşlerinizi bulacağınıza inanıyor," dedi Oshali. "Ve siz eşinizi bulduğunuzda, ben terk edilmiş olacağım. *Yine.*"

Tyomar uzun süre sessiz kaldı ama Oshali'nin onu hiç görmediği kadar öfkeliydi. Boynundaki damarlar şişmişti ve gözleri o kadar karanlıktı ki korkutucuydu.

Oshali onun önünde sırtüstü yatmış titriyor, ne yapacağını ya da ne söyleyeceğini merak ediyordu. Mheyu ile tartışamazdı, ancak eşinin gelmeyebileceğini iddia edebilirdi.

Ama Tyomar hiçbir şey hakkında tartışmadı. Bunun yerine ellerini Oshali'nin bacaklarının altından geçirerek onu birbirinden ayırdı.

Oshali sığ nefes alarak onu izledi.

Tyomar avucunu kızın iç uyluğuna sürttü ve sonra tokatladı, keskinliği Oshali'yi sıçrattı. Bacaklarının arasına bakarken gözleri karardı ve Oshali o kadar ıslak olduğunu biliyordu ki, kayganlığı çadırın zeminine damlıyordu.

Tyomar'ın parmakları kızın yarığının üzerinde gezinerek onu kıvrandırdı, klitorisini yakalayacağını umdu ama parmak uçlarını kızın üzerinde gezdirerek onunla alay etti.

"Benim için kayganlaşıyorsun, Oshali. Bunu görmezden gelmemi mi istiyorsun?"

Oşali çenesini kapalı tuttu. Argümanı ne olursa olsun, onun vermek istediği her şeyi alacağını zaten biliyordu. Ama onun kalp kırıklığı beklediğini bilmesini istiyordu, çünkü onu korumak için gösterdiği tüm çabalara rağmen, eğer devam etmeyi seçerse, onu bundan koruyamazdı.

"Oshali." Parmakları kıvrımlarını okşayarak kalın orta parmağını sürttüğü girişine doğru ilerledi, onu kayganlığıyla doyurdu ve meme uçlarına sürttü. "Cevap ver bana!"

Ama yapamadı. Az önce söylediği her şeyi geri alamazdı. Terk edilmenin acısı onun için çok tehlikeliydi.

"O zaman sana ne düşündüğümü söyleyeceğim," diye hırladı.

Tyomar ağırlığını elinin üzerine bıraktı ve parmakları kadının girişine girerken onun üzerine eğildi.

"Asla ortaya çıkmayacak hayali bir eş umurumda değil. Sen benimsin, Oshali. Her zaman benim oldun. Ve seni benimmişsin gibi becereceğim. Kimseye verebileceğin bir şey kalmayacak çünkü ben çoktan almış olacağım. Kalbini, aklını, aşkını ve lanet öpücüğünü!"

Onun üzerine düştü ve parmağını içine bastırırken sıcak ağzıyla meme ucunu yakaladı. Oshali nefesini tuttu, inledi ve ağzından, dilinden ve dişlerinden daha fazla yararlanmak için sırtını eğdi. O kadar ıslaktı ki, büyük

Parmak lezzetli bir sürtünmeyle içeri kayd ve daha fazlası için kalçalarını oynatt. Kısa süre sonra ikinci bir parmak ekledi ve onu lezzetli bir ıstıraba srkleyene kadar hızlandı.

Oshali daha doruğa ulaşmaya vakit bulamadan Tyomar bacaklarının arasına girmiş, eline geçen her şeyi yalıyor ve deli gibi zevkle gürlüyordu. Oshali seğirdi, kanalı zonkluyordu. Ama birkaç dakika içinde, Tyomar onun üstündeydi, sikinin geniş başı onun ağrıyan, kaygan yarığına sürtünüyordu.

Oşali beklentiyle nefes aldı. Onunla çıkıntıda buluştuğu onca yıl boyunca bunun bir olasılık olabileceğini hiç düşünmemişti. Ama şimdi Tyomar girişine doğru ilerliyor ve onu gererek aıyordu.

"Tut beni, küçük pelerin," diye mırıldandı. "Bu bir anlığına da olsa canını yakabilir."

Adamın pazularını kavrad, trnaklarını batırd ve adam yumuşak bir şekilde bastırırken sessiz bir çığlık atarak ağzını açtı. O kadar derindi ki! Rahatsız bir şekilde kıpırdanırken sıkı, acı verici sıkışma karşısında nefes nefese kaldı.

Tyomar başparmağıyla kız gevşeyinceye kadar kundağıyla oynadı, sonra diğer koluyla başını kucaklayarak üzerine uzandı. Onu izledi, kalçalarını iterken burnu neredeyse onunkine değiyordu, kendi skneti kulaklarında çınlıyordu.

Oşali, her biri bir öncekinden daha görkemli olan, içinden geçen tüm hislerle savaştı. Çok geçmeden Oşali'nin içine sert ve derin bir şekilde girerek tüm vücudunu sarsmaya başladı. Yüce, şiddetli bir mutluluk onu kavrad, inlemesine ve titremesine neden oldu. Ve gözlerini açtığında Tyomar ona bakıyordu, karanlık gözleri onu alfa yapan her şeyi yoğunlaştıran gnahkr bir şehvetle doluydu. Ve bu onu daha da çılgına çevirdi. Onunla buluşmak için kalçalarını yukarı kaldırdı, vücutları birbirine o kadar şiddetli çarpıyordu ki her seferinde inledi. Doruk noktasına doğru erimiş tırmanış o kadar iyiydi ki, zirveye ulaştığında hazırlıksızdı. Yıkım o kadar vahşiydi ki, birkaç uzun an boyunca nefes alamadı. Tek yapabildiği kasılmak, çığlık atmak ve kulakları zonklayana kadar ayak parmaklarını kıvırmakt.

İşte o zaman Tyomar'ın vahşi yumrukları dengesizleşti. Ve nefesini verip sikinin şişkin tabanını kızın içine soktuğunda, kızı sikinin etrafına sıkıştırarak bir alfanın yapabileceği tek şekilde dğmledi.

Oshali, bacaklarının arasındaki düğümün tatlı yanışının tadını çıkararak mutlu bir unutkanlık içinde süzüldü. Daha iyi olan tek şey Tyomar'ın onu

kollarına aldı ve onu göğsüne bastırdı. "Sen sadece ve sadece benimsin Oshali," diye mırıldandı Oshali uykuya dalarken.

Tyomar bütün gece onun bacaklarının arasındaydı ve durmaksızın onu sikinin üzerinde çalıştırıyordu. Tyomar zevkini alırken ve ona iki katını verirken, Oshali eğildi, büküldü, yayıldı ve mümkün olan her şekilde kemerli hale geldi. Oshali her şeye boyun eğdi, ona verdiği her his için istekliydi. Bu kadar iyi olabileceğini hiç bilmiyordu! Tyomar ne kadar sert olursa, zevk o kadar tatlı ve acı o kadar keskin oluyordu ve Oshali buna doyamıyordu.

Ertesi gün Oshali uyandığında sabahın büyük bir kısmı geçmişti. Tyomar etrafını sarmış, onu yere mıhlamıştı ve bir an için onun ağırlığının tadını çıkardı. Memnuniyet vücudundaki her kemikten yayılıyordu - sonsuza dek onunla orada yatabilirdi, ama dün gece olanları hatırladıkça konuşmalarını da hatırladı. Artık onun için bir aptal olacağından neredeyse emindi ama öyle olmamaya da çalışabilirdi.

Kendini onun altından kurtararak iç çamaşırlarını buldu ve . Bir Mheyu olarak onları asla çıkarmaması gerekiyordu ama Tyomar ona her zaman kuralları çiğnetiyordu. Tyomar onun bir Mheyu olmak için biçilmiş kaftan olduğunu düşünüyor olabilirdi ama o öyle olmadığını biliyordu. Tek bir dragorai bile bu kadar çok kuralı çiğnemesine neden olabiliyorsa, hayır. Yaptığı şeylerin çoğunun Mheyu rehberliğine aykırı olduğunu bilerek, bu görevden sonra Cüppeleri bırakmak rahatlatıcı olacaktı.

Garip bir şekilde, seks yapmak Mheyu rehberliğine aykırı değildi. Bir aile sahibi olmak da öyle. Mheyu Muhafızları normal bir hayat yaşamaya teşvik ediliyordu. Ama Oshali için artık hiçbir şey normal olamazdı.

Tyomar'la sadece seks yapmamıştı, açılmış, yıkılmış ve yeniden inşa edilmişti. Her şey o kadar içgüdüsel, o kadar çiğ ve o kadar ilkeldi ki, sadece onun sayesinde böyle hissettiğini biliyordu. Ve şimdi, dragoraylarla olan açık karşılaşmaları hakkındaki pek çok tanık ifadesini gerçekten anlayabiliyordu. Abartmıyorlardı. Normal bir alfa bununla nasıl rekabet edebilirdi ki?

O giyinirken Tyomar uyandı, sırt üstü yuvarlandı ve onu izledi. Oshali'nin midesinde sinirler titredi. Ona ne söylemesi gerekiyordu? Ama Tyomar ona doğru uzandı, onu kendine doğru çekti ve sırt üstü yatırdı.

Üstünü. Gün ışığını kaybettiklerine dair itirazlarına rağmen onu soydu, sonra her yerini yaladı ve emdi.

Nihayet yola çıktıklarında Tyomar sessizdi, günün büyük bölümünde çoğunlukla kendi düşünceleriyle meşguldü. Oşali bir şeyleri işaret ederek, sorular sorarak ve onu güldürmeye çalışarak onunla ilgilenmeye çalıştı. Huysuz değildi, yine de cevap veriyordu ama aklında kesinlikle başka şeyler vardı.

Çok geç uyandıkları için o gün fazla yol kat edememişlerdi ve Oshali bir önceki gecedan dolayı ağrıyordu. Ama bu Tyomar'ın onu yere yatırıp o gece yine sertçe üzerine binmesini engellemedi. Aslında, ona sahip olmak için daha da çaresiz görünüyordu. Ona dokunma, ısırma ve tohumlarını üzerine dökme şekli sanki hak iddia ediyormuş gibiydi, elbette zaten sahip olduğunun farkında değildi. Oshali ona kimsenin yaklaşamayacağını zaten biliyordu ama müstakbel eşinin ondan çok daha üstün olacağını da biliyordu.

Tek seçeneği, yapabildiği sürece onun ve ilgisinin tadını çıkarmaktı. Bu yüzden Tyomar bir dahaki sefere burnunu onunkine değdirmek için yaklaştığında, asla yapmasına izin vermeyeceğini düşündüğü bir şey yaptı. Öne doğru eğilerek dudaklarını onunkilere bastırdı.

Tyomar bariz bir zevkle nefesini verdi ve öpücüğü derinleştirdi, dilini Oshali'nin ağzına daldırdı, ağızları kilitlenene kadar birbirlerinin tadını çıkardılar. Oshali'nin farkındalığına olağandışı bir şey hücum etti, sanki havaymış gibi vücuduna nüfuz etti ve süzüldü. Bu büyü olmalıydı ama daha önce deneyimlediği her şeyden daha güçlüydü. Onu her şeye bağlıyordu; kuru çorak toprakların ağrıyan yavaşlığını, yakındaki canlı ağaçları, çevredeki tüm böceklerin küçük enerjilerini ve daha uzakta, Tyomar'a bağlı daha büyük ve daha derin bir gücün kıpırdanışını hissedebiliyordu. Öpüşme vahşileştikçe bu his kayboldu ve Tyomar onun üzerine yuvarlandı, kendisinininkini yansıtan acımasız bir ihtiyaçla onu öptü. Bir sonraki çiftleşmeleri boyunca onu öptü, ağzının tadını çıkarırken ve bunu asla terk etmeyeceğini söylerken onu horozunun üstünde çalıştırdı.

Ve kalbi ona ait olmadığı için tekrar kırıldı.

TYomar çok öfkeliydi.

İçten dışa doğru yavaşça yanan, derin, için için yanan bir öfkeydi bu. Bunca zaman kendini tutmuş, Oshali'ye neden sahip olamayacağını, neden kendini kontrol etmesi gerektiğini gerekçelendirmeye çalışmıştı. Ve bu arada, Mheyu onunla birlikte olma riskini asla almak istemeyeceğinden çoktan emin olmuştu.

Kabul etmek gerekir ki, Mheyu'nun söylediklerini görmezden gelemezdi. Görüşmelerde duydukları her neyse, onları klanının tüm arkadaşlarının gelmek üzere olduğuna ikna etmiş olmalıydı ve kardeşlerinin bunu duymasına sevindi ama Tyomar bunu kendisi için kabul edemezdi. Kendisine getirilen kısıtlamaları umursamanın ötesindeydi. Bu kadını istiyordu ve hiçbir şey onu ona sahip olmaktan alıkoyamazdı. Tanrıçaları kızdırabilirdi ama ondan vazgeçmektense yedi cehennemde yok olmayı tercih ederdi.

Oshali her yönden mükemmeldi. Dragorai'ye bu kadar tutkuyla bağlı, Tanrıçalara sadık, şaşırtıcı derecede güzel, Thrakondarian dilini konuşabilen, büyü yapabilen ve korunması gereken bir masumiyete sahip bir kadın tanımamıştı. Ve bunun da ötesinde, şimdiye kadar deneyimlediği en sıkı, en sulu, en tatlı *kon'a* sahipti. Nasıl olur da ona göre olmazdı? Nyro her ne kadar onunla eşi arasındaki bağdan ve bunun ne kadar üstün, güzel ve değerli olduğundan bahsetse de Tyomar bunu umursamıyordu. Oshali'yi istiyordu.

Yollarına devam ettiler, günlerini diyar diyar gezerek geçirirken gecelerini birbirlerine sarılarak orgazmik bir mutluluk içinde geçirdiler. Tyomar onunla yakınlaştıkça Oshali hakkında daha fazla şey öğrendi. Oshali

Ona güzel olduğunu söylediğinde hoşuna gitmişti; daha önce görmediği bir şekilde kızarmıştı ama gururu okşanmıştı. Dizlerinin arkasının okşanması hoşuna gidiyordu. Onu uyandırmak için sikini yalamayı seviyordu ve yüzünün boynunda olması onu rahatlatıyordu. Birlikte geçirdikleri zaman tamamen keyif aldığı bir keşifti ve dağlık bölgeye geri döndüklerinde de devam edeceğini biliyordu ama aslında bir amaç için seyahat ettiklerini ve dikkatli olmaları gerektiğini birkaç kez acımasızca hatırlattılar.

Güneye doğru ilerledikçe işleyen köy ve kasabalara daha sık rastlanıyordu ve güvenli bir şekilde kamp yapacak yer bulmak daha zordu. Birden fazla kez, gece aktiviteleri duyulmuş ve insanlar araştırmaya gelmişti. Bir noktada, bir grup gezgin onları izlemeye başladı. Daha dikkatli olmalıydılar. Köylerden birinde Oshali su kuyusunu çalıştırmak için durmuş ve çocuklar pelerini almak için bıçakla saldırmışlardı. Tabii ki yanına yaklaşamamışlar ama bu onu sarsmış.

Bir başka endişe de Ryndross'u kontrol etmenin giderek zorlaşmasıydı. Tyomar arazide ne kadar uzun süre kalırsa, ejderhası da menzili terk edip ona ulaşmak için o kadar çok mücadele ediyordu. Tyomar yolculuğun sonraki bölümünün çoğunu onunla bağlantı kurarak, onu yatıştırmaya çalışarak ve büyülere uyduğundan emin olarak geçirdi ama Ryndross'un bu kadar ısrarcı olması karşısında şok oldu. Kardeşleri geçenlerde onu ziyarete gelmişlerdi ve bu da Ryn'i sakinleştirmişti, bu yüzden Tyomar parşömeni çabucak alıp hemen eve dönebileceklerini umuyordu.

Ama Oshali'nin ona söyledikleri yol boyunca aklından çıkmadı. Mheyu'nun söylediklerine karşı bir argüman düşünemiyordu. Herhangi birinin dragoraylarla ilişkiye girmesi ve eşleri geldiğinde hâlâ onların ilgisini çekmeyi beklemesi aptallık olurdu ama son birkaç yüzyıldır kimse bu konuda endişelenmemişti. Şimdi birdenbire bu endişe Oshali ile arasına girmiş, Oshali'nin gözünde üstün olan kendisiyken asla yeterince iyi olamayacağını düşünmesine neden olmuştu.

Buna izin veremezdi. Konuştukları her şeyi, konuştuğumuz her şeyi düşünerek bir argüman oluşturdu.

Bir gece, adam onu dört ayak üzerine yatırmış, arkadan hızla içine giriyordu. Kalçalarını döndürüyor, onu daha derine sokmak için eğiliyor, vücudu kıcının yastık gibi yanaklarına çarpıyordu. Kanalı sıkıştı, fışkırdı ve onun etrafında sıkıştı, onu amansız bir coşkuyla çılgına çevirdi. Gibi

Oshali'nin pantolonu ve inlemeleri yükselmeye başladı, kalçasından ve saçından bir avuç tuttu ve onu sakinleştirdi.

"Oshali," dedi sesi sertleşerek, "açıkla bana. Benimle birlikte olursan yine terk edileceğini söyledin. Bu ne anlama geliyor?"

"Tyomar," diye sızlanarak kalçalarını tekrar döndürdü.

Tyomar kıcının etli tümseğine vurarak vücuduna bir sarsıntı gönderdi. "Odaklan!" diye bağırdı. "Cevap ver bana."

Oşali anlaşılmaz bir şeyler mırıldandı, şüphesiz doruk noktasına tırmanışının kesintiye uğramasından rahatsız olmuştu, ama konuşmadan önce bir an bekledi. "Sürekli terk ediliyorum," dedi nefes nefese. "Ailem beni bir anlamda terk etti, benimle birlikte kutsal alanda büyüyen arkadaşlarım birlikte olmak için ayrıldılar ama beni beklemediler. Ve Mheyu hepimizi terk etti."

"Mheyu mu?"

Başını salladı. "Bizi alıp büyütüyorlar, kendileri için neyin önemli olduğunu ve bunu topraklarda nasıl kullanabileceğimizi öğretiyorlar ama nihayetinde herhangi bir özgürlük, kayıt tutmayı içermeyen herhangi bir hayat istiyorsak gitmeliyiz. Ve asla geri dönemeyiz. Onlar tarafından terk edildik." Bir an tereddüt etti. "Her çocuk kalabilmeli demiyorum ama çocuklar büyüdükleri yere dönebilmeli ve onları büyüten insanları görebilmeli. Bu onların amacı değil ve bunu anlayabiliyorum ama yine de bunun bir tür terk edilme olduğunu hissediyorum."

"Eğer bir muhafızsanız, Mheyu'nun sizi terk ettiğini nasıl söyleyebilirsiniz?"

"Lütfen," diye mırıldandı Oshali, kalçalarını tekrar döndürdü, kanalı onu sıkıştırdı ve tüm vücuduna bir zevk ışını gönderdi. Tyomar yavaşça içine girmeye başladı ve konuşurken klitorisiyle oynamak için ona doğru uzandı. "Eğer gitmediysen nasıl terk edildin?"

"Her zaman gitmeye niyetliydim."

Şok Tyomar'a çarptı. Oshali Mheyu'yu terk mi edecekti? "Neden?"

Ancak Oshali sürtünme eksikliğinden dolayı tekrar sızlandı. Tyomar onu yere itti ve ensesinden tutarak kıcını olabildiğince yukarı kaldırdı. Bacaklarını zevkle açtı ve Tyomar onu vahşice becerdi, ta ki Oshali çığlık atıp yeri tırmalayana, her darbede kayganlığı üzerine sıçrayana kadar.

Sonunda çekip onun mükemmel, yuvarlak kıcına boşalmadan önce onu iki kez daha boşalttı.

Oshali yere yığıldı, gevşedi ve inledi, ama onu kollarına çekti ve nefes alışının sakinleşmesini beklerken terli göğsüne sarıldı. Genellikle sert doruk noktalarının yarattığı uyuşukluğu atması için uyuması gerekecekti. Ama bu arada zihni hızla çalışıyordu. Oshali her zaman Mheyu'dan ayrılmak mı istemişti? Bunu nasıl bilmiyordu?

İncelediği şeylere her zaman çok meraklı ve ilgili görünür, tarih olarak kabul ettiği şeylerin çeşitli hikayelerine hayret ederdi. Heyecanı sahte değildi, ne de tüm kayıtları titizlikle okuduğu yalanını söyleyebilirdi. Üstelik, eğer Mheyu ile birlikte olmak istemiyorsa, bu görevi neden yapıyordu? Yirmi beşinci doğum günü geçmişti. Özgür olmalıydı ve onun olmalıydı.

Oshali kıpırdandı.

Tyomar içebilmesi için matarasını dudaklarına götürdü. Birkaç yudum aldı ve sonra ona teşekkür etti.

"Ne dediğini açıkla," dedi kadın göğsüne yaslanırken. "Neden Mheyu'dan ayrılmak istiyorsun ve nereye gideceksin?"

Oşali ona suçlayıcı bir bakış fırlattı. "Düşünmediğim bir anda beni sorguladın."

Tyomar kaşlarını kaldırdı. "Beni düşünüyor olmalıydın." Gülümsedi ve gözlerini devirdi.

Tyomar onu kendine doğru çekti. "Söyle bana. Neden gittin?"

"Diyarı deneyimlemek istiyorum," dedi basitçe, omuzlarını kaldırarak. "Şimdiye kadar yapmak istediğim tek şey buydu."

Tyomar kaşlarını çatarak başını salladı. "Ama diyar öyle değil... onlar hakkında özel bir şey yok. Neden tüm hayatını kötü insanlar arasında ve ölü, savaşan bir diyarda hayatta kalmaya çalışarak geçirmek isteyesin ki?"

Oşali başını salladı. "Anlamıyorsunuz. Ben büyülü bir diyar hakkında okuyarak büyüdüm; Tanrıçaların ölümlülerin arasında dolaştığı, ejderhaların tepelerinde uçtuğu, yeni bir yaratılışın heyecanının kutlandığı ve sevinçle karşılandığı, eşini bulmanın açığa çıktığı ve Mheyu'nun barışın bekçileri gibi olduğu çünkü kimsenin kayıtlarında kötü bir şekilde temsil edilmek istemediği bir diyar."

"Anlıyorum Oshali," dedi Tyomar. "Ama diyarlar artık öyle değil."

"Evet," dedi, "şu anda savaş var ama burası hala aynı yer. Savaşın bir parçası olarak meydana gelen tüm olaylarla hala canlı. Ve

Diyarların eskisi gibi olma potansiyeli her geçen gün artıyor, özellikle de artık sen ve kardeşlerin eşlerinizi bulabildiğiniz için."

Tyomar sıkıntıyla nefes verdi. "Hayır, asla eskisi gibi olmayacaklar," diye vurguladı. "Senin diyarın dışında olman onu eski haline döndürmez."

"Bunu biliyorum," dedi Oshali. "Ama ben bunun bir parçası olurdum; içinde yaşar, onu deneyimler, eskiden nasıl olduğunu okuyup durmak yerine onu tarihimin bir parçası haline getirirdim."

Tyomar boğazının arkasından bir ses çıkardı ama düşünceli bir şekilde başını salladı.

Ona öyle geliyordu ki Oshali kendini mümkün olduğunca tehlikeye atmaktan hoşlanıyordu. Diyarın her yerinde böyle insanlar vardı, Khyros da bir zamanlar böyleydi ama Mheyu'yla birlikte olan birinin bu şekilde düşünmesini beklemiyordu. Belki de onunla iletişim kurarken onun zaten bir Mheyu olduğunu varsaymak onun hatasıydı. Muhafızlar kendi yollarını çizmiş ve hayatlarının gidişatına karar vermişlerdi, oysa Oshali'nin kendi yoluna karar vermesi gerekiyordu.

Ona şöyle bir baktı; kadını pervasızdı. Bunun onun kişiliğinin bir parçası olduğu artık gün gibi ortadaydı. Ona diyarı gezeceğini söylediğinden beri bu şekilde davranıyordu; güvenliğini hiç düşünmeden ya da umursamadan çıkıntıdan atlamıştı, gereksiz yere riskli bir rota planlamıştı, ne kadar derin olduğunu bilmediği gölde yüzmeye gitmişti... liste uzayıp gidiyordu. "Dikkatsiz insanlar uzun yaşamaz, Oshali," dedi ince bir sesle.

Oşali derin bir iç çekti. "Umursamaz olmaya çalışmıyordum. Özgürlüğümü elde etmeye çalışıyorum."

"Bu topraklarda nasıl gezineceğini bilmiyorsun, küçük pelerin. Ne kadar eğitim almış olursan ol, bu seni ancak bir yere kadar götürebilir. Son derece zeki ve diyarlar hakkında bilgilisin. Birkaç aylık bir eğitimden geçerek bu topraklarda güvenle gezinebileceğine nasıl inanabilirsin? Birçok kişi kutsal alanda kalmak için adam öldürür."

Oshali ona bakarken başını salladı. "Bu topraklarda tamamen güvenli bir şekilde gezinmeyi beklemiyorum," diye başladı. "Ama her zaman güvende olmak da istemiyorum. Yirmi beş yıldır güvendedeyim." Onun gözlerini tuttu. "Senin yaşadığın gibi bir avın içinde olmanın heyecanını hiç yaşamadım, Tyomar. Okyanusta yüzmeye gitmedim. Bir ormana tırmanırken ayak parmağımı çarpmadım ya da dizimi sıyırmadım. Kaybolmadım ya da yeni bir komşuyla tanışmadım ve sizin dağ silsileniz dışında doğal güzellikleri hiç deneyimlemedim." O

ona baktı, gözlerinde garip bir hüznün vardı. "Bu deneyimlerin hiçbirini hak etmiyor muyum?"

Tyomar sonunda kızın ne dediğini anladığında göğsü gerildi. Çok korunaklı olduğu için, deneyimlere karşı çaresizdi, öyle ki bunu yaptığında çok ileri gidiyordu. Bunu bir dereceye kadar anlayabiliyordu. Yine de onun güvenliğine değmezdi, hiçbir şey değmezdi, ama anlıyordu. "Güvende olmak ve bunlara sahip olmamak, hayatını sürekli kaçarak, dehşet ve korku içinde yaşamaktan daha değerlidir. Hiç kimse hayatını bu tür bir stres ve ıstırap altında yaşamamalı. Ve bu sadece fiziksel stres değil, sadece bir şeylerin olduğunu görmek de aynı derecede zarar verici olabilir."

Oshali, "Bir şeyler deneyimlemek için bu savaşın bitmesini bekleyemem," diye belirtti. "Ben bir dragorai ya da yüksek ölümlü değilim, bu savaşın sonunu görmek için o kadar uzun yaşamayacağım. Hayatımı şimdi yaşamak zorundayım."

"Söyleyeceğin hiçbir şey buna değmeyecek," diye hırladı Tyomar. "Pek çok savaş yaşadım, en zararlısı da ejderha dişilerine karşı olan savaştı. Bunu istemezsin." Onu öpmek için eğildi. "Ve zaten bunun bir önemi yok çünkü benimle olacaksın."

"Evet," dedi Oshali acı acı. "Peki eşin geldiğinde ve beni yanında istemediğinde ne olacak? Sen ona hayır diyemeyecek kadar aşık olduğunda?"

"Böyle bir şey ," diye homurdandı Tyomar.

"Hayır," diye mırıldandı Oshali. "Çünkü bunu için orada olmayacağım." İçten içe yanan öfke kabardı. "Oshali!"

Ona ters ters baktı ve aleti seğirdi, ama o bunu görmezden geldi. Odaklanmaya devam etmeliydi.

"Eğer ayrılmak istiyorsan Mheyu Muhafızı olmayı nasıl başardığını anlat bana?"

"Kalmayı planlamadığımı bildiğim halde neredeyse bir yıl boyunca Önlüklerim için çalıştım," diye mırıldandı Oshali. "Onlara bir borcum var, bu yüzden borcumu ödüyorum."

"Madem kalmayacağınızı biliyordunuz, neden Önlükleriniz için antrenman yaptınız?"

Oshali'nin uykulu gözleri onunkilere kaydı. "Senin yüzünden. Senin yanında olmak istedim."

Tyomar'ın nutku tutulmuştu. Gözlerini ona dikti. "Kutsal alanda sadece benim için mi kalacaktın?"

"Doğum günümünden önce karar vermemiştim," diye itiraf etti Oshali. "Ama eğitim almamın nedeni buydu. Bana bu görevi teklif ettiklerinde ve

sen ve kardeşlerin hakkında konuştuktan sonra gitmeye karar verdim."

"Ve beni terk et," diye hırladı Tyomar. Nefesini ağır ağır verdi. "Peki ödediğin bu borçtan sonra ne olacak?"

"Gitmekte özgürüm."

Tyomar'ı bir rahatlama telaşı sardı. "Benimle geleceksin," diye karar verdi.

Oşali başını sertçe salladı. "Sana zaten söyledim-"

"Ne dediğini biliyorum," diye sertçe karşı çıktı. "Seni inimde istiyorum."

Oşali bir elini göğsüne koydu. "Şimdi sadece keyfimize bakalım. İkimizin de kontrol edemeyeceği planlar yapmak zorunda değiliz. Belki sen yakında eşini bulursun, ben de diyarda bir yer bulurum ve her şey çözülür. İkimiz de ait olduğumuz yerde oluruz."

Tyomar sinirli bir şekilde, "Ait olduğun yeri bulmak senin için neden bu kadar önemli," dedi. "Gerçekten ait olduğun yer, olmak istediğin yerdir."

"Hayır." Oşali başını sertçe salladı. "Seni tamamlayan ve senin de onu tamamladığın, seni asla terk etmeyecek bir yer ve biri var." Tyomar'a baktı. "Eşini bulabildiğin sürece bir dragorai olarak buna otomatik olarak sahipsin. Geri kalanımız bu yıkılmış topraklarda kendimizinkini bulabilmeyi ummak zorundayız. Son birkaç on yıldır alfalar ve omegalar için bu neredeyse imkânsızdı. Dinamik olmayanlar istedikleri gibi üreyebilirler, ancak alfa ve omegalar her zaman mücadele etmişlerdir, şimdi daha da fazla mücadele ediyorlar."

"Oshali," diye başladı Tyomar yavaşça, "bu fikre kapıldığını biliyorum ama hayatını farklı bir zamandan kalma kitapta okuduğun hikâyelerle yaşayamazsın."

"Bunu yapmama gerek yok," dedi. "Bunu yapmak zorunda değilim. Sadece yaşamak zorundayım. Enerjimi nereye harcadığımı biliyorum." Elini kaldırdı ve adamın yanağına koydu, başparmağı ağzının köşesindeki bir noktayı ovuşturdu. "Ve senin ininde olup da senin *kon'ayalarından* biri olamam."

"Seni bunun için istemiyorum!"

Oşali elini indirirken başını yana eğdi. "Hayır mı? O zaman beni ne için istiyorsun? Öncelikle bana bir çocuk gibi davrandın, doğru davranmam ve istediklerini yapmam için beni yetiştirdin. Bu yolculukta benimle gelmek için neden bu kadar ısrarcı olduğunu ya da neden istediğimi yapma özgürlüğüne sahip olmama izin vermediğini anlamıyorum. Yine de beni yaklaştırır yaklaştırmaz, beni gönlünüzce götürüyorsunuz. Senin ininde de farklı olacağını düşünemiyorum."

"Bu bizim ilişkimizin doğru bir tasviri değil," diye homurdandı Tyomar.

"değil mi?" Oşali boyun eğerek gülümsedi.

"Hayır," dedi Tyomar kararlılıkla. Bir an için düşüncelerini toparladı. "Senin adanmışlığına her zaman hayranlık duydum Oshali. Ve son beş yıl içinde senin ne kadar inanılmaz bir birey olduğunu fark ettim ve hakkında daha fazla şey bilmek, seninle daha sık konuşmak, peçenin altında ne olduğunu görmek istedim. Ama ben her zaman Tanrıçalara sadık kaldım ve onların yarattıklarından hiçbirinin Mheyu'nun görevlerine müdahale etmesine izin verilmedi. Bu yüzden yapmadım. Mabedi terk edip bu yolculuğa çıkmayı beklemiyordum. Ama geldiğinde, gitmene izin veremezdim. En azından yalnız değil. Bensiz hiçbir yerde olmanı istemiyorum." Konuşurken, farkına vardı. *Kahretsin*. Uzun bir süre donup kaldı. *Nyro'nun eşi hakkında söylediği de bu değil miydi?*

"Ne oldu?"

Kalbi küt küt atarken ona baktı. "Kardeşlerimle konuşmam gerek." Ve belki Ryn'e de ihtiyacı vardı.

Oşali başını öne eğdi. "Neden?"

İçinde güçlkle kontrol edebildiği bir heyecan kıvılcımı çaktı. Oshali'yi kollarının arasına aldı. "Oshali... söyle bana. Bana ait olduğunu söylediğinde bana inanıyor musun?"

Oşali ona tedirgin bir bakış fırlattı. "Buna inanmak istiyorum. Ama nasıl olduğunu anlamıyorum...."

"Eğer güvenmezseniz, size güvenilmez."

Kaşlarını çattı. "Bu Yedi'nin deyişlerinden biri." Başını kaldırıp ona baktı. "Bununla ne demek istiyorsun?"

"Bu," dedi istemeye istemeye, "sana güvenmem gerektiği anlamına geliyor." Oşali sırttı. "Güzel."

Alnını onunkinin üzerine koydu ve güzel gülümsemesini içine çekti. "Ama sen de bana güvenmelisin."

Oshali soğuk ve boş bir çadıra uyandı.

Tyomar'a uzandı ve onun orada olmadığını fark edene kadar eli birkaç dakika çırpındı. Yavaşça doğrulup onu aradı, yakınlarda olup olmadığını görmek için çadırın şeffaf duvarlarının ötesine baktı. Tyomar yoktu.

Omuzlarındaki huzursuz karıncalanma ona bir şeylerin ters gittiğini söylüyordu ama bunu görmezden geldi. Muhtemelen çadırın yakınlarında kimsenin olmadığını emin olmak için etrafı kolaçan ediyordu. Ama gün ortası yaklaşırken hâlâ ortalıkta görünmüyordu.

Birlikte geçirdikleri geceden dolayı vücudu ağrıyordu ama bu onu rahatlatan zevkli bir ağrıydı. Dragorai hakkındaki tüm cinsel hikâyeleri okumuş olsa bile, Oshali onunla yaşayacağı deneyimin ne kadar harika olacağını asla hayal edemezdi. Adam çok sert, güçlü ve oburdu ama Oshali her seferinde daha fazlasını arzuluyordu. Onun inlemelerini ve homurtularını seviyordu, ellerinin her yerinde olmasını, vücudunun titremesini görmekten hoşlandığı kısımlarını sıkmasını seviyordu. Ve onu keşfettiğinde, onun sarhoş edici kokusunun ve tohumunun daha güçlü havuzlarını bulmak için yalayıp emdiğinde, hırıltılı tepkisi onu ölçsüz bir şekilde uyandırdı. Uzun sürmeyeceğini bile bile tüm bunları memnuniyetle karşılamıştı ve şimdi vücudundaki ağrı, kendi uyarısına kulak asmadığı için neredeyse bir ceza gibiydi.

Bütün gün boyunca onun geleceğini düşünerek seyahat etti, o tanıdık soğuk, depresif kasvet, gelmediği sürece onu santim santim kuşattı. Ancak o gece uyumaya çalışırken onun gerçekten gittiğini fark etti. Her zamanki umutsuzluk ve kayıp bu sefer onu sadece bunaltmadı,

onu ezdi. Başına bir şey gelmiş olması imkânsız değildi, bir dragorai değil. Birinin ona boyun eğdirebilme olasılığı çok düşüktü.

Bunun kendisini bu kadar etkilemesine izin vermemesi gerektiğini biliyordu - dün gece güven hakkında konuşurken özellikle gizemli davranmıştı. Belki iyi bir sebepten dolayı gitmişti ve belki de geri dönecekti ama umutlu olsa da onun için bahaneler uydurmak istemiyordu. Eğer gitmesi gerekiyorsa, onu yokluğunun şokuyla baş etmeye zorlamak yerine en azından onu uyabilirirdi.

Sonraki birkaç gün boyunca Oshali'nin kafası karışmıştı. Tyomar nereye gidecekleri ve ne yapacakları konusunda öylesine itici bir güç olmuştu ki, bunların hiçbirini yapmasına gerek kalmamıştı. Ona bağımlı hale gelmişti ve buna izin vermiş olması onu rahatsız ediyordu.

Güney haritasını çıkararak parşömeni bulmak için nereye gitmesi gerektiğini buldu. Güney, her biri farklı büyüklükte yedi eyaletten oluşuyordu. Parşömen merkez vilayetlerden birinin tam ortasıydı, bu da muhtemelen kraliçenin ordusuyla karşılaşacağı ya da olası bir bombardımana çok yakın olacağı anlamına geliyordu. Hızlı ve göze çarpmayan bir yol bulmalıydı.

Parşömene ulaşmak için izleyeceği stratejiye karar verirken, gözyaşları bunu tek başına yaptığını görmesini engelliyordu. Tyomar'ın orada olacağına ısrar etmesine o kadar alışmıştı ki, onun yokluğu göğsünde bir delik gibiydi. Kendine kızarak gözyaşlarını kırıştırdı ama acının ve olumsuzluğun için için yanan ağırlığı hâlâ içindeydi.

Bunu bir daha asla yaşamamak için kendine bir söz vermişti. Bunu bu kadar şaşırtıcı ve saygısızca yapan şey, ona her şeyi anlatmış, her düşüncesini paylaşmış olması ve onun yine de... çekip gitmesiydi. Nefes alan Oşali hayal kırıklığını üzerinden atmaya çalıştı. İlerlemeye devam etmek zorundaydı. Şimdi ona ve kendisine bu görevi hiçbir etki veya talimat olmadan yapabileceğini kanıtlama şansı vardı.

Oshali yeni bir planla, bu görevi bitirmeye hevesli bir şekilde taşraya doğru yola çıktı, böylece sonunda özgürlüğüne kavuşabilecekti.

Vilayetlerin bir zamanlar çok güzel olduğu belliydi.

En azından onun girdiği bina. Çatlak ve yıkık dökük binalar, belli bir tarih döneminden geldiği belli olan bir mimari tarza sahipti ama bakımları yapılmamıştı. Canlı olması gereken her şey; ağaçlar, küçük hayvanlar, çiçekler, tıpkı buraya gelirken geçtikleri birçok çorak arazi gibi ölmüşü. Benzer şekilde, insanlar da çorak görünüyordu. Ceset gibi yürüyorlardı, donuk gri ve kahverengi kat kat giyinmişlerdi. Bu insanların çoğu duygusuz ve neşesiz görünüyordu; sanki hayatları çoktan sona ermiş gibiydi. Kalabalık alan otonom bir meşguliyetle doluydu ama insanlardan ne bir konuşma, ne bir kahkaha, ne de bir ses geliyordu. Çocuklar bile aynı şekilde davranıyordu. Oshali bunun içinde doğduğunu hayal bile edemiyordu. Korkunç ve şok ediciydi.

Oşali, kraliçenin Dominyon'un geri kalanını çürümeye terk ederken, sanki savaş olmuyormuş gibi Dominyon'unu korumaya çalışma ihtiyacını okumuştu. Tüm zamanını ve dikkatini eyaletlere odaklamıştı ve kralın saldırılarının hedefi de eyaletlerdi. Oshali yürürken pek çok kişi onu görmezden geldi, ancak bazıları durup Mheyu'nun hâlâ var olmasına şaşırmış gibi cübbesine baktı. Oşali güneydeki kutsal alanların nerede olduğunu ve Mheyu'nun yalnız bırakılıp bırakılmadığını ya da bu eyaletteki binalar ve insanlarla aynı kaderi paylaşıp paylaşmadıklarını merak etti.

Parşömenin bulunduğu yer aslında artık çalışmayan büyük bir halk eşmesiydi. Yıllar önce inşa edilmiş olması gerektiği düşünöldüğünde iyi durumdaydı. Oshali basamakları tırmandı ve etrafta parşömenin saklanabileceği gizli bir alan olup olmadığına baktı, ancak belirgin bir alan yoktu. Bu yüzden açığa çıkarma büyüsunü kullandı.

Odaklanarak kelimeleri doğru şekilde vurgulamaya ve doğru kalıp, ritim ve kafiye ile söylemeye dikkat ederek konuştu. Büyü var oldu ve fıskiyeinin üzerinden süzölerek merkeze yakın belirli bir alanda toplandı. Oşali onu takip ederek çeşmenin ortasına baktığında küçük bir bölme gördü. Diz çöktü ve bölmeyi dikkatlice dışarı çekti. Ellerinin arasında ufalandı ve şaşkınlıkla gerildi. Bu kadar zayıf görünmüyordu. Ama tozlu kalıntıları fıraladığında, avucunun üzerinde sıkıca kapatılmış bir parşömen duruyordu.

Oshali nefesini tuttu. Bu biraz fazla kolay gibi geldi.

Havada bir şeyler değişti ve bir şeylerin ters gittiğini hemen fark etti. Hareket edemiyordu. Vücudunu hareket ettirmek, çeşmeden uzaklaşmak için elinden gelen her şeyi denerken göğsünde panik yükseldi,

ama hiçbir şey işe yaramadı. Bir şekilde hareketsiz kalmıştı ve alçı bile yapamıyordu. Tetikte kalarak nefes verdi. Bu bir kaza değildi. Birisi parşömeni almak için onu bekliyordu. Ama neden? Mheyu onu zor, korunan ya da büyülü bir eşya olarak tanımlamamıştı. Parşömen olağanüstü bir şeye benzemiyordu - bir dübeli bile yoktu, sadece birinin rulo haline getirip saklamak için sakladığı bir parşömen parçasına benziyordu.

Birkaç dakika içinde biri geldi.

"İyi günler gardiyan," dedi bir ses yanında. Konuşmacıya bakmak için başını çeviremedi ve görüş alanına girmediler. "Kraliçe size eşlik etmek istiyor."

Oşali, kraliçeyi görmek istemediğini, siyasi çekişmelerden uzak olduğunu söylemeye çalıştı ama konuşamadı. Muhafızlar onu bir kraliyet arabasına bindirdi ve araba hareket etmeye başladığında Oşali sakin kalmaya çalıştı. Elinde hâlâ parşömen vardı, belki de bununla ilgilenmiyorlardı ama kraliçe tamamen mantıklı biri olarak bilinmiyordu.

Birisi "Karşınızda Mheyu Muhafızı," diye anons etti.

Oşali arabadan indirilmiş ve saray olduğunu tahmin ettiği binaya taşınmıştı. Anons edilir edilmez uzuvları tekrar kontrol altına girdi. Yavaşça nefes alarak etrafına bakındı. Dekorun zenginliği bir tür taht odasında olduğunu ya da buranın kraliçenin zamanını geçirdiği önemli bir oda olduğunu düşündürüyordu.

"Hoş geldiniz, Muhafız."

Oshali döndü. Koyu, zengin kırmızılar, mor ve yeşil kumaşlarla döşenmiş muazzam bir altın tahtta oturan bir kadın. Taht çok büyüktü, bu da onu küçücük gösteriyordu ama başındaki devasa taç ve etrafını saran akıcı, kürklü kraliyet elbiseleri de aynı derecede abartılıydı. Giydiği her şey düzgün vücudunu vurgulayacak ve zenginliğini gösterecek şekilde kesilmişti; gerçekten de inanılmaz görünüyordu. "Sizi ağırlamak bir zevk, Muhafız." Sesi baştan çıkarıcı ve tavırları gösterişliydi ama Oşali bunu bekliyordu.

"Bu benim için bir zevk değil," diye cevap verdi. "Neden Mheyu'nun işlerine karıştınız?"

"Neden böyle bir karar verdiğinizi sorabilirim..." Kraliçe cümleinin ortasında durdu, gözleri büyüdü. Yavaşça ayağa kalktı, çıplak bacaklarını göstermek için ortadan ikiye ayrılan mücevherlerle kaplı bir elbise ortaya çıkardı ve merdivenlerden aşağıya, tetikte bekleyen, gerekirse fırlatmaya hazır olan Oshali'ye doğru yürüdü. Ama kraliçe öne çıkınca Oşali gözlerine inanamadı.

Kraliçe neredeyse tıpatıp ona benziyordu. Siyah saçlar, çekik kahverengi gözler ve aynı şekilde dudaklar. Tek fark bu kadının gerçekten güzel olmasıydı; parlayan bir cildi, simsiyah parlak saçları ve ışıldayan gözleri vardı.

Oshali şok içinde bir adım geri çekildi.

"Oshali?" Kraliçe, gözleri elbiselerine kayarken şaşkınlıkla onun adını söyledi. Yaklaştı ve Oshali'nin çenesine dokundu, onu incelerken yüzünü bir yandan diğer yana çevirdi.

"Ven adına!" diye nefes aldı, onu bıraktı ve geri çekildi. "Bu sen."

"Kimsin sen?" Oshali sordu.

Kraliçe yüzünü işaret etti. "Anlayamıyor musun?" Burnu kırışarak tekrar Oshali'nin elbiselerine baktı. "Neden bunu giyiyorsun? Sana ne yaptılar böyle?"

Oşali'nin göğsünde bir batma hissi belirdi. "Beni nereden tanıyorsun?" diye sordu daha güçlü bir şekilde. "Ve neden Mheyu'nun işlerine karışyorsun?"

"Bu Mheyu'nun meselesi değil," dedi kraliçe sertçe. "Bu *benim* meselem." Hâlâ Oshali'nin elinde duran parşömeni işaret etti. "Kendiniz bakın."

Kaşlarını çatan Oşali yavaşça mührü açıp parşömeni açtı, kalbi korkuyla çarpıyordu. İçinde çeşitli insanların portre resimleri bir şemaya yerleştirilmişti. Bir aile ağacı. Daha yakından bakınca, her biri biraz farklı olsa da tüm kadınların ürkütücü derecede benzer özelliklere sahip olduğunu gördü. Aile içinde doğan herkese O harfiyle başlayan bir isim verilmişti. Kraliçe ağacın ortasına yakın bir yerdeydi ve en güzeli olmasa da içlerinde en çirkini gibi görünüyordu. Ağaç ilerledikçe iyice daraldı ve tek bir dişi ile son buldu; yanında "Oshali" yazan kundaklı bir bebek.

Oshali'nin dizlerinin bağı çözüldü. Bu gerçekten *onun* aile ağacı mıydı? Ve eğer , Mheyu neden onu Mheyu için önemli bir obje olduğunu söyleyerek kendileri için toplamaya göndermişti? Elbette onun hakkında olduğunu biliyorlardı? Ağacın tepesindeki erkek ve dişiye inceledi. Annesi ona tıpatıp benziyordu, babası ise kıyafetlerine bakılırsa bir kraliyet mensubuydu.

"Onlar öldü," dedi kraliçe. Tahta çıkan merdivenlerden üzerinde durmak için geri çekilmişti.

Oşali ona baktı. "Bu parşömenden hayatta kalan biri var mı?"

"Evet." Kraliçe ağırlığını tek kalçasına verdi. "Ben ve sen."

Oshali kaşlarını çattı. "Neden hepsi öldü?"

"Ailem her zaman saldırı altındaydı." "Kim tarafından?"

Kraliçe gülümsedi. "Cevap verdiğinizden daha fazla soru soruyorsunuz. Buraya nasıl geldiniz?"

Oşali kaşlarını çattı ve başını salladı. "Buraya sadece Mheyu için bu parşömeni almaya geldim, geri kalan her şey benim için yeni."

Kraliçe dudaklarını büzdü, Oshali'yi değerlendirirken gözlerini kısarak ona doğru yürüdü ve gülümsedi. "Evine hoş geldin Oshali," diyerek onu sıcak bir kucaklamanın içine çekti.

Oşali bir an durdu, birden gözleri yaşardı. Bu sözleri bir kez duymayı hayal etmişti, belki yedi yaşındayken? Bugün bunları duymayı kesinlikle beklemiyordu, hele ki güneyin kraliçesinden. Gözlerini kırıştırtarak elini kraliçenin sırtına bastırdı. "Teşekkür ederim."

Kraliçe geri çekildi ve tahtına doğru merdivenleri tırmandı. "Elbiselerinizden anladığım kadarıyla bunca zamandır Mheyu'yla birlikte olduğunuzu varsayıyorum. Yirmi beş yıldır mı?"

Oshali başını salladı.

Kraliçe otururken küfretti. "Yardım için lanet olası Mheyu'ya gittim ve bana senin onlarla birlikte olduğunu söylemediler. Onlar yalancı ve hırsız."

Oshali savunmaya geçmemeye çalıştı. Çoğu insan Mheyu'nun amacını yanlış yorumluyor ve beklentilerine uymadığında onlara kızıyordu. Ama koşulların ne olduğunu bilmiyordu. "Beni bulmaya mı çalıştın?"

"Elbette," dedi kraliçe zarif bacak bacak üstüne atarak. "Tüm diyarın dört bir yanında sadece tek bir amaç için çalışan insanları olan bir tek onlar var. Eğer kayıp bir bebek gören ya da duyan biri varsa, o da onlardır."

Oshali, "Bebekleri aramak aslında yaptıkları şey değil," diye belirtti.

"Sen sadece bir bebek değildin," diye tersledi kraliçe. "Sen benim kadim soyumun devamısın. Güneydeki hiç kimse için, Tanrıçalara saygı duyan hiç kimse için seni geri almaktan başka bir öncelik yok."

Oşali'nin gözleri fal taşı gibi açılmış, duydukları karşısında aklı başından gitmişti.

Kraliçenin gözleri tekrar elbisesine kaydı. "Kraliyet kanının hâlâ etkileyici olduğunu görüyorum," dedi. "Gördüğüm en genç muhafız siz olmalısınız."

Oshali başını salladı. "Sanırım öyleyim."

"Hangi kutsal geliyorsun?" diye sordu kraliçe.

Oshali belirsizdi. "Sınıra yakın bir yer."

Kraliçe parşömeni göstererek, "Seni bunun için gönderdiklerine göre geri dönmeni beklemiyorlar sanırım?" diye sordu. "O parşömen sen doğmadan önce kaybolmuştu. Belli ki Mheyu'nun elindeydi." Nefesinin altından küfretti. "Kendilerini çok dürüst sanıyorlar, eserleri ve kayıtları çalıp bunları gerçekmiş gibi sunuyorlar," diye tükürdü.

Oshali şaşırmıştı. Mheyu'dan pek hoşlanmayan insanlar hakkında bir şeyler okumuştı ama gerçekleri manipüle ettiklerine dair açık bir suçlama duymamıştı. Gardiyan Vy'nin endişelendiği şey de tam olarak bu değil miydi? Gerçi Oşali şimdi bu parşömenin Mheyu'nun bu konuda hiçbir şey yapmasına yardımcı olamayacağını düşünerek bu konuda gerçek bir endişe olup olmadığını bilmiyordu.

"Dürüst olmak gerekirse," diye devam etti kraliçe, "kendi kanımdan birini onların elbiselerinden birini giyerken görmek midemi bulandırıyor. Parşömeni bir bomba olarak mabetlerine geri göndermeyi düşünüyorum." Oshali'ye karanlık bir bakış attı. "Şaka yapıyorum, sayılır. Eğer geri döneceksen bana haber ver."

Oshali tereddüt etti. Onu buraya gönderdikten sonra geri gelmesini mi bekliyorlardı? Gardiyan Vy onu ne için gönderdiğini biliyor olmalıydı ama Gardiyan Persilda bilmiyor gibiydi. Belki de kalmasını bekliyorlardı?

"Geri dönmek zorunda değilsin," dedi kraliçe nazikçe. "Burada senin için bir yer var. Her zaman da vardı."

Oşali kraliçenin tonuna şaşırdı ve davet karşısında daha da şaşırdı. "Daha yeni geldim," dedi tereddütle.

Kraliçe omuz silkti. "Anneniz hamileliğini açıkladığından beri buradaki yeriniz güvendedeydi. Ama vaktiniz varsa bunun ne anlama geldiğini size göstermekten mutluluk duyarım."

Oşali tereddüt etti. Her şey o kadar hızlı geliyordu ki, bu konuda ne hissettiğini bilmiyordu. Bir yanı kraliçeyle akraba olduğu için dehşete düşmüştü, bir yanı da nereden geldiğini ve hâlâ bir yeri olduğunu bildiği için mutluydu. Ama bunların hepsi doğru olduğu varsayımına dayanıyordu. Sonunda kraliçeye, "Daha fazlasını görmek isterim," dedi.

Kraliçe ona sarayı ve yakın çevresini gezdirdi.

Kraliçenin zenginliği aşikârdı ve Oşali sarayın dekorunda kullanılan süslemeler karşısında şok olmuştu. Kraliçe saraydaki her odanın amacını, binanın tarihini ve güneydeki bağlamını açıkladı.

Kraliçenin ailesi -Oshali'nin ailesi- Dragorai Çağı kadar eskiye dayanan bir kraliyet ailesi soyu gibi görünüyordu.

"Burada, güneyde yüzyıllardır çok seviliyoruz," dedi kraliçe, bir başka son derece süslü salonda gezinirlerken. "Bu yüzden ailemiz iktidarda kaldı."

"Peki," diye başladı Oşali tereddütle, "ne oldu? Neden herkes öldü?"

"Çeşitli nedenler," dedi kraliçe. "Ama aile ağacımıza bakarsanız, birden fazla çocuk sahibi olmayı bıraktığımız bir nokta olduğunu görürsünüz. Dört ya da beş çocuk doğurmaktan sadece bir ya da iki çocuk doğurmaya başladık. Bir Omega olarak, bu fikrin ne kadar dehşet verici olduğunu anlayabileceğinizden eminim. Sanırım bir noktada zehirlendik."

"Neden?" Oshali sordu. "Sadece aile zengin olduğu için mi?"

Kraliçe başını salladı. "Sadece bu değil. Söylentilere göre Tanrıça'nın yarattıklarından biriyle çiftleşen bir ölümlü soyundan geliyoruz. Artık var olmayan biriyle. Dragorai'ye yapılan saldırı sırasında Tanrıça'nın diğer varlıkları da kaçamadı. Soyumuzdan pek çok kişi öldürüldü ve biz de kendimizi korumanın yollarını bulmak zorunda kaldık. Bu yollardan biri ailemizin her zaman güneye hükmetmesini sağlamak, bir diğeri de soyumuzun tükenmemesini sağlamaktı. Ancak zehir nedeniyle, sen doğduğunda tek yeni dişi sendin. Hâlâ da öylesin."

"Yani hiç çocuğunuz yok mu?"

Kraliçe başını salladı. "Hayır."

Bu pek de sürpriz sayılmazdı. Kraliçe yirmili yaşlarının sonunda gibi görünüyordu ama savaşla ilgili kayıtlar doğruysa çok çok daha yaşlı olmalıydı. Gençliği korumaya yardımcı olabilecek büyülü efsunlar vardı ama kraliçe bundan biraz daha sağlıklı görünüyordu.

Tüm duvarlarında devasa altın çerçeveli tablolar olan bir odaya girdiler.

Kraliçe Oshali'ye bakarak, "Dragorai ile karşılaştınız mı?" diye sordu. "Evet."

"Seni neden kaçırdıklarını hiç açıkladılar mı?"

Oshali sıg nefes aldı. Tyomar onu kaçırmış mıydı? "Kaçırdıklarını bilmiyordum."

"Eminim size gerçek söylenmemiştir," diye kraliçe. "Gerçek nedir?"

"Dragorai buraya geldi ve sarayı yerle bir etti. Eğlence olsun diye yapmış olmalılar çünkü bunun için hiçbir sebep yoktu. Pek çok insan yaralandı ve birçoğu öldü ve sonra senin kayıp olduğunu fark ettik."

Oşali yüz ifadesini nötr tutmaya çalıştı ama Tyomar'ın onu nasıl bulduğunun kendisine tam olarak anlatılmadığının da farkındaydı. Kraliçenin söylediği her şeye inanmasa da, eğer herhangi bir kısmı doğruya yakınsa, Tyomar bunu ona açıklamak zorunda kalacaktı. Bir dragorai'nin bir bebeği çalmak istemesi için herhangi bir neden göremiyordu ama ejderha türüne sık sık saldırılar düzenlendiği zamanlarda ejderhaların bebekleri ve çocukları yediğine dair söylentiler vardı. Bunun gerçek bir tanığı yoktu ama Tyomar'ın ve kardeşinin ejderhaları böyle bir şey yaptıysa.... bu onu son derece rahatsız ederdi.

Büyük bir tablonun yanında durdular ve Oshali bunun sadece boş bir çerçeve olduğunu fark etti.

"Burası senin portrenin olacağı yerdı," dedi kraliçe. Oşali salona baktığında, salonun aile üyelerinin portreleriyle dolu olduğunu fark etti.

"Oha," diye nefes aldı.

Kraliçe gülümsedi. "Bunaltıcı olabileceğini biliyorum ama sen bunun bir parçasısın ve bu senin bir parçan. Bu yaşam biçimine alışmak zorunda kalacaksın."

Oshali başını salladı. "Bu yaşam tarzının bana göre olup olmadığından emin değilim."

Kraliçe kaşlarını kaldırdı. "Zaten öyle, Oshali. Daha basit bir hayat yaşamaya alışkın olduğunu biliyorum ama eğer istersen bu yaşam tarzına uyum sağlayabilirsin. Öğrendikçe ve anladıkça senin için daha kolay hale gelecektir."

Oşali derin bir nefes aldı, düşünceler zihnini dolduruyordu. "Sanki burada kalmamı istiyormuşsunuz gibi geliyor," diye sordu kararsızca

Kraliçe derin bir nefes aldı. "Yalan söylemeyeceğim. Burada yalnızdım ve arkadaşlığın tadını çıkaracağım ama bu sizin seçiminiz. Senden sakladıkları bu bilgilerle kutsal alanına nasıl geri dönebileceğini anlamıyorum. Onlara nasıl güvenilebilirsin? En azından ben olsam kendime bunu sorardım."

Ve Oshali'nin kendisine sorduğu şey de gerçekten buydu. Mheyu muhafızları, parşömeni almak için Güney Hükümranlığı boyunca seyahat etmesini sağladı,

ve söyledikleri şeyle hiçbir ilgisi yoktu. Bunu neden yapsınlar ki? Yanlış parşömen miydi?

"Ne olursa olsun," dedi kraliçe hafifçe. "Eğer isterlerse, her kraliyet çocuğu kendi mirasına sahip çıkmalıdır." Başını eğdi. "Elbette, ait olduğunuz başka bir yer varsa, zorlanmak için çok yaşlısınız."

Oşali ona baktı. Ait olduğu başka bir yer mi? Bunun Tyomar'la olmasını çok istemişti ama o bile eşinin sorununa karşı çıkamıyordu. Üstelik onu terk etmişti ve Mheyu muhafızlarının artık bir seçenek olduğundan emin değildi.

"Birkaç gün kalıp saray ve soyunuz hakkında biraz daha bilgi edinebilirsiniz, eğer ilginizi çekerse?"

Oşali bu kadının söylediği her şeye inanmıyordu ama Mheyu merakı onu daha fazlasını öğrenmeye itiyordu. Tyomar ve Mheyu'ya şüpheyle yaklaşıyordu ve hayatında güvendiği tek insanlar onlardı. Daha fazla bilgiye ihtiyacı vardı. Oşali ona gülümsedi. "Evet, olur, teşekkür ederim."

Sonraki birkaç gün boyunca Oşali sarayı ve çalışanlarını yakından tanıdı. Her ne kadar kraliçenin bir amacı olmadığına inanmak istese de, hiçbir şeyi olduğu gibi kabul edemiyordu. Sarayın etrafına baktığında, personel veya kraliçe arasında gerçek bir bağlantı olduğuna dair hiçbir kanıt yoktu

-Aile yok, sevgi yok, arkadaşlık yok. Oşali'nin tahminine göre bunun nedeni saraya sürekli düşen bombalar olabilirdi. Garip bir şekilde, bina onun beklediği gibi sarsılmıyor ya da titremiyordu ama bazen yıkım sarayın içine kadar sızıyordu.

Birkaç gün önce bir koridorda aniden bir kor bulutu filizlenmiş ve sarayın bir bölümünü kapatmıştı. Oşali bunu balkonundan görmüş ve ne kadar çabuk büyüdüğünü görünce şok olmuştu; koyu gri dumanlar yükseliyor ve herkesi etkisi altına alıyordu. Ertesi gün koridorun bir bölümünde duvarlar çatlamaya başladı ve ortada duran hizmetçi patladı. Yavaşça, hâlâ hayattayken.

Herkesin dehşete kapılmış olmasına şaşmamalı ve ortada belirgin bir sevinç belirtisi yoktu. Yine de Oşali hizmetkârlara ailenin kökeni ve nerede yaşadıkları hakkında sorular yöneltti ama onlar pek bir şey bilmiyordu. Ne zaman ki

Mheyu'dan okuduğu bilgileri düşününce, güneyde tarihsel açıdan önemli bazı aileler olduğunu hatırladı, ancak onlar hakkında zengin bir bilgi yoktu. Bu, Mheyu'nun odaklandığı uzmanlık alanlarından biri değildi.

Bununla birlikte, kraliçe dışında aile soyunun tüm üyelerinin ölmüş olmasının ne kadar garip olduğu kaçmadı. Bu gerçek, bir zehir ya da suikastın sonucu gibi görünmüyordu, sistematik görünüyordu.

Yemekler çoğu zaman Oshali için fazla renkli, güzel ve tatlı olsa da kraliçe sık sık birlikte yemek yerken hoş davranmaya devam etti. Savaştan ya da savaşın saray üzerindeki etkisinden bahsetmeyi reddediyor, kralı göze hoş geldiği kadar açgözlü de olan aptalca bir israf olarak nitelendiriyordu.

"Ama burada kendinizi nasıl güvende hissediyorsunuz anlamıyorum," dedi Oshali. "Saldırıları çok beklenmedik ve çok... acımasız. Kor ateşine yakalanabilir ya da bir bombanın etkisinde kalabilirsiniz. Neden kalıyorsunuz?"

"Çünkü burası benim evim," dedi kraliçe şarap kadehini yere bırakarak. "Bazı şeylerin yeri asla doldurulamaz, Oshali. Bunlardan biri de ev hissidir. Ailemiz onlarca yıldır bu Dominyon'da ve biz ne zaman hüküm sürsek burası gelişiyor. Benim hükümdarlığım başladığında, bu egemenlik medeni, bolluk ve refah içinde bir yerdi. Sırf kral kendisi için isteyen kıskanç bir pislik olduğu vahşi bir kaosa sürüklenmesine izin vermeyi reddediyorum. Ailemin bilgeliğinden ve yaptığı fedakarlıklardan faydalanabilmeliyim."

Oşali gözlerini yere dikmiş, kraliçenin yüz ifadesini görmemesi için tabağındaki yiyecekleri hareket ettiriyordu. "Ama... bunu hayatını riske atarak mı istiyorsun?" diye sordu sonunda. "Burada kalarak öldürülebilirsin."

Kraliçe başını salladı. "Bunun ikimizin de başına gelmeyeceğini garanti ederim. Sarayda hiçbir bombanın ve hiçbir korun giremeyeceği belirli yerler vardır. Risk altında olabileceğiniz hiçbir alana asla götürülmeyeceksiniz."

Oşali kaşlarını kaldırdı. "Peki neden tüm sarayı saldırılara karşı güvenli hale getirmiyorsunuz? Neden sadece belirli bölgelere odaklanıyorsunuz?"

Kraliçe çorbayı kaşıkla ağzına götürdü ve cevap vermeden önce tadına baktı. "Kralın sarayı bombalayarak başarılı olduğunu ve bir gün girişimlerinde başarılı olabileceğini düşünmesini sağlamanın daha iyi olduğunu düşünüyorum. Bu dikkatini istediğim yerde tutuyor. Ve hizmetkârlara gelince

"Sadık hizmetkârlarımın hiçbirinin risk altında olmadığından emin olurum."

Oşali uzun bir süre ona baktı, göğsünde bir korku filizlendi. Kraliçe, kralı yanlış yönlendirebilmek ve "sadakatsiz" hizmetkârlarını öldürebilmek için tehlikeli köz ve bombaların saraya girmesine izin vermeye hazırdı. Bir insan nasıl bu kadar duygusuz olabilirdi? Kraliçe, kral hakkında okuduklarına kıyasla çok daha sinsiydi. Güneye ve evine olan bağlılığı rahatsız ediciydi ama kraliçenin Oşali'nin sadakatsiz ya da işe yaramaz olduğuna karar vermesi kadar değil. Kendini bir anda sarayın korunmasız bir bölgesinde mi bulacaktı? Böylesine bir duygusuzluğun pençesinde olmak rahatsız ediciydi.

Oşali, "Sizin için nasıl bir şey olduğunu anladığımı iddia edemem Majesteleri," diye söze başladı. "Ama kralla barış yapmanın bir yolu var mı? Mantıksız olduğuna eminim ama-"

"Oşali." Kraliçenin sesi sessizce keskinleşti. Çorbasını bir kenara itti ve öne doğru eğildi. "Hiç aşık oldun mu?"

Konuşmadaki ani değişiklik Oşali'nin yanaklarını ve aynı zamanda midesinin düşmesine neden oldu. "Um. Evet."

"Hiç o kişiye üzerinizde güç verdiniz ve o da bunu kötüye kullandı mı?"

Oşali'nin omzu bir santim düştü. "Evet."

Kraliçe gülümsedi. "O halde neden asla barış olamayacağını anlamaya bir parça daha yaklaştınız."

Oşali hizmetkâra bir tabak daha uzatmasını işaret ederken onu izledi. "Yani bunun yerine, onunla savaşırken sonsuza dek mutsuz mu olacaksın?"

"Asla mutsuz olduğumu söylemedim," dedi kraliçe, yüzünde bir gülümseme belirerek. "Ama bazı ihanetler asla geri alınamaz."

Ertesi gün kraliçe onu ailesinin odasını ziyarete götürdü. Oşali mobilyaların döneme uygun olduğunu görmekten memnun oldu. Elbette onlar hayattayken odaları bu şekilde olmayabilirdi ama şu anda kendisinin baktığı duvar dekorasyonuna bakmış olabileceklerini düşünmek bile onu rahatlatıyordu.

"Nasıl öldüler?" diye sordu kraliçe odanın içinde dolaşp her şeyi incelerken.

"Annen sen alındıktan kısa bir süre sonra ağır depresyondan öldü." Kraliçe duraksadı. "O da benim gibi seni büyüttmeyi dört gözle bekliyordu. Sen bizim için bir mucizeydin."

Oşali annesinin yatağının başucundaki bibloları bakarken derin bir hüzün kapladı içini. "Peki ya babam?"

Kraliçenin ifadesi kasvetliydi. "Baban dragorai'nin peşinden gitti. Bir daha hiç görülmedi."

Oşali'nin nefesi kesildi. "Neden? Neden beni götürdüklerini düşündü?" Kraliçe ona sert bir bakış fırlattı. "Benimle gel."

Oşali kraliçeyi yandaki odaya kadar takip etti ve içeri girdiğinde ağzı açık kaldı. Odanın üst köşesi çökmüş ve tavanda kocaman bir delik açılmıştı. Enkaz odayı kaplamıştı ve hiç bakılmamıştı ama odanın bir çocuk odası olduğu belliydi.

"Burası senin olduğun yer," dedi kraliçe. Tavandaki deliği işaret etti. "Ejderha oraya çarptı ve ayağıyla uzanıp seni yakaladı. Olay olduğunda baban buradaydı; kendi gözleriyle gördü. Hiçbir varsayım yapılmadı, Oshali. Bir ejderha saraya saldırdı ve seni aldı."

Oşali yıkıma bakakaldı, kalbi göğsünde çarpıyor, inançsızlık tüm kaslarını sarıyordu. "Bir binicisi var mıydı? Üstünde alfalardan biri mi vardı?"

"Ne zaman değiller ki?" diye alaycı bir şekilde cevap verdi kraliçe. "Baban bu açıdan bakınca ejderhaya birinin binip binmediğini göremediğini söylemişti ama ejderhalarından herhangi birinin binicileri olmadan bu kadar güneğe gittiğinden şüpheliyim. Ya da bunu yapmak için eğitilmişlerdir."

Oşali gözlerini kapadı ve titreyen ellerini dudaklarına götürdü. Kimse bir ejderhayı bunu yapması için eğitemezdi, özellikle de bir ejderha ejderhasını. Bu bir kâbustu. Tyomar bunu bilemezdi ya da bu işe karışmış olamazdı. Buna inanmayı reddediyordu ama yine de Tyomar'ın bu yolculuğa çıkmaması konusundaki ısrarı şimdi farklı bir içeriğe sahipmiş gibi görünüyordu. Bunu saklamaya mı çalışıyordu? Parşömeni almak üzereyken ortadan kaybolmasının nedeni bu muydu?

"Merak etme, çok uzun zaman önceydi Oshali," dedi kraliçe. Sesi daha yakındı ve Oshali gözlerini açtığında kraliçe yanında durup bir elini tuttu. "Çok travmatik bir zamandı ve insanların çoğunu dragoraylara karşı döndürdü. O zamandan beri burada neredeyse hiç görülmediler."

Oshali uyuşukça başını salladı.

"Ve geri dönseler bile saraya yaklaşamazlar."

Oşali ona baktı ve yavaşça bıraktı. "Ne demek istiyorsun?" "Köz ve kullanım alanları üzerinde deneyler yapıyordum."

"Korun kullanılmış büyü'nün kalıntıları olduğunu sanıyordum?" Oshali sordu.

"Evet," dedi kraliçe. "Ama kendine özgü, faydalı nitelikleri de var."

Oşali başını salladı. "Bu çok tehlikeli."

"Sarayın korunmasına yardımcı olacaksa, hiçbir şey çok tehlikeli değildir," dedi kraliçe sertçe. "Ve Ember'ın yaptığı da tam olarak bu."

Oşali hiçbir şey söylemedi. Kraliçe açıkça kendi kişisel hedefleri konusunda çok kararlıydı ve Oşali'nin onu bundan vazgeçirmek için söyleyebileceği hiçbir şey yoktu. Belli ki hayatında yıkıcı olaylar yaşamış ve bunlarla başa çıkmanın yollarını bulmuştu; ancak Oşali onun her iki Hükümdarlığın halkına yaptıklarında herhangi bir fayda görmüyordu. Kraliçe bencilce davranıyor ve acısının bu değerli toprakları yok etmesine izin veriyordu.

"İşte bu yüzden kalmalısın Oşali," dedi kraliçe. "Onların soyunu ve ailemizin mirasını devam ettirmelisin."

Oşali ellerini birbirine kenetledi. "Ne yapmam gerektiğinden emin değilim. Bana ailem hakkında hiçbir şey söylenmedi ve bilmeyi de hiç beklemiyordum. Kraliyet hayatı isteyip istemediğimden emin değilim."

Kraliçe sessizce güldü. "Kraliyet ailesinde doğan hiç kimsenin bunu istemeyeceğini size garanti edebilirim," dedi. "Evet, harika faydaları var ama baskısı ezici."

"Peki neden kraliçe olarak kalıyorsun? Oşali sordu. "O kadar kötüyse, istifa edebilir misin?"

"Ve mirasımızı terk mi ettiniz?" Kraliçe başını salladı. "Hayır. Ayrıca, bir kraliçeden başka bir şey nasıl olunur bilmiyorum."

Günler geçtikçe Oşali sık sık Tyomar'ı düşündü ama bu, boyun eğmiş bir hayal kırıklığıyla oldu. Kraliçenin ona gösterdiği şey, onun hakkında bildiğini sandığı her şeyi renklendirmişti. Onu sorgulamak istese bile, Tyomar tek kelime etmeden gitmişti. Belki de kraliçenin kendisi ve ejderhası hakkındaki düşüncelerini göz önünde bulundurarak bunun akıllıca bir fikir olmadığını biliyordu. Saraydan ayrıldıktan sonra nereye gideceğinden emin değildi ama bir açıklama istemediği sürece Mheyu kutsal alanına geri dönmesine gerek yoktu. Tyomar'ın onu bulabilmesinin tek yolu da buydu.

Sarayda geçirdiği bir haftanın ardından Oşali, kraliçenin kalma davetini geri çevirmeye hazırdı. Kraliçeyi görmeye gitmeden önce seyahat çantasını ailesinin odasından aldığı birkaç ıvır zıvır ve parşömenle doldurdu. Kraliçenin taht odasına doğru ilerlerken, kraliçenin savaşçılarından biri yanından hızla geçerek, "Kaç. Mutlu değil," diye mırıldandı.

Oşali kaşlarını çatarak savaşçıya baktı ama kadın çoktan önden koşmaya başlamıştı ve Oşali onun yüzünü göremedi. Saçları kısaydı, bir erkeğinki gibi kesilmişti ama kadınsı bir tarzı vardı. Oşali seslenemedi ortadan kayboldu.

Oşali koridorda hareketsiz kaldı. Bu garipti ama dikkat etmemesi gerektiği anlamına da gelmiyordu. Topuklarının üzerinde dönerek her şeyi aldığından emin olmak için misafir odasına yöneldi, ancak vardığında kraliçenin savaşçılarından bir grup onu karşılamak için oradaydı.

Kraliçenin ordusu üç farklı savaşçı grubundan oluşuyordu. En vahşi ve seçkin olanına Muhafızlar adını vermişti; kırmızı ve siyah deri giymiş, tamamı kadınlardan oluşan bir yıkım gücü. Çevik ve güçlü olan bu savaşçılar büyüye karşı savunmada ustaydı, bu da onları kralın topraklarına sızdıklarında kral için bir sorun haline getiriyordu.

Oşali on savaşmaya çalışmamaya karar verdi. Ona kraliçenin huzuruna çıkmasını istediğini söylediklerinde, kraliçenin muhafızları üzerine salmasının olası nedenini görmek için peşinden gitti.

Ama onu kraliçeye götürmediler. Onu bir hücreye götürdüler.

"W Bunun anlamı nedir?" Kraliçe nihayet hücrelerini ziyaret ettiğinde Oshali talep etti.

Kraliçenin ifadesi o kadar karanlıktı ki, sanki Oşali başka bir insana bakıyor gibiydi. "Bunu benim size sormam gerekirdi."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Dragorai ile aynı safta mısın?"

Oşali ağzını açtı ama sonra ne bilemeyerek tekrar kapattı. Yalan söyleyemezdi ama yine de onlarla aynı safta olduğunu da söyleyemezdi.

Kraliçe sert bir küfür savurdu. "Onlar seni alıp aileni yok etmişken nasıl onlarla aynı safta olabilirsin?"

Oshali, "Buraya gelene kadar farkında değildim," dedi.

"Bana Mheyu tarafından yetiştirildiğini söylemiştin. Yedi cehennemde dragorai pençelerini sana nasıl geçirdi?"

Oshali'nin ağzı gerildi. "Sorularınızı sormak için beni bir hücreye koymanıza gerek yok Majesteleri."

"Bu senin kendi hatan," diye tersledi kraliçe. "Bunu daha az saldırgan bir şekilde yapmayı tercih ederdim ama üzerinde bir takip cihazı olduğunu bilmiyordum." Gözleri karararak tehditkâr bir şekilde öne çıktı. "Tespit edemediğim çok sofistike ve karmaşık bir büyü."

Oshali gözlerini kırptırdı. Tyomar'ın kendisine bir takip cihazı taktığını tamamen unutmuştu, uğultuya alışmıştı.

"Gözcülerim bu eyaletin sınırında ejderhalar tespit etti. Daha önce hiç bu kadar yaklaşmamışlardı, yirmi beş yıl önce sizin bu eyalette bulunduğunuz zaman hariç. Senden ne istiyorlar?"

"Bilmiyorum," dedi Oshali.

"Benimle dalga geçme Oshali," diye tükürdü kraliçe. "Onlardan biri en son buraya geldiğinde sarayımı yıktılar ve kraliyet kanından bir çocuğu aldılar. Ne istiyorlar lan bunlar?"

"Bilmiyorum," diye karşılık verdi Oshali. "Onlarla konuşmadım."

"Söyle bana!" diye bağırdı kraliçe, gözleri parlayarak. "Neden sen? Dragorai senden ne istiyor bu kadar umutsuzca? Cevap ver bana!"

Oşali sakince, "Size bildiğim her şeyi anlattım," dedi.

Kraliçe hırladı ve ondan uzaklaştı. Bir süre sessizce odanın içinde volta attı ve başını salladı. "Bunu yapmaktan hiç zevk almıyorum Oshali, ama sana bunu kolaylaştırma şansı verdim."

İçimde bir korku ve dehşet kıpırdandı. "Ne?"

Kraliçe bir adım öne çıktı. "Üremek zorundasın."

Oshali'nin ağzı açık kaldı. "Ne?"

"Sen bir hainsin. Bu kadar yozlaşmışken soyumuzun kalan son dişisi olamazsın. Daha fazla çocuğa ihtiyacım var."

Oshali'nin gözleri kısıldı. "O zaman neden üremiyorsun?"

Kraliçe kaşlarını çatı. "Benim gibi bir omega kraliçesinin hayatını herhangi bir nedenle bir alfanın ellerine bırakmayacağını uzun zaman önce öğrendim." Odanın etrafına göz gezdirdi. "Ben çıkar çıkmaz kızgınlığınızı tetikleyecek iksirler odaya serpilecek, yani kızgınlığınız önümüzdeki birkaç saat içinde başlayacak ve özellikle engelleyici, sinsî ve yararsız olduğunuz için, bu Hükümdarlıktaki en çirkin, vahşî, aptal vatandaşı bulacağım ve gelip sizi ölümüne berecek."

Oshali'nin yanakları, sadece uyuşturulmakla kalmayıp aynı zamanda en aşağılık şekillerde kullanılacağı için hem öfke hem de aşağılanma içinde kızardı. "Tüm bu nitelikleri çocuk için mi istiyorsun?" Oşali hücrenin parmaklıklarını sertçe karşılık verdi.

"Bu niteliklerin hiçbirisi soyumuzdan gelen hiçbir dışide olmayacak," dedi kraliçe. "Kiminle çiftleştığımız önemli değil, bizim kanımız güçlüdür." Sesini alçaltarak kıkırdadı. "Tanrıçalardan geldi, hatırladın mı? Sizi kimin ürettiği sadece sizin için önemli ve siz zor ve işbirliksiz olmayı seçiyorsunuz."

Sert bir öfke yumağı Oshali'nin güvensizliklerini yuttu ve kararlılığını güçlendirdi. Kollarını yanına indirdi, kraliçeye bakarken ağzı sıkılaştı.

Aniden tetikte olan kraliçe sakinleşti. "Aptallık etme, Oshali." Ölçülü bir hızda konuştu. "Son yirmi beş yıldır günlük tutucularla birliktesin. Ben onlarca yıldır bu Hükümdarlığın kraliçesiyim. Eminim hakkımda okuduğun tüm kayıtlarda büyü ve kadim Thrakondarian dili konusundaki yetkinliğimden bahsediliyordur. Bana saldırmaya çalışman aptallık olur. Üremek size zarar vermez ama sizi temin ederim ki savaşırsak *ben veririm*." Oşali kalbi hızla çarparken derin bir nefes aldı ve kendisini boğmakla tehdit eden öfkeyi elinin tersiyle itti. Kraliçe onun büyü yapabildiğini bilmiyordu ve belki de kurtulmaya çalışırken bunu bir sürpriz olarak saklamaya değerdı.

Orada.

"Burada kalmaya niyetim olmadığını bilmelisiniz."

"Niyetiniz beni ilgilendirmmez," dedi kraliçe buz gibi bir sesle ve kapıya yöneldi.

Oshali panik içinde parmaklıkları kavradı. "Çocuğu doğurana kadar taşımam gerekecek."

Kraliçe ona baktı. "Evet, ama bunu bilinçsizce yapabilirsin. Kendini benim için bir tehdit haline getirmeye karar verdin. Ve bana ve atalarına karşı soyunu devam ettirme sorumluluğu olduğu için, bunu benim seçtiğim şekilde yerine getireceksin."

Oşali kendi öngörü eksikliğine çığlık atabilirdi. Kraliçenin ejderhaya karşı bir şeyler beslediğini anladığı andan itibaren sarayı terk etmeli ve gerçeğı araştırmalıydı. İz sürücüyü tamamen unutmuştu ama yine de kendini yakalanmaya açık bırakmamalıydı.

Mheyu Önlükleri üzerinden çıkarılmış ve oda kötü kokulu bir sisle dolmuştu. Hücresinde çırılçıplak durmuş, iksiri her gözeneğinden emiyordu. Kraliçenin onu hamile bırakmak istediğı erkek için hazırlık yaptığına şüphe yoktu.

Tüm bu fikir çılgıncaydı. Neden kraliçenin önceliğı buydu? Eğer soyları hakkındaki hikâyeye doğruysa, belki de üreyemiyordu ama bu onun umutsuz planını açıklamıyordu. Oşali'nin kraliçenin anlattıklarından hangisinin doğru olduğu konusunda zaten şüpheleri vardı. Doğru gibi görünen tek şey parşömendi. Oşali, Mheyu'nun eşyaların gerçekliğini doğrulamak için kullandığı her büyü ve yöntemi kullanarak onu iyice incelemişti,

ve parşömen orijinaldi - her portre farklı zamanlarda ve kronolojik sırayla çizilmişti.

Hücresinde volta atıyor, kapıyı izliyor, büyü yapabildiğini göstermek için en uygun zamanın şimdi olup olmadığını anlamaya çalışıyordu. Bunu yaptığında, kraliçenin büyü kullanımını kısıtlamanın ya da en azından büyülü ölümcül güçle saldırganın yollarını bulacağına şüphe yoktu. Doğru zamanda kullanması gerekiyordu. Hücrenin büyü yapmayı zaten engellediğinden ya da Tyomar'ın o buradayken izleyicisini hâlâ tespit edip edemeyeceğinden bile emin değildi.

Kapıya bakarken, kısa saçlı savaşçının dışarıda durduğunu gördü.

"Hey," diye fısıldadı Oshali. "Hey!"

Kız arkasını dönmeden önce göz ucuyla Oşali'ye baktı.

"Seninle konuşmam gerek!" diye seslendi. "Lütfen!"

Kız tekrar başını çevirdi. Bu kez, odanın içine girmeden önce diğer muhafızlardan birine bir şeyler mırıldandı.

"Başımı belaya sokacaksın," diye fısıldadı sertçe. "Ne istiyorsun?" Burnunu kırıstırdı. "Bu koku da ne?"

"Eğer bir omega iseniz, burnunuzu kapatın."

Kız cebinden bir bez çıkarıp ağzını ve burnunu kapattı.

"Bana yardım ettiğiniz için teşekkür ederim," dedi Oshali.

Kız yüzünü buruşturdu ve Oshali'nin hücresinin işaret etti. "Pek yardımcı olmadı, değil mi? Seni uyarma riskini aldım ve sen beni ciddiye bile almadın."

"Sürpriz oldu," diye itiraf etti Oshali. "Ve seni ciddiye aldım, sadece çok yavaş davrandım."

"Ne istiyorsun?" diye sordu kız kapıya bakarak. "Buradan çıkmak istiyorum! Bana yardım edebilir misiniz?"

Kız ona delirmiş gibi baktı. "Kraliçe sana yardım ettiğimi öğrenirse bana ne olur biliyor musun? Dilimin koparılması, gözlerimin kör edilmesi, kulaklarımın sağır edilmesi ve et kurtları tarafından canlı canlı yenmek yanına bile yaklaşamazdı. Daha önce sana yardım etmeye çalıştım, yapabileceğim bu kadardı."

Oşali kızı izlerken bir an sessiz kaldı. Belli ki önemsiyordu ama neden? Diğer savaşçılar gibi soğukkanlı ve sakin görünmüyordu.

bağlıydı. Minyon yüz hatları ve çarpıcı gözleri vardı ve kısa saçları yüz hatlarını vurguluyordu. Çok güzel bir kızdı.

"Sen neden onun savaşçılarından birisin ki?" Oshali sordu.

"Beni buna zorladı."

"Neden?"

Kız omuz silkti. "Diğer savaşçılarının öğrenmesini istediği şeyleri yapabilirim."

Oshali kaşlarını çattı. "Ne gibi?"

Kız kapıya bakarak, "Kralın ne zaman saldıracağını hissetmeye meyilliyim," dedi. "Sanki havada bir şey varmış gibi ve son zamanlarda Dominyon'a saldırma şeklini ilk ben fark ettim."

"Bunu yapabildiğini nasıl öğrendi?"

"O her şeyi biliyor," diye ısrar etti kız. "Ve o bunu öğrenmeden hemen şimdi gitmem gerekiyor."

"Bekle," dedi Oshali. "Belli ki kalmak istemiyorsun. Buradan çıkmama yardım edersen seni de yanımda götürebilirim."

Kız, "Bu Hükümrânlık'ta ondan güvenli hiçbir yer yok," dedi. "Ben bu Hükümdarlık'tan değilim. Sıradağlardan geliyorum."

Kız ona bakakaldı. "Dragorai bölgeleri mi?" "Evet."

"Bu çok daha kötü!" diye haykırdı kız. Durdu ve devam etmeden önce bir süre kapıyı izledi. "Duyduğuma göre dragorai hem kralın hem de kraliçenin hedefiymiş."

"Ama bu onların sorunu, değil mi?" Oşali umutsuzluğa kapıldığını söyledi. "Burada onun için çalışmaktansa onların yanında güvende olursun. Bomba, kor ya da başka bir şey atma konusunda endişelenmene gerek kalmayacak. Dragoraylar savaşlarına halklarını dahil etmezler, sadece kral ve kraliçe dahil eder. Kanunlarından birini çiğnemediğiniz sürece onların yakınında olmanın hiçbir tehlikesi yoktur."

Kız düşünceli bir şekilde dudağını çiğnedi. "Eğer gidersek, arkadaşlarımdan birini almam gerekecek."

Oşali gözlerini devirmemek için direndi. "Öncelikli olan buradan çıkmak," diye uyardı. "Eğer arkadaşını almak bizi yakalatacaksa-"

Ve kız başını salladı. "Tabii ki, tabii ki." Bir an düşündü. "Sanırım bu öğleden sonra bizi batı kapısına götürebilirim. Sence bizi oradan Dominion'dan çıkarabilir misin?"

Oshali başını salladı.

"Pekâlâ. Bir saat içinde döneceğim."

"Bir saat içinde!" O zamana kadar ateşı iyice yükselmiş olabilirdi. Doğru düzgün düşünemezken dominyondan nasıl çıkacaktı?

"Tüm bunları hazırlamak zaman alıyor," diye vurguladı kız. "Ellerimi çırpıp bizi aniden dışarı çıkaramam."

"Pekâlâ," diye nefes aldı Oşali. Kız giderken, bunun işe yaramasını umarak alnını parmaklıklara dayadı. Sadece bir şansları olacaktı. İhtiyaç duydukları tek şeyin o tek şans olduğundan emin olmalıydı.

OceanofPDF.com

O Şali sabırsızlıkla kızın dönmesini bekledi. Bu arada, her biri diğerinden daha güçlü olan ihtiyaç dalgaları aralıklı olarak içini titretiyordu sonuncusu. Kraliçeye lanet okuyarak dişlerini sıktı. Bu noktada, kraliçenin Tyomar'ın onu çalması hakkında söylediklerine güvenemezdi.

Oşali kraliçenin ejderhaların vilayet yakınlarında görüldüğü konusunda yalan söylemediğini umuyordu. Bu Tyomar'ın döndüğü anlamına mı geliyordu? Ve kardeşleriyle birlikte mi gelmişti? Yoksa ejderhaların kendileri dolaştıkları için mi ortaya çıkmışlardı? Belli değildi. Anladığı kadarıyla, dragorai ejderhaları alfa eşleri olmadan kendi bölgelerinin bu kadar güneyinde ortaya çıkmazlardı ama diğer dragorai'ların neden güneye geldiklerini anlayamamıştı. Sadece Tyomar onunla birlikte gelmişti.

Kısa bir süre sonra, hücresinin parmaklıklarına tutunarak yere çömelmiş, içinden gelen ihtiyaç dalgalarıyla gerilmişti. Karşı koymaya çalıştı ama bu sonsuza kadar direnebileceği bir şey değildi. Slick çoktan bacaklarının arasında toplanmıştı ve meme uçları, ihtiyaçlarını karşılaması gereken alfaya hazırlanmak için gergindi.

Mheyu kutsal alanında kızgınlık sık görülen bir şey değildi, ancak Oshali biri kızgınlık dönemindeyken koruyucuların ne yaptığından emin değildi. Omega koruyucuların rastgele kızgınlığa girip alfalar arasında kargaşaya yol açmasını engellemek için bir tür baskılayıcı olduğundan şüpheleniyordu ama bu koruyucuların hiçbirine açıklanmış bir şey değildi ve Oşali bunu sormayı hiç düşünmemişti. Daha önce hiç kızgınlık geçirmemişti. Bu onun ilk kızgınlığıydı.

"Hey." Kız kucağında bir bohçayla kapıdan içeri süzüldü. "İyi misin?"

Oşali başını kaldırdı ve hücre parmaklıklarını kullanarak kendini yukarı çekti. "Ben iyi olacağım.

Hazır mıyız?"

"Bu çuval gibi şeyi odanda buldum ve pelerinini içine koydum," dedi kız, seyahat kesesini kaldırarak.

Oşali'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Seyahat çantamı aldın ama *elbisemi* almadın mı? Burada çıplağım!"

Kız kaşlarını çattı. "Mheyu renkli kıyafetlerle dolaşamam ve ikisi de uymaz. Pelerinle en azından örtünebilirsin ve bilirsin işte, bir Mheyu muhafızı gibi görünmezsin diye düşündüm."

Oşali dişlerini sıkarak nefes verdi. Elbisesi ona ekstra büyümlü koruma sağlayacak ve kesinlikle ısınısını bastıracaktı. "Pekâlâ, teşekkür ederim. Hazır mıyız?"

Kız başını salladı ve endişeyle hücreye baktı. "Yine de seni hücreden çıkarmanın bir yolu yok."

"Sorun değil. Geri çekilin." Oshali kısıtlanmayacağını umarak büyü yapmaya başladı. Ama büyü durmaksızın akarak kilidin etrafında döndü ve onu parçaladı. Hücreden dışarı çıktı ve rahatlayarak pelerinini omuzlarına sardı.

Kız onu odadan dışarı çağırdı ve o da onu bir dizi koridor, gizli geçit ve dehlizden geçerek takip etti. Neyse ki kız muhafızlardan nasıl kaçacağını biliyordu. Görünüşe göre uzun süredir kraliçeyle birlikteydi ve tüm bunları çözmüştü.

Sonunda batı kapısının çıkışına ulaştılar ama kapı kraliçenin seçkin grubundan iki kişi tarafından korunuyordu. Kız sessizce inledi. Duvara yaslandı ve Oshali'ye bir bakış fırlattı, gözlerini kocaman açarak yeri işaret etti.

Oşali kaşlarını çattı. Ne söylediğini nereden bilebilirdi ki? Oşali bunu ona fısıldayamadan kız koridora çıktı.

Oşali onun savaşıtlara yaklaşmasını, bir dizi yumuşak, sert yumruk ve tekme atmadan önce onları rahatça selamlamasını izledi. Savaşıtları birkaç dakika içinde etkisiz hale getirmesini izlerken Oşali'nin ağzı açık kaldı.

Kız işaret etti ve Oşali şok içinde kapı eşiğinde ona katıldı. "Bunu nasıl yaptın?"

"Ne yapmak?"

Oshali yerde yatan bilinçsiz kadınları işaret etti.

Kız homurdandı. "Eğer buna hazırlıklı , bu kadar kolay olmazdı. Hadi gidelim."

Çıkıştan avluya doğru hızla ilerlediler.

"Sizde kalsın," diye nefes aldı kız, daha fazla muhafız olup olmadığına bakarken gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Bir başka ihtiyaç dalgası Oşali'yi iki büklüm yaptı. "Pekâlâ," diye nefes nefese dizlerinin üzerine çöktü. "Yapacağım. Bir dakika içinde...."

Kız yaklaştı ve ona bakmak için eğildi. "Kızgınlık dönemindesin," diye haykırdı.

"Biliyorum," dedi Oşali dişlerini sıkarak. "Kraliçe buna neden oldu."

Kız sinirli bir şekilde, "Sen bu haldeyken bizi buradan nasıl çıkarmayı düşünüyorsun?" diye sordu. "Başaramayacağız."

"Yapacağız. Bana bir dakika verin...." Dalga yatıştıktan sonra Oşali avluyu inceledi ve çevre hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrendi. Küçük ve boştu, içinde sadece birkaç ağaç ve bitki vardı. Evin tek bir girişi vardı, geldikleri girişti bu ve dış avluya açılan bir kapı vardı, o da kilitliydi. Duvarlar yüksekti ve üzerinde durabilecekleri düz bir tepesi vardı.

Oshali iç çekti. Önemli ölçüde büyü kullanması gerekecekti. Tyomar'dan kaçmaya çalıştığında olanlar yüzünden büyüye çok fazla güvenmek istememişti. Ona diyardaki büyü'nün yıpranmış ve aşırı kullanılmış olduğunu, bu yüzden de kutsal alanda kullandığı büyüden daha az etkili olduğunu söylemişti. Yalnızca daha eski büyüler daha zengin bir büyü ortaya çıkarabilirdi, ama bu da Oshali'nin şu anda garanti edemeyeceği en üst düzeyde hassasiyet gerektiriyordu.

Ayrıca kraliçenin büyü kullanımını tespit etmesi ve çok uzağa gitmekte zorlanmaları da muhtemeldi. Ancak bazen mükemmel bir çözüm bulmak mümkün olmuyordu.

Dürtüleri geri dönmeden önce kızın elini tuttu. "Adın ne senin?" diye sordu.

"Uraya."

"Dayan, Uraya. Ne olursa olsun elimi bırakma."

Oshali büyü yapmaya başladı. büyü oluşmaya başladı, onları havaya kaldırdı ve duvarın üzerine taşıdı.

Uraya gözleri yere kilitlenmiş bir halde, "Büyü yapmayı bırakma," diye mırıldandı. "Atış yapmayı bırakma!"

Ancak Oşali, bir sonraki ateş dalgası onu yakaladığında devam edemeyeceğini biliyordu. Onları duvarın tepesine götürdü ve bir sonraki sıcaklık dalgasının geçmesini beklemek için aşağıya yerleştirdi.

"Neden buradayız?" Uraya sordu. "Görülebiliriz ve kraliçe muhafızlarını gönderir.

"Nasıl olsa muhafızlarını gönderecek," dedi Oshali. "Ama bir sonrakine başlamadan önce dinlenmem ve ateşim çıktığında bizi tehlikeye atma ihtimaline karşı bir sonraki hamlemizi planlamam gerekiyor."

Uraya ona şüpheyile baktı ama başını salladı. Oshali'nin elini tutarak onu duvarın tepesinden aşağıya, avlunun çevresinden dolaştırdı ve eğer biri yukarı bakmaya karar verirse onları gizleyecek bir ağaca götürdü.

"İyi plan," diye fısıldadı Oshali.

Nerede olduklarını görmek için duvarın üzerinden baktı ama tüm alanın kraliçenin muhafızlarıyla dolu olduğunu fark edince midesi bulandı. Üç grup da her yerdeydi. Belli ki bir saldırı bekliyordu, muhtemelen dragoraylar. Oşali neden böyle bir şey yapacaklarından şüphe duysa da, muhafızların fazlalığı kraliçenin endişeli olduğunu gösteriyordu.

"Dragorai'ler burada mı?" diye sordu kıza.

"İzcilerin onları gördüğünü duydum," dedi. "Onları kendim görmedim."

"Nerede görülmüşler?"

Uraya avlunun sol tarafını işaret etti.

Oshali kendini dengeledi ve Tyomar'ı uyarmak için takip cihazına erişmeye çalıştı. Birkaç dakika konsantre oldu ve müdahale etmek için izleyicinin yerini bile bulamadı. İç çekti. Elbette Tyomar bunu yapmasına izin vermezdi.

Duvarın dışındaki alanı tekrar inceledi ve onları muhafızların üzerinden diğer taraftaki sokağa atıp atamayacağını merak etti. Denemesi tehlikeli bir şeydi. Ama şu noktada buna değerdı. Kendisi ya da Uraya tekrar kraliçenin pençelerine düşerse, zaten ölmekten beter olacaktı. Düşmek daha iyi bir seçenek olabilirdi.

Dalga geldi, şimdiye kadarki en güçlü dalgaydı, vücudunu yırttı ve tatmin olmak için çaresizliğini artırdı. Oşali'nin acilen bacaklarının arasını ovması gerekiyordu ama bunu Uraya'nın önünde yapamazdı. Erkekleri cezbetmek için kokusunu değiştirmiş olması yeterince kötüydü ve muhtemelen kokuyordu. Bu çok utanç vericiydi!

Ama Uraya onun elini bırakmadı, hatta Oşali gerildikçe daha da sıkı, cinsel tatmin için duyduğu çaresizlikle savaşımaya çalıştı.

Söndüğünde, kız endişeli bir şekilde ona bakıyordu. "Tamamen kızışmadan önce sadece birkaç raundun daha var," diye fısıldadı, "ve bu olduğunda herhangi bir alfa için yalvaracaksın." Aşağıdaki muhafızlara ve tekrar Oshali'ye baktı, gözleri genişti. "Herhangi biri."

Oshali hemen büyü yapmaya başladı, büyüü olabildiğince hızlı bir şekilde etraflarında manevra ettirdi ve onları havaya kaldırdı. Tekrarlayan, vurucu ritimler kullanarak, büyüü onları bir şekilde kontrollü bir şekilde uzaya fırlatmaya itti, ancak bu tür bir hızda dik duramazlardı. Etrafa fırlatılan oyuncak bebekler gibi dönüyor ve sarsılıyorlardı. Oshali umutsuzca büyüü devam ettirmeye ve kızı tutmaya çalıştı ama yarı yolda dürtünün geri döndüğünü hissetti ve başaramayacağını biliyordu. O kadar şaşırılmıştı ki, nerede olduklarını ya da onları indirebileceği başka bir duvar olup olmadığını bile zorlukla görebiliyordu. Ama tam dürtü onu ele geçirmeye başladığında, vücuduna sert bir şey çarptı.

Kızın eli kendininkinden çekilirken ürperdi ve inledi. "Hayır," diye inledi.

Onu yakalayan şeyin derimsi hissi onu biraz panikletti ve sert kenarları ona baskı yaptı. Oshali hareket etmeye ve etrafını kolağan etmeye çalıştı ama o şey gövdesinin etrafındaydı. Etrafına bakınırken neredeyse çılgılık atacaktı. Bir tür canavarın pençesindeydi, onu ayağıyla tutuyordu, onu sıkmayacak kadar gevşek ama hareket edemeyeceği kadar sıkı. Etrafında Uraya'yı aradı ama göremedi.

"Bunu bir daha yapmayacağını konuştuğumuzu sanıyordum, küçük pelerin." Tyomar onun önünde belirdi, onunla birlikte yükselirken büyüyle destekleniyordu. Tyomar'ın sesini duyunca içini bir rahatlama kapladı.

"Bu senin ejderhan mı?"

"Evet."

"Kız... benimle olan?" "Kardeşim aldı onu."

Oshali sonunda rahatlayarak gevşedi. Ve direnmeyi bıraktığında, çaresiz dürtüler devreye girdi.

Titrerken kollarını vücuduna doğru sıkı.

"Oshali," bağırdı Tyomar telaşla. "Neden böyle kokuyorsun? Ve neden çıplaksın?"

"Lütfen," diye mırıldandı Oshali. "Önlüklerime ihtiyacım var. Bana..."

Boğazından güçlü bir hırıltı çıktı, vücuduna zevk titreşimleri gönderdi, meme uçlarını cımbızladı ve bacaklarının arasında karıncalandı. "Dur," diye yalvardı Oshali. "Durumu daha da kötüleştirme."

Tyomar onu ejderhanın ayağından çekip çıkardı ve kendisine yakın tuttu; Oshali inledi ve havada dönerken onun kokusunu içine çekti. Sonunda sert bir şeyin üzerine indi. Gözlerini açtığında, altında dalgalanan oldukça düz bir yüzey üzerinde havada ilerliyorlardı. Onun ejderhası.

Tyomar Oshali'nin pelerinini yırttı ve onu ejderhanın sırtına bastırarak bacaklarını açtı ve altına çekti.

"Beni buraya götüremezsin," diye nefes nefese kaldı. "Götürme."

"Buna ihtiyacın var," dedi Tyomar karanlık bir sesle. "Birazdan bana yalvaracaksın o."

"Ejderhanın üzerinde değil."

"Neden olmasın? Onur duyacaktır."

Oşali başını kaldırdı ve onun gözlerinin içine baktı. "Beni terk ettin."

Ama daha devam edemeden, arzu Oshali'yi öyle bir yaktı ki tüm düşünce akışını kaybetti. Başını tekrar yere kıvrandı, bacaklarını açtı ve alfası için yalvardı. Artık, arzusunun kokusunu her yerinden alabildiği alfasına duyduğu ihtiyaçtan başka bir şey düşünemiyordu.

O Shali sıcaklığıyla nefisti.

Tyomar onun daha kötü bir şey olacağını düşünmemişti ama onu o inanılmaz ıslak ve çekici haliyle geri almak Tanrıçaların bir hediyesi gibiydi.

Pelerininin vücudundan düşmesine izin verdi ve bacaklarını açarak onu yapması gerekeni yapmaya teşvik etti.

Ama Tyomar uzun bir süre ona hayranlıkla baktı. Bu onun kadınıydı, küçük peleriniydi ve şimdi onun çok daha fazlası olduğunu biliyordu. Güzel, zeki, inatçı ve yetenekli, isteyebileceği ya da ihtiyaç duyabileceği her şeydi.

Ama onu en çok heyecanlandıran, cinsel arzularının esiri olduğu bu andı. Bu, onun gebe kalabildiği durumdu. Onu bu halde bir kez kokladığında diğer her şeyle ilgili tüm endişelerini yitiriyordu. Umarım Ryndross'u takip etmekte ısrar eden kardeşleri -ki onu tutmak için yapılan büyülerden kurtulmuşlardı- kraliçeyle ve Oshali'nin yanına aldığı arkadaşıyla ilgilenirlerdi.

Elbette onun gidişine üzülmüyordu, ki başlangıçta gitmesini ne kadar çok istediğini düşününce bu onu gizliden gizliye memnun ediyordu. Ve cehennem, ayrılmak şimdiye kadar yaptığı en zor şeydi. Ama bunun gerekli olduğu gerçeğini kabullenmek zorundaydı. Eğer onun söylediği herhangi bir şeyi dinlemiş olsaydı, ne kadar uzun sürerse sürsün onun için geri döneceğini bilirdi. Kabul etmek gerekir ki, kraliçenin onu yakaladığını öğrenmek bir şoktu ve kraliçe bir şekilde çıplak ve kızgın olduğu için kesinlikle öfkeliydi - bu bir tesadüf değildi. Ama kraliçenin sarayına gelmek onlara onu ve savunmasını gözlemlene şansı vermişti.

Planlama. Söyleyebildikleri kadarıyla, kraliçe büyü ve kor ile deneyler yapıyordu.

Tyomar küçük, kıvranan omega'sının üzerinde gezindi, onun muhteşem görüntüsünü, sesini ve kokusunu içine çekti, sonra eğilip onun hassas meme uçlarını yaladı, emdi ve ısırıldı. O sert tepelere doyamıyordu.

Oşali acı dolu bir inilti çıkararak başını ve boynunu okşadı ve sırtını kamburlaştırdı. Karnını öptü ve uyluklarının iç kısmını yaladı, sıcakken kokusunun inanılmaz gücünü solumak için bir an ayırdı ve parlayan *konunun* parlaklığı ağzını sulandırdı.

Ağzını onun bacaklarının arasına gömdü, diliyle onu kırbaçladı ve çığlık atana, çırpınana ve daha fazlası için kalçalarını kamburlaştırana kadar ağzıyla onu dehşete düşürdü. Ama kız inlemeye başladığında, kontrolsüzce titrerken neredeyse ağlayacaktı, zamanın geldiğini biliyordu.

Aletini kabzasına kadar bastırıldığında, yoğun sıkışma nedeniyle homurdandı ve Oshali bu kadar dolu olmaktan memnun bir şekilde iç çekti.

Onu becermeye başladığında, sert, sarsıcı bir ritimden öfkeli, hızlı, sıçrayan tokatlara doğru ilerlediğinde, dağınık, gürültülü ve çiğdi. Dragorai' vahşi cinsel doğasına ayak uyduramayan pek çok kadın vardı ama Oshali onlardan biri değildi. En başından beri onun sert doğasını benimsemişti - açıkça bunu arzuluyordu. Oshali hevesle kendini her şekilde açıyor ve eğiyor, Tyomar da onun derinliklerini ele geçirmeye çalışıyor, onu dolduruyor ve bitmek bilmeyen orgazmlarla sarsılana kadar o hassas teni sikinin üzerinde sürüklüyordu.

Kadın bitkin bir şekilde yere yığıldığında, adam kadının tükürüğü ve kayganlığıyla kaplanmıştı ve adam da kadını kendi tohumu ve teriyle kaplamıştı, tam da olması gerektiği gibi. Ama temiz hava sürekli olarak kokularını uçuruyordu. Bu rahatsız ediciydi. Dışının kendini bir yuvadaymış ya da küçük bir mağaradaymış gibi rahat hissedebilmesi için kokularıyla doymuş bir ortama girmeleri gerekiyordu. Bol çarşafli bir yatak bile iş görürdü.

Tyomar Oshali'yi uyurken onu koklayabilmesi için kollarına aldı, peleriniyle örttü ve etrafına bakındı. Neyse ki neredeyse kendi dağlık bölgesine varmışlardı ama kardeşleri ortalıkta görünmüyordu. Muhtemelen kraliçeyi araştırmaya devam etmek için güneyde kalmışlardı - Oshali'nin sıcaklığını kokladıktan sonra hiçbir şey hatırlayamadı.

Sıradağlarına ulaştıklarında, Ryndross inine doğru dönmeye başladı.

Vattoro kardeşlerin her biri, İkiz Diyarları oluşturan iki kıta arasında yer alan ve birbirleriyle sınırı olan geniş bir dağ silsilesine sahipti. Her kardeş kendi dağ silsilesi içinde ana üs olarak bir sığınak oluşturmuştu.

Tyomar, Oshali'ye inini göstermeye hevesliydi. Bazı dragorai dişilerinin erkeklerinin inlerini sahiplenmeyi sevdiğini, diğerlerinin ise yapmadan içinde yaşamaktan mutlu olduğunu biliyordu. Tyomar, Oshali'nin hangisini tercih edeceğini merak ediyordu. Burası onun yeni eviydi ve kendini rahat hissetmesini istiyordu. Ancak ejderhası inin girişine vardığında yavaşlamadı.

"Ryndross!" Tyomar havladı. Ama *dan askhası* devam etti, gökyüzünde daha yükseğe ve menzil üzerinde daha uzağa yükseldi. Tyomar ona inine geri dönmesini emretti, onu oraya zorlamak için büyüler kullandı ama Ryn'in keyfi yerindeydi. Kükredi ve havaya bir ateş akımı bıraktı, hafifçe alçaldı ve bölgelerinin üzerinden geçti.

Tyomar güldü. "Eğer o uyanmadan önce bizi geri götürmezsen, seni suçlarım," diye uyardı.

Ryndross çığlık attı, keskin sesi dağ silsilesinde çınladı, sonra Tyomar'ın dağdaki inine doğru geri döndü. Hâlâ yavaşlamamıştı ama bu kez girişi geçerlerken Tyomar bir büyü yaparak onu ve Oshali'yi ejderhasının sırtından kaldırdı ve girişe yumuşak bir iniş yapmaları için sürükledi.

İçeri girdiğinde, uzun zamandır kendisine sadık olan beyaz saçlı, sakallı kâhyası yaklaştı.

"Tekrar hoş geldiniz, Usta," diye selamladı kâhya, kucağındaki Oshali'ye bakarak. "İndeki her şey düzenli. İhtiyacınız olan bir şey var mı?"

"Eskiden geçişler için iyi olan bazı küçük mağaralarımız vardı. Özgürler mi?"

Kâhyanın kaşları kalktı, gözleri şişti. "Evet, inin pek kullanmadığımız kısımlarındalar... Sizin için hazırlamamı ister misiniz?"

"Hayır," dedi Tyomar ve odasına doğru ilerledi. Oshali uzun süre uyumayacaktı ve uyandığında onu rahat ettirmek istiyordu. "Şu an için değil ama yakında onlara ihtiyacım olacak. Birkaç gün içinde hazır olduklarından emin olun. Önce odama fazladan yatak takımı getirecek birini bulun."

Tyomar Oshali'yi yatağına yatırdı ve battaniye, çarşaf ve yastıklarla etrafını sarmadan önce pelerinini çıkardı.

"İhtiyacınız olan başka bir şey var mı efendim?" Kâhya kapının yanında durdu.

Tyomar kıyafetlerini çıkarırken, "Isı ve kavrama konusunda bilgili bir personel varsa, onlarla konuşmam gerekiyor," diye sordu.

"Eminim vardır," dedi kâhya terk edilmiş giysileri toplarken. "Size birini getirebilirim-"

"Hayır," dedi Tyomar. "Onlarla konuşmaya hazır olur olmaz gelip onları bulacağım.

Kâhya gülümsedi, gözleri parlıyordu. "Elbette efendim."

Oshali odasında uyandığında yumuşak, rahat yatak takımından ve tabii ki Tyomar'dan çok memnun kaldı.

Onu uygun gördüğü her şekilde şımarttı, bazen beklentinin onu ıslattığını bilerek yalvarttı ve yalvarttı ve bazen onu sıkıştırdı ve onu aldı.

Oşali her şeyden zevk alıyor, tenini okşuyor, ulaşabildiği her yerini yalayıp öpüyor ve ona ne kadar güzel olduğunu söylüyordu. Garip bir şekilde, Oshali'nin ağzına takıntılıydı ve Oshali onu yatağa yapıştırırken dudağını emdiğiinde, Oshali o güne kadar şahit olduğu en sert boşalmayı yaşadı.

Kâhyaları mükemmeldi, odalarının kapısına yiyecek ve su bırakıyor ama asla içeri girmiyorlardı. Oshali için meyve ve toniklerin yanı sıra Tyomar'ın en sevdiği yiyecekleri de bıraktılar. Elbette, seks yapma dürtüsüyle Oshali yemekle ilgilenmiyordu ve Tyomar'ın sikini yutmayı ya da başka bir şekilde dikkatini dağıtmayı seçerek yemeği açıkça reddetti. Tyomar, Oshali'nin herhangi bir direnç göstermeden yemek yemesi için bitkin düşmesini ve neredeyse uykuya dalmasını beklemek zorunda kaldı.

Günler geçti. Tyomar odasında ne kadar kaldığını bilemiyordu ama yatağının dışında olup biten hiçbir şeyle ilgilenmiyordu. Oshali tamamen dikkatini dağıtan bir şeydi ve tek önemseddiği onun doymasını ve ona iyi sağlamaktı. Daha önce hiç kızgınlık dönemindeki bir omega ile ilgilenmemişti, bu yüzden içgüdülerini takip ediyordu ve kahyaları da bilmesi gereken her konuda yardımcı oluyordu. Onun gebe kalma ihtimaline hiçbir müdahalede bulunulmamasını istiyordu.

Bir ara aklına Mheyu kutsal alanında daha önce de kızıışmış olabileceği düşüncesi geldi ama o zaman ona nasıl bakılmıştı? Midesinin çukurunda karanlık kıskançlık titreşimleri belirdi ama onları uzaklaştırdı. Mheyu ile ne yaptığı önemli değildi, orası onun evi değildi.

Zaman geçtikçe daha fazla uyumaya başladı ve Tyomar onu yakından takip etti. Tam o sırada kâhyaları onunla konuşmak için kapısını çaldı. Sadece üç kâhyası ve birkaç düzine hizmetkârı vardı, kardeşlerinden çok daha azdı ve ininin büyüklüğüne göre küçük sayılırdı. Ancak Tyomar bazı kardeşlerinin yaptığı gibi "insan toplamakla" ilgilenmiyordu. İni, ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde muhafaza edilebildiği sürece tatmin oluyordu. "Sizi sadece onunla bağ kurup kurmadığınızı sormak için rahatsız ettik."

Yaşlı kâhya sordu.

"Henüz değil."

İkinci kâhya, "Sanırım siz bağlanmadıkça gebe kalması pek mümkün olmayacak, efendim," dedi.

Tyomar'ın yüzü düştü. "Bunu fark etmemiştim."

"Bu garanti değil," dedi üçüncü kâhya. "Ancak, bu daha muhtemel olacaktır. Onunla bağ kurduktan sonra, ateşinin geri kalanını şimdiye kadar olduğu gibi devam ettirin."

"Ama ateşi azalıyor," diye açıkladı Tyomar.

"Hâlâ olabilir," dedi kâhya. "Daha zor olabilir ama yine de gebe kalabilir. Isırmak zorundasın."

"Peki ya Ryndross?"

"Gebe kalmak için süreci başlatmak mümkün, sonuna gitmek değil."

Tyomar başını salladı. "Pekâlâ. Teşekkür ederim."

Oshali'ye döndüğünde, Oshali uyanıktı ve battaniyenin ortasından ona bakıyordu, gözleri uykulu ve yüzü yarı kapalı bir haldeydi. "Neredeyim ben?"

"Dağların inimdesin." "Neden?"

"Neden olmasın? Burası senin ait olduğu yer." Tyomar onun yanına oturdu. "Ne hatırlıyorsun?"

"Kraliçe." Yatağın üzerinden baktı. "Sen... ateşim varken benimle ilgilendin."

"Ben yaptım."

Oşali başını salladı ve çarşafı parmaklarının arasında döndürdü. "Sen olduğuna sevindim."

Tyomar kaşlarını çatdı. "Başka kim ki?" diye sordu sertçe.

"Kraliçe birini bulacaktı..."

Tyomar homurdandı. "Artık onun için endişelenmene gerek yok. Sana burada ulaşamaz."

Oşali bir an sessiz kaldı. "Gecenin bir yarısı beni terk ettiğini de hatırlıyorum."

"Oşali," dedi Tyomar sertçe. "Bunu yapmak zorundaydım." "Neden?"

"Sıcaktan kurtulduğunuzda size anlatacağım."

Dik oturmak için kendini battaniyeden yukarı itti. Saçları birbirine karışmış, tohuma bulanmış, ifadesi uykulu, gözleri odaklanmamıştı ama lanet olsun ki çok güzel görünüyordu. "Şimdi söyle bana," dedi sessizce.

Tyomar onu nazıkçe kucağına çekti. "Senin benim eşim olabileceğinden şüpheleniyordum ve bunun doğru olup olmadığını görmem gerekiyordu."

Oşali kaşlarını çatdı. "Tabii ki değilim."

"Öylesin, küçük pelerin," dedi Tyomar kararlı bir şekilde. "Nasıl olabilirim ki? Ben bir dragorai dişisi değilim."

"Bunu hissetmiyor musun?" Tyomar kollarını onun etrafında sıkarak bir koza oluşturdu ve onu sıkarken alnını nazıkçe onunkine dokundurdu. "Ne zaman birlikte olsak sanki birbirimize aitmişiz gibi hissediyorum. Bana bunu hissedemediğini söyleme."

Oşali uzun bir süre sessiz kaldı, gözleri kapalıydı. "Burası her şeyden çok evim gibi geliyor," diye itiraf etti.

"Öyle," dedi Tyomar.

"Ama bu yeterli değil," dedi Oşali gözlerini açarak. Bir nefes aldı. "Kraliçe kendini evinde hissettiği sürece savaşın halkında yarattığı yıkım ve tahribatla ilgilenmesine gerek kalmayacağı konusunda kendini kandırıyor. Dominyon iyiymiş gibi davranmak için ekstra çaba sarf ediyor ve uzun zaman önce Dominyon'unun geliştiği ve kendisinin mutlu olduğu zamanlara özlem duyarak sürdürdüğü tüm bu anlamsız savurganlık ve geleneklere sahip. Hayatın gerçekte nasıl olduğuna bakmaya istekli değil. Acı, üzgün ve yalnız...."

"Bunun bizimle ne ilgisi var anlamıyorum," diye homurdandı Tyomar.

Oşali onun bakışlarına karşılık verdi. "Beni her zaman koruyacağına söz vermiştin ve o zamanlar bunu istemesem de sözüne inandım ve bunun her zaman orada olacağın anlamına geldiğini düşündüm. Beni terk edeceğini bildiğimi ve bundan korktuğumu, bu yüzden sana her şeyimi veremeyeceğimi söyledim. Bunun asla konusunda ısrar ettin ama

Gecenin bir yarısı bana gideceğini söylemeden. Bu güvenle ilgili değil, Tyomar. Her ne sebeple olursa olsun gitmen gerektiğine inanıyorum ama peki ya saygı ve sadakat? Peki ya sen dönene kadar yola yalnız devam etmem gerektiğini bilmeme izin vermek?" Oshali başını salladı. "Senin eşin olsam bile, ki değilim, neden bana bu nezaketi göstermiyorsun?"

Oşali içini çekti ve Tyomar'ın göğsünde giderek büyüyen sıkışma neredeyse nefes almasını engelleyecekti.

"Birlikte geçirdiğimiz zamana ve yıllardır sana karşı hissettiklerime bakmayı çok isterdim. Ancak aramızdaki gerçek şu ki, kim olduğuma, neye ihtiyacım olduğuna ya da bir Mheyu ve bir büyücü olarak yeteneklerime saygı duymuyorsun. Seçimlerimi, fikirlerimi ve Mheyu koruyucularının bilgilerini küçümsüyorsun çünkü bana saygı duymuyorsun. Asla seninle aynı deneyimlere veya yeteneklere sahip olamam. Ben daha düşük bir ölümlüyüm. Ve siz bana böyle davranıyorsunuz."

"Bu doğru değil!"

"Bana karşı bir şeyler hissedebileceğini anlıyorum," diye devam etti Oshali, onun üzerinden konuşarak. "Ama bu asla gerçek eşin için hissedeceğin şey olmayacak. Ve ikiniz de birbirinizi bizden daha iyi anlayacaksınız." Başını öne eğdi. "Beni bebekken nasıl 'bulduğun' hakkındaki gerçeği bile söylemedin."

Tyomar homurdandı, kalbi kızın kasvetli ifadesi ve sesindeki ciddi ağırlık karşısında çılgınca çarpıyordu. Sesi onun Oshali'si gibi gelmiyordu. Bunca yıldır tanıdığı coşkulu, ateşli, oyuncu omega gibi konuşmuyordu. Evet, hâlâ bilmesi gereken şeyler vardı ama onun gidişi ve kraliçeyle yaşadıkları, ne söylediğini anlayamayacak kadar travmatik olabilir miydi?

"Oshali," dedi. "Benim için senden daha önemli bir şey yok. Bu yanlış anlamalar ya da saygı eksikliği ya da o çıkıntıda durmadığımız zaman kim olduğumuza dair hayal kırıklığı yaratan bir gerçeklikle ilgili değil; sen bir acemisin ve ben bir Meshedilmiş Kişi'yim. Bu bundan çok daha büyük bir şey." Parmaklarını kızın saçlarında ve kafa derisinde gezdirdi. "Ama hâlâ sıcaklığının etkilerini yaşıyorsun ve yaşadıklarından ve seyahatlerinin fizikselliğinden dolayı yorgunsun. Bu konuyu tamamen iyileştiğinde konuşacağız. Şu anda her şey kafanı karıştırıyor ya da cesaretini kırıyor gibi görünebilir ama sana söz veriyorum her şeyi açıklayacağım."

Oshali cevap vermedi, adam parmaklarını saçlarında gezdirip parmak uçlarını kafa derisinde gezdirirken gözleri aşağıda kaldı. Oşali içini çekerek tüm bedenini ona bıraktı ve adam onu kaldırıp sırt üstü yatırdı

Yatağa uzandı, onu tekrar kollarına aldığı için mutluydu. Ondandır ayrı kaldığı her an derisine saplanan hançerler gibiydi. Evet, ona her zaman yanında olacağına dair bir söz vermiş ve sonra da gitmişti. Kızgın olduğu için onu suçlamıyordu ama onu kendinden uzaklaştırmasına izin vermeyi de reddediyordu.

Ondan uzaklaştı, sırtı ona dönük olacak şekilde yan yattı göğsünü sırtına bastırarak arkasına kıvrıldı. Bacaklarını okşadı, harika etli kalçalarını sıktı ve parmaklarını karnına doğru sürükledi. Parmaklarını onun üzerinde gezdirdi, boynunu, kollarını, kalçalarını, gerginlik olan her yerini sıktı ya da onun sıcaklığından ve güçlü sekslerinden kaynaklanan bir acı hissetti ve çok geçmeden onun tatlı uyarılmışlığı havayı kokladı.

Tyomar parmaklarını kızın göğüs uçlarına dokundurdu ve kız nefes nefese kaldı, tüm vücudu gerildi, sonra sırtını kamburlaştırdı ve kalçasını adamın uzayan sikine bastırdı.

Parmaklarını bacaklarının arasına daldırdı, daha kolay erişebilmesi için elini kalçalarının arasına soktu. Parmakları kızın kıvrımlarının arasına girdiğinde, kız ona karşı kıvranıyordu. *Çok güzeldi!* Kısa süre sonra adam klitorisini sağlam bir ritimle tıngırdatırken kadın mırıldandı, inledi ve yüzünü yastığa bastırdı.

Tırmanırken saçlarını yüzünden uzaklaştırdı ve üzerine eğilerek yüz ifadelerini izledi ve doruğa ulaştığında şiddetli bir telaşla burnunu boynuna indirdi ve ihtiyacı olan noktayı aradı. Dişlerini keskin bir şekilde boynuna geçirdi, onları bağlayacak iddialı ısırığı attı ve kadın doruk noktasından ve ısırığın acısından sarsılıp çılgılık atarken sıkıca tuttu.

Kadın sakinleşince, adam yavaşça onu tutmayı bıraktı ve boynundan akan kanı yaladı.

Oshali nefes nefese kaldı, anlaşılır kelimeler çıkaramadan önce ondan tutarsız sesler geliyordu "Ne yaptın sen?" diye fısıldadı. "Ne yaptın Tyomar?"

"Eşime sahip çıktım," dedi Tyomar, gururu kabararak.

Oshali gözyaşlarına boğuldu, yastığa doğru sessizce hıçkırdı ve Tyomar kollarını onun etrafına sardı ve onu sakinleştirmek için kendisine yaklaştırdı. Şokun etkisi geçtiğinde, özellikle de bağ tamamlandığında ve Tyomar'ın onu ne kadar çok sevdiğini hissedebildiğinde, bunun değerini daha iyi anlayacaktı.

Tyomar sonraki birkaç gün boyunca Oshali'yi terletti ve orgazmlarla bitkin düşürdü. Kadının ateşi tamamen sönmüştü ama Tyomar ısırik sürprizinden sonra aralarındaki bağı yeniden kurmak istiyordu. Onunla birlikte yıkandı, onunla birlikte yemek yedi ve onu kendisine ve sikine sıkıca sarılmış halde tuttu. Oshali ilk başta yavaş tepki veriyordu ama kısa süre sonra ona uzanıyor, öpüyor ve onun için inliyordu.

Aralarındaki çekim hiçbir zaman yalnızca samimi uyumlarına değil, aynı zamanda ortak ilgi alanlarına da dayanmıyordu. Ona hoşlandığı şeylerden bazılarını tanıtmaya başladı; en sevdiği eğlenceler, ininden en sevdiği menzıl manzarası ve en sevdiği okumalar. Kız her şeye ilgiyle ama fazla bir şey söylemedi.

Tyomar haftanın geri kalanında Oshali'yi yakından izledi. Birbirlerine uygun olmadıkları ya da onun ihtiyaçlarını anlamadığı konusundaki ısrarı onu son derece sinirlendirmişti. İstedığı şeye sahip olabilmemesini sağlamak için yaptığı onca şeyin farkında değil miydi? Belki de Oshali'nin neden bu kadar tehlikeli bir şekilde diyor diyor gezme ihtiyacı hissettiğini anlamıyordu ama hiçbir dragorai erkeği, ona ne kadar saygı duyarsa duysun, tehlikeli olduğu sürece dışisinin bunu yapmasına izin vermezdi. Oshali bir dragorai ile eşi arasındaki beklentiler konusunda tamamen gerçek dışı davranıyordu.

Oshali yavaşça inini keşfetmeye başladı. Önce odalarını, sonra dış koridorları. Oşali daha fazla keşfetmeye başladığında, onu takip etmedi ama hizmetkârlarına, nerede olduğunu ona bildirdikleri sürece istediği yere gitmesine izin vermeleri talimatını verdi. Onu kendi evinde boğmak istemiyordu.

"Efendi Tyomar."

Tyomar, Oshali'ye sarıldığı yatağından kaldırdığında kapıda kâhyasını gördü.

"Bir ziyaretçiniz var."

Kardeşlerinden biri olmalıydı ama yine de Tyomar gerildi. "Ben müsait değilim."

Kâhya yüzünü buruşturdu. "Size reddedemeyeceğinizi söylememi istedi. Bir iyiliğe karşılık veriyor."

Tyomar kaşlarını çattı, şimdi merak ediyordu. Oshali'yi öperek yataktan kalktı ve ziyaretçi salonuna doğru yöneldi. Kardeşlerinin çoğunun odalarında devasa pencere benzeri açıklıklar vardı, böylece uçmak için ejderhalarına kolayca binebiliyorlardı ama Tyomar mahremiyeti tercih etti.

Koridorda ağır adımlarla ilerledi ve bu kesintiden giderek daha fazla rahatsız olmaya başladı. Oshali hâlâ hassas bir durumdaydı.

Koridorda kendisine yaklaşan bir figür gördüğünde durdu. "Nyro," dedi, vücudundaki tüm kaslar gerilmişti. "Burada olmamalısın."

Nyro gülümsedi. "Biliyorum. Ama klanın seni görmeye ihtiyacı var ve senin de benim için aynı şeyi çok düşünceli bir şekilde yaptığını göz önünde bulundurarak, seni kontrol etmeye gelen kişinin ben olmamın uygun olacağını düşündüm."

Tyomar hiçbir şeyi uygun bulmadı. Kardeşi, omega savunmasız ve kafası karışıkken ve hatta hamile bile olabilirken ondan uzak durmalıydı. Tyomar'ın ziyaret ettiği zamanki gibi değildi; Nyro'nun ininde bir omega olduğunu bilmiyordu. Tyomar sırtışına karşılık vermeyince Nyro elini arkasından öne doğru çekti ve eşi I'mya vücudunun etrafından baktı.

"Eşimi getirdim," dedi Nyro yavaşça. "O , unutma." Tyomar biraz rahatladı. Bu her şeyi değiştirdi. "Ne istiyorsun?"

"Kraliçe hakkında konuşmamız gerek," dedi Nyro. "Bölgesine girdiğimiz için çok öfkeli ve bize zarar vereceğini düşündüğü bir saldırı başlatıyor. Bir yanıt planlamamız gerekiyor."

"Oshali'yi terk etmeyeceğim," dedi Tyomar kararlı bir şekilde. "Şimdiye kadar ateşi geçmemiş miydi?"

"Evet ama..." Tyomar nasıl açıklayacağını bilmiyordu. "O... farklı."

"Nasıl?" Nyro sordu.

"O... mutlu değil." Kendisi ve eşiyle yaptığı samimi konuşmaların detaylarına girmeye hazır değildi.

"Belki onunla konuşabilirim?" I'mya teklif etti.

Tyomar başını salladı. Belki bu yardımcı olabilirdi. "Ona sorabilirim," dedi Tyomar. "Onu birlikte bulduğumuz arkadaşları nerede?"

"Şimdilik benim inimde kalıyor," dedi I'mya. "Çünkü orada konuşabileceği pek çok kadının bulunduğu bir topluluğumuz var. Ayrıca Zendyor onu ininde istemiyor ve Sethorn... Sethorn'la şiddetli bir şekilde tartıştılar."

"Yine de onunla daha fazla tartışmak için inime gelmeye devam ediyor," dedi Nyro sinirli bir şekilde. "Bir dahaki sefere reddedilmeli," dedi I'mya'ya. "Hepimiz çok gerekli olmadıkça birbirimizin bölgelerine girmemeye karar verdik."

"Peki bunu nasıl yapacağım?" I'mya kızgınlıkla sordu. "Her yerde pencereler var."

"Arkadaşının da toplantıda olması iyi bir fikir olabilir," dedi Tyomar. "Bir savaşçıya benziyordu, bazı iyi bilgilere sahip olabilir."

"Peki, Ty," dedi Nyro. "Ama bu toplantıya katılmalısın. Hepimiz aynı fikirde olmadıkça hiçbir planı ilerletemeyeceğimizi biliyorsun."

Tyomar başını eğerek selam verdi, sonra I'mya Nyro'nun elini bırakıp ona doğru gelince sustu.

"Seni daha önce hiç bu kadar ciddi görmemiştim Tyomar," dedi yumuşak bir sesle. "Omega'n için çok endişelendiğini söyleyebilirim ama ona biraz zaman tanı. Neredeyse ölümsüz bir varlığın eşi olduğunu öğrenmek şok edici. Bu fikre alıştığında çok heyecanlanacaktır."

Tyomar rahatladı. "Teşekkür ederim, I'mya. Şu anda öyle olduğuna bile inanmıyor."

"Dragorai üzerinde uzun süre çalıştığını duydum. Eminim bu ona imkansız görünüyordur."

Tyomar onların gidişini izlerken düşünceli görünüyordu. Belki de sorunun bir parçası buydu. Oshali uzun süre kendi türünü incelemiş ve belki de onlara hayranlık duymuştu. Ama artık onların klanının ve kültürünün bir parçasıydı. Belki de bu konuda daha net olması gerekiyordu.

Arkasını döndü ve odasına yöneldi. Şimdi Oşali ile konuşmanın ve sahip olduğu yanlış anlamaları açıklamanın tam zamanıydı. Odasına girdi ve yatağına geri döndü. Ama Oşali'yi hissettiğinde, gitmişti.

Oshali, Mheyu kutsal alanının ana girişine indi ve nefes almak için bir an durdu.

Tyomar'ın ininden uçuş tahmin ettiğinden daha uzun sürmüştü. Neyse ki büyü burada o kadar boldu ki, diyarda olduğu gibi çok fazla düşünmesine gerek kalmamıştı. Tyomar'ın onu takip edip etmediğini görmek için gökyüzünü taradı. Nasıl bu kadar çabuk peşine düşebildiğini bilmiyordu ama kutsal alana doğru hızla ilerlerken bir ejderha gördüğünden emindi.

İçeri girmeye hazır olduğunda, Tyomar'ın odasından aldığı çarşafı örtmek için sıktı ve kutsal alanın kapısına doğru ilerlemeden önce seyahat kesesini kavradı, patikadan çıplak ayaklarına taşlar batıyordu.

Uzun süre kalmayı planlamıyordu ama gardiyanlarla konuşması ve ihtiyacı olan cevapları alması gerekiyordu. Ve biraz kıyafet. Onu bekleyeceklerinden emindi. Onu böyle bir göreve gönderip de sorularla döneceğini fark etmemelerine imkân yoktu.

İçeri girdiğinde, kutsal alanın tanıdık görüntü ve sesleri onu rahatlattı.

Aşinalıktan dolayı rahatlamış bir şekilde nefes verdi; neredeyse gözleri yaşaracaktı. Ama burası evi değildi. Tyomar'la birlikteyken iliklerine kadar işleyen o derin memnuniyet değildi. Bu düşünceyi kafasından attı ve

muhafızların bölgesine doğru ilerlemeye devam etti.

Yanından geçtiği bakıcılar yavaşlayarak onu izlediler, gözleri kocaman açılmıştı ama o onları görmezden geldi. Hiç şüphesiz onun gittiğini biliyorlardı ve kimsenin geri dönmemesi gerekiyordu. Mheyu Önlüklerini bile giymemişti - bir koruyucu olduğuna dair hiçbir belirti yoktu.

Gardiyan Vy'yi ofisinde buldu.

"Oshali." Yaşlı kadının gözleri büyüdü ve onu görünce kocaman bir sırtışa büründü. "Tekrar hoş geldiniz! Seni görmek çok güzel."

Oşali onunla birlikte gülümsemedi. "Öyle mi? Yoksa yakalanmamı, yetiştirilmemi ve öldürülmemi mi umuyordun?"

Vy'nin gülümsemesi soldu. Sandalyesinde arkasına yaslandı. "Ne kadar kötü gideceğinden emin değildim."

"Neden beni uyarmadın!" Oshali öfkелendi. "Beni güneye göndermenin ve bana gerçeği söylememenin hiçbir mazereti olamaz! Bana mirasım, yetiştirilme tarzım, geçmişim ve ailem hakkında hiçbir bilgi olmadığını söylediniz. Bunu bana yıllarca söylediniz! Ve şimdi kim olduğumla ilgili çok önemli bir şeyi bildiğinizi ve beni böylesine tehlikeli bir duruma gönderdiğinizizi öğreniyorum."

"Oshali," diye başladı Vy. "Açıklamama izin ver." Karşısındaki sandalyeyi işaret etti.

Oşali bir an hareketsiz kaldı, öfkesi azalırken ağır ağır nefes aldı. Bu kadının huzurunda rahatlaması gerekip gerekmediğini bile merak ediyordu. O kadar kolay, o kadar zahmetsizce, defalarca yalan söylemişti ki. Ve o bir Mheyu'ydu! "Gardiyan Persilda biliyor muydu?"

"Hayır," dedi Vy. "Ama bundan şüphelendiğine eminim."

Oşali sıkıntıyla dudaklarını bastırdı ama yavaşça oturup Vy'yi dikkatle izledi.

Gardiyan derin bir nefes aldı ve masasında öne doğru eğildi. "Genel olarak bunu size fark ettirmedik ama dragorai tarafından buraya getirildiğinizde bunu çok önemli bulduk. Daha önce hiçbir Mheyu mabedine bir dragorai-alfa tarafından bir çocuk getirilmemişti. Yıllar boyunca menzillerden gelen çocukları kabul ettiğimiz olmuştur, genellikle her birinin kâhyası bize çocuk getirir, ancak bir *dragorai*'nin bir bebek getirmesi - üstelik kendi ininde doğan bir bebek değil - son derece sıra dışıdır. Kayıtlarımızı okuduğunuzda bildiğiniz gibi, daha önce böyle bir olay yaşanmamıştı.

"Şimdi, beş yaşında Thrakondarian dilinde yeterlilik göstermiş olmanız dışında, bu kendi başına çok büyük bir önem taşımazdı. Tekrar ediyorum, bunu herhangi bir çocuğun yapması neredeyse imkânsızdır. Bu dilleri konuşmak bizim için olağanüstü zordur. Bu rastgele öğrenilen bir şey değil ve yedi yaşından itibaren sadece şarkı söyleyerek bu *dilde büyü* yapabildiniz. Daha sonra Thrakondarian dilini de okumaya başladınız,

Sana düzgün atış yapmayı öğretmeye başladığımızda mükemmelleştin. Tüm bunlar bize senin özel ve farklı olduğunu gösterdi. Nasıl olduğundan emin değildik ama eğitimine mümkün olduğunca uzun süre devam etmenin doğru olacağını düşündük ve bu yüzden seni muhafız eğitimini almaya teşvik ettik."

"Persilda bilmiyorsa, 'biz' kimiz?" Oshali sordu.

"Her mabedin yedi kişilik bir ihtiyar heyeti vardır. Ana kararları verenler ve Cüppeleri hazırlayanlar bizleriz. Bu bizim reklamını yaptığımız bir şey değil. Ben bunun bir parçasıyım. Persilda değil."

Oşali başını salladı ve gardiyan koltuğunda biraz kayd.

"Bize getirildiğiniz sıralarda," diye devam etti Muhafız Vy, "güneydeki kutsal alanlardan birindeki muhafızlardan biri bir bebeğin kaybolduğundan ve muhtemelen güneydeki bir ejderha tarafından yenildiğinden bahsetti. Elbette bu tür suçlamalar bizi ilgilendiriyor. Onunla kurduğumuz iletişim sayesinde o bebeğin siz olduğunu anladık ve kraliçenin portrelerini gördüğümüzde onunla akraba olduğunuza ikna olduk."

"Neden beni ona geri götürmedin?" Oshali sordu.

"Buraya dragorai tarafından getirildin," dedi Muhafız Vy dikkatle. "Yanında olduğun kadın onlarca yıldır süren bir savaşın içindeyken, o seni buraya güvenlik için getirmişti. Bunu tartıştığımızda, seni tekrar o kadınla aynı duruma mı sokmamız gerektiğine yoksa dragorai'nin seni buraya getirmesinin bir nedeni olduğuna mı inanmamız gerektiğine karar vermemiz . Bu yüzden seni burada eğitmeye devam ettik, seni gizli tuttuk, görülebileceğin her yere, özellikle de dragorayların yanına gittiğinde peçeni takmanı sağladık. Ve herhangi bir nedenle sana ihtiyaç duymaları halinde dragoraylara erişimin olduğundan emin olduk."

"Ama beni alan onun ejderhasıydı. Dragorai'nin beni buraya getirmek için bir nedeni yoktu, bana hiçbir şey için ihtiyacı yoktu."

"Başta biz de öyle düşünmüştük, özellikle de sen yirmi beşinci yaş gününe yaklaşırken ve hiçbir şey olmamışken. Dragorai bize onlardan birinin çiftleştiğini söylediğinde her şey anlam kazanmaya başladı."

"Ne demek istiyorsun?"

Vy gülümsedi. "Dragorai içinde bir alfa ve omega çiftini neyin belirlediğini hatırlıyor musun?"

"Evet," dedi Oshali. "Ejderha seçer."

"Aynen öyle. Ejderha her zaman seçer. Onun ejderhası seni seçti."

"Hayır," dedi Oshali kararlı bir şekilde. "Bu işler böyle . *Dişi* ejderha omega'yı seçer. Ejderha beni ininde tutmak ya da bana zarar vermek istediği için ya da başka bir nedenle kapmış olabilir."

"Ama yapmadı," dedi Vy basitçe. "Kutsanmış Kişi Tyomar aksini söylemediği sürece, ejderhası sana zarar vermeye çalışmadı, değil mi? Geldiğinizde üzerinizde hiçbir iz ya da yanık yoktu. Zarar görmedin."

Oshali, "Bunun yeterli olduğunu düşünmüyorum," dedi.

"yanıldığını mı düşünüyorsun?" Vy sordu, temkinli olduğu her halinden belliydi. "Bu ne sıklıkla oldu?"

Oshali cevap veremedi. Hiçbir ejderhanın bağlı olduğu kardeşini, özellikle de eşini kazara seçtiğine dair bir kayıt yoktu. İkiz Diyarların tarihinde böyle bir şey hiç olmamıştı.

Oshali sert bir nefes verdi.

"Sizi endişelendiren nedir? Bir hata olduğunu mu düşünüyorsun? Alfa için hiçbir şey hissetmiyor musun?"

"Sorun o değil," dedi Oşali sinirli bir şekilde. "Sadece beni uzun vadede, ona ihtiyaç duyduğum şekilde mutlu edeceğini düşünmüyorum."

Vy yavaşça başını salladı. "Anlıyorum." İç çekti. "Bu hayal kırıklığı yaratıyor. Tüm işaretler ikinizin birlikte son derece mutlu olacağınızı ve uyumlu olduğunuzu gösteriyor."

"Bir bakıma öyleyiz," dedi Oshali. Bunu açıklamak neden bu kadar zordu? "Ama eş olmak için değil."

Vie ona dikkatle baktı. "O zaman özgürsün. Git ve yaşamak istediğin hayatı yaşa."

Oshali gözlerini kırptırdı. "Ne?"

"Eğer istediğiniz hayatı yaşayarak daha mutlu olacağınıza inanıyorsanız, gidin ve onu yaşayın. Eminim fark etmişsinizdir, dışarıda nefret ettikleri hayatları yaşayan pek çok kişi var ve ben bunu kimsenin yaşamasını istemem. Tyomar'ın size göre olmadığını düşünüyorsanız, bu çiftleşmeyi size dayatmak kimsenin haddi değildir."

Oshali sessizdi. Tyomar'ı hiç görememe fikri aniden göğsüne acı veren bir sızı olarak saplandı ama bunu görmezden gelmek zorundaydı. Başından beri söylediği şey bu değil miydi? "Teşekkür ederim Muhafız Vy," dedi. "Sanırım yapacağım." Tereddüt etti. "Anlamadığım bir şey var. O parşömeni almak için neden hayatımı riske attın? Bana söyleyebilirdin."

Vy ona tuhaf bir bakış attı. "Parşömeni inceledin mi?" Oşali başını salladı.

"Düzgünce mi?" Vy vurguladı. "Sadece gerçekliği test etmek için standart yöntemler değil, büyüü test etmek için de mi?"

"Hayır, görmedim. Normal bir aile ağacına benziyordu." Vy gerildi. "Hala sende mi?"

Oshali başını salladı ve seyahat çantasını okşadı.

Gardiyan rahatlayarak, "Güzel," dedi. "Ne yapman gerektiğini biliyorsun."

Oşali başını salladı. Kendine şöyle bir baktı. "Üstüme bir şeyler giyebilir miyim?"

Oshali her zamanki gri tuniğini ve cübbesini giydikten sonra kutsal alana bakmak için biraz zaman ayırdı. Bir süre dışarıda kaldıktan sonra burası... küçük ve kasvetli görünüyordu. Elbette ona tanıdık geliyordu ve orada çok heyecan verici deneyimler yaşamıştı ama şimdi farklıydı. Kendini farklı hissediyordu. Kesinlikle evi gibi hissetmiyordu.

Kendisinin, Joren'in ve Silette'in pek çok anı biriktirdiği bazı odaları ve alanları yeniden ziyaret etti. Nasıl olduklarını ve güvenli bir şekilde yerleşebilecekleri bir yer bulup bulamadıklarını merak etti; iyi, rahat ve güvenli bir hayat sürmelerinin pek mümkün olmadığını biliyordu. Muhtemelen ayakları yere basana kadar mücadele edeceklerdi, tabii basabilirlerse. Tyomar İkiz Diyarların diğer tarafına geçemeyeceklerinden emindi ama Oshali artık bunu ummuyordu bile. Sadece her ikisinin de güven içinde yaşayacakları ve mutlu olacakları bir yer bulmalarını umuyordu. Değer verdiği herkes için istediği tek şey buydu.

Kütüphanenin önünden geçti ve devasa raflara bakarak durdu. Gözyaşları görüşünü bulanıklaştırdı. En mutlu anılarından bazıları buradaydı ve elbette bunlar Tyomar ve dragorai ile bağlantılıydı.

Hâlâ kendisi için özgürlük istiyordu, macera için değil, daha ziyade keşfetmek, öğrenmek ve dünyaya duyduğu merakı tatmin etmek için. Kutsal alanda biraz zaman geçirdikten sonra, döndüğünü duyan bazı yetimler onun deneyimlerini dinlemek istiyordu. Onlara anlatacak iyi bir şeyi yoktu, bu yüzden ona veda etmek için Gardiyan Persilda'yı buldu. Persilda olanlardan dolayı perişan haldeydi ve Oshali'yi sevdiğini ve kalması gerektiği konusunda ısrar etti. Oshali, en iyisini yapmaya çalıştığı için onu ya da hiçbir koruyucuyu suçlamadığını açıkça belirtti. Ama onun yeri artık onların yanı değildi. Kraliçe konusunda temkinli olmakta haklıydılar. Ve parşömenler hakkında ne öğrenirse öğrensin, başlangıçtaki temkinli yapıları onu birçok yönden korumuştı. Bu konuda kızgın olamazdı.

Çıkışa doğru ilerlerken, bir yardımcısı çekinerek ona yaklaştı. "Affedersiniz, Gardiyan Oshali," dedi ellerini sıkarak

gergin bir şekilde. "Ama Dragorai buluşma noktasında senin için biri var." Oşali onu bu kadar çabuk bulmasına şaşırmişti. "Söyle ona-"

"Özür dilerim Muhafız, ama ona bir şey söyleme konusunda kendimi rahat hissetmiyorum."

Oşali iç çekti. Son konuşmalarını çıkıntıda yapmaları çok uygundu. "Onu göreceğim, teşekkür ederim," dedi yardımcısına, sonra da çıkıntıya geri döndü.

Kutsal alanın eski bölümüne girdiğinde, buranın Tyomar'ın inine ne kadar benzediğine şaşırdı.

Tyomar'ın inini keşfetmek ilginç olmuştu.

Düşündüğünden daha rahattı, sade, zarif ve erkeksi bir tarzda döşenmişti. Tüneller ve mağaralar kutsal alanın eski kısmına benziyordu, ancak Tyomar'ın ininde her şeye onun hissi ve kişiliği sinmiş gibiydi. Bu hoşuna gitmişti. Duvarlardaki resimler, odalarının rengi ve odanın genel dekoru ona çok yakışıyordu. Biraz düzenliydi ama aynı zamanda rahattı. Keşfetmesine izin verdiğinde, ona gösterdiği her yeni şeye, odalara, personele... düşünmek zorunda kalmayacağı her şeye kendini kaptırmıştı.

Tyomar onu gözlemlemişti, bazen kendisi, bazen de çalışanlarına yaptırmıştı. Tyomar'ın onun iyi olduğundan emin olmaya çalıştığını biliyordu ama Tyomar'ın ona karşı duyduğu hayal kırıklığı konusunda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Kendi bakış açısını elinden geldiğince makul bir şekilde açıklamaya çalışmıştı ama adam onu dinlememişti. Onun, söylediği her şeye inanmasını bekliyordu ama neden inansındı ki? O gece ayrılmak için ona hâlâ bir sebep göstermemişti ve kızgınlığı çoktan sona ermişti ama aralarındaki sorunlar o gecedan çok daha fazlasıydı. Onun ininde bir yuva kurma potansiyelini görebiliyordu ama adam, daha yeni birlikte olamayacaklarını söyledikten sonra bağlanma sürecini başlatarak her şeyi berbat etmişti.

Ve onun eşi olduğuna dair tüm bu saçmalıklar... Bu nasıl mümkün olabilir? Eğer eş olsalardı, kesinlikle bunu bilirdi. Birbirlerini yedi yıldır tanıyorlardı.

Her neyse, bu onunla son konuşması olacaktı. Ona inine geri dönmeye niyeti olmadığını ve bağlanma sürecinin asla söylemeyi planlıyordu. Eğer onunla dövüşürse, o da karşılık verecekti ve bu sefer bunu tüm gücüyle yapacaktı. Kabul, muhtemelen artık başka biriyle bağ kuramayacaktı ama bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu

Ancak Oshali hışımla çıkıntıya çıktığında Tyomar orada değildi. Çıkıntının ortasına yakın bir yerde durdu, etrafına bakınıp onu aradı ama kimseyi göremedi.

Kulak tırmalayan bir çığlık tüm çıkıntıyı sarstı ve bir ejderha uçarak geçti, o kadar yakındı ki vücudundaki her bir pulu görebiliyordu.

Oshali nefesini tuttu ve kendini sabitlemek için kollarını uzattı. Ejderha havada döndü ve tekrar süzülerek diyarın üzerinde uçtu.

Oshali, arazinin üzerinde süzülüp kendisine doğru gelen ejderhayı izlerken nefesini tuttu. Tyomar'ın ejderhası mıydı? Ejderhasını buraya onun için mi göndermişti?

Yaratık yaklaştıkça bu kez yavaşlayarak birkaç metre ötede durdu, devasa kanatlarını çırpıyordu. Oshali bir adım öne çıkarak bunun aynı ejderha olup olmadığını görmeye çalıştı ve öyle görünüyordu. Gece yarısı kadar karanlıktı, belli bölgeleri aydınlatıldığında vücuduna altın rengi bir parlaklık vuruyordu. Onunla ilgili başka bir şey daha vardı. Kafasında çıkıntılar vardı; sanki bu Tyomar'ın ejderhasıydı.

"Tyomar nerede?" diye sordu yüksek sesle.

Ejderha bir ses daha çıkardı ve küçük bir duman püskürdü. Oshali ona baktı. Dragorai ejderhaları bağlı olmayan benzerlerinden daha zekiydi ve kayıtlarda dragorai ejderhalarının oldukça zeki olabileceğine dair kanıtlar vardı. Ama Tyomar'ın ejderhasının, eğer Tyomar yanında değilse ne istediğini tahmin edemiyordu. Onun bir şey yapmasını bekliyor gibi görünüyordu ama ne yapacağını tahmin edemiyordu.

Ejderha tekrar öne çıktı ve bu kez arka pençelerini çıkıntıya geçirdikten sonra itip bükülerek havaya fırladı ve avazı çıktığı kadar bağırdı.

Bu ona Tyomar'la en son bu çıkıntıda olduğu zamanı hatırlattı. Bir adım öne çıkıp ejderhaya baktı. Garip bir şekilde ondan korkmuyordu. Tyomar'la yaptığı her görüşmede bu ejderha hep oradaydı. Tanıdık biriydi. Onu doğumunda kaçıran ve kraliçeden kaçtığında havada yakalayan kişinin de o olduğunu bilmek, ona neredeyse Tyomar kadar tanıdık geliyordu.

Etrafına büyü yapmak ve çizmek için bir an ayırdıktan sonra koştu ve çıkıntıdan atladı, büyü onu menzilin üzerinde yükseltirken etrafında dönüyordu. Gözlerini kapadı ve yükselirken kollarını uzattı. Etrafını saran hayvani gümbürtü ejderhayı aramasına neden oldu ve ejderha tıpkı daha önce yaptığı gibi onun altında uçuyordu. Oshali güldü ve

Yörüngeyi değiştirdi, menzilin üzerinden kıvrıldı ve farklı bir kısmına doğru yöneldi, ejderha da onu takip etti. Tekrar yön değiştirdi ve ejderha onunla aynı hizada kaldı. Bu gerçekten garipti! Tyomar'ın ejderhası sıcağdan dolayı ona bağlanmış olabilirdi. Bunu asla onun sırtında yapmamalı ve bir bağ kurmamasını beklememeliydiler. Yine de Gardiyan Vy'nin söyledikleri zihninde dönüp duruyordu.

Oshali içini çekti ve dağ silsilesinden uzaklaşarak yolculuğunun başladığı sınıra geri döndü. En azından bir süreliğine yerleşecek bir yer bulmak için aşına olduğu bir rota seçebilir ve diyar boyunca ilerlemeye başlayabilirdi.

Ne yazık ki Tyomar'ın ejderhası da onu takip etti.

O yükseldikçe, Tyomar'ın ejderhası da onun hızına ve temposuna ayak uydurarak altından uçtu, iri gövdesi savrulan bir gölge gibiydi. Yönünü, hızını ya da temposunu değiştirse de ejderha sürekli ona ayak uyduruyordu ve Tyomar çok geçmeden ejderhanın onu kendi haline bırakmayı planlamadığını anladı.

Oshali onu görmezden gelmeye karar verdi ve Tyomar'ın dağ silsilesinin sınırına yöneldi, ancak oraya doğru uçarken, ejderha onun hızıyla eşleşti ve sonra yavaşça yukarı doğru eğildi. Sırtı neredeyse onunkine değene kadar yükseldikçe yükseldi.

"Ne yapıyorsun?" diye seslendi, telaşlanmış ve sinirlenmişti.

Ejderha tekrar yukarı tırmandı ve Oshali sırt üstü düştü!

Ejderha süzülerek sınırdan uzaklaşıp menzile geri dönerken Oşali şaşkınlıkla doğruldu.

Şaşkınlıkla tekrar atış yapmaya başladı ve ejderhanın üzerinden ters yöne atladı. Birkaç dakika içinde ejderha tekrar altında kaldı ve oraya nasıl geldiğini merak ederek sırt üstü yatana kadar yukarı doğru ilerledi.

Üçüncü seferden sonra gülmekten kendini alamadı. Bu ejderha da Tyomar'ın kendisi kadar inatçı olmalıydı.

Öne doğru eğildi ve onun sırtını sıvazladı. "Bunu sonsuza dek yapamazsın dostum," dedi. "Bu bölgeden ayrılmam gerekiyor ve gerekirse yürüyerek seyahat edeceğim."

Ejderha garip bir ses çıkardı, neredeyse boğazının arkasından homurdanır gibiydi. Oşali bu küstah sese bir kez daha gülmek zorunda kaldı.

"Neden eve gitmiyorsun evlat?" diye mırıldandı ona. Tyomar'ın ona Ryn dediğinden emindi. "Eğer buradaysan, bu Tyomar'ın peşimden gelemeyeceği anlamına gelir." Bunu söylerken, bunun ne kadar doğru olduğunu fark etti. Tyomar şimdiye kadar onun gittiğini fark etmiş olsaydı, ejderhası olmadan onun peşinden bu kadar kolay gelemezdi. Bundan mutlu olması mümkün değildi; yine de ona kaçma şansı verdiği için biraz memnundu.

"Seni çağırıyor olmalı," dedi ejderhanın sırtını okşayarak.

Ona doğru düzgün bakmak için bir an durdu. Genellikle göremeyeceği kadar ve en son onun sırtına bindiğinde kızgınlık dönemindeydi. Çok güzel bir yaratıktı. Boynunun arkasında, boynu ile sırtı arasında, binicisinin oturması gereken yerde yumuşak saten bir pul parçası vardı. Okuduklarına bakılırsa, tüm ejderhaların pullarında bu değişiklik yoktu ama olanlar da alfa meslektaşlarıyla derin bir bağ kurma eğilimindeydi ve onlara uyum sağlayacak şekilde evrimleşerek vücutlarında binicilerinin oturabileceği bir alan oluşturmuşlardı.

Ama düşündükçe bunun Vattoro klanına ait olanlar dışında herhangi bir kayıta yer alıp almadığını daha çok merak etti. Vattoro'lar en eski olmasa da en eski dragorai soylarından biriydi, bu yüzden doğalarında böylesine vahşeti koruyabiliyorlardı, ancak Tyomar ve ejderhası bunun tipik bir örneği değildi. Tyomar yıllar boyunca yaptıkları ziyaretlerde onunla ilgilenirken her zaman oldukça yumuşak başlı davranmıştı. Tyomar'ın öfkelenildiğini ya da güçlü duygular beslediğini gördüğü tek an, kendisinin değil de kardeşlerinin görüşmelerine katılmasından duyduğu hoşnutsuzluğu dile getirdiği gündü. Oşali gülümsedi. Belli ki kıskandığı için bundan hoşlanmamıştı ve o sırada kendisi için böyle hissettiği aklına gelmemişti.

Ejderhasına baktı ve bir dragorai ejderhasının sırtına binmenin, dragorai ya da dragorai'ye yakın biri olmadıkça neredeyse hiç duyulmamış bir şey olduğunu hatırladı. Tyomar'ın ejderhası neden onu ejderhaya binmeye zorluyordu? Kabul, ona yabancı sayılmazdı ama bunun amacı neydi? Onun gideceğini bilmiyor olamazdı.

Oşali nereye doğru gittiğini anlamaya çalışarak etrafına bakındı, ancak menzilinın üzerinde rahat ve sakin bir şekilde uçuyor gibi görünüyordu. Bu çok alışılmadık bir durumdu.

Bu kadar uzun süre atış yaptıktan sonra nefes almak için ejderhanın üzerinde kalmaya karar verdi ve gözünü onun uçuşundan ve yörüngesinden ayırmadı. Çantasından parşömeni çıkarıp açtı ve tüm farklı çiftlere tekrar baktı.

nasıl bağlandıklarını. Kraliçeyi aradı. Ağaçtaki adı Oashana'ydı ama altında parantez içinde dört isim daha vardı; Orelle, Odessa, Osyth ve Ofiyah. Oşali kaşlarını çattı. Bunu daha önce fark etmemişti ama kraliçe neden bu kadar çok isme ihtiyaç duysun ki?

Umursamak istemediğine karar vererek başını salladı. Kraliçe başlı başına bir bilmeceydi ve Oşali ondan kurtulduğu için mutluydu. Ondan tamamen kurtulacağından emin değildi, çünkü kadın önemli bir kin tutabilirdi, ama Oşali onun yolundan uzak durmak için tüm önlemleri alacaktı ve bu da yüzünü sürekli örtmek anlamına geliyordu.

Parşömeni incelemeye devam etti ve içinde sihir olduğuna dair herhangi bir işaret aradı. Büyülü nesneler genellikle muhafızlar tarafından birisini bir görev için gönderiyorlarsa işaretlenir ve vurgulanırdı, bu yüzden parşömeni sihirli bir şekilde çözmeyi denemeyi düşünmedi, ancak bu görev açıkça normalden farklıydı. Vy muhtemelen onun parşömeni inceleyecek kadar meraklı olmasını bekliyordu ama kraliçe yüzünden dikkati o kadar dağılmıştı ki bunu düşünemedi bile. Keşke her şeyi önceden bilseydi de her şeyi daha farklı yapabilseydi. Ama şimdi bunun üzerinde durmanın bir faydası yoktu.

Parşömeni havaya kaldırarak dikkatle inceledi ve Tyomar'ın ejderhasının üzerinde onun menzili üzerinde süzülürken parşömene bağlı büyüleri özellikleri ortaya çıkarmak için büyüler yapmaya başladı.

Parşömen parlak yeşiller ve mavilerin karışımıyla parladı, içerdiği büyü ortaya çıktıkça içinden kıvılcımlar saçıldı. Görünüşe göre soy ağacı başka bir parşömen parçasının üzerine katlanmıştı, yani iki parşömen bir araya getirilmişti.

Oshali gözlerini kapadı ve gizli bir parşömeni ortaya çıkarmak için hangi büyüü yapması gerektiğini dikkatle düşündü. Büyülü gizlemeler onun ilgi alanına girmiyordu ama potansiyel büyüleri nesnelerle başa çıkmak muhafızlık eğitiminin ana odaklarından biriydi.

Sonunda, telaffuzundaki, tonlamasındaki ve ritmindeki hassasiyetini bir kez daha sağlayarak okumaya başladı. Parşömen bir an için parladı ve Oşali parşömeni açtığı anda içinden bir parça parşömen düştü.

El yazısıyla yazılmış bir mektuptu.

Dragorai'nin sevgili Mheyu koruyucuları,

Yedi'nin lütfuyla, kızım Oshali'yi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. Sizin yanınızda ve erişilmesi zor bir dragorai menzilinde güvende olduğu için duyduğum rahatlamayı anlayamazsınız. Onun güvenliği için pek çok kez endişelendim ama hiçbir zaman doğduktan hemen sonraki kadar endişelenmemiştim. Açıklamama izin verin.

Güzel eşim, Oshali'nin annesi, eski bir kraliyet soyundan geliyor. Üreme baskısı her zaman onun omuzlarında olmuştur. Kraliçe Odessa inanılmaz derecede amansız bir baskı uyguluyor ve bunu karımla tanıştığımdan beri yapıyor, ilişkimize müdahale ediyor ve hatta üreme durumlarımızı tetiklemek için iksirler kullanıyor. Kraliçe, soyunun tükenmesinden ve artık Tanrıçalar için özel olduğunu ve bu nedenle kuzeyle mevcut savaşı sürdürme hakkına sahip olduğunu iddia edecek bir mirasa sahip olmamaktan ölesiye korkuyor. Yaşlanmasını durduran bir tür büyü yapmıştır ve güneyi sonsuza dek yöneteceğine inanmaktadır. Bununla birlikte, kanının gücünü başkalarına kanıtlamak ve halkını, ihtiyaçlarını ve Hakimiyet'i önemsememeye devam etmesinden uzaklaştırmak için hala varisleri olmasını istiyor.

Oshali bunun için yaratılmamış. Eşim Orsha, biz eyaletlerden birinde yaşarken hamileliği sırasında iki kez bir ejderha tarafından ziyaret edildi. Tabii ki bu ejderha sadece bir dragorai ejderhası olabilirdi çünkü benim bildiğim başka bir ejderha yok. Bu ejderhanın binicisi yoktu ve beklenmedik bir şekilde şakacıydı; dragorai ejderhalarının en acımasız ejderhalar olduğu düşünüldüğünde bunu söylememin kulağı son derece tuhaf geldiğini biliyorum. Ama eşim ve ben bunu deneyimledik. Uçmaktan, dumanlı hava üflemeden, bizimle oturmaktan hoşlanıyordu ve hatta seslendiğimizde ve el salladığımızda yanıt veriyordu.

Bu ejderhanın çocuk için burada olduğuna dair hiçbir yanılsamamız yoktu. İlk başta bunun erkek bir çocuğumuz olacağı anlamına geldiğini düşündük ki bu da kraliçeyi memnun etmezdi çünkü dragorai-alphalar doğumda tarafından seçilirler. Bir kız olduğunda yaşadığımız şaşkınlığı hayal edin! Sadece çocuğumuzun Tanrıçalar tarafından kendi ejderhasına sahip olması için dokunulduğunu tahmin edebiliriz, özellikle de bu ejderhanın binicisi olmadığı için. Ve bu ne büyük bir lütf. Bundan daha büyük bir iltifat olamaz. Ancak, eğer kraliçe öğrenirse

çok öfkeli olurdum! Çocuğumun yakın bir tehlike altında olacağına hiç şüphe yok.

Bebek doğduktan sonra, bu ejderha iki kez daha ziyaret etti ve o zamanlar sarayda yaşadığımız için insanlar fark etti. Kraliçe kendi güvenliği için bebeği bizim odamızdan çıkarıp kendi çocuk odasına taşımakta ısrar etti. (Tek kelimesine bile inanmadım.) Neyse ki bebek taşınır taşınmaz ejderha çocuk odasına saldırdı ve onu aldı. Bu eşim ve benim için sürpriz olmadı ama kraliçe çok öfkeliydi. Ejderhanın onu yediğini düşündü ve halkından sempati toplamak için bunu gerçekmiş gibi yaydı. Kraliçenin kızımızın ejderhasıyla olan ilişkisinin gerçek doğası hakkında şüphelenmesine izin veremeyeceğimiz için bu yalanın devam etmesine izin verdik. Nihai hediye, kızımızın birçok yeni dişi dragorai'nin ilki olması ve İkiz Diyarları, herkesin kaderini ve yaşam koşullarını kontrol edenlerin daha az ölümlüler olmadığı Dragorai Çağına geri döndürmesiydi.

Bebek alındıktan sonra, karım şüpheli koşullar altında öldü. Kraliçenin beni zehirleyeceğini bildiğim için kalmadım. Hayatımın geri kalanını güneydeki Mheyu kutsal alanında geçireceğim. Kraliçenin beni asla keşfetmeyeceğini umuyorum ama keşfederse de yoluma devam etmeye hazırım.

Lütfen Oshali'm'e iyi bak. Ejderhasına ait olduğunu bilmesini sağla. Ve ailesinin onu çok sevdiğini.

*En içten teşekkürlerimle,
Dük Haldron Waldemare*

OceanofPDF.com

O Shali uyuşmuştu.

Babası sadece bir ejderhanın tekrarlanan ziyaretlerine dayanarak onun bir dragorai olduğuna inanıyordu, ki bu da bu ejderha olmalıydı-Tyomar'ın ejderhası. Babası Ryn'in bir binicisi olduğunu hiç bilmiyordu... ve bilseydi ne düşünürdü? Onun yerine dragorai erkeğinin eşi olduğu için heyecanlanır mıydı? Öyle olacakmış gibi görünüyordu. O ve annesi dragorayları destekliyordu, bu da içini ısıtan bir gerçektir. Onun hâlâ hayatta olup olmadığını merak ediyordu. Kraliçenin Mheyu'ya duyduğu tiksinti, onları ve onu yalnız bırakmış olabileceği ya da onları yok etmiş olabileceği anlamına gelebilirdi.

Gardiyanların okuduğundan emin olmaya çalıştıkları şey buydu ve kraliçe onu yakalamadan önce, kraliçe nihayetinde ona ailesi hakkında yalan söylemeden önce, bunların hiçbirini bilecek kadar derinlemesine incelememişti. Babası kraliçenin annesini zehirlediğini düşünüyor gibiydi ama bu hiç mantıklı değildi. Özellikle de annesi başka bir çocuk sahibi olabilirken ve kraliçe başka bir kızgınlığa neden olabilirken.

Oşali mektubu tekrar okudu ve tiksintiyle başını salladı. Şimdi pek çok şey anlam kazanmıştı. Kraliçe'nin Oshali'nin dışarıda olduğunu bildiğine göre artık onun peşini bırakması pek mümkün değildi. Oshali'nin yaşamasındansa ölmesini tercih eder gibi görünüyordu.

Bir nefes aldı ve düşünceleri dragoraya dönerken yavaşça nefes verdi.

Hem Gardiyan Vy hem de Tyomar onun eşi olduğunu söylemişti ve hatta babası onun dişi bir dragorai olacağını varsaymıştı. Daha önce hiç

Tyomar'ın kardeşiyle çiftleşen omega ile yapılan röportaj. *Oshali'ye benziyor muydu?* Bunun nasıl doğru olabileceğine inanmakta zorlanıyordu. Okuduğı ve incelediğı onca şeyden sonra, bu mümkün görünmüyordu. Ama belki de Tyomar'ın davranışlarından duyduğu hayal kırıklığı gözlerini kör ediyordu. Belki de Tyomar'la gerçekten birlikte olmak isteyip istemediğini düşünmeliydi, onun eşi olup olmadığını tartışmak yerine. Ejderhası kesinlikle ona tutulmuştu.

Oşali, ejderha menzilin üzerinde uçarken, eğilip çalım atarken ona baktı. Babası ejderhanın oyuncu olduğunu söylemişti... Daha önce onunla yakalamaca oynuyormuş gibi davrandığını düşündü. Belki de öyleydi.

Oşali saten pullarını okşadı ve parşömeni çantasına geri koyarak ayağa kalktı. Arkasını dönerek atış yapmaya başladı, ejderhanın sırtından kalktı ve diğer yöne doğru fırladı.

Arkasından gürleyen bir kükreme duyuldu ve geriye dönüp baktığında ejderhanın dönüp durduğunu ve peşinden ateş etmeden önce spiral çizdiğini gördü.

Oshali güldü ve kendini daha hızlı itti, ancak ejderhanın onu tekrar yakalaması, altında uçması ve bir kez daha sırtına gelene kadar daha da yükselmesi sadece birkaç dakika sürdü.

Oshali sırtıtmaktan kendini alamadı.

Günün geri kalanını ejderhayla birlikte tefekkür ederek geçirdi. Parşömeni tekrar okudu, babasının sözlerini tekrar inceledi ve hem Tyomar'ın hem de muhafızların söylediklerini düşündü.

Ejderha kükreyen güzel bir şelalenin bulunduğu bir alana uçu ve Oshali şelalenin altına uçmadan önce bunu fark edecek zamanı ancak bulabildi. Şaşkınlıkla bağırarak onun sırtından atladı. Ona bakmak için döndüğünde, onun tekrar şelalenin altına daldığını, kanatlarını ve kuyruğunu çırparak her yere su gönderdiğini gördü. Güldü ve sınıra geri dönmeden önce ona sessizce veda etti. Ejderha banyosunu fark edemeyecek kadar kendini kaptırmış görünüyordu ve bu sefer menzilden kaçacağından emindi.

Oshali artık Tyomar hakkında ne hissettiğinden emin değildi. Onu hâlâ seviyordu elbette ama aşk her şey demek değildi, öyle değil mi? Ejderhasının onu hayatta tutmak ve güneyden uzak tutmak için çok çaba sarf ettiğini fark etmekten kendini alamıyordu... Tyomar da tam olarak bunu yapmamış mıydı? Alnını ovuşturdu, ne düşünmesi gerektiğı konusunda kafası karışmıştı.

Sonunda diyara doğru devam etmeye karar verdi.

Sınırdaki vadiye indi ve bu kez kuzeye yöneldi. Kuzey Dominyonu, Güney Dominyonu'ndan daha iyi değildi.

Sadece farklıydı ama kraliçeden mümkün olduğunca uzak durmalıydı.

Yoluna devam ederken tepesinden tanıdık bir çığlık yükseldi ve Tyomar'ın ejderhasının havada daireler çizdiğini görmek için başını kaldırdı. Ejderha onun yakınına inerek yerin sarsılmasına neden oldu ve dumanlı bir hava püskürterek dışarı çıktı. Oshali durdu. Eğer ejderha onu takip edecekse diyarda seyahat edemezdi. Bu ikisi için de güvenli olmazdı.

"Benimle gelemezsin," diye seslendi ona. "Çok fazla dikkat çekeceksin."

Ejderha bir duman daha üfledi. Oshali gülümsedi. "Senin umurunda olmayabilir ama benim umurumda."

Aniden tepeden bir çığlık daha geldi. Oshali şaşkınlıkla sıçradı ve başka bir ejderhanın daireler çizdiğini görmek için yukarı baktı. Ryn onu karşılamak için yukarı doğru fırlamadan önce gürleyen bir kükreme çıkardı.

Oshali'nin kalbi sıkıştı. Bu Tyomar'ın kardeşlerinin ejderhalarından biri olmalıydı, bu da Tyomar'ın ya burada olduğu ya da ona geri getirileceği anlamına geliyordu.

Yeni ejderhadan büyük bir erkek figürü indi, cübbesi havada savrulurken ona doğru yöneldi. Alçaldıkça yüzü ortaya çıktı.

Tyomar.

Onu gördüğünde kalbi yeniden hızlandı; hiç hızlanmayacağını düşünmemişti. İki ejderha da yakınlarına indi ve Oshali tökezlememeye çalıştı.

Oshali," diye bağırdı Tyomar yere inerken, ağır botları yerde takırdatarak ona doğru yöneldi. Gözlerinde karanlık bir öfkeyle kızın boynunu kavradı ve tepesine çıkana kadar ona yaklaştı. "Nereye gidiyorsun?"

Oshali omuz silkti. Ejderha onu takip etmeye devam ederse nereye gittiğinin bir önemi yoktu. Kafa karışıklığı onu bunaltmıştı.

Ryn yeri tırmaladı ve başka bir duman pufuyla birlikte gürültülü bir ses çıkardı.

"Merak etme," diye çıkıştı Tyomar ona. "Ben de sana kızgıyım!"

Tyomar ağır ağır nefes alarak Oshali'ye dönerken Ryn bir kükreme çıkardı. "İkimizden biri, ben ya da o olmadan hiçbir yere gidemezsin."

Oshali'nin gözleri yaşlarla doldu. "Biliyorum."

"O halde karar verdiğini biliyor olmalısınız? Uzun zaman önce karar verdi." Oshali başını salladı, gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyordu.

"Ve bir ejderha karar verdiğinde bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

Tekrar başını salladı ve Tyomar onu kollarının arasına alarak yerden .
"Yani bana ait olduğunu biliyorsun."

"Yapmam gerektiğini biliyorum," dedi gözyaşlarını yüzünden silerek. "Bu yapmak zorunda olduğum anlamına gelmiyor."

"Oshali," diye Tyomar.

"Daha önce söylediğim hiçbir şeyi inkâr edemezsin Tyomar," diye karşılık verdi Oshali, biraz sinirlenmiş bir halde. "Mutsuz olmak istemiyorum." Sadece eş olmaları, bazı sorunlar yaşadıklarında mutlu olacakları anlamına gelmiyordu. Gerçek hayattaki ilişkilere dair yeterince hikâye okumuştı ve en kaderli olanların her zaman en uzun süren ilişkiler olmadığını biliyordu.

Tyomar hırladı. "Olmayacaksın Oshali. Gittiğimi kabul ediyorum ve sana bana güvenmen gerektiğini söyledim, tıpkı ben yokken öldürülmemen ya da zarar görmemen için sana güvendiğim gibi."

"Neredeyse yaralanıyordum," diye belirtti.

"Ve ben seni bulduğumda, yapacağına güvendiğim gibi, kendini o durumdan kurtarmaya çalışıyordun."

"Sanırım gerçekten yapıp yapamayacağımı asla bilemeyeceğim," diye mırıldandı. "Eğer gerçekten yapabilseydim."

Tyomar alçak bir hırıltı çıkardı. "Etkileyici bir dişi olmasaydın seninle ilgilenmezdim Oshali. Ama bu senin güvenliğinin için endişelenmeyeceğim anlamına gelmiyor." Ona baktı. "Seni terk etmek istediğimi düşünmüyorsundur herhalde?"

"Sanırım benim için ne zaman endişelenmek istediğinize siz karar veriyorsunuz."

Tyomar nefes verdi, kolları onun etrafında sıkılaştı. "Sen benim eşimsin, Oshali. Senden daha önemli bir şey yok. Bazı şeylere yaklaşımım konusunda böyle hissetmek zorundasın, çünkü bazen benim istediğimden farklı bir şey isteyebilirsin, ama sana saygı duyduğum ve derinden aşık olduğum bir dragorai dışisine davrandığımdan daha az davranmadım."

Bunun üzerine Oşali başladı, devam ederken gözleri büyüdü.

"Ne derse desin, ne pahasına olursa olsun onu korurdum. Onu korunaklı tutardım. Seçimlerini sorgulardım ve her şeyden önce onun benim önceliğim olmasını sağlardım. Yeteneksiz olduğu için değil, o kadar önemli olduğu için onsuz bir hayat ihtimalini göze alamam. Bu sensin." Eğildi. "Diyar boyunca seyahat edip o görevi tamamlayabileceğini biliyordum ama yapmanı *istemedim*. Tehlikeli olması başaramayacağın anlamına gelmiyordu ama güvende olmanı *istedim*."

Oşali kaşlarını çatı ve ne söylediğini dikkatle düşündü.

"Ayrıldığımda, bu güvenle *ilgiliydi*. Görevini tamamlayacağına ve güvende kalacağına güvenmemle ilgiliydi - bunu yapabileceğini düşünmeseydim gitmezdim. Sen de seni terk etmediğime güvenmek zorundaydın."

Oshali başını salladı "Bunu yapamam. Tam olarak değil."

Tyomar onu kendine yaklaştırdı. "Şimdi yapabilir misin?"

Oşali bakışlarını onunkilere kaldırdı ve karanlık gözlerini aradı; orada gördüğü şey endişe, çaresizlik ve saf hayranlıktı. Kollarını onun boynuna doladı ve başını salladı. Adam onu öne doğru çekti ve dudaklarını kendi dudaklarıyla birleştirerek ağzına sıcak, derin bir öpücük kondurdu. Oşali hemen rahatladı ve düşünceleri düzene girdi, adamın tadı ve kokusu onu sakinleştirdi.

Tyomar uzaklaşırken döndü ve onu ejderhalara doğru götürdü ama Oshali burnunu onun boynuna dayayıp kokusunu içine çekti.

"O iyi mi?" diye sordu derin bir ses.

"O güvende," dedi Tyomar. "Onu bulmak için seninle gelmeme izin verdiğin için teşekkür ederim kardeşim."

Oşali hangi kardeşinin onunla birlikte geldiğini görmek için başını kaldırdı. Zendyor.

"ederim Ty," dedi Zendyor, ikisinin arasına bakarak. "Nyro'nun eşini bulmasından bu kadar kısa bir süre sonra senin de eşini bulman beni cesaretlendirdi."

Tyomar, "Eminim sen de öğreneceksin," dedi. "Yine de ininizde tüm dikkatinizi kimin çektiğini merak ediyorum."

Zendyor, Oshali'ye başını sallamadan önce ona bir bakış attı. "Klana hoş geldin, Oshali."

Oşali gülümsedi ve Zendyor'un ejderhasının sırtına doğru sürüklenişini izledi ve ikisi de gökyüzüne çıktı.

Tyomar mırıldandı, onları nazikçe kaldırıp ejderhasına doğru sürükledi ve sırtına kondular. Oturdu ve Oshali'yi kucağına oturttu. "Konuşmamız gerek Oshali. Bilmediğin çok şey var."

Oshali başını salladı. "Ve sen de. Ejderhanın adı ne?"

"Ryndross"

Oşali tekrarladı. Bu ona uyuyordu, ona tanıdık geliyordu.

Ryndross havalandı ve yavaşça Tyomar'ın sıradağlarına doğru süzüldü.

Oshali derin bir nefes aldı. "İninizi terk ettiğim için özür dilerim," dedi.

"Bunun senin için endişe verici olduğunu biliyorum, ama gerçekten

Geri gelmeye niyetliydim ve beni durduracağını biliyordum." Tyomar kaşlarını çatı. "Bu kabul edilemez bir davranış biçimi Oşali."

"Eğer gitmeme engel olacaksan, hayır," dedi Oşali.

"Ben olsam gitmezdim," dedi Tyomar. "Bu dağ silsilesinde istediğin yere gidebilirsin." Ona şöyle bir baktı. "Her yere. Bunun için bir sınır yok. Eğer kardeşlerimin bölgelerine gitmek istiyorsan, bu zor bir şey olurdu, ama onlardan herhangi birine gitmiş gibi görünmüyorsun."

Oşali başını salladı.

"Güzel."

"Yani artık benim eşim olduğunu kabul ettiğini mi söylüyorsun?" diye sordu.

Oşali ağzını açtı ama tereddüt etti. "Ejderhan uzun zamandır bana yatırım yapıyor," dedi sonunda. "Bunu görmezden gelemem."

Tyomar başını salladı. "Ama geri kalanını görmezden gelebilir misin?"

"Ben bebekken olanları bana neden anlatmadın?" diye sordu Oşali. "Konuştuğumuz onca yıl boyunca bundan hiç bahsetmedin, hatta diyardayken sana sorduğumda bile. Neyi saklamaya çalışıyordun?"

Tyomar uzun bir süre sessiz kaldı, üzerinde sürüklendikleri dağ silsilesine baktı. "Yirmi beş yıl önce Ryn birkaç ay boyunca garip davranmaya başladı. Uzun süreler boyunca bölgeden aniden kaybolurdu ve nerede olduğunu bilemezdim. Normalden daha uzakta avlandığını varsaydım ve bunun üzerinde fazla düşünmedim. Sonra bir gün garip davranmaya başladı, hiçbir yere konmak istemiyordu ve çok tedirgin bir halde etrafta uçuyordu. Birkaç saat sonra sakinleşti ama bir ayağını destekliyordu. Daha yakından baktığımda içinde bir şey olduğunu gördüm." Oşali'ye baktı. "Ve o sendin. Şok oldum. Açıkçası seni mümkün olduğunca çabuk ayağından çıkardım ve seni nasıl aldığını ve senden ne istediğini anlayamadım. Ejderhaların bebekleri ve çocukları yediğine dair söylentiler dolaştığı için bundan kimseye, kardeşlerime bile bahsetmedim. Ryndross'un yaptıklarının klanın geri kalanını lekelemesini ya da onun hakkında farklı düşülmelerini istemedim. Eğer yaralanmış olsaydın onlara söylerdim ama sen çoğu zaman huzur içinde uyuyordun.

"Mheyu zaten benim menzirimdeydi ve çocukları kabul ediyorlardı. Seni iyi yetiştireceklerine güvenmişim. Diğer çocuklarla birlikte olacağını biliyordum.

Ryn'in yaptığı hiçbir şeyin uzun süreli bir etkisi olmayacaktı. Kimsenin bilmesine gerek yok diye düşündüm."

Oşali ona gülümsedi. "Doğru olanı yaptın," dedi. "Ama bana söylemeliydin."

"Hayır," diye ısrar etti Tyomar. "Sana olanları anlatsaydım Ryn'den korkardın. Ve eşim olduğunu bilmeden önce bile korkmanı istemiyordum. Garip davrandığı tek zamandı ve şimdi anlıyorum. Kardeşlerime söylediğimde onlar da bunu doğruladılar ve senin benim eşim olduğunu kabul ettiler." Ona bir bakış attı. "Ryn çok akli başında bir ejderha."

Oşali başını salladı. "Yani böyle mi fark ettin?"

"Katkısı oldu," diye itiraf etti Tyomar. "Başka şeyler de var."

"Ne gibi?"

"Kardeşimin eşiyle benzerlikler vardı. Thrakondarian dilini konuşma ve anlama yeteneğiniz, büyü yapma yeteneğiniz..."

"Mheyu da aynı şeyi söyledi," dedi Oshali. "Ona karşı bir yakınlığım olduğunu ve Tanrıçalar tarafından dokunulmuş olmam gerektiğini söylediler."

"Sanırım bu doğru."

"I'mya da aynı mı? Kardeşinin eşi mi?"

"Hayır," dedi Tyomar. "Etrafın Thrakondarian kökenli hikâyelerle çevriliyken eğitim görme fırsatıyla büyüdün. Kültür hakkında bilgi edinmek ve onu eskiden olduğu gibi, tüm ihtişamı, çılgınlığı ve özgünlüğüyle görmek senin için kademeli bir şeydi. I'mya kuzeyde savaşa başa çıkmaya çalışarak büyüdü."

Oşali başını salladı. "Bu korkunç bir şey."

"Öyle, bu yüzden sahip olduğu her türlü yeterlilik de şaşırtıcı. Ama aynı fırsatlara sahip olsaydı o da senin ulaştığın seviyelere ulaşabilirdi." Tyomar öne doğru eğildi. "Tüm bunlara sahip olduğun için şanslısın."

Oşali başını salladı. "Evet, bunun için minnettarım," dedi ona. "Eğer beni Mheyu'nun yanına koymasaydın, güneyde korkunç bir durumda olurum."

"Ne demek istiyorsun?"

Oşali içini çekti ve Tyomar'a kraliçeyle olan her şeyi, onun hakkında bildiklerini anlatmaya başladı; sonra da babasının mektubuyla bitirdi.

Tyomar onu dinledi, kadın konuştuğu yüzü daha da sertleşiyor ve taşlaşıyordu. Sözlerini bitirdiğinde uzun ve yüksek bir küfür savurdu. "Sen yapmadın

tüm bunları bana daha önce anlat! Kraliçe, durdurulmalı!"

"Öyle," diye kabul etti Oshali. "Ama şu anda asıl önemli olan benim kaçmış olmam ve seninle Ryndross'un zarar görmemiş olması. Başka bir şeyin önemli olduğundan emin değilim."

"Bu çok önemli," dedi Tyomar. "Klanın geri kalanı, kraliçenin sizi almasına misilleme olarak bize bir saldırı planladığını söyledi. Plan yapabilmemiz için deneyimlerinizi paylaşmanıza ihtiyacımız var."

"Yani Sethorn ile konuşmam mı gerekiyor?"

Tyomar acımasızca hırladı ve kadın sıçradı. "Ne oldu?" diye sordu.

Tyomar, "Onu senin yanında istemiyorum," dedi. "Görüşmelerdeki davranışlarından hiç hoşlanmadım."

Oşali güldü. "Öyle bir şey demek istemedi," dedi. "Sanırım daha çok nasıl göründüğümü çok merak ediyordu."

"Merak etmeye hakkı yok," diye mırıldandı Tyomar. "Ben yedi yıldır seninle görüşüyorum ve senden peçeni çıkarmanı istemeye cesaret edemiyorum, o ise seninle bir odada birkaç dakika geçiriyor ve buna hakkı olduğunu düşünüyor."

Oşali ona sırtıttı. "Ama onunla ilgilenmediğimi biliyorsun, değil mi? İstedğim kişi o değil."

"Hayır," dedi Tyomar. "Ben senin istediğin kişiyim. Ama yine de onunla aynı odada olmanı istemiyorum."

Oşali onun sahipleniciliğine karşı başını sallayarak gülümsedi. "Onun da istediği ben değilim. Sadece merak ediyordu. Ve eğer kraliçeyi durdurmak istiyorsak, onunla konuşmak zorundayız. Elimizdeki en iyi stratejist o."

Tyomar homurdandı. "Artık onun hakkında konuşmak istemiyorum." Başını onun boynuna doğru eğdi ve tınışını çıkarıp göğüslerini sıktı. Tyomar'ın güzel kokusunun içinde, onu sahiplenme ve ele geçirme dürtüsü ağır basmaktaydı ve Oshali'nin de en az Tyomar kadar çaresizce buna ihtiyacı vardı.

Tyomar, Oshali düğümüne takıldığında ve tükürüğü meme uçlarına ve boynuna bulaştığında çok daha rahatlamıştı.

İddia ettiği ısırtığı kontrol etti ve derin ve taze kaldığından emin olmak için dişlerini tekrar batırdı. Oşali irkildi ama kıpırdamadan durdu ve yapması gerekeni yapmasına izin verdi. "Bunu dört gözle beklemiyorum," dedi acımasızca.

Tyomar onu kollarında salladı ve onun için mırıldandı. "Öyleyim," dedi. Sonunda her yönden benim olman için sabırsızlanıyorum."

Oşali eğilip çenesinin altından ve boynundan aşağıya doğru öptü ve her anının tadını çıkardı.

İnine geri döndüklerinde kahyalarına onun için her şeyi hazırlamaları talimatını verdi, birazdan olacaklarla ilgili heyecanı midesini titretiyordu. İni hazırlamaya o kadar dalmıştı ki, Nyro ve I'mya'nın inin girişindeki ana salonda durduklarını neredeyse fark etmeyecekti.

Nyro'ya alaycı bir tavırla, "Kardeşlerimizden birinin habersiz gelmesinden hoşlanmayan biri olarak, son zamanlarda bunu çok yapıyor gibisin," dedi.

"Seni yeniden gülümserken gördüğüme sevindim kardeşim." Nyro kıkırdadı. "Aslında buradayım çünkü Mya ısrar etti."

"O iyi mi?" I'mya sordu, gözleri endişe gibi görünen bir şeyle kırışmıştı.

Tyomar ona, "O iyi," diye güvence verdi. "Ne bekleyeceğini biliyor. Yıllardır bizi inceliyor."

"Biliyorum," dedi I'mya ellerini sıkarak. "Sadece bunu isteyerek yapmak isteyecek birini hayal edemiyorum."

"Bunu benim için isteyerek yapmayacağını mı söylüyorsun?" Nyro sert bir şekilde söyledi.

Tyomar kıkırdadı ve başka bir kardeşin girişe doğru indiğini görmek için döndü. "Zendyor?" dedi öne doğru bir adım atarak.

"Her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için geldim," dedi Zendyor salona girerken.

Birkaç dakika sonra Sethorn ve Khyros içeri girdiler. Tyomar şok içinde her birine baktı. "Hepinizin burada ne işi var?"

"Burada ne yaptıklarını bilmiyorum," dedi Sethorn, "ama yine de geliyordum ve Khyros da gelmek istediğini söyledi."

"Neden burada olmak istemeyelim ki?" Zendyor dedi ki. "En sevdiğimiz kardeşimiz olduğun bir sır değil. Birbirimizden nefret ediyor olabiliriz ama hepimiz sana biraz tahammül ediyoruz."

Diğerleri kıkırdadı ama hiçbiri karşı çıkmadı.

Khyros, "Bunu senin için kolaylaştırmanın bir yolu varsa, Tyomar, o zaman senin için burada olmak istiyoruz," dedi.

"Mutlu olmayı senden daha fazla hak eden kimse yok," dedi Zendyor onaylayarak. "Sen hepimizin aklını başında tutuyorsun."

"Sen yokken yaptığımız klan toplantısını görmeliydin," dedi Sethorn gözlerini devirerek.

Tyomar güldü ama kardeşlerinin hepsinin bu günde onu ve eşini desteklemeye gelmiş olması sevindiriciydi. O anda Oshali içeri girdi ve odadaki insan sayısı karşısında şok içinde donup kaldı.

Tyomar yanına çağırdı. "Bu Oshali."

Hepsi onu selamladı ve Sethorn öne doğru eğildi. "Uygunsuz davranışım için özür dilerim, Oshali."

Oşali onun özrünü elinin tersiyle itti. "Özür dilemene gerek yok-"

"Evet, korkarım var," dedi Sethorn ciddi bir sesle. "Etrafımda olursan Tyomar'ın kendini rahatsız hissetmesini istemem ve biz küçük bir klanız. Birbirimize yardım etmek için orada olmalıyız ve dikkatsizce yaptığım yorumların Tyomar'ın gerektiğinde benden yardım istemesine engel olmasını istemiyorum."

Oşali Tyomar'a bir bakış attı ve sonra, "O zaman özrünü kabul ediyorum," dedi. "Ben de öyle kardeşim," dedi Tyomar.

Sethorn başını eğdi.

I'mya bir adım öne çıktı. "Hoş geldin, Oshali. Klanda bir kızın daha olmasına çok sevindim."

"Teşekkür ," dedi Oshali endişeyle. "Bunu yaşadığımı hepiniz göreceğiniz için biraz gerginim."

Khyros, "Her şey için değil, sadece başlangıç için orada olacağız," dedi. "Bunun gerçekleşmesi için sahip olmanız gereken belli bir gizlilik seviyesi var."

I'mya tekrar ayağa kalktı. "Bundan sonra, lütfen hemen hamile kal ki bunu birlikte yaşayabileceğim başka biri !"

Tyomar, "Mümkün olan en kısa sürede hamile kalacak," diye onayladı.

Oşali, I'mya ile birlikte gülerken, kardeşler de başarıyla onayladılar.

"Merak etmeyin," dedi Oshali. "Dragorai hamilelikleri hakkında çok çalıştım, bu yüzden elimden geldiğince yardımcı olacağım. Eminim sizde de bunu yaşamış iyi vekilharçlar vardır."

I'mya bir adım öne çıkarak Zendyor'a baktı. "Sana sormak istiyordum ama hiç zamanım olmadı.... Elora nasıl?"

Zendyor gözle görülür biçimde gerildi ve Tyomar onun tepkisi karşısında kaşlarını çatı. "O... inine yerleşiyor."

"Mutlu mu?"

"Onun ruh halini anlayamam," diye tersledi Zendyor. "O benim personelimin bir üyesi. Onun her hareketini analiz etmiyorum. Yine de..." Bir nefes aldı. "Bazen şarkı söylüyor."

"Şarkı söylemek mi?" I'mya'nın yüzü güldü ve omuzları gevşedi. "Kulağa iyi bir şey yapıyormuş gibi geliyor."

Zendyor başını eğdi. Tereddüt etti. "İstersen onu ziyaret edebilirsin."

I'mya'nın kaşları kalktı ve nefesi kesildi. "Gerçekten mi? Buna izin verecek misiniz?"

"Yapmayacağım." Nyro kaşlarını çatı. "Eşimi inine mi davet ediyorsun Zen?" dedi inanmayarak.

"Bunu denetlemeye sen katılacaksın," diye hırladı Zendyor. "Eşini denetlemek için ne zamanım ne de sabrım var."

Oshali kendini Tyomar'ın yanına bıraktı ve Tyomar da kolunu ona dolayarak alnından öperken Zendyor, Nyro ve I'mya arasındaki alışverişi izlemeye devam etti. "Bu inanılmaz," diye fısıldadı, gözleri parlıyordu.

"Bu senin ailen," diye Tyomar. "Sana her zaman göz olacak ve seni savunacaklar, Oshali. Burası gerçekten ait olduğun yer."

Ona gülümsedi ve sırtıttı.

Yanma beklendiği gibi oldu.

Oshali bunun Mheyu kutsal alanındaki çıkıntıda yapılmasını istedi ve hiçbirini itiraz etmedi, bu yüzden Tyomar Ryndross'u yönetirken çıkıntının ortasında tek başına durdu. Kardeşlerinin geri kalanı ejderhalarının üzerinde, biraz uzakta geziniyorlardı.

Tyomar bir elini Ryndross'un boynuna koydu ve geçişini başlatacak büyüü yaptı. Geri çekilerek *dan askhası* Oshali'ye doğru kıvrılmayan bir ateş akımı kükredi.

Bulunduğu yerden onun çığlıklarını duyabiliyordu ve böyle bir acı içinde olduğunu bilmek onu geriyordu Ama bunun bir amacı vardı ve yapılması gerekiyordu.

Ryndross'un ateşi sönerken Oshali yere yığıldı, vücudu kararmış ve buharlar içindeydi. Tyomar çıkıntıya yöneldi ve onu kaldırmadan önce bir hava kabarcığıyla kaplamak için bir büyü yaptı, böylece yanıklarından herhangi birini tahriş etmeyecekti. Bu aynı zamanda kömürleşmiş yanık kokusunu da engelleyecekti.

Tekrar büyü yaparak çıkıntıdan ejderhasına doğru yükseldi.

Kardeşleri ona inine kadar eşlik etti ve hepsi ona veda edip iyi şanslar diledi.

Kâhyaları, geçiş sürecini başarılı bir şekilde geçirmesine yardımcı olmak için onun sıcaklığından elde edilen yumuşak yatak takımlarıyla dolu küçük bir mağara hazırlamıştı. Çok fazla ilaçlı banyo, bandaj ve zaman alacaktı ama sonunda eşine dönüşecekti.

Ve bekleyemedi.

OTyomar'la birlikte Vattoro klanı tapınağına vardıklarında Shali'nin göğsü beklentiyle titriyordu. Elbette, bu tapınak hakkında bir şeyler duymuştu.

Daha önce birçok kez gitmişti ama orada bizzat bulunmak bir yana, neye benzediğini bile bilmeyi hiç beklemiyordu. İçeri girdiklerinde kendisine sırtan Tyomar'a gülümsedi.

İçerisi muhteşemdi. Vattoro klanının kardeşleri tamamlayan altı mücevherli rengiyle dekore edilmişti. Ortada dikdörtgen bir taş masa etrafında sandalyeler vardı, baştaki yükseltilmiş sandalye ise klanın liderine ayrılmıştı.

I'mya da dahil olmak üzere tüm kardeşler zaten oradaydı ve o içeri girdiğinde hepsi ona gülümsedi.

"Bu inanılmaz," diye nefes aldı Oşali. Duvarlardan birine doğru bir adım attı. Sergilenen eşyaların çoğu tarihlerinin ve miraslarının bir parçasıydı. "Bakın!" Bir dizi altın kılıç ve kalkanı işaret etti. "Bu, Pachetti klanı sizinle toprak ticareti yapmayı teklif ettiğinde onlara ait, öyle değil mi?"

Zendyor ona baktı. "Evet."

"Ve bu," dedi Ishra'nın elmas cübbelerini göstererek. "Bu, Ishra kadınlarının filolarının korunması karşılığında elmas cübbelerini takas ettikleri zamandır."

Sethorn kıkırdadı. "Evet, bu çok ilginçti." Oshali ona alaycı bir bakış attı ve güldü.

Khyros, "Sorthel hakkında herhangi bir bilginiz var mı?" diye sordu.

Odadaki atmosfer sakinleşti ve Oshali heyecanını yatıştırdı. Belli ki bir dragorai'nin bu kadar hassas bir konuda

ejderhası. Herhangi bir sebepten ötürü ejderhasıyla bağ kuramayan herhangi bir dragorai genellikle alay konusu olur ve dalga geçilirdi. Bunun için hollow denilen aşağılayıcı bir terim vardı ve klanları için işe yaramaz oldukları düşünülürdü. Khyros'un klanının başı olduğu ve ejderhasına sahip olmadığı gerçeğiyle başa çıkmak onun için zor olmalı, bir yere gitmek için her zaman kardeşlerine güvenmek zorunda kalmasından bahsetmiyorum bile.

"Evet," dedi. "Tüm kayıtlar onun hayatta olduğunu ve İkiz Diyarlar'da bir yerlerde olduğunu gösteriyor."

"Nereden biliyorsun?" diye sordu Khyros, dikkati kızın üzerindeydi.

Oshali, "Mheyu kutsal alanındaki bazı metinler boyunca ipuçları var," diye açıkladı. "Onun olduğu açık değil, ben sadece farklı zaman dilimlerinde farklı metinlerde geçen farklı sözleri bir araya getiriyorum." Hepsine baktı. "Ejderhalarınız oldukça ayırt edici. Hepsi siyahın çeşitlemeleri ve hepsinde ışıktaki parıldayan altın rengi bir parlaklık var. Bu tür bir renge sahip olan çok az klan var." Khyros'a geri döndü. "Bir zamanlar böyle bir ejderhadan bahsedilmişti ama kimin ejderhası olduğunu bulamamıştım. Bu yüzden kardeşlerinizin başka bir şey yaptığına dair kanıtlar varsa, bunun sizin ejderhanız olduğu bağlantısını kurdum." Avuçlarını kaldırdı. "Ama bu sadece benim sıradan tahminlerim. Bu bir Mheyu görüşü değil, Mheyu'nun metinler hakkında bu tür fikirler yürütmesine veya bu tür sonuçlar çıkarmasına izin verilmez. Yani tamamen yanılıyor olabilirim."

"İşte bu yüzden bizim için çok değerlisiniz," dedi Nyro. "Tüm bu bilgilere sahipsiniz ve bunları bir bağlama oturtabiliyorsunuz. Daha önce Mheyu'dan bunu hiç alamamıştık."

Oshali'nin kaşları kalktı. "Sanırım öyle. Tyomar'a her zaman varsayımlarda bulunamayacağımı ve fikir beyan edemeyeceğimi söylüyordum, sonunda beni ikna etmesine rağmen."

Tyomar masanın geri kalanına, "O son derece zeki," dedi."

Oshali'nin yüzü ısındı ve göğsüne gömülmeyi diledi ama bunun resmi bir toplantı olması gerekiyordu.

Khyros düşünceli bir ifadeyle, "Klanımız için kesinlikle değerli bir üyesin," dedi.

Tyomar, "O zaten değerli," dedi.

"Elbette," dedi Khyros. "Ancak Mheyu kayıtları hakkındaki bilgisi, etkileyici hafızasıyla birleştiğinde bize önemli ölçüde yardımcı olacaktır."

Tyomar başını salladı. Buna karşı çıkamazdı.

Khyros, "Sorthel hakkındaki görüşlerinizden memnun olurum," dedi.

Oshali de Tyomar gibi başını salladı. "Başlayalım mı?" Zendyor sordu.

Hepsi masaya oturdu; onunki Tyomar'ın yanındaydı.

"Başlamadan önce konuşmamız gereken bir şey var mı?" Sethorn sordu.

"Evet," dedi Tyomar. Oshali'nin kalbi ağzına fırladı ama gözlerini ondan ayırmadı. "Hepinizin bildiği gibi, Oshali yakın zamanda bir geçiş süreci yaşadı."

"Teraziyi görelim," diye fısıldadı I'mya.

Oşali kollarından birini kaldırdı ve kolunu geriye katladı. Herkesin görebilmesi için döndürdü. Kolu boyunca, omzunun üzerinde ve boynunun bir tarafında, ısırgan olduğu yerde, kendine özgü bir parlaklıkla parlayan ten rengi pullar vardı. Tyomar'la arasındaki bağda bir gurur ışını parladı ve ona sırtarak tekrar yerine oturdu.

"Muhteşem," dedi I'mya.

"Tyomar sözlerine şöyle devam etti: "Bilmiyor olabilirsiniz ama iyileşme süresi son derece hızlıydı, sadece birkaç gün sürdü."

Kardeşlerin hepsi şaşkınlıkla ikisine baktı ve I'mya bunun adil olmadığına dair bir şeyler mırıldandı.

"Bu nasıl olabilir?" Sethorn sordu.

Tyomar gülümseyerek, "Bu onun olduğunu gösteriyordu," dedi.

Tüm kardeşlerin yüzleri şok içinde düştü ve I'mya koşarak Oshali'yi kucakladı. "Senin için çok heyecanlıyım," diye sırttı I'mya. "Ben de çok rahatladım!"

Oşali güldü. "Ben de biraz gerginim. Her ne kadar uzun zamandır bu tür şeyler hakkında okuyor olsam da, bunu yaşamaya yakın olmayı bile hiç beklemiyordum."

I'mya başını salladı. "Bu konuda bir şey okumamıştım bile," diye itiraf etti. "Benim için tam bir sürpriz oldu. Bana yardım eden gerçekten iyi bir kâhyam var, belki o da sana yardım edebilir."

Oşali minnetle başını salladı. "Bu konuda alabileceğim her türlü desteği gerçekten çok isterim."

Tüm kardeşler her ikisini de tebrik etti ve sonunda Khyros yerinden kalktı. "Klanımızın iki yeni üyesi ile kutsandık, I'mya ve Oshali. Bırakın iki kardeşimizin genç olmasını, klana yeni birini edeceğimizi bile hiç düşünmezdim. Bu hepimiz için sevinme anıdır ve umarım bu gelecek şeylerin cesaret verici bir işaretidir."

"Teşekkür ederim," dedi Oshali. "Hepiniz bilmelisiniz. Mheyu yakında eşlerinizi bulacağınızı düşünüyor."

Kardeşlerin hepsi onun söylediklerine farklı tepkiler verdi. Sethorn kaşlarını çattı, Zendyor düşünceli bir şekilde dudaklarını büzdü ve Nyro kıkırdadı. Okuyamadığı tek kişi Khyros'tu. Ejderhasının, Ryn'in kendisi ve Tyomar için yaptığı gibi eşinin kim olduğunu doğrulamak için etrafta olmayacağını düşünürsek muhtemelen o kadar da umutlu değildi. Kayıtlardaki tüm olaylarda Sorthel'den bahsedilen her şeyi hatırlamaya çalışmak için bir not aldı. Ejderhasını bulmasına yardım edebilecekse, ederdi.

"Bugün konuşmamız gereken ilk konu," dedi Khyros, herkes yerleştikten sonra, "güneyin kraliçesi. Bize saldırmak için tehditler savuruyor. Bunu nasıl yapacağından henüz emin değilim ama kendimizi hazırlamalıyız. Onun hakkında bize söyleyebileceğin bir şey var mı?" diye sordu Oshali'ye.

"Evet." Oshali bir nefes aldı ve kraliçeyle yaşadığı tüm deneyimi anlattı.

Nyro ciddiyle, "Kararlı görünüyor," dedi.

Zendyor, "Daha kararlı olacağız," dedi. "Bir plana ihtiyacımız var." Sethorn'a baktı.

"Oshali'nin hem Mheyu'ya hem de dragorai'ye bağlı olduğunu bildiğinden, Tyomar'ın menziline dayanarak büyük olasılıkla Mheyu kutsal alanına saldıracağı akla yatkın geliyor."

Oşali bu varsayım karşısında gerildi ve Tyomar'ın bağından bir öfke parıltısı yükseldi. Bunu hiç düşünmemişti. "Bir şey daha var," dedi. "Savaşçılardan biri kaçmama yardım etti, kraliçenin seçkin savaşçılarından biri. Gardiyan deniyor."

"Biliyoruz," diye homurdandı Sethorn.

"Kraliçeye, onun saldırılarına ve yöntemlerine oldukça aşina. Uzun onunla birlikte olduğu hissine kapıldım. Daha önce kimsenin sahip olmadığı bir içgörüye sahip olabilir."

"Arkadaşını kurtaracağına söz verdiğini söyledi."

"Evet," dedi Oşali, içinde bir suçluluk duygusu yankılanarak. "Bunu söylemiştim. Ama yola çıkmadan önce onları bulmaya çalışacak zamanımız yoktu. Ateşim yükseliyordu ve ikimizin de endişesi ben artık büyü yapamaz hale gelmeden hemen kaçmaktı."

Sethorn, "Bize herhangi bir bilgi vermeden önce arkadaşını kurtarmamızı istiyor," dedi

Oşali içini çekti. "Sadece zamanımız olursa arkadaşını getireceğimize karar vermiştik. Zamanımız yoktu."

"Evet," dedi Sethorn sinirli bir şekilde. "Ama bu anlaşma sona erdi. Eğer kraliçe hakkında daha fazla bilgi istiyorsak, onun şartları bunlar."

Oşali başını salladı ve güldü. "Hiç şaşırmadım." Omuz silkti. "Ama bu sana bağlı. Oraya giderek riske atacak hiçbir şeyim yok. Ejderhanın arkadaşını kurtarmak için kullanması gereken sizin hayatlarınız. Onun sağlayabileceği bilgi buna değer mi?"

Masada bir an sessizlik oldu. "Bence öyle," dedi Khyros. "O bir Gardiyan'dı, saraydaki herhangi bir hizmetçi ya da muhafız değildi."

"Ve çok yetenekli," diye yorumladı Oshali. "Onu diğer gardiyanlarla dövüşürken gördüm ve her an üstesinden geliyorlardı. İzlemesi heyecan vericiydi. Çok hızlı. Ayrıca kralın ne zaman saldırmak üzere olduğunu kraliçeye söyleyebildiği bir tür yöntemi olduğunu söyledi."

"Nasıl?"

"Bilmiyorum, kraliçenin onu müdür olarak istemesinin nedenlerinden birinin bu olduğunu söyledi."

Khyros başını salladı. "O zaman o değerli. Arkadaşını ne zaman alabileceğimize karar vermemiz gerekecek."

Toplantı devam etti, Oshali'nin dragorayların ilgisini çektiğini bile bilmediği başka konulara geçildi, ancak sessizce dinledi ve gerektiğinde tavsiyelerde bulundu. Etrafındaki tüm alfa kardeşlere ve I'mya'ya bakarken, onların arasında eşitmiş gibi oturduğu için ne kadar şanslı olduğuna inanamıyordu... ama artık öyleydi. Pulları ve hamileliği onlardan biri haline geldiğinin göstergesiydi.

Toplantıdan sonra Tyomar'la birlikte inlerine döndüler ve Tyomar'ın ısrarıyla yavaş yavaş orayı kendilerine ait bir yer haline getirmeye başladılar. Tyomar onu kucağına alıp yataklarına taşıdı ve aralarındaki bağ ahenkli bir şekilde titreşti; kızın ona olan sevgisi hafif, Tyomar'ın ona olan sevgisi ise ağırdı. Onun da inin kendi alanı olduğunu, oraya ait olduğunu hissetmesini istiyordu. Ama buna inanmasına yardımcı olan en önemli şey oydu. Onun kollarına aitti ve artık evini bulduğuna dair aklında hiçbir şüphe kalmamıştı.

EPILOGUE

Tyomar, Oshali'nin göğüs ucunu emdi ve Oshali ona sertçe binerken vücudunu kollarının arasına aldı.

Bu pozisyondayken kızın tıraşlı kafasını öpmesine, parmaklarını kulaklarının üzerinde gezdirmesine ve kontrolsüzce inlemesine bayılıyordu.

Gebe kaldığından beri Oşali'nin sürekli sekse ihtiyacı vardı. Sanki zamanının çoğunu ya sikinin üzerinde ya da ağzında geçiriyordu ama bundan şikâyetçi değildi. Arkasına yaslandı ve kalçalarını çılgınca bir harekete dönüştürürken kendini yatağa yasladi. Göğüslerinin sallanmasını ve titremesini izledi, yumuşacık sürtünmelerinin ritmiyle dans ederken büyülendi.

Parmakları yatak çarşaflarının üzerinde yumruk şeklinde kıvrıldı ve zirveye ulaştığında haykırdı, gevşerken bir dirseğinin üzerine düştü, kayganlığı ona fışkırdı. Tyomar onu kollarıyla sardı ve üzerine çıkacak şekilde çevirdi. Onu yavaşça öptü ve dudaklarını emerek dilindeki tadın tadını çıkardı. Kız inledi ve Tyomar'ı kendine çekti, Tyomar üzerine uzanıp ağırlığını ona verirken kollarını onun boynuna doladı.

Oşali gırtlaktan bir iç geçirdi. "Üzerime böyle uzanmana bayılıyorum."

Tyomar sadece sert bir mırıltı çıkardı. Kısa süre sonra kalçalarını oynatmaya başladı, sırlıklam olmuş kanalına bastırmak için yuvarladı, cızırtı odayı . Oşali tekrar iç çekti ve onaylarcasına mırıldandı.

Hızla içeri girip onu yatağa yatırıncaya kadar *konunu* çalıştırarak bastırdı.

İlk başta onu bu kadar sert sikerken bebeğe zarar verebileceğinden endişelenmişti ama Oshali endişelenmesine gerek olmadığını söyledi. Kız ciyak ciyak bağıırıyordu.

doruk noktası tekrar yükseldi, ağır nefes aldı ve çırpındı.

Tyomar kıza düzensiz bir şekilde çarparken kükredi ve ardından son bir hamleyle düğümünü kızın derinliklerine yerleştirdi.

İkisi de yatağa yığıldı, Tyomar Oshali'nin üstüne çıktı, nefesleri sakinleşirken Oshali'nin Oshali'yi düğümünde sıkıca boğmasının keyfini çıkardı. Tyomar Oshali'yi kendi üzerine yuvarladı ve elini Oshali'nin poposuna 'yi düğümüne sabitledi.

Seks sonrası okşanmayı sevdiğini bildiği için onu okşadı ve şu anda her şeyin huzurlu ve mutlu olmasını takdir etti.

"Senin papazlık törenini planlamamız gerekiyor," dedi ona bakarak.

Oşali başını kaldırdı. "Gözleri kocaman açılmıştı.

"Evet. Seni resmen klana kabul etmeliyiz."

Oşali yutkundu. "Ama bu bir düğüne , değil mi?"

"Evet," dedi Tyomar kıkırdayarak. "Bununla ilgili bir sorunun mu var?"

Oshali dudağını ısırdı. "Hayır, gerçekten. Açıkçası tüm erkek kardeşler umurumda değil,

ama her inden herkes mi?" Dudağını ısırdı. "Bundan emin değilim."

"O kadar büyük olmasına gerek yok," diye onu rahatlattı Tyomar. "Açıkçası hepsi klana katıldığın için çok mutlu ve hepsi seninle tanışmayı çok istiyor. Sen benim eşimsin ve herkes için önemlisin. Hepsi senin kim olduğunu ve neye benzediğini bilmeli. Ama hepsini törende görmek zorunda değilsin. Eğer tercihiniz buysa, onlarla tanışmak için kendi zamanımızda inleri ayrı ayrı ziyaret edebiliriz."

Oşali çenesini onun göğsüne dayadı ve düşüncelere daldı.

"Hangisini tercih edersin?" diye sordu bir süre sonra.

"Sana hava atmak istiyorum," dedi Tyomar kararlılıkla. "İnsanların senin için heyecanlanmasını ve senin için yaygara koparmasını istiyorum - bunu hak ediyorsun. Ama en çok da rahat olmanı istiyorum. Khyros söylememiş olabilir ama sen klanımıza katılan en değerli kişisin ve seni her zaman koruyabilmeleri için herkesin kim olduğunu bildiğinden emin olmak istiyorum."

"Sence korunmaya ihtiyacım olacak mı?" Oshali sordu.

Tyomar dik oturdu, onu dikkatle kucakladı, böylece düğümünün üzerinde onu çok fazla sarsmadı. "Sanmıyorum," dedi. "Ama kral ya da kraliçenin başına şey geleceğini sanmıyorum. İkisi de düşmanca davranıyor ve ikisi de bizi farklı şekillerde hedef aldı. Bir zamanlar krallık üzerindeki yıkımlarını sınırlandırmak için çalıştığımızı çok belli etmemeye çalışıyorduk ama şimdi hem bizden haberdarlar hem de ne yaptıklarını bildiğimizin farkındalar. Kurnaz olmanın artık ne işe yaradığını anlamıyorum. Bir kez daha

agresif, daha agresif olabilirler, bu yüzden ne olacağını söyleyemem. Ama size yalnız olmadığınızı söyleyebilirim. Sizin için her şeyi yapacak bir kardeş aileniz var ve I'mya da sizinle aynı konumda. Diyarda ne yaparsak yapalım, ikinizin de etkilenmemesini sağlayacağız."

Oshali başını salladı. "Kraliçe son derece sinsi biri."

"Kral da öyle," dedi Tyomar karanlık bir sesle. "İkisi de birbirine yakışıyor, ikisi de aynı derecede sinsi ve alçak." Durakladı. "Babanı aramak ister misin?"

Oşali bir an sessiz kaldı. "İstiyorum ama onu tehlikeye atacaksa değil."

"Ona gitmek için doğru zamanı bulabiliriz."

Oshali başını salladı ve sonra iç geçirdi. "İkiz Diyarlar'da neden bu kadar çok şiddet yanlısı insan olmak zorunda?" İçini çekti.

"Pek çok şey şiddet yoluyla doğar," dedi Tyomar. "Yedi buradayken bir barış dönemi yaşadık ve herkes tüm yeni yaratımları kutluyordu. Hiçbir zaman aynı kalmayacaktı."

Oşali başını salladı. "Neden gittiklerini bilmek isterdim," dedi sessizce. "Burada yaptıkları onca şeyden sonra bizi terk etmeleri utanç verici."

"Eğer Tanrıçalar tarafından benim eşim olabilmen için sana dokunulduğuna gerçekten inanıyorsan," dedi Tyomar, "o zaman belki de bizi terk etmemişlerdir. Sadece bizimle doğrudan ilgilenmiyor olabilirler."

Oşali kaşlarını çattı. "Yani sence hâlâ etrafı izliyorlar mı?"

"Etkilerini tamamen ortadan kaldırdıklarını sanmıyorum," dedi Tyomar. "Aksi takdirde eşim olarak keşfedilmek için bir ejderhaya ihtiyacın olurdu, tıpkı I'mya gibi."

"Umarım bu doğrudur," dedi Oshali. "Tanrıçalar bu topraklarda dolaşırken burada olmayı çok isterdim."

"Sana bir şey olduğunu anlatabilirim," diye teklif

etti Tyomar. Oshali'nin yüzü aydınlandı. "Bunu çok isterim."

Tyomar yataklarına uzandı ve onu göğsünde sabitleyerek rahat etmesini sağladı ve ona anlatmaya başladı. Ve onun yüzünün geçmiş zamanların hikâyeleriyle aydınlanmasını izlerken, küçük pelerininin kendisi kadar kadim bir varlığın kalbine sahip olduğunu fark etti. Kız sadece ona ait olabilirdi ve o da her zaman ona ait olduğunu hissettirecekti.

Son

Umarım Tyomar ve Oshali'nin hikayesini beğenmişsinizdir!

BİR SONRAKİ KARDEŞİN HİKAYESİNİ KAPIN

[Zendyor ve Elora'nın hikayesinin kopyasını almak için buraya tıklayın!](#)

OceanofPDF.com

DISCOVERMYTHOFOMEGA

Başka bir cinsel, büyülü fantastik romantizm macerası için Omega Efsanesi serimi deneyin. İlk kitap ücretsiz!

FETHETMEK İÇİN CAN ATIYOR

O bir imparatorluğu fethetti ve sırada o var.

Ülkedeki en vahşi Alfa acımasızca Omega'sını arıyor.

Ve burnunun dibinde saklanıyor.

Kibirli hükümdar Drocco, Cailyn'den kendisine bir eş bulması için yardım ister ama Cailyn'e hükmetmek için yanıp tutuşmaktadır.

Bir Omega olduğunu öğrenirse hayatının sona ereceğini bilen Cailyn kapana kısılmıştır.

Onun sırları için gelmişti, vahşi doğasına hazırды ama üzerinde yaratacağı etkiye hazır değildi.

Aralarındaki karşı konulmaz çekim ikisini de riske atar... ve bildiklerini sandıkları her şey sonsuza dek değişir.

Okuyucular ne diyor?

★★★★★ "Ateşli alfa, her şeyi tüketen dünya, güçlü kadın kahraman - süper ateşli bir okuma. Bağımlılığa hazır olun!"

★★★★★ "Bu kitap kutsal ateş, gerilim ve karanlıkla dolu ve daha fazlası için ağzımı sulandırdı!"

★★★★★ "ÇİĞ, HAYVANSAL VE SEKS DÖLÜ istiyorsanız içerik, bu üçleme tektir."

OceanofPDF.com

CRAVE TO CONQUER'DAN ALINTI

DROCCO

Otururken Cailyn'in içeri girdiğini gördü. Kalabalığın arasından ona doğru ilerlerken gözlerini ondan alamadı. Bakarken neredeyse nefesini . Kadın son derece muhteşemdi. Saçları yine o narin boynunu ortaya çıkaracak şekilde toplanmıştı ve elbisesi her bir kıvrımını sarıyordu. Sonunda onun tatlı vücudunu tüm ayrıntılarıyla görebilmişti ve beklediğine değmişti. Elbisenin omuzlarının üst kısmını ortaya çıkaran kesimiyle, sade zarafeti gürültülü kalabalığın arasında yersiz görünüyordu.

Muhafızları onun talimatıyla geçmesine izin verdiler ve kadın platforma tırmanıp başı eğik bir şekilde onun önünde durdu.

"Çağrılmak zorunda kalmadan memnun değilim kedicik," dedi birasını kaldırıp gözlerini ondan ayırmadan.

"Sizin planlarınızı göz önünde bulundurarak katılmaya pek hevesli olmadığımı anlayabileceğinizden eminim..." Sesi kesildi, başını kaldırdı ve hafifçe sallanarak gözlerini kapattı. Sonra gözlerini açtı, yüzüne bir korku ifadesi yayılırken gözleri genişledi.

Drocco kaşlarını çatı, kafası karıştı ve sonra bir koku ona çarptı. Zengin, tatlı, yüce bir koku, daha önce kokladığı hiçbir şeye benzemiyordu. Her tarafına nüfuz etti, o kadar güçlü bir özleme neden oldu ki aniden varlığının her zerresi yüksek alarm durumuna geçti.

Cailyn bir adım geri çekilerek, "Hayır," diye fısıldadı. "Hayır. Olamaz..."

Drocco onu görmezden geldi ve öne doğru eğilerek ne yaşadığını çözmeye çalıştı. Zihnini bir sis kaplamaya başlamıştı ve ortaya çıkan tek net düşünce o kokuya ihtiyacı olduğuydu; o koku ona aitti. Başını yavaşça çevirip kokuyu aradı ve sonra tekrar Cailyn'e döndü. Bu oydu.

Cailyn geri çekilirken etrafına çılgınca baktı, tüm vücudu gergindi ve kaçmaya hazırdı.

Drocco yavaşça ayağa kalktı, her santimi kadının her santiminin farkındaydı. Kadının dehşete düşmüş yüz ifadesine baktıkça, kokusu öylesine baştan çıkarıcı, öylesine karmaşık bir aromaya dönüştü ki, siki sertleşip taş gibi oldu. Aynı anda, arkasındaki muhafızlar dönüp ona bakmaya başladılar, burun delikleri alevlendi.

Drocco'nun içinde bir şeyler koptu. İleri atıldı ve Cailyn'i kaldırıp omzuna atarak Büyük Salon'dan hışımla çıktı. Sarayın koridorlarında manevralar yaparak bulabildiği en yakın özel alana doğru ilerledi ve burun deliklerini dolduran tatlı kokuyu görmezden gelmeye çalıştı. Zar zor düşünebiliyordu. Tek bildiği onunla yalnız kalması gerektiği idi. Muhafızları onu takip ediyor olacaktı; onları kaybetmek istiyordu.

Çok az kullandığı ofisine vardı ve adımlarını bozmadan içeri girdi. Odanın ortasına doğru ilerleyerek onu yere yatırdı ve ellerini yumuşak bedeninin üzerinde tutarak onu içine çekti.

Kadın ona baktı ve adam donakaldı. Kızın kahverengi gözleri altın rengine dönüşmüştü; daha önce sadece okuduğu, yüz on bir yıldır kimsenin görmediği bir altın.

"Sen bir Omega mısın?" dedi, sesi güvensizlikten boğuklaşmıştı.

Onun şokundan yararlanıp sendeleyerek duvara doğru uzaklaştı. "Ne yaptın sen?" diye bağırdı. Kendini duvara yasladı ve neredeyse hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. "Gittiler. Hepsi gitmiş! Ne yaptın sen?"

Drocco saniyeler geçtikçe kızın gözlerinin daha da altın rengine dönüşmesini izledi. "Açıkla kendini, Cailyn Lefroy," diye sordu. "Sen bir Omega mısın, yoksa bir şey mi aldın?"

Kadın duvar boyunca ilerledi ve sonra tekrar geri döndü, çılgınca etrafına bakındı. Kadının kokusu neredeyse tembelce odaya sızıyordu ve Drocco'ya tüm bu sorgulamalara bir son verip üzerindeki elbiseyi yırtıp atmasını söylüyordu. Ama kendini direnmeye zorladı. Neyin değiştiğini öğrenmesi gerekiyordu. Nasıl olmuştu da birdenbire bu kadar güzel kokmaya başlamış ve Haze'inde bir Omega'nın meşhur altın gözlerine sahip olmuştu? Bu bir numara mıydı? Malloron Haze yeniden yaratıcılarının şehre daha sık geldiğinden bahsetmemiş miydi? Kız kardeşinin intikamını almak için onu tuzağa düşürmeye çalışıyor olabilirdi. Yine de Drocco onu izlemeye devam ettikçe daha da çaresizleşti.

"Söyle bana," diye sordu. "Sen bir Omega mısın?"

Ellerini bacaklarının arasına bastırarak eğildi ve inledi. Bu inilti adamın içini titretti ve zaten sertleşmiş olan siki acı verici bir şekilde zıpladı. Ona doğru bir adım attı.

Başını kaldırdı. "Kıpırdama!" diye hırladı ona, bir elini uzatarak. "Bana yaklaşma."

[CRAVE TO CONQUER'I İNDİRİN!](#)

OceanofPDF.com

AKNOWLEDGMENTS

Wowza bu çılgıncaydı!

Randie, her zamanki gibi sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Bu seferki yardımın için çok teşekkür ederim. Paha biçilemezdi!

Margarita! Sürekli ve amansız teşvikiniz için çok teşekkür ederim. Sen inanılmaz bir şampiyonsun ve içgörülerin için çok minnettarım. Teşekkür ederim!

Her zaman olduğu gibi, her zaman inanılmaz derecede destekleyici olan arkadaşlarıma ve aileme çok sevgiler.

OceanofPDF.com

ABOUT ZOEYELLIS

Zoey Ellis, işkence görmüş, sahiplenici, alfa anti-kahramanlar ve onlara ait olan (istemeseler bile!) arsız kahramanlar hakkında karanlık, büyülü, fantastik romanlar yazıyor. Zoey'nin tutkulu, şehvetli buharla dolu hikayelerinde, zorlu yolculuklardan geçen ve hatalar yapan ama nihayetinde yaşadıkları karanlık dünyalarda hayatta kalmak için birbirleri için büyümek zorunda olan çiftler yer alıyor.

Zoey'nin 'lezzetli bir şekilde karanlık' ve 'vazgeçilemez' olarak tanımlanan heyecan verici, fantastik romanları, inişli çıkışlı virajlar, benzersiz dünyalar ve mutlu sonlarla tamamlanıyor.

Zoey Londralı, kedi annesi ve gururlu bir romantizm ve epik fantezi bağımlısıdır. Kıskanç/pasif kahramanları, sayfadan fırlayan cinsel gerilimi ve unutulmaz, büyülü dünyaları seviyor. Çoğu romantizm türünü okuyor ve 'gerçek eşler' mecazına ve karanlık endişeye özel bir sevgisi var.

Okuyucu grubu [Dark Halos](#)'a özel haberler, bonuslar ve hediyeler sunuyor.

Zoey'in en sevdiği okumalar, yayın haberleri ve fantezi dünyaları hakkında bonus medya için çevrimiçi evinde dolaşın: www.zoeyellis.com

<<<<>>>>

OceanofPDF.com

ALSOBYZOEYELLIS

OMEGA EFSANESİ

Epik fantezi, karanlık romantizm serisi

(Drocco ve Cailyn 1-3)

Fethetmek İçin Can Atın

Ele Geçirmek İçin

Can Atın

Sahiplenmek İçin

Can Atın

(Malloron ve Amara 4 - 6)

Yıkım Saltanatı

Yıkmak İçin

Saltanat Hükmetmek

İçin Saltanat

(Kardos ve Shaya 7 - 9) İtaat

Etmek

Takıntıya Sahip

Olmak Elde Etmeye

Sahip Olmak

OMEGA EFSANESİ STANDALONLAR

Candescent

Compulsion

BEHOLDEN DUET

Bir peri masalı romantizmi düeti

Vahşi Bir Borç

Kirli Bir İddia

MELEKLER İMPARATORLUĞU

Bir paranormal melek romantizmi üçlemesi

Güç Tarafından

Sahiplenildi Güç

Tarafından

Mahvedildi Güç

Tarafından

Uyandırıldı

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.